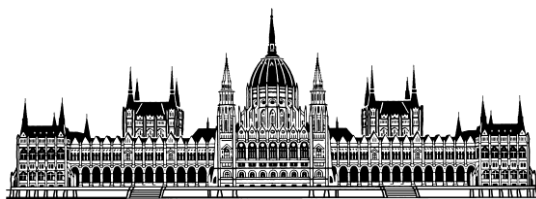

Országgyűlési Napló

Dr. Hiller István, Lezsák Sándor és Sneider Tamás
elnöklete alatt

Jegyzők: *Földi László, Gelencsér Attila,*
Ikotity István, Szávay István

Tárgyai	Hasáb
Az ülésnap megnyitása	27799
Napirend előtti felszólalók:	
Sneider Tamás (Jobbik)	27799
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	27800
Földi László (KDNP).....	27802
Dömötör Csaba , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára	27804
Tukacs István (MSZP)	27805
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	27807
Sallai R. Benedek (LMP).....	27808
Dömötör Csaba , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára	27810
Dr. Galambos Dénes (Fidesz)	27812
Cseresnyés Péter nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár	27814
Egyes törvényeknek a tiltott szerencsejáték megakadályozásával összefüggő módosításáról szóló törvényjavaslat összevont vita	27816
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője.....	27816
Felszólaló:	
Dr. Galambos Dénes , a Törvényalkotási bizottság előadója	27818
Szilágyi György , a Törvényalkotási bizottság kisebbségi véleményének előadója	27819
Dr. Galambos Dénes , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	27821
Dr. Szakács László , az MSZP képviselőcsoportja részéről	27823
Dr. Vejkey Imre , a KDNP képviselőcsoportja részéről	27826
Szilágyi György , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	27828
Ikotity István , az LMP képviselőcsoportja részéről	27832
Szilágyi György (Jobbik)	27835
Sallai R. Benedek (LMP).....	27837
Tukacs István (MSZP)	27839
Szilágyi György (Jobbik)	27839
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza.....	27840
Ügyrendi kérdésben felszólaló:	
Volner János (Jobbik).....	27842
Egyes törvényeknek a tiltott szerencsejáték megakadályozásával összefüggő módosításáról szóló törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás.....	27843
A Magyar-Bolgár Barátság Napjáról szóló határozati javaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás.....	27843
A Nemzetközi Vasúti Árufuvarozásról szóló Megállapodás (SzMGSz) és Mellékletei 2015. és 2016. évi módosításaival egységes szerkezetben történő kihirdetéséről szóló törvényjavaslat általános vita	27844
Dr. Fónagy János nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője.....	27844
Felszólalók:	
Manninger Jenő , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	27845
Heringes Anita , az MSZP képviselőcsoportja részéről	27846
Ander Balázs , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	27846
Dr. Fónagy János nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza	27850
Az egyrészről az Európai Unió és tagállamai, másrészről Kanada között az Átfogó Gazdasági és Kereskedelmi Megállapodás (Comprehensive Economic and Trade Agreement - CETA) aláírásával kapcsolatos álláspont ról szóló törvényjavaslat általános vita	27852
Dr. Mikola István külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója	27852

Felszólalók:

Kósa Lajos , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	27855
Németh Zsolt , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	27857
Dr. Szakács László , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	27860
Gyöngyösi Márton , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	27862
Bana Tibor , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	27865
Sallai R. Benedek , az LMP képviselőcsoportja részéről.....	27867
Szabó Szabolcs (független).....	27873
Bencsik János (Fidesz).....	27875
Z. Kárpát Dániel (Jobbik).....	27879
Dr. Hörcsik Richárd (Fidesz).....	27882
Sallai R. Benedek (LMP).....	27885
Gyöngyösi Márton (Jobbik).....	27889
Bencsik János (Fidesz).....	27892
Z. Kárpát Dániel (Jobbik).....	27892
Sallai R. Benedek (LMP).....	27893
Bana Tibor (Jobbik).....	27894
Dr. Hörcsik Richárd (Fidesz).....	27896
Dr. Mikola István külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár előterjesztői válasza.....	27897

Az anyakönyvi eljárásról szóló 2010. évi I. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vita.....

.....	27900
-------	-------

Dr. Vejkey Imre (KDNP), a napirendi pont előadója.....	27900
---	-------

Felszólalók:

Pogácsás Tibor belügyminisztériumi államtitkár.....	27901
Gyopáros Alpár , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	27901
Herings Anita , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	27903
Dr. Gyüre Csaba , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	27904
Sallai R. Benedek , az LMP képviselőcsoportja részéről.....	27907
Gyopáros Alpár (Fidesz).....	27908
Dr. Gyüre Csaba (Jobbik).....	27910
Dr. Vejkey Imre (KDNP) előterjesztői válasza.....	27910

Az egységes elektronikus ügyintézési rendszer kialakításához szükséges egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslat általános vita.....

.....	27911
-------	-------

Pogácsás Tibor belügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója.....	27911
---	-------

Felszólalók:

Dr. Vas Imre , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	27913
Firtl Mátyás , a KDNP képviselőcsoportja részéről.....	27914
Dr. Szakács László , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	27917
Dr. Staudt Gábor , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	27921
Gúr Nándor (MSZP).....	27924
Gúr Nándor (MSZP).....	27925
Pogácsás Tibor belügyminisztériumi államtitkár előterjesztői válasza.....	27928

Egyes belügyi tárgyú törvények módosításáról szóló törvényjavaslat általános vita.....	27930
---	-------

Kontrát Károly belügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója.....	27930
---	-------

Felszólalók:

Dr. Vas Imre , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	27932
Dr. Harangozó Tamás , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	27933
Firtl Mátyás , a KDNP képviselőcsoportja részéről.....	27936
Dr. Staudt Gábor , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	27939
Sallai R. Benedek , az LMP képviselőcsoportja részéről.....	27941
Kontrát Károly belügyminisztériumi államtitkár előterjesztői válasza.....	27945

A Habsburg Ottó Alapítványról, valamint az államháztartásról szóló 1992. évi XXXVIII. törvény és egyes kapcsolódó törvények módosításáról szóló 2006. évi LXV. törvény, valamint a civil szervezetek bírósági nyilvántartásáról és az ezzel összefüggő eljárási szabályokról szóló 2011. évi CLXXXI. törvény módosításáról szóló törvényjavaslatok együttes általános vita	27947
Dr. Vejkey Imre (KDNP), a napirendi pont előadója	27948
Felszólalók:	
Dr. Völner Pál igazságügyi minisztériumi államtitkár	27950
Dr. Vas Imre , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	27951
Herínges Anita , az MSZP képviselőcsoportja részéről	27953
Szávay István , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	27954
Ikotity István , az LMP képviselőcsoportja részéről	27962
Szávay István (Jobbik)	27966
Herínges Anita (MSZP)	27967
Dr. Vejkey Imre (KDNP) előterjesztői válasza	27967
A büntetések, az intézkedések, egyes kényszerintézkedések és a szabálysértési elzárás végrehajtásáról szóló 2013. évi CCXL. törvény és ehhez kapcsolódóan más törvények módosításáról szóló törvényjavaslat általános vita	27968
Dr. Völner Pál igazságügyi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója	27968
Felszólalók:	
Dr. Salacz László , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	27972
Horváth Imre , az MSZP képviselőcsoportja részéről	27974
Dr. Staudt Gábor , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	27977
Sallai R. Benedek , az LMP képviselőcsoportja részéről	27981
Dr. Staudt Gábor (Jobbik)	27986
Sallai R. Benedek (LMP)	27987
Dr. Völner Pál igazságügyi minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza	27990
Napirend utáni felszólalók:	
Sallai R. Benedek (LMP)	27991
Pintér Tamás (Jobbik)	27993
Az ülésnap bezárása	27996

Az ülésen jelen voltak:

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára, DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár, DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár, VARGHA TAMÁS honvédelmi minisztériumi államtitkár, DR. MIKOLA ISTVÁN külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár, CSERESNYÉS PÉTER nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár, TÁLLAI ANDRÁS államtitkár, KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár, POGÁCSÁS TIBOR államtitkár, DR. RÉTVÁRI BENCE emberi erőforrások minisztériumi államtitkár, SOLTÉSZ MIKLÓS államtitkár, DR. SEMJÉN ZSOLT tárca nélküli miniszter.

Az Országgyűlés őszi ülészakájának
6. ülésnapja

2016. szeptember 27-én, kedden

(8.03 óra - Elnök: Lezsák Sándor

Jegyzők: Földi László és Ikotity István)

ELNÖK: *(A teremben lévők felállnak, és ezzel köszöntik a választópolgárok közösségét. Amikor az ülést vezető elnök helyet foglal, a teremben lévők is leülnek.)* Tisztelt Országgyűlés! Tisztelettel köszöntöm képviselőtársaimat, kedves vendégeinket és mindazokat, akik figyelemmel kísérik a munkánkat.

Az Országgyűlés őszi ülészakájának 6. **ülésnapját megnyitom.** Tájékoztatom önöket, hogy az ülés vezetésében Földi László és Ikotity István jegyző urak lesznek a segítségemre.

Tisztelt Országgyűlés! **Napirend előtti felszólalásra** jelentkezett Sneider Tamás, a Jobbik képviselője, alelnök úr: „Mi élvez prioritást a többletadóbevételekből a kormány számára?” címmel. Öné a szó, alelnök úr.

SNEIDER TAMÁS (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Mint köztudott, a magas munkanélküliségnek és az alacsony béreknek köszönhetően körülbelül 600 ezer magyar munkavállaló költözött el az országból vagy ingázik a határon túlra.

A dolgozók elvándorlásának folyamata mára odavezetett, hogy hatalmas munkaerőhiány keletkezett a magyar gazdaságban, és bár a multik érdekében a kormány mindent megtesz, hogy ne vagy csak alacsony mértékben növekedjenek a keresetek, mégis a gazdaság törvényszerűségei elkezdtek működni, és relatíve komolyabb fizetésemelések indultak el a versenyszférában.

A bérek emelkedése értelemszerűen magával hozta a béreket terhelő járulékok és adók összegének emelkedését is. Jó példa erre a szociális hozzájárulási adó, melynek tervezett összege 2014-ről 2016-ra 470 milliárd forinttal növekedett, mintegy 22 százalékkal a két esztendő alatt.

Felmerül a kérdés, hogy a dolgozóktól és a dolgozók után beszédett nagyobb adóösszeg vajon visszakérül-e hozzájuk vagy eltűnik valamilyen fekete lyukban, esetleg a mutyik tengerében. Véleményünk szerint a dolgozóktól beszédett nagyobb adóbevételek őket kell hogy illessék. Külön érvényes ez a szociális hozzájárulási adóra, a leánykori néven nevezve nyugdíjjárulékra. Szent meggyőződésünk, hogy a nyugdíjcéllra beszédett összegeket csak és kizárólag erre a célra szabad fordítani. Persze, ennek több módja is létezik. Lehet reálértéken emelni a nyugdíjakat, lehet felhalmozni későbbi évekre a bevételt a nyugdíjkasszában, és lehetne a férfiak számára is lehetővé tenni, hogy 40 év munkaviszony után nyugdíjba mehessenek.

A Jobbik nevében már sokszor feltettem a kérdést a kormánynak: kívánnak-e változtatni azon a drákói szigorúságú nyugdíjrendszeren, amely emberileg fenntarthatatlan, hiszen nem mást jelent rengeteg szakma esetén, mint hogy az utolsó évekre siral-

mas összegű közmunkásletet kínál? Mert miről is van szó? Egyszerűen nem lehet fizikailag, de nem egyszer mentálisan sem elvárni, hogy valaki 65 éves korára is ugyanazt a fizikai, mentális aktivitást nyújtsa, mint 10-20 évvel előtte. Ezek a dolgozók fizikailag olyan állapotba kerülnek, hogy képtelenek elvégezni a munkájukat, ugyanakkor egészségkárosodásuk mértéke nem elegendő ahhoz, hogy rehabilitációs vagy rokkantsági ellátásra legyenek jogosultak.

Tisztelt Uraim! Látott már önök közül valaki 60 vagy 63 éves, mentőnél dolgozó betegszállítót? Ugye, nem? Pedig elméletileg ugyanannyinak kellene lennie, mint a 30 éves betegszállítóknak. Nem tették még fel a kérdést, hogy hol vannak, mit csinálnak? Hát megmondom, hogy hol is vannak: a régebbiek még szerencsés módon le vannak százalékolva gerincservvel, akik pedig az utóbbi években érték el ezt a kort, ott vannak a közmunkán. Ezt érdemelték utolsó munkás éveikre az életek mentéséért - közmunkát.

Tisztelt Uraim! Tisztelt Kormány! A lehetőség adott, hogy változtassanak ezen az önök által megalkotott helyzeten. Hiszen kitermelik a dolgozók annak költségét, hogy ha úgy érzik, nem bírják tovább a sokszor nehéz és veszélyes munkát 40 év munkaviszony után, akkor nyugdíjba vonulhassanak. Legyen választási lehetőségük, ha úgy érzik, nem bírnak 65 évesen felmászni a tetőre ácsolni, felfutni a tizedik emeletre 30 kilós felszereléssel tüzet oltani, ha nem bírják 65 évesen lehozni a negyedik emeletről a 120 kilós beteget hordágyon, vagy nem bírják lefutni 65 évesen a 15 éves tolvajt. Talán ebből az egyszerű felsorolásból is látszik, hogy embertelenséget követel a nyugdíj felé közelítő férfiaktól a Fidesz.

A Jobbik elvégezte annak számítását, hogy a munkaadók által fizetett szociális hozzájárulási adóból, vagyis nyugdíjjárulékból mennyit kellene benn tartani a nyugdíjrendszerben, hogy megvalósítható legyen a férfiak számára is, hogy 40 év munkaviszony után elmelessenek nyugdíjba. Ez az összeg mindössze a harmada a jelenlegi pluszbevételnek. Ezt követeljük odaadni a megfáradt dolgozóknak, nem többet, de nem is kevesebbet. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, alelnök úr. Az elhangzottakra a kormány nevében Rétvári Bence államtitkár úr válaszol.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Ha egyszerűen akarnám lefordítani, hogy a Jobbik az elmúlt öt percben mit követelt, akkor egyrészt követelte a nyugdíjjárulék csökkentését és a nyugdíjak emelését egyszerre. Ez nyilvánvalóan nem megvalósítható, ugyanakkor nagyon fontos, hogy a nyugdíjaskorukat töltő emberek számára valódi megoldást találjunk, ne olyat, mint a Jobbik, aki egyrészt, bár még 2010-ben támogatta a hárompilletés nyugdíjrendszernek az átalakítását, amit a Fi-

desz-KDNP meg is tett, és most már ezért áll stabil talapzaton a nyugdíjassza (*Sneider Tamás: Ez nem igaz.*), ezért nincs benne több száz milliárd forintos luk évről évre, mert ezt megtettük, de utólag a Jobbik már ezt ellenzi.

Ha a Jobbiknak az álláspontja valósulna meg, mármint a mostani álláspontja - a Jobbiknál évszámot kell kötni az állásponthoz -, tehát ha a 2016-os álláspontja valósulna meg a Jobbiknak nyugdíjkérdésben, akkor bizony nagyon nagy nehézségek lennének azzal, hogy a nyugdíjassza hogyan tudná kifizetni a nyugdíjait. (*Sneider Tamás: 470 milliárd forint a plusz, abból 100-at kéne kifizetni!*) Folyamatosan kellene a költségvetésnek ezt pótolni.

De ha a Jobbikot nézzük, akkor nemcsak az önmagában ellentmondó javaslatokról beszélhetünk, hanem a szavazásról is, mert amikor - és ez már itt a parlamentben is közismert - erről a kérdéstről szavazni kellett, hogy a nők számára biztosítunk-e kedvezményt, akik 40 évig dolgoztak, vagy közel 40 évig dolgoztak, és a többi időben a gyermeküket nevelték, akkor bizony - megnéztem a jegyzőkönyvben - Sneider Tamás képviselő úr is itt volt a többi jobbikos képviselővel együtt, tehát nyilván a frakció egységesen szavazott, és bizony 2010. december 20-án egy esti órában, 19 óra 36 perckor nem az igen gombot nyomták meg akkor (*Közbeszólások a Jobbik soraiból, többek között Vona Gábor: Melyiket? Melyiket nyomtuk?*), amikor lehetett volna ezt biztosítani a nők számára. Látom, ez még mindig fáj önöknek, még mindig fáj önöknek, még mindig bekiabálnak.

Tisztelt Képviselő Urak! Amikor a frakcióülés volt, akkor kellett volna ilyen hangosnak lenni, és akkor kellett volna meggyőzni a frakció többi tagját (*Közbeszólások a Jobbik soraiból.*), hogy önök mernek igennel szavazni erre a javaslatra, mert akkor most lenne alapjuk bármilyen más követeléssel is élni. De amikor önök nem támogatták a nők 40 évét, nem szavazták meg itt a parlamentben, akkor az ilyesfajta nyugdíjajavaslataik is hiteltelenek. (*Közbeszólások a Jobbik soraiból.*) Sajnálom, hogy csak most hangosak, bizonyára furdalja önöket a lelkiismeret, politikailag is hibának érzékelik, de akkor legalább álljanak ki, és mondják azt, hogy igen, 2010-ben hibáztunk, igen, támogatni kellett volna azt a kormányzati javaslatot, és nem tették meg.

(8.10)

Az önök javaslatáról egyébként az Alkotmánybíróság mondott döntést közel egy évvel vagy talán több is mint egy évvel ezelőtt. Volt egy hosszú eljárás, amely a Nemzeti Választási Bizottságnál, a Kúriánál is járt, és az Alkotmánybíróságon ért véget még 2015-ben, 2015 nyarán, ha jól emlékszem, és ott egyértelművé tette az Alkotmánybíróság is, hogy az önök kezdeményezése nem folytatható. Ebben tehát az Alkotmánybíróság mondta ki a döntő szót.

Az is fontos, hogy az 55 év fölötti munkavállalóknak nyilván mi is nagyon sokféle kedvezményt

vezettünk be akár az Erzsébet-programban, akár a munkahelyvédelmi akcióban, mert tudjuk, hogy sokkal nehezebb 55 év felett elhelyezkedni, éppen ezért 55 év feletti munkavállalók foglalkoztatása esetén a részkedvezmény, amit a munkáltatók igényelhetnek utánuk, hogy fölvegyék őket olyan munkára, amit el tudnak végezni és a nyugdíj előtti utolsó éveiket is aktívan tudják tölteni, a részkedvezmény egyenlő a bruttó munkabér, de legfeljebb 100 ezer forint 14,5 százalékkal; azaz 27 százalék helyett 12,5 százalék a szociális hozzájárulási adó.

Az 55 év feletti munkavállalók foglalkoztatása után igénybe vett kedvezmény számosságát ha nézzük, akkor átlagosan 318 ezer fő volt. 318 ezer, nyugdíj előtt álló embernek tudtunk segíteni; a tavalyi évben összesen 48 milliárd forintot fizettünk ki arra, hogy ezeknek az embereknek olyan munkájuk legyen, amit jól el tudnak végezni, és őket alkalmazzák a munkáltatók, hogy ne legyenek se munkanélküliek, és ne töltsenek be olyan munkakört, amit nem tudnak igazából jól ellátni.

Az 55 év fölötti foglalkoztatottak száma 623 ezer fő volt egyébként akkor, amikor mi 318 ezer fő után, tehát majdnem minden második, a korcsoportba tartozó ember után ezt a támogatást, ezt a kedvezményt megadtuk. '14-ben 300 ezer fő után vettük igénybe 45 milliárd forint értékben, és itt is, ha a havi bontást nézem, 4 milliárd forint körüli az a havi összeg, amit ilyen támogatásokra kifizetünk, így bízunk benne, hogy tényleg mindenki dolgozni tud 55 év felett és nyugdíj előtt is.

Aki pedig nyugdíjas, azok számára nemcsak hogy megőriztük a nyugdíjak értékét, hanem növeltük is, hiszen kormányzásunk alatt 21 százaléknál is nagyobb mértékben nőtt a nyugdíjak értéke, ami vásárlóértékben is 8,6 százalékos emelkedést jelent, ami több mint egyhavi értéke a nyugdíjnak, így a nyugdíjasoknak is visszaadtuk azt a 13. havi nyugdíjat (*Gógös Zoltán: Ne hazudjál már!*), amit a szociálislisták elvettek.

Azt pedig hadd tegyem hozzá, hogy az Erzsébet-program keretében 15 ezer nyugdíjas vett részt először utószóban pihenésen (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*) nagyon kis önrész befizetése mellett; 20 ezer főnek pedig szintén jelképes összeg befizetése mellett fürdőbelépőt biztosítottunk. Köszönöm szépen. (*Gógös Zoltán: 23 millió, ugye? - Sneider Tamás: Akkor marad a közmunkaprogram. - Taps a kormánypárti padsorokban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett Földi László, a Kereszténydemokrata Néppárt képviselője: „Kossuth üzenete” címmel. Ön a szó, jegyző úr.

FÖLDI LÁSZLÓ (KDNP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Cegléden a mögöttünk hagyott hétvégén immár 21. alkalommal emlékeztünk meg Kossuth Lajos toborzóbe-

szédéről, amellyel e kiváló államférfi 1848. szeptember 24-én harcba szólította városunk lakóit. Fontos, az egész ország sorsára kiható esemény volt ez. Élő emlékezetét mi sem bizonyítja jobban, mint az, hogy a Kossuth-kultusz ceglédi hagyománya a Turini Százaskörnek köszönhetően 2014-ben felkerült az UNESCO szellemi kulturális örökség listájára.

Tisztelt Képviselőtársaim! Azonban ma egy másik világban élünk, olyan világban, ahol a hit és a hazafiság gúny tárgya lett. Ahogyan Kossuth mondta 168 évvel ezelőtt: „Sorsdöntő órák előtt áll nemzetünk.” Majd így folytatta: „A kérdés az, hogy: Veszni hagyjuk kivívott jogainkat, függetlenségünket?” Létezik, hogy ez a kérdés most, 2016-ban is?

Bárcsak olyan időket élünk, amikor megtehetnénk, hogy néhány lazán felskiccelt történelemórai fordulattal felidézzük Kossuth Lajos korát, e nagyszerű államférfi ceglédi toborzóbeszédének lelkesítő részleteit. De nem ilyen időket élünk, mert nagy baj van. Vizsgáljunk meg abból: „Testvérek vagyunk mindannyian, akik hajlandók és képesek áldozatot hozni a haza szent oltárán...”, ahogy Kossuth mondta; vagy drágább a rongy életünk, mint a haza becsülete, miképpen Petőfi Sándor írta. Én hinni akarok abban, hogy: „Oly hatalmas e nép, hogy ha fölkel és összetart, Magyarországon a pokol kapui sem vesznek erőt. Az összerogyó ég boltozatait is képes karjával fenntartani.” Ezt is Kossuth mondta egy olyan korban, ami a mi időnkhez hasonlóan megérdemli a történelmi jelzőt.

Tisztelt Ház! Az a tét, hogy elsodor-e bennünket egy bibliai méretű népvándorlás, vagy Európa és Magyarország megmarad olyannak, amilyennek közösen felépítettük: gyarapodónak és biztonságosnak. Veszélyben van a nemzetünk, a biztonságunk, a kultúránk, a vallásunk, és veszélyben van a történelmi vakságából nehezen eszmélő Európa is, hiszen a brüsszeli vezetők közül hiányzik a határok védelmének mindenekfelett álló kötelességtudata. Ők azok, akik még mindig nem képesek felfogni, hogy első a biztonság és második a szabadság, különben Európának vége. És ha Európának vége, akkor Magyarországnak is vége.

Tisztelt Ház! Talán ezek azok az érvek többek között, amelyeket fontolóra kell vennünk akkor, amikor az október 2-ai népszavazásról beszélünk. Hiszen a migránsok kényszerbetelepítésének megakadályozása érdekében meghirdetett népszavazáson Magyarország biztonsága, jövője a tét. Kossuth 1848. szeptember 24-én ezekkel a szavakkal hívta a magyar zászló alá az őt hallgató ceglédieket: „Oda-hajtjuk büszke magyar fejünket a császári sas karma alá? A válasz: Nem!”

Én is azt kérem, hogy mindannyian mondjunk nemet a közönyre, az érdektelenségre, a kényelemre, és demokratikus lehetőségünkkel élve, hazafiúi kötelességünknek eleget téve beszéljünk és vegyünk részt egy nemzeti sorskérdés megválaszolásában. Magyarországnak erőt és egységet kell mutatnia. Ez nem pártpolitikai kérdés, ez nemzeti sorskérdés. Október 2-án lépünk ki a politikai szócsaták kocsmájából, és

legyenek a szavazófülkék az öntudatos, felelős polgárok szalonjai.

Kossuthtal együtt kérem: „Harcunkhoz adjon erőt a magyarok Istene, hitünk igazsága, népünk szabadságszeretete!” Köszönöm, elnök úr. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr, jegyző úr. Az elhangzottakra a kormány nevében Dömötör Csaba államtitkár úr fog válaszolni.

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Ön történelmi kitekintésű beszédében Kossuth Lajos legendás szónoklatát idézte fel. Mindez azért is volt indokolt, mert most is küzdelmes időket élünk, most is a szuverenitásunk és az ország védelme a tét. Ezért is fordult a kormány a népszavazás eszközéhez.

Mi, magyarok ugyanis a rendszerváltás óta számos alkalommal döntöttünk meghatározó ügyekben népszavazáson. Így tettünk a NATO-népszavazás ügyében, az uniós népszavazás ügyében, de említhetném a szociális népszavazás kérdését is. Ön a népszavazási kampány során utalt a cinizmusra és a közönyre. Valóban elég szomorú jelenség, hogy több közéleti szereplő cinikus mellébeszéléssel próbálja takargatni egyébként bevándorlás-párti véleményét.

A baloldal egyik nap letagadja, hogy a bevándorlás probléma, másnap távolmaradásra biztat, harmadnap támogatásáról biztosítja a kormányt a kvótellenes küzdelemben, negyednap meg megszavaz az Európai Parlamentben egy kvótacsomagot megerősítő álláspontot.

(8.20)

Azokról a pártokról van szó egyébként, amelyek itt ülnek a parlamentben, de pár nappal a népszavazás előtt sem hajlandók világos választ adni arra az egyszerű kérdésre, hogy igennel vagy nemmel szavaznak-e.

Tisztelt Képviselő Úr! A népszavazás ügyében nincs helye sem cinizmusnak, sem mellébeszélésnek; azért nincs, mert túl nagy a tét. *(Gógös Zoltán: Ennél azért több kell! Jobb lesz, ha leülsz!)* A tét az, Gógös képviselő úr, hogy meg tudjuk-e őrizni Európát úgy, ahogy megismertük és ahogy szeretjük, és meg tudjuk-e védeni mindazt, ami magyarrá teszi Magyarországot. Mi egy erős Európát szeretnénk, amelyben Magyarország is erős, olyan Európát, amely képes megvédeni közösségeit, kultúráját, és képes fenntartani a biztonságot. Európa azonban csak akkor lehet erős, ha az uniós vezetők képesek arra, hogy meghallják az európai emberek hangját, vészjelzéseit, és képesek arra, hogy visszavonjanak egy olyan döntést, amely ellentétes az itt élők érdekével. *(Gógös Zoltán: Nincs is ilyen döntés!)*

Nemcsak mi mondjuk, hanem milliók Európában, hogy a brüsszeli kvótacsomag olyan kulturális, biztonsági és gazdasági kockázatokkal jár, amit nem szabad felvállalnunk. Ezért mindent meg kell ten-

nünk azért, hogy Brüsszel a kommunikációs ravaszkodás helyett végre vonja vissza a kvótacsomagot. *(Gógös Zoltán: Orbán szavazta meg, maradjunk annyiban!)* Úgy látom, ezt csak akkor fogják megtenni, ha elegendő részt veszünk a népszavazáson.

Tisztelt Képviselő Úr! Sokat idézik Abraham Lincoln kijelentését, miszerint mindent a népért, a nép által. De talán kevesebben tudják, hogy a reformkor egy másik kiemelkedő alakja, a 225 éve született Széchenyi *(sic!)* már egy 1852-es ohioi beszédében is hasonló gondolatokat hangoztatott: mindent a népért, mindent a nép által, semmit a nép mellőzésével, mondta akkor. Ezek az időtálló szavak mindennél jobban kifejezik, hogy miért kell részt vennünk az októberi 2-ai népszavazáson. Makacsul ragaszkodnunk kell ugyanis ahhoz, hogy nem dönthetnek a magyarok feje fölött a jövőnkét alapjaiban meghatározó kérdésekben. Csak mi dönthetünk arról, hogy kivel éljünk együtt. Ilyen értelemben az október 2-ai népszavazás a demokrácia nagy napja is lesz, ahol minden magyar ember elmondhatja, hogy milyen Európában és milyen Magyarországon szeretne élni. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett Tukacs István képviselő úr, Magyar Szocialista Párt: „Ezer sebből vérző egészségügy” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

TUKACS ISTVÁN (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Csak a jegyzőkönyv szempontjából szeretném rögzíteni: államtitkár úrnak gratulálok, hogy a napjait Torinóban pergető Kossuth Lajostól el tudott jutni a népszavazásig. Mégpedig azért szeretnék gratulálni, mert önök előszeretettel öblögetnek mostanában nemzeti ügyről, miközben én ajánlanék egy másikat. Mert Orbán Viktor személyes hatalmi játszmája számomra nem nemzeti ügy. Erről szól a népszavazás!

Nemzeti ügy viszont az egészségügy, tisztelt képviselőtársaim, amit önök nem hajlandók ekként kezelni. *(Gógös Zoltán: Mert még fiatalok vagytok, azért.)* Folyamatosan nem hajlandók ekként kezelni. Nézzük csak végig, hogy mik az igazi problémák az egészségügyben! Az elvándorlás. Hiányoznak az orvosok, hiányoznak a szakdolgozók. A méltatlan fizetések. A területi egyenlőtlenségek ott, ahol már az szabja meg, hogy ki hogyan gyógyul, hogy hová születik. A hiányzó háziorvosok. A hiányzó gyermekorvosok. A beteg és orvos, orvos és orvos viszonyát megrontó méltatlan hálapénzrendszer. És még sorolhatnám. Arról már nem is beszélek, hogy a kórházak adósságállománya érdekes módon nem akar csökkenni. Ez biztos jele annak, tisztelt képviselőtársaim, hogy ebben a rendszerben kevés a gyógyításra szánt pénz.

Mik az egészségügyért felelős államtitkár úr erre adott válaszai? Legyen egy vagy kettő vagy három vagy másfél szuperkórház. Legyen kancellárnak ne-

vezett komisszár. Ki kell rúgni az elfekvőkből a beteg és ápolásra szoruló öregeket, lehetőleg egy térítéses rendszerbe. Ha a kórházi minimumfeltételeknek nem hajlandók megfelelni az intézmények, akkor ezeket a feltételeket le kell szállítani. A népegészségügyi program álldogál. Ráadásul államtitkár úr meghonosított egy sajátos rendszert, a konferenciakormányzás rendszerét, hogy különféle konferenciákon hoz elő bizonyos ügyeket, legutóbb például azt, hogy azért kell óvatosan bánni a krónikus osztályok, elfekvők megszüntetésével, merthogy az az ellenzéknek adna támadási lehetőséget. Hát nem ezért kell - azért kell, mert embertelen! Ezek a válaszok alkalmatlanok az egészségügy problémáinak kezelésére. És ha valaki úgy gondolja, hogy ez nem nemzeti ügy, amiben nem kellene megállapodni a szereplőknek hosszúságos viták után, de hosszú időre, akkor mélységesen téved, és a szemhatára csak október 2-ig terjed.

Tisztelt Képviselőtársaim! A kormány azon vacakol hónapok óta, hogy 18 új, daganatos betegeknek szánt gyógyszer használhatnak-e a betegek vagy nem. Egy méltatlan, úgynevezett méltányossági procedúrában 887 nap az az idő, amíg eldöntik, hogy a daganatos beteg gyógyulhat-e. Gondoljanak már bele! S erre az a válasz, hogy igen, foglalkozunk vele. Ők meg várnak, és nem tudnak gyógyulni, a következményei pedig ismertek.

Tisztelt Képviselőtársaim! Régen volt olyan dolog, hogy a szakma komoly szereplői egyetértettek abban, hogy mi az orvosság, és hogyan kell az egészségüggyel bánni. Ebben az első számú feltétel, hogy ebbe az ágazatba több pénz kell. Több pénz, és ez a pénz rendelkezésre áll. No persze nem úgy, hogy alkotmányos költségként valaki hazaviszi, mint Mengyi Voldemort úr, vagy úgy, hogy elveszti közpénzjellegét 260 milliárd értékben.

Ezért tehát, tisztelt államtitkár úr, a maga felelősségét is fogalmazza meg ebben, ha hajlandó egy kicsit figyelni, ha már Orbán Viktor kegyelméből parlamenti államtitkár lett, és gondolja át azt, hogy mi az ön felelőssége ebben. Mert ha az egészségügyben vannak olyan szereplők, akik szervilis módon kvázi érdekképviselőként ezt a helyzetet jónak tudják, hát ezt majd eldöntik azok, akik megválasztják őket.

Az viszont, hogy önnek van olyan párttársa, tisztelt államtitkár úr, akit Dublinba katapultáltak nagykövetnek, hogy eltűnjön szem elől - Pálffy Istvánról van szó -, és aki a józanság teljes hiányával, megszoktuk már ugyan tőle, képes azt nyilatkozni, hogy az egészségügy teljesen rendben van, akkor én erre nem tudok mit mondani. Ön általában, mint tegnap a marcali kórház ügyében, ahol már nincs orvos, és elfekvőt csinálnak belőle, elmúltnyolcévesszel válaszol, másik képviselőtársam hálapénzzel kapcsolatos hozzászólására pedig nívótlan személyeskedéssel.

Tisztelt Államtitkár Úr! Ha nemzeti ügy, akkor ennél több komolyságot szeretnék öntől kívánni, ha erre egyáltalán alkalmas.

Köszönöm szépen a szót, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A kormány nevében az elhangzottakra Rétvári Bence államtitkár úr fog válaszolni.

DR. RÉTVÁRI BENECSE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Ha ön a „nemzeti ügy” szót olyan sokszor mondta: 2004. december 5-én nemcsak a kettős állampolgárságról szavaztunk, hanem volt egy másik kérdés is, az egészségügy mint nemzeti ügy, az egészségügy mint nem üzlet, hanem nemzeti ügy. Az volt a kérdés: egyetért-e ön azzal, hogy az egészségügyi közszolgáltató intézmények, kórházak maradjanak állami, önkormányzati tulajdonban, ezért az Országgyűlés semmisítse meg az ezzel ellentétes törvényt? Magyarul, megállítsuk-e a kórház-privatizációt, megállítjuk-e azt a folyamatot, amely a szocialista-liberális kormányzás alatt történt, amikor nem nemzeti ügyként kezelték az egészségügyet, hanem üzleti ügyként, pénzügyi ügyként. S emlékszünk az önök plakátjára, amelyen Bangóné Borbély Ildikó képviselőtársuk volt a családjával, s azt mondta, hogy „2x nem”, hogy ne állítsák meg az egészségügy privatizációját, ne őrizzék meg állami, önkormányzati tulajdonban ezeket az intézményeket, hanem legyenek privatizáltak, kerüljenek magánkézbe.

Akkor valahogy nem sikerült a Szocialista Pártnak nemzeti ügyként kezelni az egészségügyet, hanem üzleti ügyként kezelte. Lehet, hogy nem önszántából, hanem az SZDSZ zsarolása miatt, de ez a végeredmény szempontjából mindegy. Akkor is üzleti ügyként kezelte az egészségügyet, amikor kórházi napidíjat és vizitdíjat vezetett be. Most ön könnyes szemmel azt mondja, természetesen nem valószínű, hogy akik most ingyenes krónikuságyon fekszenek, azok számára a szociális ellátásban fizetős ágyak lennének. Ha szocialista kormányzás lenne, mind a mai napig minden kórházi ágy után fizetni kéne, minden orvosi látogatás után fizetni kéne, minden egyes nap, amelyet bármelyik magyar ember, fiatal, idős ott tölt a kórházban, a kórháznak kellene fizetnie a napidíjat! Ez az önök reformjavaslata? Ennyi volt a szocialista egészségügy-politika, hogy mindenki fizessen, aki az egészségügyben van?

S mindeközben mit tettek? Kivonták a forrásokat az egészségügyből, csak az Egészségbiztosítási Alap összegét 200 milliárddal csökkentették, összesen pedig 650 milliárd forintot vontak ki, 1700 milliárd forintról 1500 milliárd alá. És mit tettek önök a kis kórházakban lévő orvosokkal, ágyakkal, ápolókkal? 16 ezer ágyat számoltak föl a saját működésük alatt.

(8.30)

Hatezer egészségügyi dolgozót küldtek el az ellátórendszerből. *(Közbeszólások a Jobbik soraiból.)* És még sorolhatnánk, hogy 80 százaléka volt az eszközállománynak olyan, ami cserélésre szorult a kórhá-

zakban. Elindították a patikaliberalizációt, 600 kispatika szűnt meg, pontosan a legkisebb településeken, az önök egészségügyi kormányzásának eredményeként.

Tisztelt Képviselő Úr! Akkor nem sikerült nemzeti ügyként kezelni? Amikor kormányzásuk utolsó éveiben egyetlen mentőautót sem szereztek be, akkor is nemzeti ügy volt önöknek az egészségügy? Ebből látszódik, hogy mindezek szép szavak az MSZP-től ellenzékben, de amikor lehetősége van akár egy népszavazáson megmondani az őszinte véleményét, akár kormányzati időszakban cselekedni, akkor ezt nem teszi meg.

Ezzel szemben az elmúlt hat esztendőben 500 milliárd forintnyi, főleg vidéki fejlesztést indítottunk el és fejeztünk is be. Ebből 104 milliárd forint volt a kórházi eszközbeszerzés, hogy modernebb eszközökkel tudjanak gyógyítani, és most következik a budapesti ellátórendszer megújítása. Lehet gúnyolódni a budapesti szuperkórházak építésén, de azt hiszem, a budapestiek fogják látni ennek hasznát, ha létrejön. *(Folyamatos közbeszólások az MSZP soraiból.)*

Mindemellett a területi ellátásszervezés, úgy gondoljuk, fontos kérdés, amit meg kell vitatni kórházi vezetőkkel. Önök is tudják, nekik is van egy másfajta javaslatuk, amelyik megyei szinten szervezné az ellátást, és nemcsak horizontálisan, hanem vertikálisan is, és ők többfajta jogosítványt tennének emellé. Meglátjuk, mi jön ki ebből. De ha ön megnézi más országok egészségügyi átalakításait itt, Európában, főleg annak nyugati vagy északi felén, akkor az a területi ellátásszervezés irányába visz a kórházközpontú ellátásszervezésből.

Azért arra is föl hívnám a figyelmét, tisztelt képviselő úr, hogy az a béremelési program, amit elindítottunk, szinte példa nélküli az elmúlt 20 esztendőben. Hiszen az idén már szeptember 1-jétől nőtt az orvosok fizetése 107 ezer forintra, 17 ezer szakorvosról és 500 szakgyógyszerészről beszélünk, és a következő évben további 100 ezer forintra fog nőni. Ez 207 ezer forint. És ha a kórházi ápolókat nézem, 78 ezer dolgozó esetében az idén 26 százalékkal, jövőre 12 százalékkal, aztán 8 százalékkal és megint 8 százalékkal nő, amit azt jelenti, hogy 2012 és 2019 között duplájára nő, 100 százalékkal nő az ő bérük.

Ezek érezhető lépések az orvoselvándorlás ellen, a jobb minőségű ellátás érdekében és annak érdekében, hogy vidéken is legyen a kórházakban elegendő számú orvos, el tudják őket látni, és ne a hálapénzből kelljen megélni egy orvosnak. Ezek ilyen lépések, az önök lépései ez ellen hatottak. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett Sallai R. Benedek, az LMP képviselője: „Jövő nélküli ország” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Jubileumi felszólalás ez, mert most van a 20. feljelentés, amit megtettem

és elutasított a magyar nyomozó hatóság. És miután itt a parlamentben sokszor azt mondják, tegyük szóvá, ha valamit tudunk, azt igyekszem megtenni. És talán képviselői eskümmek teszek eleget, ha itt a jegyzőkönyvben is rögzíteni szeretném azt, hogy két-éves parlamenti munkám tapasztalata az, hogy egyre inkább úgy látszódik, hogy egy jól szervezett bűnözői csoport beépült a törvényhozásba, és arra szövetkeztek, hogy lenyúlják a közvagyonot. Ezzel kell szembeülni és ez az, amit az Országgyűlésben világossá kell most már tenni, hogy semmi másról nincs szó.

Nyilvánvalóan nem egy újfajta szerveződés ez, hiszen a XIX. századtól Szicíliaból a Cosa Nostra gyakorlatilag egy családi alapon szerveződő bűnszövetkezetként már nagyon-nagyon hasonló szervezeti szintet ért el. Erre szerettem volna felhívni tisztelt képviselőtársaim figyelmét, mert még hiszek benne, hogy nincsenek benne valamennyien. Most, a múlt héten a bulvársajtó tette világossá azt, hogy Matolcsy György - hogy kell ezt szépen mondani? -, Matolcsy Györgyhez közel álló személy jógaoktatóként 1,7 milliós fizetéssel, már nemcsak ő van benne a buliban, hanem az ő édesanyja is, az ő húga is. Egyre inkább úgy látszódik, hogy ez a családi szerveződés megjelenik.

Rogán Antalnak bevonták a szomszédját. Lázár Jánosnak a gyermekei vagyonosodnak. Seszták miniszter úrnak a barátja kap kaszinót, Pócs képviselő úr családja trafikokat. Szintén trafikokkal járt jól Szatmáry képviselőtársam családja. Kósa képviselő úr felesége gazdagodik, Riz Levente polgármester úr kedves testvére 100 milliós megbízást kapott. Pócs Péter legfőbb ügyész úr felesége van olyan beosztásokban a Nemzeti Banknál, ami jövedelmező. Fazekas Sándor miniszter úr unokaöccsei szereztek 200 ezer forint alatti áron hektáronként termőföldet az államtól. Szijjártó miniszter úr saját maga vagyonosodik, nyilván családi segítségből.

Rogán Antal úr szomszédját említettem, ugye, megtudtuk, hogy Mengyi Roland felesége ért el vállalkozói sikereket, most már tudjuk, hogy Simonka képviselőtársunk is nagyon sikeres vállalkozóként működik feleségével, Becsó Zsolt képviselőtársunknak a testvérével közös cége alapvetően jól gazdagodott az elmúlt időszakban, és nyilvánvalóan a miniszterelnök úrnak nemcsak a felesége, hanem a feleség testvérei, azok sógorai, hanem most már az aranyvő és annak családja is jól gazdagodik. És ott a gazdagodás mértéke olyan, hogy most már be kellett vonni a helyi gázszerelőt is annak érdekében, hogy szét lehessen tolni ezt a vagyonot.

Az egész olyan, hogy a ledlámpák fényével alig lehet látni ezt a családi összefonódást, ami látszódik. Azt szerettem volna, hogy felhívjam a figyelmet arra, hogy ez nem egy ritka dolog. Valószínűleg egy időben még kötelező olvasmány volt Móricz Zsigmondtól a Rokonok, amit szeretnék kérni, ha már itt van Rétvári államtitkár úr, képviselőtársunk, hogy lehet, hogy megint kötelezővé kellene tenni, hogy felkészüljön a magyar társadalom arra, hogy mire számíthat a közéletben. A Rokonokban ezt írja Móricz Zsigmond:

„Magyarország a rokonságok és a panamák lápvilága. Ez egy olyan furcsa ingovány, hogy aki ebbe beleplántálódik, vagy akklimatizálódik, vagy elpusztul. Olyan növények, amelyek szeretik ezt a nedvdús talajt, buja virágokat hajtanak. Azok, akik nem szeretik, belefúlnak a sárba.”

Úgy tűnik, hogy az önök családtagjai és vezérkaruk rokonsága nagyon-nagyon jól használják ezt a nedvdús talajt. Hiszen miniszterek, államtitkárok és képviselők, azok szülei, testvérei, sógorai, nagybácsik, unokatestvérek, jönnek a szeretők, azok szülei, rokonai, majd jönnek a jó barátok, a régi csoporttársak, iskolatársak, a szomszédok, családi gázszerelők és még akiket be kell vonni, hogy ne legyen olyan nagy a lebukás kockázata. Gyakorlatilag a Fidesz-KDNP-kormányzás 2016-ban erről szól. Meglepő-e ez? Ismét visszatérek Móricz Zsigmond örökbecsű művéhez: „Hm, hm. Csupa rokon. Csupa rokon az egész világ. Mindenfelé csak rokonok. Mindenkinek van egy szegény rokona, akit el lehet helyezni. Azok aztán, ha már benne vannak az állásban, semmit se csinálnak, se gondolatuk, se ötletük, se szorgalmuk tovább sincsen.”

Persze, a '30-as évek óta változott a világ, és ma már nem elég egy zsíros állás, ma már kell föld, kell a barlang, kellene a trafikok, kell az útépitési koncesszió, kell a vadászterület, kellene az ingatlanok, az önkormányzati lakások és alapvetően minden, ami pénz ér. Mint elmondtam felszólalásom elején, szeretném, ha rögzülne: egy jól szervezett, részben családi alapon működő bűnszövetkezet beépült a törvényhozásba, és arra szövetkeztek, hogy lenyúlják a közvagyonot. Erről szól a magyar közélet. És közben, úgy látszik, nincs jövője az oktatásnak, nincs jövője az egészségügynek, nincs jövője a magyar vidéknek, nincs jövője a magyar fiataloknak. És alapvetően nincs jövőjük az állampolgároknak lassan egy egészséges környezethez, hogy felneveljék gyermekeiket és itt éljenek.

Mondhatják azt, hogy mi volt az elmúlt nyolc évben, mondhatják azt, hogy mi volt azt megelőzően, és minden bizonnyal tényleg mindenki lopott, és úgy érzik, ez őket is felmenti. Ugyanakkor elfelejtik azt, hogy ennek áldozata lassan egy egész ország. Erre szerettem volna felhívni a figyelmet, alelnök úr. Köszönöm szépen a szót. *(Taps az ellenzéki pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Az elhangzottakra Dömötör Csaba államtitkár úr fog válaszolni.

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Köszönöm, elnök úr. Meglehetősen szerteágazó, elhadart felszólalás volt *(Közbeszólások a Jobbik és az MSZP soraiból)*, és ezért nincs könnyű dolga az embernek, amikor erre pár percben mind reagálni kell. *(Az elnök csenget.)* Engedje meg, hogy azt mondjam, hogy számos olyan alaptalan állítás hangzott el, ami nem állja ki a tények és az igazság próbáját, ezeket hadd utaljam a szokásos politikai hisztériakeltés kategóriájába.

Ami a Magyar Nemzeti Bankot illeti, az egy független intézmény, amely most már nyereséget termel (*Gógös Zoltán: Milyen nyereséget?*), szemben a korábbi időszakokkal. Nem csoda, hogy támadják. Utalt talán Mengyi Roland kérdésére is. Itt arra szeretném felhívni a figyelmét, hogy éppen az állami hatóságok indítottak vizsgálatot az uniós források felhasználása ügyében. Kifizetés nem történt, az államot ezért nem érthette kár. Azt gondolom, hogy jó döntés az, ha a képviselő úr úgy érzi, hogy visszaéltek a nevével, akkor hozzájárult mentelmi jogának felfüggesztéséhez. Közös érdek az, hogy minden felmerülő kérdésre megnyugtató választ kapjunk.

Ami a korrupció elleni küzdelmet illeti, a jelenlegi kormány a hivatalos lépésekor zéró toleranciát hirdetett a korrupció ellen. (*Szilágyi György: Ez nem történt meg.*) Ezért is foglalta Alaptörvénybe az állami vagyonnal való felelős gazdálkodást. Az új közbeszerzési törvény az egyik legszigorúbb Európában. Ma már fel kell fedni a közbeszerzéseken induló vállalkozások valós tulajdonosi hátterét. Korábban ez nem így volt. Ez azért fontos, mert korábban rendre offshore cégeket hoztak helyzetbe, tehát nem is lehetne arról vitát folytatni, hogy kik nyernek el közbeszerzéseket az országban. (*Szilágyi György, Apáti István és dr. Lukács László György folyamatosan közbeszól.*)

Továbbra is arra kérném, képviselő úr, hogy amennyiben bármilyen, az állam környékén zajló gazdasági tevékenységgel kapcsolatban önnek bármilyen valós jogsértésről van tudomása, akkor indítsa meg az ezzel kapcsolatos jogi eljárásokat.

(8.40)

Ami a felszólalásának a második részét illeti, ön úgy fogalmazott, ha jól emlékszem, az volt a megfogalmazása, hogy nincs jövője az állampolgároknak Magyarországon. (*Apáti István: Nektek van, még egy darabig!*) Éppen ezért nem mellékes körülmény az, hogy milyen állapotban van valójában a magyar gazdaság és ez hogyan érinti az állampolgárokat. Hadd emlékeztessem arra, hogy a gazdaság ma már stabilan növekszik, és hogyha utalunk a korábbi időszakra, az azért van, mert nem volt az olyan régen, amikor a magyar gazdaság 7 százalékkal töpördött - 7 százalékkal! Most pedig stabil a növekedés, alacsony a költségvetési hiány, alacsony az infláció, csökkenő pályán van az államadósság, és ezt már a nagy hitelminősítő intézetek is felismerik.

Azonban a makroszámok önmagukban mit sem érnek, ezért látnunk kell, hogy hogyan érintik mindezek a mutatók az állampolgárok mindennapi életét. Kezdjük, mondjuk, az adócsökkentéssel! Ön sem vitathatja el, hogy az egykulcsos adó jelentős segítséget jelent a magyar állampolgároknak. (*Sallai R. Benedek: A felső tízezernek igen.*) Sok száz milliárd forint marad a magyar állampolgárok zsebében, ezért sem értem azt, hogy az LMP miért akarja növelni az adókat, miért ragaszkodik újra a kétkulcsos adó bevezetéséhez.

(*Sallai R. Benedek: Többkulcsos!*) Miért ragaszkodik ehhez? Önök rendre ilyen felszólalásokat tesznek, amelyek adónövelésről szólnak.

Szintén az adócsökkentést illeti és az állampolgárok mindennapi életét érinti, hogy csökken a legfontosabb élelmiszerek áfája jövőre, mint ahogy az internetezés áfaterhe is, és egyébként a gazdaság stabilitása a bérek ügyében is kulcsfontosságú. Ezért is szeretném önt emlékeztetni arra, hogy több mint három éve növekednek a reálbérek Magyarországon. 2016 első hét hónapjában 7,4 százalékos volt az emelkedés mértéke. (*Közbeszólás a Jobbik soraiból: Andy Vajnáknak biztosan!*) Ezt kiegészítve arra is szeretném emlékeztetni, hogy 2010-2015 között Magyarországon nőtt a legjobban a minimálbér mértéke az OECD-országok között. (*Hegedűs Lorántné: Meg a minimálbér adója!*)

Folytatódik a pedagógus- és a rendvédelmi életpályamodell, ami azt jelenti, hogy összességében 50 százalékos béremelésre számíthatnak, a felsőoktatásban dolgozó oktatók és kutatók bére is 27 százalékkal emelkedik 2018-ig. Rétvári államtitkár úr már említette az egészségügyi dolgozók ügyét. 207 ezer forinttal növekszik a szakorvosok és a szakgyógyászok bére, az ápolók bére pedig több év leforgása alatt 65 százalékkal. A stabil gazdaság azt is jelenti, hogy több támogatást kapnak a gyermeket nevelő családok. Ezt szolgálja az új otthontermelési program és a családi adókedvezmény is, amelynek köszönhetően szintén több száz milliárd marad a gyermeket nevelő családok zsebében.

Kevés időm maradt hátra, ezért azt is elmondanám, hogy már a teljes alsó tagozaton ingyenesek a tankönyvek, 92 ezer helyett ma már 318 ezer gyermek jut naponta háromszor ingyenes étkezéshez. Ez csak pár kiragadott példa annak alátámasztására, hogy az ön által lefestett kép hamis (*Az elnök a csendő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*), annak alátámasztására, hogy a magyar gazdaság jó pályán van. Ez nem azt jelenti, hogy ne lenne még sok teendőnk, sőt, csak teendő akad, de ezzel együtt tisztelettel arra kérem, hogy ne vitassa el a közös eredményeket, már csak azért sem, mert sok magyar ember munkája van benne. Köszönöm a figyelmet. (*Taps a kormánypártok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett Galambos Dénes képviselő úr, a Fidesz részéről: „Hogyan védett meg a kormány 1200 dunaújvárosi munkahelyet?” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

DR. GALAMBOS DÉNES (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Ahogy önök előtt is bizonyára ismert, szűkebb pátriám kiemelkedő nehézipari üzemét, a Dunai Vasművet nagyon sokan ismerik, azt gondolom, hogy az ország legnagyobb gépészeti-kohászati komplexuma, és Dunaújváros legnagyobb munkaadóját kell látnunk benne.

A térségben már a XIX. században felvetődött egy kohászati üzem létesítésének gondolata, de Széchenyi István terve elsősorban a közeli vasérc hiánya miatt akkor megghiúsult. Száz évvel később azonban, az '50-es években felépült a gyár. A vállalatot sajnos az akkori szocialista kormány 2004-ben eladta, azóta orosz-ukrán tulajdonban van.

A Dunaferr által gyártott, melegen és hidegen hengerelt, pácolt, horganyzott szalagokat és táblalemezeket, valamint nyitott és zárt, hidegen hajlított acélidomokat elsősorban gépipari, járműipari, építőipari termékek gyártásához, acélszerkezetek, háztartási berendezések és egyéb alkatrészek előállításához használják fel.

A gazdasági nehézségek miatt az ISD Dunaferr Zrt. 2013 augusztusában jelezte 890, 2016-ban pedig további 300 alkalmazott elbocsátására vonatkozó szándékát. Ezzel tisztában voltunk, azonban biztosak voltunk abban is, hogy a kormánnyal közösen megoldást fogunk találni. A közös munka eredményre vezetett és beigazolódott, hogy a kormány támogatásával, 480 millió forint munkahelymegtartó támogatással a Dunaferr a létszámleépítési szándék visszavonásán és a korábban elbocsátással érintett dolgozók továbbfoglalkoztatásán túl elkezdte a munkaerő-utánpótlás kinevelését is. A munkaerő-megtartó állami támogatáson felül két másik oka is volt a létszámleépítés visszavonásának. Egyrészt jelentős reorganizációs programot indítottak el, aminek eredményeként 2015-ben már nyereségessé vált a vállalatcsoport, másrészt az idei évre tervezett valamennyi beruházást meg tudták valósítani, napjainkban helyezik újra üzembe a meleghengerművet, amely a minőségi termékkibocsátás egyik alapfeltétele.

Az Acélalapítvány nyugdíj előtti álló dolgozókat segítő senior programja egyben junior program is, ahogy már említettem, a nyugállományba vonuló szakemberek utánpótlását biztosítja a korszerű acélgártás érdekében. A programban a Dunaújvárosi Egyetem, a helyi szakképző intézmények és a szomszédos megyék is részt vesznek. Ez a program, ez az eset is pozitív példája a cégvezetés és a munkavállalói érdekképviseleti szervek együttműködésének és a helyi összefogásnak. Ugyanakkor kijelenthető, hogy pozitív kormányzati beavatkozás nélkül most kevesebb munkahely lenne Dunaújvárosban.

Tisztelt Ház! A napokban írják alá a nagyvolvasztóműhöz tartozó zsugorítómű környezetvédelmi jellemzőit jelentős mértékben javító újabb fejlesztési szerződést, amely szintén idén záruló beruházás lesz. Az idei beruházások összértéke mintegy 20 millió eurót, 6,2 milliárd forintot tett ki, ám a több éve zajló beruházások ideai hatásait figyelembe véve ezek elérik az 50 millió eurót, 15,5 milliárd forintot.

A történet politikai értelemben is tanulságos, hiszen egy héttel ezelőtt a Jobbik részéről Pintér Tamás még arról beszélt, hogy a kormány részéről csak hangzatos ígéretések hangzottak el ebben az ügyben, de cselekvés nem. A Jobbik képviselője ekkor azzal riogatott, hogy a kormány érdekelt az utolsó vasgyár tönkretételében.

Egyik sem volt igaz, képviselő úr. A kormány éppen a gyár megmentésében volt érdekelt a már általam említett adatok alapján. Egyik sem volt igaz... (Szilágyi György: 2013-ban meg kellett volna szavazni a Jobbik javaslatát! - Az elnök cseppet - Tállai András: Ne ordíts! - Szilágyi György: A bekiabálás parlamenti műfaj!) Szilágyi képviselő úrral sem kívánok vitába bocsátkozni. 2013 augusztusában kezdődött az a program, amelyben az akkori országgyűlési képviselők és a mostani ciklus képviselője is részt vett, és 2013 óta igen kemény munkát kellett végezni ahhoz, hogy a magántulajdonban álló gyárban meg tudjuk a munkahelyeket őrizni, és ez a ténylehelyzet, képviselőtársaim.

Biztatnám a Jobbikot, hogy a helybeli pánikkeltéssel szemben a realitás talaján maradván politizáljon, és úgy gondolom, ahogy Einsteinnek a relativitáselmélet kitalálása, feltalálása mellett, annak írásba foglalásához, illetve Rubik Ernő kockájának a feltalálásához és írásba foglalásához is több idő kellett (Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.), nem gondolnám, hogy három nap alatt ezt meg lehetett volna oldani. Képviselőtársam, több realitást kérek öntől. Köszönöm szépen. (Taps a kormánypártok soraiban.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Az elhangzottakra a kormány nevében Cseresnyés Péter államtitkár úr fog válaszolni.

CSERESNYÉS PÉTER nemzetgazdasági miniszteriumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! A kormány egyik kiemelt célja a foglalkoztatás bővítése, ezért messzemenően elkötelezett a munkahelyek számának növelésében, illetve, ahogy ön is a Dunaferr kapcsán felemlítette, megtartásuk elősegítésében, ha erre gazdasági és gazdálkodási szempontok figyelembevételével reális lehetőség van, és így ok is van rá.

A lehetséges intézkedések közül, figyelembe véve a gazdasági szempontokat, elsőként indokolt kiemelni azokat a munkahelymegőrző támogatásokat, amelyek a vállalkozások foglalkoztatási kapacitásának megtartása, a csoportos létszámcsökkentések megelőzése, a meglévő munkahelyek megtartásának elősegítése érdekében állnak rendelkezésre.

(8.50)

A munkahelymegőrző támogatás mértéke a felmondással érintett munkavállaló munkabére és a kapcsolódó szociális hozzájárulási adó együttes összegének 25-től 90 százalékáig terjedő mértékben állapítható meg.

A támogatás egyik nagyon fontos feltételét szeretném kiemelni: a munkaadónak vállalni kell a munkavállalónak a támogatás folyósítása alatti foglalkoztatását, valamint azt követően legalább a támogatott foglalkoztatás időtartamával megegyező időtartamú továbbfoglalkoztatását. Emellett a Nemzeti Foglalkoztatási Szolgálat széles tárházat biztosít

mindazoknak a támogatásoknak és szolgáltatásoknak, amelyek az álláskeresők mielőbbi újrafoglalkoztatásának elősegítésére irányulnak abban az esetben, ha véletlenül változtatni kell a munkahelyükön.

Az elmondottak alapján is nyilvánvaló, hogy a kormány minden egyes munkahelyet értéknek tekint, és érdekelt a megmentésükben, így a Dunaferr esetében is ez állt fenn, és ezért tart az a folyamat, ami 2013 óta az ön által is említett módon történik, hisz a Dunaferr befektetői 2004-ben még azt vállalták, hogy öt évre továbbfoglalkoztatják az ott dolgozó embereket, 2013-ban viszont gondok jelentkeztek, és úgy, ahogy ön is említette, felvetődött az, hogy több száz, összességében ezer fölötti létszámot is el akartak küldeni a cégtől.

Az NGM, a Nemzetgazdasági Minisztérium éppen ezért munkacsoportot hozott létre a helyzet megoldása érdekében, és a tárgyalások eredményeképpen ezt a létszámot sikerült 400 főre csökkenteni. A munkahelyek megőrzése, a foglalkoztatás stabilitásának biztosítása érdekében az NGM munkaerőpiaci programot működtetett és működtet, amely az akkori tárgyalások eredményeképpen 2017. december 31-ig biztosítja az emberek továbbfoglalkoztatását a munkahelyek védelme érdekében.

A kormány többször jelezte időközben, a tárgyalások során, az elmúlt időszakban, hogy érdekelt a Dunaferr megmentésében, ezért tárgyalásokat kezdett a gazdasági társaság visszavásárlásáról is, azonban a tulajdonosok ezelől elzárkóztak. A cég vezetése jelezte a kormány felé, hogy az eladás helyett a társaság hosszú távú működtetésében, stabil működtetésében érdekelt. Lehet látni, hogy a tárgyalások régóta tartanak, úgyhogy döresség lenne azt gondolni, hogy egy-két nap alatt lehet ezt megoldani, hisz a jelen események is abba az irányba mutatnak, hogy hosszú távon érdekelt az állam is a Dunaferr további működtetésében.

Tehát akkor, amikor a kormány felismerte a problémát, újra tárgyalásokat kezdett, és jelezte 2016 elején, hogy hajlandó részt venni, részt vásárolni a vállalatban, ami segítené a Dunaferr pénzügyi helyzetének és gazdasági helyzetének normalizálását. A tulajdonosok ezúttal sem zárkóztak el ettől a tárgyalástól, viszont jelezték, hogy ez most véleményük szerint nincs napirenden, ugyanis egy hosszú távú fejlesztési programba kezdenek bele, a holding őszi igazgatótanácsi ülésén az ISD-csoport fejlesztésére kívánnak egy koncepciót elfogadni. Jelezték, hogy a cégcsoporton belül a Dunaferr helyzete a jobbak közé tartozik, így mindenképpen érdekeltek a Vasmű magyarországi fejlesztésében. Ennek jó példája az új vaskohó júliusi átadása, ami komoly minőségi fejlődést eredményezett a Dunaferr számára. Azt hiszem, hogy az elmúlt időszak történései, az a folyamat, amelyet mind a képviselő úr, mind pedig én hozzászólásomban elmondtam, azt bizonyítja, hogy a kormányzat eltökélt abban, hogy a Dunaferr hosszú távon tudjon működni, és biztos munkahelyet biztosítson azoknak a munkavállalóknak, akik a Dunaferr berkein, keretein belül, a cégen belül dolgoznak.

Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a kormány-pártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Soron következik az **egyes törvényeknek a tiltott szerencsejáték megakadályozásával összefüggő módosításáról** szóló előterjesztés kivételes eljárásban történt összevont vitája. A kormány-előterjesztés T/12250. sorszámú parlamentari informatikai hálózaton elérhető.

Tisztelt Országgyűlés! A vitában elsőként megadom a szót Tállai András úrnak, a Nemzetgazdasági Minisztérium államtitkárnak, a törvényjavaslat előterjesztőjének, 15 perces időkeretben. Ön a szó, államtitkár úr.

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Az Európai Szerencsejáték Szövetség 2016. májusi online szerencsejáték-piaci körképe szerint az európai online kaszinó- és sportfogadási piac jelenleg a legnagyobb online szerencsejáték-piac a világon. 2015-ben a teljes online szerencsejáték-iparág 34,6 milliárd euró, azaz évi 10 380 milliárd forint tiszta játékbevételt termelt. Ebből az európai online szerencsejáték piaci részesedése, az ázsiai, közel-keleti, észak-amerikai piacokat is megelőzve, közel 50 százalék.

Az iparági elemzés szerint a 2015. évben az európai online szerencsejáték-szektor 16,5 milliárd euró, azaz 4950 milliárd forint tiszta játékbevételt ért el. Mivel az európai online szerencsejáték-piac viszonylag fiatal és új piacnak minősül, a szektor a jelenlegi kimagasló eredményéhez képest is növekvő tendenciát mutat: a 2015-ös 16,5 milliárd eurós évi tiszta játékbevételi szint 2020-ra a várakozások szerint 24,9 milliárd euróra, azaz a teljes európai online piacot figyelembe véve 7470 milliárd forintra emelkedik. Az iparági várakozások szerint rövid és középtávon a hagyományos, nem online szerencsejátékokhoz képest is az online játékok térnyerése prognosztizálható.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az iparági adatok jól mutatják, hogy az európai piacon jelen lévő, évi 5 ezer milliárd forintos tiszta játékbevételt elérő online szerencsejáték-szervezők jelentős gazdasági potenciállal rendelkeznek. A gazdasági letelepedésük szerinti vagy a játékengedélyüket kiadó államnak adót fizetnek, és a kóros játékszenvedély kezelési költségeihez is csak az engedélyt kiadó vagy letelepedési államban járulnak hozzá. Ehhez képest ugyanezek az online szervezők Magyarországon illegális szervezőként vannak jelen, magyarországi működésük tiltott szerencsejáték-szervezésnek, azaz bűncselekménynek minősül.

Ezek az illegális online szervezők a magyar költségvetésnek a Magyarországról származó tiszta játékbevétel után adót nem fizetnek, magyar munkavállalókat nem vagy csak a nyelvi nehézségek kiküszöbölése érdekében elvéve alkalmaznak, a 2016. január 1-jé-

től működő hazai játékosvédelmi rendszerben nem vesznek részt, a magyar játékosok játékszenvedélynek kezelési költségeihez nem járulnak hozzá, a hazai szerencsejáték- és pénzmosásellenes hatóságok számára lényegében elérhetetlenek. Egyes illegális szervezők évtizedes jelenlétükkel olyan jelentős versenyelőnyre tettek szert Magyarországon, amely már a magyar engedéllyel rendelkező online szervezők 2016-os piacra lépését is veszélyezteti.

Tisztelt Országgyűlés! Az illegális online szervezők elleni fellépés a tiltott szerencsejáték közrendi, fogyasztóvédelmi és központi költségvetési kockázatai miatt évek óta kiemelt kormányzati célkitűzés. E fellépés keretében 2014-től bevezettük a magyar játékgengedély nélkül működő, Magyarországon elérhető szerencsejáték-honlapok blokkolását, 2015-től szigorítottuk a tiltott szerencsejáték-szervezés büncselekményének tényállását. Szintén 2015-től bevezettük a tiltott szerencsejáték-reklámok jelentős mértékű és objektív, ki nem menthető bírságolását.

Tisztelt Képviselők! A kormány az egyes törvényeknek a tiltott szerencsejáték megakadályozásával összefüggő módosításáról szóló törvényjavaslatot 2016. szeptember 26-án az illegális szervezők elleni következetes intézkedéssorozatunk folytatásaként terjesztette az Országgyűlés elé. A törvényjavaslat kivételes és sürgős tárgyalását az új hatósági eszközök gyors és hatékony bevezetése indokolja. A törvényjavaslat a fokozatosság elvének megfelelően, az internetes blokkolás 2014-es és a reklámblokkolás 2015-ös bevezetését követően 2016 negyedik negyedévétől megteremti a leghatékonyabb eszköz, a pénzügyi blokkolás törvényi keretét.

(9.00)

A pénzügyi blokkolás lényege, hogy a pénzforgalmi szolgáltató a magyarországi játékgengedéllyel nem rendelkező szervező számlájára a tét befizetését és az ilyen számláról a nyereség kifizetését nem teljesíti, ezzel a legális (*sic!*) szervező működésének pénzügyi alapját, a tét fizetését és a nyereség kifizetését blokkolják a pénzforgalmi szolgáltatók. A pénzügyi blokkolás végrehajtásának részleteit miniszteri rendeletben szabályozzuk majd a törvény elfogadását követően.

A törvényjavaslat ezenfelül az illegális piac felszámolását célzó további intézkedésként tartalmazza az illegális szervezővel együttműködő személy vagy szervezet adóhatósági felszólítását a tevékenység abbahagyására és a felügyeleti eljárás kötelező kezdeményezését, a reklámblokkolás bírságmaximumának 1 millió forintról 10 millió forintra való emelését, az internetes blokkolás végrehajtását megtagadó elektronikus hírközlési szolgáltató bírságtételének 100-500 ezer forintról 1-5 millió forintra történő emelését. A törvényjavaslatban szereplő új eszközökkel az illegális szervezők elleni hagyományos, más tagállamokban is alkalmazott és az Európai Bizottság 2012. október 23-ai, online szerencsejáték-

szabályozási dokumentumában elemzett hatósági eszköztár Magyarországon is teljessé válik.

A törvényjavaslat az internetes, a pénzügyi és reklámblokkolásra is kiterjedő hatósági eszköztár alkalmazásának folyamatos nyomon követésére és hatékonyságának elemzésére negyedéves gyakoriságú jelentéstételi kötelezettséget ír elő. A jelentést az állami hatóság ellenőrzési adatai alapján a nemzetgazdasági miniszter terjeszti a kormány elé.

Tisztelt Országgyűlés! A pénzmosás elleni szabályozás továbbfejlesztése keretében az ügyfél személyes megjelenés nélküli, online azonosításának kiépítése gazdasági szempontból, valamint a közérdek és az egyre gyorsabban fejlődő digitális technológiát figyelembe véve kiemelt jelentőségű kérdés. A nemzetközi gyakorlattal összhangban ezért a törvényjavaslat a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása elleni hatékony fellépés biztosítása mellett elsőként kínál megoldást a hazai online- és távszerencsejáték-szervezők számára létrehozataluk és működésük elősegítésére és támogatására. Ennek megfelelően a törvényjavaslat módosítja a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása elleni törvénynek a fokozott ügyfél-átvilágításra vonatkozó rendelkezéseit. Az ügyfél, a játékos azonosítása során lehetőség lesz a játékos személyazonosságát igazoló okiratról készített másolatának az ügyfél személyes adatainak védelme érdekében megfelelő biztonsági elemekkel rendelkező és a hiteles ügyfél-azonosítást biztosító, előzetesen auditált elektronikus hírközlő eszközökön keresztül történő benyújtására a távszerencsejáték-vagy az online kaszinójátékot szervező szolgáltató számára.

A játékos ilyen formában történő azonosítása esetén a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása elleni küzdelem céljával összhangban a törvényjavaslat továbbá garanciális szabályként rögzíti, hogy a játékos számára kifizetés csak a törvény előírásainak megfelelő fizetési számlára lesz teljesíthető.

Tisztelt Országgyűlés! Az elmondottak alapján kérem, hogy a törvényjavaslatot támogatni szíveskedjenek. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Tállai államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a Törvényalkotási bizottság álláspontjának, valamint a megfogalmazódott kisebbségi vélemény ismertetésére kerül sor 15 perces időkeretben. Ebből az időkeretből a kormánypárti képviselő 8 percben, az ellenzéki képviselő pedig 7 percben mondja el a véleményét.

Elsőként megadom a szót Galambos Dénes képviselő úrnak, a Törvényalkotási bizottság előadójának, 8 percben.

DR. GALAMBOS DÉNES, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! Ezúton tájékoztatom a tisztelt Országgyűlést, hogy a Törvényalkotási bizottság a 2016. szeptember 26-ai ülésén megtárgyalta az egyes törvényeknek a

tiltott szerencsejáték megakadályozásával összefüggő módosításáról szóló T/12250. számú törvényjavaslatot. A Törvényalkotási bizottság 22 igen szavazattal, 3 nem szavazat és 6 tartózkodás mellett összegző módosító javaslatot fogadott el.

A Törvényalkotási bizottság az általa beterjesztett módosító javaslatot megtárgyalva azt arra tekintettel fogadta el, hogy jogtechnikai pontosításokat és nyelvhelyességi pontosításokat tartalmaz, és ennek megfelelően a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása megelőzéséről és megakadályozásáról szóló 2007. évi CXXXVI. törvényben meghatározott fogalmaknak a pontosításával végezte el a jogtechnikai pontosítást.

A törvényjavaslat elfogadását javasolva majd a vezérszónoki hozzászólásomban kifejtett részletes indokaimat később mondom el. Kérem, hogy támogassák a törvényjavaslat elfogadását. Köszönöm. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Most megadom a szót a kisebbségi vélemény ismertetésére Szilágyi György képviselő úrnak.

SZILÁGYI GYÖRGY, a Törvényalkotási bizottság kisebbségi véleményének ismertetője: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! A Jobbik Magyarországért Mozgalom támogatni is tudná ezt a törvényt, hogyha valóban arról szólna ez a törvény, mint amit egyébként szavakban az államtitkár úr itt elmondott, hogy normális mederbe terelje az online szerencsejátékot, hogy kihéberítse az abból történő bevételeket, hogy esetleg játékosoknak védelmet biztosítson, hogy nagyobb állami bevétel legyen, és sorolhatnánk azokat a célokat, amelyeket az államtitkár úr itt elmondott, csak sajnos amikor önök a szerencsejátékhoz nyúlnak most már évek óta, ez nem erről szól.

Arról szól, hogy Magyarországnak van egy maffiakormánya, és ez a maffiakormány ráteszi a kezét a szerencsejáték-piacra is, rátette a kezét a szerencsejáték-piacra, és erről szól. Az olasz példát vették alapul: Olaszországban jól működik a maffia, gondolom, maguk ezt elég erőteljesen tanulmányozták, és a szerencsejáték volt az első olyan terület, ahol úgy gondolták, hogy ezt akkor önök teljes mértékben kisajátítják. És így is tettek, hiszen amiről jelen pillanatban beszélünk, az semmi másról nem szól, mint az önök két megbízott emberének, Andy Vajának és Szima Gábornak a területéről, hiszen csak ők azok, akik az online szerencsejátékot Magyarországon szervezhetik, ők azok a „megbízható” szerencsejáték-szervezők - önök vezették be ezt a fogalmat a magyar köztudatba -, akik kaszinót nyithatnak, és ezzel, hogy kaszinót nyithatnak és a kaszinókoncessziókat megszerezték, az online szerencsejáték-piacot is odaadták nekik. Erről szól ez az egész törvény.

Ami miatt nem tudjuk támogatni, az például többek között ennek a törvénymódosításnak a benyújtási módja is, hiszen nem értjük, hogy miért kellett ilyen gyorsan, kivételes és gyorsított eljárással

tárgyalni ezt a törvényt. Hiszen tegnap még senki nem tudott reggel erről a törvénymódosításról, önök gyorsan behozták a Ház elé, most gyorsan át fogják vinni, és délután már szavazunk is róla. Vajon mi ennek az oka? Egyetlenegy oka lehet véleményünk szerint - bár ezt a kérdést tegnap többször feltettem a Törvényalkotási bizottság ülésén is, és választ nem kaptam rá -, hogy valószínűleg Andy Vajának elkészült az online szerencsejáték-oldala, szeretné minél gyorsabban beüzemelni, szeretné, hogyha minél gyorsabban minél több játékos hozná oda neki a pénzt, és ehhez önök minden segítséget megadnak, hogy azokat a játékosokat, akikre annak idején önök még úgy hivatkoztak a törvény megváltoztatásánál, hogy védeni kell azokat az embereket, akik szerencsejáték-függőségben szenvednek, most nem számít, hogy szerencsejáték-függőségben szenvedő emberektől veszik el esetleg a pénzt, egy a lényeg: hogy ezt a pénzt, amit ők elköltenek, ezt önöknél, a Fidesznel és Andy Vajánál költsék el, és akkor már minden rendben van.

Több kérdés felmerült a tegnapi törvényalkotási bizottsági ülésen, amire sajnos nem tudtunk választ kapni, és szeretnék esetleg ma választ kapni ezekre a kérdésekre, hiszen ezek fontos kérdések az én véleményem szerint. Például felmerültek azok a kérdések, hogy mondják már meg, és mutassák már be esetleg, hogy az elmúlt években az önök intézkedései során hogyan változott a piac, vajon mennyivel lett kevesebb szerencsejáték-függő ebben az országban, amire önök hivatkoztak, vajon mennyivel játszanak kevesebben.

(9.10)

Aztán arra is kíváncsiak lettünk volna, hogy vajon hogy alakultak az állami bevételek, hiszen nem mindegy, hogy adott esetben az állami bevételek ebből a piacból hogy alakulnak, hiszen még hozzátartozik ehhez a történethez - és bocsánat, hogy idehozom -, hogy miért jutottunk el egyáltalán idáig. Azért, mert amikor önök elkezdték felosztani a piacot, akkor két nagy hatalmú fideszes politikus nem tudott azon megegyezni, hogy adott esetben a szerencsejátékgépeknél azt a bizonyos online szervert ki üzemeltesse. Volt az egyik nagy hatalmú fideszes politikusnak is egy favoritja, volt a másik nagy hatalmú fideszes politikusnak is egy favoritja - gondolom, ugyanúgy leszedték volna a sápot, mint ahogy egyébként a letelepedési kötvényekből leszedik a sápot -, és nem tudtak megegyezni. Erre a pletykák szerint Orbán Viktor ezt megalégtelte, és azt mondta, hogy jó, akkor megszüntetjük úgy, ahogy van, az egész piacot, és majd odaadjuk akkor Andy Vajának és Szima Gábornak. Így lett Andy Vajna és Szima Gábor az a kiválasztott, akiről most jelen pillanatban is szól ez a törvény. Erre tehát nem tudtunk választ kapni.

Aztán nem tudunk arra sem választ kapni, hogy miért hozunk elvileg egy olyan törvényt, amely törvényt, tudjuk, hogy nem lehet betartatni. Ezt már

elmondtuk egyébként akkor is, amikor önök a blokkolásról beszéltek, és azóta blokkoltak is 360 oldalt, amelyek felsorolása megtalálható különböző honlapokon. De mondtuk akkor is, hogy ez csak egy látzatintézkedés, tehát hivatalosan önök blokkolják ezeket az oldalakat, de aki egyébként szeretne játszani ezeken az oldalakon, egyszerűen egy 1500 forintos magánproxy vásárlásával már ki is tudja kerülni, tehát magát a célt nem éri el, csak hoznak egy látzatintézkedést, hogy hogy lehetne ezeket a játékosokat visszatartani attól, hogy ezeken az oldalakon játsszanak. Most ugyanez történik egyébként. Majd a vezérszónoki felszólalásomban ki fogok térni ezekre a dolgokra.

De ami még nagyon fontos volt a tegnapi törvényalkotási bizottsági ülésen, hogy államtitkár úr volt, aki képviselte a kormányt és az egész törvényt, bár nem tudom, hogy milyen minőségében, mert államtitkár úr a Fidesz egyik vezető prominense, államtitkár, közben emellett még egy független szervezetnek, vagyis egy olyan szervezetnek, amelynek függetlennek kellene lennie, a Nemzeti Adó- és Vámhivatalnak a vezetője is egyben. Ez is egy elég faragott helyzet. Megtanultam, mert tegnap ki lettem javítva, hogy nem az elnöke, mert ugye ha az elnöke lenne - megváltoztatták csak egyszerűen a törvényt -, akkor összeférhetetlen lenne, de vezetője már lehet, mondjuk, a NAV-nak egy fideszes potentát. Kérdeztük, hogy például hogy lehetne adott esetben (*Tállai András poharát emeli Szilágyi György felé: Egészségedre!*), adott esetben hogy lehet az, hogy - csak egyetlenegy példát mondok - megemelik a reklámblokkolás és az internetes blokkolás végrehajtását be nem tartókkal szemben a bírsági tételeket, ha megemelik a tételt, akkor vajon be lehet-e majd hajtani. Államtitkár úr nem tudott választ adni arra, hogy eddig mennyit hajtottak be.

De majd a vezérszónoki felszólalásomban részletesen ki fogok térni a törvényre, és el fogom mondani azt, hogy mit láttunk ebben a törvényben rossznak, mi az, ami véleményünk szerint nem megfelelő, és ami miatt a Jobbik nem tudja támogatni. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. (*Taps a Jobbik padso-raiban.*)

ELNÖK: Köszönöm, Szilágyi képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a képviselői felszólalások következnek. Felhívom figyelmüket, hogy a frakcióknak 30-30 perc, a független képviselőknek mindösszesen 8 perc áll rendelkezésükre.

A felszólalások első körében a vezérszónokok ismertetik a frakciók álláspontját, képviselőcsoportonként 15-15 perces időkeretben. Elsőként megadom a szót Galambos Dénes képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának. Öné a szó, képviselő úr.

DR. GALAMBOS DÉNES, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! Az online szerencsejáték-szektor újabb sza-

bályozására azért van szükség, mert az utóbbi években nagy számban jelentek meg olyan online szerveződések, amelyek nem rendelkeznek engedéllyel. Az illegális játékdalokon jelentős pénzforgalom valósul meg, amely után azonban működtetői nem adóznak, így az állam 10-20 milliárd forint közötti bevételről esik el, amellett, hogy a játékosok egy ellenőrizetlen, szabályozatlan rendszerben játszanak. Ezek az oldalak a 2016 óta működő hazai játékosvédelmi rendszerben nem vesznek részt, a magyar játékosok játékszenvedélyének kezelési költségeihez nem járulnak hozzá, sőt még a hazai szerencsejáték- és a pénzmosásellenes hatóságok számára is elérhetetlenek.

Az előterjesztés célja, hogy az online szerencsejáték-piacon is csak engedéllyel rendelkező, a jogszabályokat betartó szervezetek működhessenek. Ennek érdekében szükség van arra, hogy az online felületen engedély nélkül megvalósított szerencsejáték működtetését végző személyek és szervezetek ellen az eddigieknél is hatékonyabban tudjanak fellépni a hatóságok.

A fenti célok elérése érdekében a javaslat az alábbi eszközöket vezeti be. A tiltott online szerencsejátékkal összefüggésbe hozható pénzügyi tranzakciók teljesítésének megtagadása. A bank ily módon nem tudja majd átutalni a pénzt a magyarországi játékosokkal nem rendelkező szolgáltatók számlájára.

A következő eszköz a tiltott játékszervezés miatt blokkolt honlapon a tiltott szerencsejáték-szervezést megvalósító személy vagy szervezet által létrehozott bankszámlaszám kötelező feltüntetésének az előírása.

További elem a szerencsejátékkal kapcsolatos tiltott reklámért fizetendő bírság összegének jelentős megemlése 1 millió forintról 10 millió forintra, az internetes blokkolás végrehajtását megtagadó elektronikus hírközlési szolgáltató bírsága esetén 100-500 ezer forintról 1-5 millió forintra.

Beszámolási kötelezettség előírása az adópolitikáért felelős miniszter részére a Szerencsejáték Felügyelettel kapcsolatos ellenőrzésekről. Lehetőség teremtése arra, hogy a legális online kaszinóban játszó játékos azonosítása ne csak személyesen, hanem online módon is lehetségessé váljon.

Tisztelt Ház! Most engedjék meg, hogy egy kicsit bővebben is kifejtsem azokat a szempontokat, amelyek a törvényjavaslatot motiválták. A szerencsejáték-szervezés területén az utóbbi években nagy számban jelentek meg olyan szerveződések, amelyek nem rendelkeznek online szerencsejáték-szervezési engedéllyel. A Nemzeti Adó- és Vámhivatal következetes állásfoglalása alapján az internetes oldalakon a megfelelő engedély nélkül működtetett online kaszinók működtetői megvalósítják a büntető törvénykönyv 360. §-ában meghatározott tiltott szerencsejáték szervezése tényállást. Az előterjesztés javasolja az online kaszinókban történő játékosazonosítás és ügyfél-átvilágítás szabályainak észszerűbbé tételét. A játékosoknak az online kaszinókban történő nyilvántartásához olyan kétséget kizáró játékosazonosításra van szükség, amely a jelenlegi hazai szabályozás megszorí-

tó értelmezésében csak személyesen valósítható meg. Ez a szabályozási modell összeférhetetlen az online szerencsejáték-szervezői tevékenységgel.

A törvényjavaslat az ügyfél-átvilágításra vonatkozó rendelkezéseket oly módon módosítaná, hogy amennyiben a játékos nem jelenik meg személyesen a személyazonosságot igazoló ellenőrzésen, úgy a személyazonosság igazolására vonatkozó okiratának másolatait online is eljuttathassa a szolgáltatónak az ügyfél-átvilágítás elvégzése érdekében. Így az egyenértékűvé válna a jelenlegi szabályozás alapján előírt konzuli tisztviselő vagy közjegyző által készített másolattal. Ezzel a módszerrel egy olyan modern, a nemzetközi gyakorlatot is követő játékosazonosítási módszert épít be a magyar szabályozási környezetbe a javaslat, amely egyúttal megfelelő eszközöket biztosít az online kaszinókat működtető szervezeteknek is a biztonságos játékosazonosításhoz. E módszer egyben megfelel a pénzügyi rendszernek a pénzmosás, valamint a terrorizmus finanszírozása céljára való felhasználásának megelőzéséről szóló, az Európai Parlament és a Tanács 2005/60/EK, európai közösségi irányelvében foglaltaknak is.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az előttünk fekvő javaslat nem előzmény nélküli. Az Országgyűlés 2015. július 6-án fogadta el a szerencsejáték szervezéséről szóló 1991. évi XXXIV. törvény módosításáról szóló törvényjavaslatot. A törvény koncesszióhoz kötötte az online kaszinójáték szervezését, valamint kimondta, hogy a játékhoz való hozzáférés csak a hazai IP-címről jelentkező játékos számára biztosítható. 2014 januárja óta tehát a szerencsejátékokra vonatkozó szabályozás lehetővé teszi, hogy azokat az oldalakat, amelyeken tiltott szerencsejátékot szerveznek, hozzáférhetetlenné tegyék. A NAV a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság segítségével már több mint 800 blokkoló határozatot hozott.

A jelen törvényjavaslat az eddigi erőfeszítések hatékonyabbá tételéhez kíván hozzájárulni. Azt gondolom, nem szabad hagyni, hogy elharapózzanak az illegális, fekete-játékos oldalak, és szabályozatlan, átláthatatlan labirintus jöjjön létre, amelyen keresztül ismeretlen irányba áramolnak a magyar állampolgárok pénzei. Az államnak kötelessége felvenni a harcot álláspontunk szerint a jelenséggel az aktuális tapasztalatok alapján.

(9.20)

Ezen szempontokra figyelemmel kérem, hogy támogassák a törvényjavaslatot, és kérem, hogy szavazataikkal ezt tegyék meg. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Galambos képviselő úr. Most megadom a szót Szakács László képviselő úrnak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának. Öné a szó, képviselő úr.

DR. SZAKÁCS LÁSZLÓ, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt

Államtitkár Úr! Tisztelt Ház! Ha az államtitkár úr logikáját követjük, hogy 2012-13 óta ilyen fantasztikus küzdelmet vívunk a szerencsejáték ellen, akkor bizony azt kell lássuk, hogy ezek a szerencsejáték-szervezők mindig egy lépéssel a kormány előtt járnak. A kormány mindig kullog az események után. A szabályozásról mindig kiderül, hogy az nem elegendő, azon mindig szigorítani kell. És bizony azokat, akiket annyira meg akarnak védeni, pontosan azokat, akik játékszenvedélyben szenvednek, belőlük meg nincsen kevesebb.

Ha ezt látnánk, nem ezt látjuk, de ha ezt látnánk ez alapján a logika alapján, akkor, államtitkár úr, el kellene gondolkodni azon, hogy valaki, aki a hatástanulmányokat elemzi és a kodifikációt előkészíti, nem végzi jól a munkáját, mert önöket folyton kicseszlik. Hiába kezdődött ez el 2012-ben, hiába szorítják mindig sarokba a szerencsejáték-szervezőket, valahogyan sosem sikerül a várt eredményt elérni, még akkor sem, ha a Fidesz vezérszónoka vezérszónoklában olyan hangzatos kifejezések vannak, mint: a pénzmosás elleni küzdelem, a terrorizmus finanszírozása elleni küzdelem, és önök valahogy mindig lemaradnak, mindig csak kullognak az események után.

Ezért gondolkoztunk el azon, hogy valószínűleg nem ez a lényeg ebben, hogy önök kullognak az események után - nem! Önök ezeket az eseményeket előállítják. Önök nem kullognak utánuk. Nézzük meg! 2012 októberében, akkor is kivételes és sürgős eljárásban került elénk egy jogszabályjavaslat, ami alapján a pénznyelő automatákat elnyelte a politika, egy tollvonással kihúzták őket innen. Persze, akkor is gondolkoztunk azon, hogy miért lehet ez, miért csak online szervereken keresztül lehet majd a következőkben játszani a játékgépeken. És kiderült, hogy azért, mert a minisztériumban már az engedélyezési eljárás elején tartottak egy központi szerencsejáték-szerver-üzemeltető cég kapcsán. Ez a WEBGAM Központi Játékszerver volt, és erre rá akarta tenni a kezét a Fidesz. Akkor lett az a mondás örök érvényű, hogy: a Fidesz a javunkat akarja, de mi nem adjuk. És ha nem sikerült megszerezni ezt a társaságot, akkor törvénymódosítást kellett benyújtani, és akkor úgy sikerült ezt a piacot a lehető legkönnyebben lenyúlítani.

Majd 2013-ban, akkor nem kivételes eljárásban, de rendkívüli ülészakon, Varga Mihály előadásában hallgathattuk meg, hogy hogyan fogja ellehetetleníteni a magyar szerencsejáték-üzletet, és hogyan fogja majd megsegíteni a játékszenvedélyben szenvedő magyarokat az a javaslat, ami újra csak csökkentette azokat a felületeket, amelyeken sikerült volna bármilyenfajta fogadást, szerencsejátékot eszközölni. Kiderült, hogy itt sem erről van szó, megint nem az élet után kullogtak, hanem önök állítottak elő egy újabb helyzetet: szépen szűkítették ennek a palacknak a nyakát, ahol azok, akik játékszenvedélyben szenvednek, csak egy irányba mehettek. Előtte még a szerver-üzemeltetőhöz, utána meg feltaláltak önök egy új fogalmat, ami úgy szól, hogy a „megbízható szeren-

csejjáték-szervező”; és a megbízható szerencsejáték-szervezőből, ahogyan már korábban is hallhattuk, pontosan csak kettő van. És ha megnézzük a két szervezőt, akkor látjuk, hogy a definícióból egy dolog kimaradt: hogy a Fidesz-KDNP-pártszövetséghez feltétlenül lojálisnak kell lennie. Amikor ezt láttuk, akkor is felemeltük a szavunkat, hiszen itt nem arról van szó, nem azokról az elérendő célokról, amelyek nagyon magasnak és olyan fontosnak és hivatalosnak tűnő kifejezések, mint a játékszenvedély elleni küzdelem, a terrorizmus finanszírozása elleni küzdelem, az átláthatóság. Nem ezek ellen küzdenek önök, hanem betेरelik egy csatornába, tisztelt képviselőtársaim. És lám-lám, igazunk lett, amikor azt mondtuk, hogy csak egy, maximum kettő embernek fogja ez megérni. Nem azoknak, akik játszanak, nem azoknak, akik le akarnak szokni a játékszenvedélyről, hanem annak, akinek önök ezt odaadták. Annak az egy szem magyarnak, akinek egyedül érdemes volt - eddig neki volt egyedül érdemes - hazatelepülnie.

Ő a „Gyere haza” program egyetlen sikeres terméke, Andy Vajna. Ő hazajött. Neki végtelen módon megéri ez, számokban tudom bemutatni. 2012-ben, tehát a jogszabály megváltozása előtt Andy Vajna cégének, a Las Vegas Casino Kft.-nek 2012-ben az adózás előtti nyeresége 618 millió forint. 2013-ban, amikor egyszer már változott a törvény, Andy Vajna adózás előtti eredménye a Las Vegas Casino Kft.-ben 1 milliárd 776 millió forint - 1 milliárd 100 millió forinttal nőtt. 2014-ben ez már majd a 2013-as háromszorosára emelkedik, 3 milliárd 360 millió forint. És amikor újra változott a törvény, azt követően már 6 milliárd 163 millió forint Andy Vajna nyeresége.

Szó sincs, tisztelt hölgyek és urak, pénzmosás elleni küzdelemről, a terrorizmus finanszírozása elleni küzdelemről, a játékszenvedélyről való leszoktatásról, az ahhoz való hozzájárulásról! Nincsen szó arról az önök által álnaivan eljátszott színjátékról, hogy önök kullognak az események után, és ezek a szerencsejáték-szervező emberek folyton kijátsszák az önök gondolatait, és újabb és újabb lehetőségekkel jönnek elő. Nem! Ezek a számok az igazak: Andy Vajna Las Vegas Casino nevű cége 2012-ben adózás előtt 618 millió forintos nyereséggel állt, 2015-ben 6 milliárd 163 millióval. Tízszerez a különbség, tisztelt képviselőtársaim! Legalább önöket egy kicsit gondolkoztassa el ez a kérdés!

Azt látjuk, hogy önök kiengedték a szellemet a palackból. Megint úgy tesznek, mintha valami olyan történt volna, amire eddig nem számítottak. Olyan, ami után gyorsan, rendkívülien és sürgősen törvényt kellene alkotni arról, hogy azokat a szegény embereket, akik játékszenvedéllyel küzdenek, sikerüljön valahogyan megvédeni az álságos és gonosz játékszervezőktől. Nem erről van szó, tisztelt képviselőtársaim! Talán arról van szó, amit Szilágyi képviselőtársam mondott, hogy elkészülhetett Andy Vajna online weboldala. Arról is lehet szó, ezt is hallani, hogy Rogán szomszédjának is van egy új cége, és az tudja auditálni ezeket a szervereket, és mindig az első győz önöknél.

Itt csak arról nem szól semmi - és hagyják abba ezt az álnaiv érvelést! -, ami önöknek a vezérszónoklatában vagy éppen a kormány előterjesztésében van leírva. Persze, ha az ember gondolkodása olyan szinten rugaszkodik el a valóságtól, ahogyan az önöké, akkor el tudom képzelni azt is, hogy még a lelkiismeretük is ennyire szubjektívan működik. De még azt is el tudom képzelni, hogy páran azt hiszik, amit mondanak - ez nem így van! Itt egy, maximum kettő ember nagyot kaszál. Most majd egy harmadik, aki az összes auditot, amit ez a jogszabály fog előírni, el kell hogy végezze.

Szó nincs arról, hogy bármilyen játékszenvedélyben küzdő embereken önök megpróbálnak segíteni - nem! Önök ezt kihasználják! És piszkosul jól élnek belőle. Erről van szó. Tehát az, amit ez a törvény megpróbál megoldani, azt nem tudja. Egy perc alatt költözik át egy betiltott weboldal egy másik helyre, ahogyan azt hallhattuk, egyetlenegy perc alatt. Hogyan fogják ezt önök követni? Milyen kimutatásuk van arról, hogy hány játékszenvedélyben küzdő ember nem tudja majd követni? Milyen eredményeket értek el ebben, azon kívül, hogy Andy Vajna a „Gyere haza” program egyik legnagyobb sikeres résztvevője? Milyen eredményeket tudnak önök? Semmilyenet.

Nem fog sikerülni az sem, hogy a banki utalásokat majd betiltják. Hát, mást fognak választani, vannak online utalási rendszerek.

(9.30)

Ezt is később majd meg akarják szerezni? Ezért hagyják meg ezt a kiskaput? Itt szólunk, hogy vannak kiskapuk, ne csalódjanak már megint, fél év múlva, és akkor majd bejön a következő módosítás, és akkor majd egy másik ellenség, az online utalási rendszer, mondjuk, a PayPal ellen fognak majd önök küzdeni.

Higgyék el, jó lenne azt hinni, és bízom benne, hogy néhányan önök közül legalább boldogok, és úgy gondolják, hogy ez a szegény kormány annyira küzd ezekért az emberekért meg a transzparenciáért, az átláthatóságért meg még a terrorfinanszírozás ellen is, de nem erről van szó.

Drága urak, két-három ember kezébe odateszik ezt a nem kicsi szeletet a magyar gazdaságból, ők ebből jól élnek, önök meg egyszerűen csak hagyják, hogy kihasználják önöket. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Szakács képviselő úr. Most megadom a szót Vejkey Imre képviselő úrnak, a Kereszténydemokrata Néppárt képviselőcsoportja vezérszónokának. Öné a szó.

DR. VEJKEY IMRE, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Figyelemmel arra, hogy az előttem szólók, úgy a kormány képviselőiben Tállai András államtitkár úr, mind Galambos Dénes képviselőtársam a Fidesz vezérszónokaként

már részletesen bemutatták az egyes törvényeknek a tiltott szerencsejáték megakadályozásával összefüggő módosításáról szóló törvényjavaslatot, ezért engedjék meg, hogy vezérszónoki felszólalásomban csak a legfontosabb változtatási javaslatokra hívjam fel a figyelmüket. A törvényjavaslat alapvetően azt a minden politikai párt által támogatható célt szolgálja, hogy az online felületen engedély nélkül megvalósított távszerencsejáték, illetve online kaszinó működtetését végző személyek és szervezetek tekintetében az eddiginél is szigorúbban és hatékonyabban lépjenek fel az erre feljogosított hatóságok. A törvényt módosítás érdekében négy törvényben javasolt változtatásokat, melyek a következők: a szerencsejáték szervezéséről szóló 1991. évi XXXIV. törvény, a külföldre utazásról szóló '98. évi XII. törvény, a közúti közlekedési nyilvántartásról szóló '99. évi LXXXIV. törvény és a pénzmosás és terrorizmus finanszírozása megelőzéséről, valamint megakadályozásáról szóló 2007. évi CXXXVI. törvény.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A szerencsejáték szervezéséről szóló törvény módosítása többek között rögzíti a pénzforgalmi szolgáltatóknak a tiltott szerencsejátékhoz kapcsolódó tranzakciókban történő közreműködésének megtiltását, pontosítja a távszerencsejáték- és online kaszinót működtető szervezőknek a játékos nyilvántartásba vételére vonatkozó szabályait, a játékosok és a pénzügyi intézmények pontos tájékoztatása érdekében előírja az állami adóhatóság számára a hozzáférhetetlenné tétellel érintett honlapon tiltott szerencsejáték szervezését megvalósító személy vagy szervezet elnevezésének közzétételét, valamint megemeli a tiltott szerencsejátékra vonatkozó reklámért kiszabható bírság maximális összegét, továbbá az ideiglenes hozzáférhetetlenné tételre vonatkozó határozat nem teljesítése esetén kiszabható bírság összeghatárait.

A játékosazonosítás témakörében a KEKKH adatbázis-kezelés jogosítvány- és útlevelel-adatbázisra vonatkozó kiterjesztése érdekében a törvényjavaslat módosítja a vonatkozó törvényeket. A Pmt. a korábban ismertetett célkitűzéseknek megfelelően úgy módosul, hogy az engedéllyel rendelkező online-kaszinó- és távszerencsejáték-szervezőknél történő regisztrációra és a játékosazonosításra, a vonatkozó uniós rendelkezésekkel összhangban adatbázis-lekérdezésre ne csak személyesen legyen lehetőség, hanem az a megfelelő biztonsági elemekkel rendelkező műszaki informatikai rendszer útján is megtörténhessen.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Kérem, támogassák az egyes törvényeknek a tiltott szerencsejáték megakadályozásával összefüggő módosításáról szóló T/12250. számú törvényjavaslatot. A KDNP parlamenti frakciója a törvényjavaslatot támogatni fogja. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Vejkey képviselő úr. Most megadom a szót Szilágyi György képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

SZILÁGYI GYÖRGY, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tegnap a Törvényalkotási bizottság ülésén a Fidesz tagja, Tállai államtitkár úr, aki a kormány államtitkára, aki egyébként a kormánytól független Nemzeti Adó- és Vámhivatal vezetője, azt mondta, hogy miért kell nekünk Andy Vajná politikai kontextusba tenni ezzel a törvénnyel kapcsolatban. *(Tállai András: Ezt ki mondta?)* Azért kell sajnós, mert ez a törvény róla szól, kizárólag róla szól.

Csak hogy tudjuk, miért nem tetszik nekünk Andy Vajna személye annyira: azért, mert - hogy mindenki tudja - Andy Vajna tavaly bevalottan csak a kaszinói alapján naponta 16,5 millió forintot keresett. Ez percenként 11 500 forintot jelent. Ez azt jelenti, hogyha rágyújt egy szivarra, mire elszívta a szivart, és nem csinált semmit, csak ült a székében, keresett 150 ezer forintot. Keres ennyi pénzt úgy, hogy az átlagkereset önök szerint mennyi ma Magyarországon percenként? Mondom, Andy Vajna 11 500 forintot keres percenként, az átlagkereset 2 forint 50 fillér. Míg a magyar társadalom nagy része percenként 2 forint 50 fillért keres, addig Andy Vajna csak a kaszinóiból 11 500 forintot. És most az online szerencsejáték is hozzá kerül, ugye, ez a bevétel még nem is tartozott oda. Ezért van az, hogy mi ezt a törvényt nem támogatjuk. Vagyis tudnánk támogatni, csak ha már blokkoljuk, mondjuk, az internetes oldalakat, akkor javasoljuk, hogy fogadják el a Jobbiknak azokat a javaslatait, amelyek például blokkolnák Andy Vajná meg az offshore cégeit. Mert ha elfogadják és létrehozunk egy Vajna-blokkolót is, akkor természetesen tudjuk ezeket a dolgokat támogatni.

Ugye, a szerencsejátékok kérdése társadalmi szinten fontos kérdés, részben az adóbevételek, részben pedig a játékot túlzásba vivők, illetve a kiskorúak védelme érdekében. A modern eszközök lehetővé teszik, hogy online szerencsejátékokat szervezzenek, illetve részt vegyenek játékosként az ilyen oldalakon az emberek. Az internet világában már nem lehet a szerencsejátékokat a kaszinók falai közé vagy a lóversenypálya kerítésén belülre szorítani, az online szerencsejátékok terjedése és népszerűsége töretlen az egész világon.

Az Országgyűlésnek tehát feladata a kérdés megfelelő szabályozása, annak érdekében, hogy a szerencsejátékokat szervezők hasznából az államot megillető adóbevételek biztosítottak legyenek, illetve hogy a játékosok megfelelő biztonságban hódolhassanak szenvedélyüknek, illetve adott esetben megfelelő védelmet kapjanak. A szerencsejátékok az egész világon elterjedtek, a különféle játékok és fogadások száma szinte végtelen, egy közös van azonban bennük: a világ valamennyi országa valamely koncepció mentén igyekszik szabályozni ezt a piacot, annak érdekében, hogy adóbevételekre tegyen szert, illetve hogy a játékosokat védje az esetleges visszaélésektől.

Eddig nagyjából ugyanezt mondják önök is, mi is ugyanezt valljuk, a probléma csak az, hogy ezekben az országokban, amelyekről beszéltem, nem egy

maffiakormány van hatalmon; Magyarországon pedig egy maffiakormány van hatalmon, amely egyértelműen a sajátjainak próbálja kijátszani ezt a piacot. Miért is mondom ezt?

A jelenlegi kormány szintén rendelkezik a szerencsejátékkal kapcsolatos koncepcióval, ez a koncepció pedig, hogy a teljes piacot a haveroknak, Andy Vajnáknak és társainak adjuk át, ők szerezzenek minél nagyobb bevételt ebből a piacból. A piacon tehát csak olyan szereplők szerveznek szerencsejátékot, akikre a kormányzatnak közvetlen és erős befolyása van. Ez is egy módja a kérdés rendezésének, bár ezzel a gyakorlattal a Jobbik Magyarorszáért Mozgalom nem értett és most sem ért egyet, ennél számos civilizáltabb megoldása létezik a szerencsejáték-ipar szabályozásának, ami mind társadalmilag, mind gazdaságilag hasznosabb az adott társadalom számára, azonban úgy tűnik, hogy erre a magyarországi döntéshozóknak nincs igénye.

Az előttünk fekvő törvényjavaslat - az imént említett piaci környezeti adottságokat és anomáliákat félretéve -, úgy tűnik, mintha valóban az állami érdeket védené az illegálisan szervezett online szerencsejátékokkal szemben. A javaslat igyekszik a tiltott online szerencsejátékot szervezőkön kívül azokat a szereplőket is korlátozni, akik ugyan nem szervezői, de technikai résztvevői ennek a tevékenységnek.

(9.40)

A pénzforgalmi szolgáltatók nélkül az online szerencsejáték ugyanis elképzelhetetlen. Tehát ezen szereplők tevékenységének korlátozásától joggal várhatnánk, hogy az illegális szerencsejáték-szervezők dolga nehezebb lesz, ezáltal talán visszaszorul a tevékenységük. Mondom azt, hogy várhatnánk, ha nem ismernénk az internet világát, de aki ismeri az internet világát, az pontosan tudja, hogy hiába korlátozzák önök le, mondjuk, adott esetben a bankokat abban, hogy ne utalhassanak át pénzt különböző számlákra, már most, amikor ezt a törvényt benyújtották, önöknek is tudniuk kell, hogy ez kivitelezhetetlen.

Föltettem tegnap a Törvényalkotási bizottság ülésén is, hogy önök korlátozni fogják-e, mondjuk, a PayPal-szolgáltatást is az interneten. Azt mondták, hogy nem. De ha a PayPal-szolgáltatást nem fogják korlátozni, akkor roppant egyszerűen kijátszható ez a törvényi rendelkezés, hiszen a bank a PayPalnak már át fog utalni pénzt, és onnantól kezdve pedig ugyanúgy lehet arról továbbutalni. Ha nem tudják ezt megoldani, akkor miért is kell igazából ez a korlátozás? Hozunk egy olyan törvényt, ami utána nem váltja be azt a célt, amiért önök ezt megalkották, hanem egyszerűen kijátszható lesz.

Aztán utána megkérdeztük azt is tegnap, hogy vajon hogyan fog ez működni a valóságban, mert leírva, mondjuk, lehet, hogy szépen hangzik. De adott esetben a pénzforgalmat bonyolító pénzügyet honnan fogja tudni, hogy melyik tranzakció kapcsolódik a tiltott online szerencsejátékokhoz és melyik

nem? A tiltott oldalokról ugyanis és a cégekről van közlemény, de ott csak a cégek neve és az oldalak neve szerepel. Bankszámlaszámokról nincs kimutató, ott nem lehet megtalálni. Tehát a pénzügyeteknek a számlatulajdonos alapján kellene kiszűrni az esetlegesen illegálisan működő cégeket. Ez véleményünk szerint aggályos, mivel a bank nem nyomozó hatóság, ilyesmit elvárni tőle nem igazán lehet. Tehát elképzelhető az, hogy önök ezt úgy kívánják majd véghez vinni, hogy amikor valakit tiltólistára tesznek, az akkor ismert összes számlaszámát is gyorsan megkeresik és kirakják. Mi van, ha változtatnak közben ezeken a számlaszámokon? Tehát ezek olyan kérdések és olyan gyakorlati kérdések, amelyekre a Törvényalkotási bizottság ülésén egyáltalán nem kaptunk semmiféle választ, hogy hogyan fogják ezt végrehajtani.

A törvényjavaslatban megfogalmazott másik fő irány a játékosok biztonságát szolgálja azáltal, hogy a játékszervezők számára lehetővé teszi a játékosok személyes adatainak szélesebb körben való egyeztetését, az adatok elektronikus lekérdezésének biztosítása vélhetően egyszerűsíteni, de minden valószínűség szerint gyorsítani fogja a játékosok azonosítását. Ezzel nem is lenne semmi probléma, ha nem vennénk figyelembe, hogy ezek az adatok kin keresztül fognak menni. Andy Vajnákn keresztül vagy Szima Gáboron keresztül, és így már nem olyan megnyugtató a véleményünk szerint ez a helyzet.

De nézzük meg csak alaposabban, hogy milyen piacot is védenek ezek az intézkedések. A jelenlegi szabályozás szerint a törvény 3. § 1/b. pontja értelmében Magyarország területén csak olyasvalaki szervezhet online kaszinójátékot, aki Magyarország területére szóló kaszinójáték szervezésére vonatkozó koncessziós joggal rendelkezik. Nos, ezeket a szereplőket jól ismerjük, ezen szereplők piacát védi most bátor oroszlánként a törvényjavaslat. Elmondtam már, hogy kik ezek a szereplők. A javaslat tehát az illegális játékszervezőket igyekszik ellehetetleníteni, ami támogató és helyes célkitűzés lenne, mint ahogy említettem, de mindezt pusztán azért teszi, hogy védje a haverok piacát, garantálja a profitjukat és kizárja a versenyt.

Az előterjesztésben egyetlen szó sem található arról, hogy mit is várunk el a törvény szigorításától. Egyetlen mondat sem utal arra, hogy a törvénymódosítás milyen mértékben szoríthatja vissza, lehetetlenítheti el az illegális játékszervezőket. Arról sem esik egyetlen szó sem, hogy esetleg milyen adóbevétel-növekedés várható a tervezett intézkedéstől, bár joggal gondolhatjuk, hogy az illegális játékszervezők visszaszorításával a játékosok száma nem fog csökkenni, hanem ezen játékosok a legális játékszervezőknél jelennek majd meg, növelve a forgalmat és a bevételt. Sajnos, semmi olyasmiről nincsen szó az előterjesztésben, ami valóban az Országgyűlés asztalára való téma volna, ami valóban országos jelentőségű ügynek minősülne.

Az előterjesztés módosítani kívánja a szerencsejátékról szóló törvény 13/A. § (1), (2) bekezdéseit. A

módosítások a pénzforgalmi szolgáltatók számára írnak elő tilalmat, miszerint nem vehetnek részt a tiltott szerencsejáték szervezését megvalósító tevékenységben. Ez, mint mondtam, nagyon hasznos és fontos kötelezés, de álláspontom szerint eddig is megvoltak azok a jogi eszközök, amelyekkel az illegális tevékenységet elősegítő pénzforgalmi szolgáltatások korlátozhatóak lettek volna, a rendelkezés kijátzásának lehetőségéről pedig pont a PayPallal már említést tettem, de vannak más lehetőségek is, amit sajnos meg lehet játszani. Ugyanúgy, mint ahogy voltak lehetőségek arra is... - mert azért egy dologgal legyünk tisztában: ezeknek az oldalaknak a blokkolása az internet cenzúrázása. Ezt a cenzúrázást érdekes módon egyébként Kínában, ahol az egész internetet cenzúrázzák, ugyanúgy játsszák ki ezekkel a magánproxykkal, mint ahogy most itt kijátsszák az online-t. Tehát érdekes a párhuzam, hogy egy kínai internetes cenzúrárt ugyanúgy játszanak ki, mint ahogy Magyarországon ki lehet játszani egyébként az online blokkolást.

A módosítás sajnos nem mondja meg konkrétan azt, hogy mely pénzforgalmi szolgáltató mit tegyen, vagy mit ne tegyen. A törvénymódosítás azt sem tartalmazza, hogy milyen szankcióval fenyegetettek azon pénzforgalmi szolgáltatók, akik teszik vagy nem teszik azt, amit előír, illetve nem ír elő a törvény. Az érdemi tartalmi rendelkezések megalkotását a törvény miniszteri rendeleti hatáskörbe utalja. Ez nem szokatlan kodifikációs gyakorlat, de mindenképpen elgondolkodtató jelen esetben, a törvény megfogalmaz egy egyszerű, mondjuk úgy, hogy nyilvánvaló tiltást, és e tiltással kapcsolatos minden további kérdést az illetékes miniszterhez rendel a továbbiakban.

A törvény itt hivatkozott rendelkezése hatályba fog lépni a kihirdetését követő napon, azonban a végrehajtásához szükséges miniszteri rendeletnek még nyoma sincs, vagy legalábbis hiába tettünk föl ezzel kapcsolatos kérdéseket, hogy mi az elképzelésük, nem voltak hajlandóak válaszolni a Törvényalkotási bizottság ülésén. A törvénymódosítási javaslat jelen állapotában pontatlan, végrehajthatósága aggályos. A szerencsejátékokkal kapcsolatos szabályozás fontosságát, társadalmi és gazdasági jelentőségét nem győzöm hangsúlyozni, a szerencsejátékok szervezése, adóztatása, korlátok közé szorítása országos ügy, azonban mindenekelőtt egy megfelelő koncepciót volna szükséges elfogadni, lehetőleg széles konszenzussal, ami nem a haverok zsebének megtömését jelenti. De ezt a konszenzust önök nem hajlandóak megalkotni, nem is hajlandóak erről tárgyalni, hiszen nem ez a céljuk. A céljuk valóban csak egyetlenegy dologra korlátozódik, nevezetesen arra, hogy Andy Vajna ne 16,5 millió forintot keressen majd naponta, hanem ennél sokkal többet.

Voltak kérdéseink, amelyekre szintén nem kaptunk választ. Ha a Fidesz tagja, Tállai András, a kormány államtitkára és a független NAV vezetője esetleg választ adna nekünk ezekre, akkor azt nagyon szépen megköszönnénk, hogy az eddigi intézkedések következtében hogyan változott a piac, ezt már föl-

tettem, csökkent vagy nőtt a szerencsejáték-függők száma Magyarországon. Hogyan alakultak a szerencsejáték-bevételek a korábbi intézkedések során? Hiszen azt lehetett tudni, hogy milyen bevételeket hozott az államnak az elmúlt időszakokban a szerencsejáték, azt viszont elég nehéz most kinyomozni, hogy ez vajon használt vagy nem használt.

Esetleg arról is beszélhetnénk, hogy miért kellett átadni nyereséges kaszinókat a Szerencsejáték Zrt.-nek, és miért kellett kiszállnia ebből a bizniszből, miért volt ez jó az államnak annak idején, ez is egy elég érdekes kérdés. És mit várnak az új intézkedésektől - gondolom, valamilyen hatástanulmány csak készült -, mekkora adónövekedést, illetve megbeszülte-e bárki azt, hogy az új intézkedések végrehajtása mennyibe fog kerülni? Tehát milyen pénzügyi vonzatai vannak ennek az új törvénymódosításnak? Én erre szeretnék válaszokat kapni önöktől - bár tudom, hogy úgysem fogják meghallgatni a kérésemet -, lehetőleg annak még jobban örülnék, ha államtitkár úr nemcsak a zárszavában mondana majd olyan dolgokat, amelyek alapjaiban véve nem is fedik a valóságot, és arra már nem lehet válaszolni, hanem esetleg egy vitát generálnánk, fölállna, most elmondaná a kérdéseinkre a választ, és föltehetnénk az újabb kérdéseket, mert az lenne a vita lényege, nem az, amikor valaki föláll a végén és a saját szájíze szerint elmondja azt, ami a valóságtól elég messze áll nagyon sokszor, és erre már az ellenzék nem tud válaszolni.

Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. A Jobbik Magyarországért Mozgalom tartózkodni fog a szavazásnál, ezt a törvényt, törvénymódosítást így nem tudjuk támogatni. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

(9.50)

ELNÖK: Köszönöm szépen, Szilágyi képviselő úr. Most megadom a szót Ikotity István képviselő úrnak, az LMP képviselőcsoportja vezérszónokának.

IKOTITY ISTVÁN, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Derült égből villámcsapásként érkezett az újabb szerencsejátéktörvény-módosítás. Nem mintha nem lenne szükség a szabályozás további változtatására, de az LMP elsősorban a szerencsejáték-függők védelmét, illetve Andy Vajna kaszinóinak az adóhatósághoz való bekötését várná, a megfelelő feltételek biztosításáig pedig a kaszinók azonnali bezárását tenné meg. Egy ilyen intézkedésre valóban szükség lenne már holnaptól, de a mostani módosításnál ez a kapkodás kissé furcsa.

De nézzük, miről is szól ez az indítvány! A kivételes sürgősséggel tárgyalt javaslat egyrészt többszörségre emeli az engedély nélküli online szerencsejáték üzemeltetésének büntetési tételeit, másrészt adatkéréseket tesz egyértelműbbé. Szigorítják az online szerencsejátékokat játszókat azonosításának procedúráját is. Nem biztos egyébként, hogy ezt a tevé-

kenységet azzal lehetne hatékonyan visszaszorítani, hogy a büntetési tételeket emeljük, de ezzel az LMP-nek tulajdonképpen nem is lenne baja. Ugyanakkor nem is adunk túl nagy esélyt arra, hogy ez így be fog válni.

Az internet 2016-ban nem így működik. Persze a Fidesz-KDNP kapcsolata az internettel egy többszörösen terhelt kapcsolat, valahogy nem igazán jönnek ki egymással. A kormánynak nem sikerült igazán felvennie a XXI. század internetes korszakának a ritmusát. Aki internetadót akar bevezetni, aki még mindig azzal bajlódik, hogy az iskolákba eljuttassa a széles sávú internetet, aki nem boldogul a digitális oktatási stratégia megalkotásával, aki 13 éves számítástechnika-tankönyveket hagy a diákok kezében, az nem biztos, hogy felkészült a modern kor kihívásaira. Mintha ott ragadtak volna Vágási Ferivel a kilencvenes évek közepén, és vele együtt próbálnának beszállni az internetbe. De szigorítás ide vagy oda, mi lehet a módosítás valódi oka? Valószínűleg rájöttek arra, hogy az eddigi tiltások és korlátozások nem igazán vezettek eredményre. A Nemzetgazdasági Minisztérium hétfői közleménye szerint „az illegális online szerencsejáték-szervezők a Magyarországról származó tiszta játékbevételek után nem fizetnek adót az államkasszába, ezzel 10-20 milliárd forint közti adóbevételek kiesését okoznak”.

De azért itt rögtön álljunk is meg. Ne nézzenek már teljesen madárnak minket! Mennyire hiteles annak a tárcának a szerencsejáték-bevételek miatti aggodása, amely Andy Vajna kormánybiztosnak, Szima Gábor kormányközeli havernak vagy Seszták Miklós miniszter barátainak megengedi, hogy online pénztárgépek nélkül üzemeltessenek kaszinókat? A bevételek gyakorlatilag bementek és vicik-vacak videofelvételek alapján vannak elkönnyelve. Mennyire hiteles annak a tárcának a bevételek miatti aggodása, amely engedi, hogy a kaszinók 180 milliárd forintos összeforgalma után csak néhány milliárd forintot kelljen adóként befizetni? Sőt, nemhogy alig adóztatják a kaszinócézarokat, de még milliárdos adókedvezményeket is adnak nekik. A kaszinók könnyített ellenőrzése mellé könnyített adózás is jár a kaszinócézaroknak. Olyankor nem fontos az államháztartás, amikor milliárdokat kell szórni a haveroknak?

A bevételek miatti panaszkodás bár lehetne jogos, az LMP szerint a Fidesz-KDNP részéről semennyire sem hiteles. Szerintünk sokkal inkább arról van szó, hogy Andy Vajnaék nem gazdagodnak eléggé. A játéktermek 1,2 millió fős forgalma után generált 180 milliárdos rekordbevételek - ez egy idei évre vonatkozó becslés - sem elég nekik, az online kaszinók segítségével is hizlalni kell őket. Micsoda véletlen, hogy az online kaszinókba is Andy Vajnaék szálltak be, ajándékkul kapták ezt a lehetőséget, és hamarosan be is üzemelik a rendszerüket. Most pedig igyekeznek minden játékost és játékfüggőt Andy Vajna leendő online kaszinóiba beterelelni, fizessenek ott, bukják ott a pénzüket.

Hát kibújik a szög a zsákból: tulajdonképpen nem az államháztartásból kieső bevételek aggasztják

önöket, hanem sokkal inkább az a bevétel, ami nem jut el Andy Vajnához. Ezt igazolni fogja az, hogyha valóban úgy van, ahogy korábban az előttem szólók megtették ezt, hogy rövid időn belül beüzemeli az illető az online kaszinóit.

Így már az is teljesen érthető, hogy mire föl ez a villámtempó, miért kell kivételes sürgősséggel benyújtani a javaslatot. Vajna András akkora ember lett már a kormányon belül, hogy ha füttyent egyet, mindenki haptákba vágja magát a kormánytagok közül, és egyből beterjesztik az általa tollba mondott módosításokat. Miniszter urak és államtitkár úr, aki jelenleg is itt van, milyen érzés a kaszinócézarok és az oligarchák kívánságait teljesíteni? Egy klasszikussal élve: hogy ízlik a zsoldos koszt?

Tisztelt Ház! Milyen kaszinószabályozást szeretne az LMP? Ezt is szeretném elmondani, hogy ne csak a kritikákat emlegessük föl. Korábban is elmondtuk, hogy egészen addig, amíg a bevételeket bementésre könyvelik el, amíg a játéktermek nincsenek bekötve a NAV-hoz, amíg a tisztességes adózás feltételei nem teljesülnek, addig az LMP betiltaná az Andy Vajna, Szima Gábor és a Seszták Miklós körei által működtetett kaszinókat. Be kell zárni a játéktermeket, mert ami most folyik, az az államháztartás megkárosítása és a szerencsejáték-függők totális kihasználása. Ha ennyire aggodnak az adóbevételek miatt, akkor adóztassák meg Andy Vajnaékat is rendesen, ahelyett, hogy milliárdos adókedvezményekkel tömik őket.

De mondjunk más példát is: ha ennyire fontos a bevétel, akkor állítsák le a letelepedési kötvény nevű, az államnak százmilliárdos kárt okozó hazardjátékot, és még sorolhatnánk.

Másrészt a kormány saját bevallása szerint is több százezer ember patológiás játékfüggő Magyarországon - ezt éppen államtitkár úr ismerte el néhány hónappal ezelőtt -, nekik érdemi segítséget kellene adni. Az, hogy állítólag elköltenek 100-200 millió forintot a szociális rendszer fejlesztésére, preventív célokra, hogy majd gyerekjóléti szolgálatok meg családsegítők foglalkoznak a szerencsejáték-függőkkel is, koncepciójában is elhibázott lépés. Nem mintha látszana ennek a forrásnak az elköltése, amely az összes szerencsejáték-bevételek elege csupán egy nagyon kicsi töredéke.

Másrésztől modern játékosvédő intézkedésekről beszélnek, amikor a kötelező tájékoztató táblákat sem sikerül látható helyre kihelyezni a lottózókban sem. Játékosvédelemről beszélnek, amikor a szerencsejáték-felügyeletet nem sikerült betelepíteni a játékkaszinókba, hogy azonnal rendelkezésre álljon a segítség. De előállnak az úgynevezett önkorlátozó nyilatkozatok bevezetésével legalább, csak hogy ezzel a lehetőséggel az év eleje óta csupán 37 fő élt az adóhatóságnál.

Ezt Tállai Andrásról tudjuk - mint ahogy az előbb említett más dolgokat is -, szeptember 1-jén válaszolta ezt nekünk. Persze, melyik játékfüggő akarná saját magát korlátozni? Egy játékfüggő azért játékfüggő, mert nem tud leállni a szerencsejátékkal.

Ez egy jó lehetőség lenne, de a családtagok kezdeményezésére kellene elrendelni, persze megfelelő vizsgálat után. De most helyezték például hatályon kívül, hogy a Szerencsejáték Zrt. által szervezett lotó- vagy tippmixszerű játékoknál is lehessen önkorlátozó nyilatkozatot tenni. A sort még hosszasan lehetne folytatni.

Röviden összefoglalva a végén, hogy mi történik most. Andy Vajna a múlt héten betelefonált a minisztériumba, de lehet, hogy Habony Árpádot küldte be maga helyett: féltő, hogy nem hoz majd elég hasznot az online kaszinója, ezért jó lenne, ha intézkednének, minél több szerencsejáték-függőt kellene átterelni a saját szervezésű internetes szerencsejátékokba. Varga Mihály és Tállai András lázasan dolgoztak a hétvégén, el is készítették a módosítást, amit hétfőn már be is nyújtottak, ma pedig tárgyaljuk is. De tudják, hogy van ez, a szerencse forgandó, s nemcsak Andy Vajna kaszinóiban, hanem a politikában is, a haverok urizálása és harácsolása nem folytatható a végtelenségig.

Az előttünk fekvő módosítást a Lehet Más a Politika nem tudja támogatni.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Független képviselő nem jelentkezett hozzászólásra. Kétperces hozzászólásra jelentkezőt nem látok. További képviselői felszólalásokra jelentkezőt látok: Szilágyi György képviselő úr, Jobbik.

(10.00)

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Én még föl szeretnék tenni három kérdést, ami kimaradt, már csak azért is, mert megragadom az alkalmat, hogy Tállai András, a kormány államtitkára egyébként a független NAV-nak is a vezetője. Ebben a két titulusában is tud esetleg válaszolni a kérdéseinkre.

Tehát a három kérdés, ami még engem foglalkoztat; az egyik az, hogy a NAV vezetőjeként is meg a kormány államtitkáraként is mi a véleménye arról, hogy nem mindegy egyébként, hogy valaki külföldi céggént veszi el azoknak a szerencsétlen játékküldő embereknek a pénzét, vagy pedig Andy Vajna viszi ki szintén külföldre, az offshore cégein keresztül ezt a hasznot. Tehát ez a pénz egyáltalán nem marad itt, Magyarországon, hiszen azt tapasztaltuk a kaszinók ügyében is, hogy, mint mondtam, Andy Vajna 16,5 millió forintot keres naponta.

A másik lényeges kérdés az, hogy benne van a törvényben, hogy a reklámblokkolási bírság maximuma eddig 1 millió forint volt, az internetes blokkolás végrehajtását megtagadók bírsága 100 és 500 ezer forint közötti összeget tett ki. Tegnap megkérdeztem a Törvényalkotási bizottság ülésén államtitkár úrtól, aki a kormány képviselőjében ül most is, és aki egyébként a független NAV vezetője is, hogy mennyi bírságot sikerült az elmúlt két évben beszedniük. Erre nem tudott nekem választ adni tegnap, hogy hogyan sikerült ezeket a végrehajtásokat foga-

natosítani. Azért érdekes ez, mert most ezt az 1 millió forintot fölemelik 10 millió forintra, és a 100 és 500 ezer forint közötti összeget pedig 1 és 5 millió forint közötti összegre, tehát emelik a bírságok mértékét. Ettől azt várják, hogy majd nagyobb bevételre tesznek szert. De ha nem tudják behajtani ezt a pénzt, akkor emelhetik akár 3 milliárd forintra is, azt sem fogják tudni behajtani, csak jól fog hangzani, hogy mennyi bírságot próbáltak meg önök kiszabni. Tehát ez egy fontos kérdés lenne, és ha erre kaphatnék öntől - mint a kormánytól teljesen függetlenül működő Nemzeti Adó- és Vámhivatal vezetőjétől - egy adatot arra vonatkozóan, hogy eddig mennyit sikerült behajtani.

Utána itt van ismét még egy nagyon fontos kérdés; hiszen, mondom még egyszer, és elnézést kérek, hogy így összehozom ezt a kettőt, de tényleg ritka az olyan lehetőség, amikor egy, a kormánytól teljesen független szervezet vezetője is jelen van akkor, amikor a kormányt lehet kérdezni. Azért kérdezem most, és nem is tudom, melyik titulusában államtitkár úrtól - nem is, inkább a NAV vezetőjeként -, hogy ha a NAV-nak az a célja, hogy az adóbevételek minél inkább befolyjanak az államkasszába, hiszen ezért van a Nemzeti Adó- és Vámhivatal, akkor hogy jöhet az össze, hogy a fodrásznak, a taxisnak, a zöldségesnek, a sarki fűszeresnek - és még sorolhatnám, ki mindenkinek - online pénztárgépet kell alkalmaznia, viszont a kaszinókban, amik ugye, mint tudjuk, Andy Vajnához meg Szima Gáborhoz köthetőek csak, mert más nem végezhet ilyen tevékenységet, nem kell online pénztárgép.

Amikor föltettük egyszer ezt a kérdést, akkor az volt erre a válasz, hogy azért nem kell, mert a kaszinókban nagyon sok kamerával ellenőrzik a forgalmat. És amikor megkérdeztem, hogy kik ülnek a kamerateremben, akkor mondták, hogy Andy Vajna emberei. Értik? Azért nem kell online pénztárgép a kaszinókba, mert Andy Vajna kaszinóiban Andy Vajna emberei kamerával ellenőrzik, hogy Andy Vajna mennyit keres éppen aznap. És utána Andy Vajna ebből a keresetből - azt már senki nem ellenőrzi, az a NAV-ot már nem érdekli - valamennyit bevall, és ez után állítólag adózik is. Ez ma Magyarország.

Ezért mondjuk mi azt, hogy egy maffiaállamban élünk, ezért mondjuk azt, hogy önöknek semmi más célja nincs ezekkel a törvényekkel, mint hogy a haverok zsebeit tömjék, hogy Andy Vajnáknak meg a gázszerelőknek, és itt hallhattuk a napirend előtti felszólalásban, hogy ki mindenkinek, rokonoknak, haveroknak és barátoknak a zsebeit tömjék. Ezért fontos az a tény, amit itt elmondtam ma már többször, hogy egy olyan, kormánytól függetlenül működő - csak a törvényeknek kell hogy megfeleljen -, egy független szervezetnek, mint a Nemzeti Adó- és Vámhivatal, a vezetője egyben a kormány tagja is.

Hát, mennyire lehet független egy szervezet, amelynek a vezetője egyben a kormány tagja is? Ja, és mellékesen egyébként tagja a Fidesznek is. Ez egy teljesen függetlenül működő szervezet lehet. Úgy

gondolom, nagyon jól működik ezek szerint Magyarországon minden, az önök felfogása szerint igen, hiszen a kormány jól él, a haverok jól élnek, Andy Vajna gazdagszik, mások pedig, mint említettem, percenként 2 forint 50 fillért keresnek Andy Vajnával szemben, aki 11 500 forintot keres percenként.

Ez felháborító! Éppen ezért az ilyen törvényeket, amíg a Jobbik Magyarorszáért Mozgalom csak ellenzékben van, nem fogjuk támogatni. Amikor pedig kormányozni fogunk, akkor el fogjuk törölni ezeket a törvényeket, el fogjuk törölni a haverok kiváltságait, amiket önök biztosítottak nekik az elmúlt hat évben. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A következő hozzászóló Sallai R. Benedek képviselő úr, LMP.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Habár nem tisztem, de Szilágyi képviselő úr olyan szigorú volt Tállai államtitkár úrhoz, hogy meg akarom védeni egy kicsit államtitkár urat. Részen azért, mert láttam hétvégén egy kis plüssmacival az ölemben, és olyan bájos volt, hogy gondoltam, ez is okot ad arra, hogy védelmet nyújtsak neki. Nem szabad bántani sem államtitkárként, sem NAV-elnökként, mert ő csak egy maffiarendszer végrehajtója, semmi más. Azok, akik a milliárdokat lenyúlják, kiadják neki, hogy mit kell csinálni, neki meg végre kell hajtani. Nem hiszem azt, hogy minden államtitkárnak jut ezekből a milliárdokból. Nem! Itt a vezérkarnak jut, és van a végrehajtói szint. *(Közbeszólásra:)* Azt mondja, hogy jut? Akkor elnézést kérek, ha jut. Bocsánat, nem tudtam, hogy jut. Elnézést, csak feltételeztem, hogy nem. *(Tállai András: Szégyell magad!)* Akkor elnézést, kicsit visszavonom, biztos jut oda is egy kicsi.

De összességében azért akarom megvédeni, mert annak a rendszernek a kiszolgálójaként, amiről napirend előtt is beszéltem, nincs más lehetősége, mint ezt a szervezett bűnözői csoportot kiszolgálni. Az, hogy a szervezett bűnözői csoport érdeke az, hogy lehetőség szerint minden forgalmat saját maguknak hozzanak be, ez nyilvánvaló.

Pártom vezérszónoka elmondta nyilvánvalóan a párt álláspontját, és ehhez csatlakozva, mindezt csak kiegészítve szeretném elmondani, hogy mi az, ami miatt a legjobban bánt ez az egész történet. Ugye, a szerencsejáték nem a szakterületem, nem különösebben értek ahhoz, hogy hogyan működik. De azt látom, hogy egy halom olyan vagyont, amit a szerencsejáték megtermel, és elvesznek emberektől, az most magánzsebekbe megy. Ez a vagyont nemcsak gyarapíthatná a közvagyon, hanem ebből közfeladatokat lehetne finanszírozni. Az önök működési elve, tetszik, nem tetszik, az a fajta neoliberais gazdaságpolitika, amikor kiengedik a kezükből a gyeplőt. Ez az, ami ellen önök hadakoztak 2010 előtt. Ez az, ami ellen beszéltek.

Ez az a liberális gazdaságpolitika, amikor azt mondom, hogy én nem veszek részt ebben, csak sza-

bályozóként, jogalkotóként megpróbálok ebben részt venni, egyébként szabadpiacot engedek, hogy az a két-három ember, harcolva egymással, monopolhelyzetben a lehető legnagyobb jövedelemre tegyen szert. Ez az, ami szerintem teljességgel elfogadhatatlan. Ez az, ami nem érhető, mert úgy tesznek, mintha a köznek meg a közfeladatok ellátásának nem lenne szüksége arra a vagyont, ami egyébként most Andy Vajna zsebébe vándorol.

Mint mondtam, nem foglalkoztam behatóan semmiképpen a szerencsejátékkal, de nem is értem, hogy hogy nem merül fel annak állami monopóliumban tartása meg annak lehetősége, hogy ebből a lehető legtöbb közvagyon gyarapítson. Pont ezek azok a bevételek, amiket nem a haveroknak kellene odaadni, hanem lehetne iskolákat vagy kórházakat, vagy környezetvédelmi feladatokat finanszírozni. Vagy lehetne szakszerűen paksi fűtőelemeket elhelyezni, meg lehetne egy halom olyan, a társadalom számára hasznos tevékenységet finanszírozni, amiről önök teljes mértékben lemondanak.

És most miről szól a történet? Arról szól a történet, hogy valakik lopnak, de nem jónak lopnak, ezért önök oda akarják irányítani a pénzt, hogy a baráti körnek tegyék mindezt meg ezzel az online szerencsejáték-rendszerrel kapcsolatban. És ehhez kérik az Országgyűlés felhatalmazását. Hát, kérem szépen, itt önök fognak dönteni, mert önök vannak többségben. Ugye, ahogy Matolcsy jegybankelnök úr annak idején mondta, hogy az általa kiadott pénzek meg az alapítványokba befutó pénzek elvesztik közvagyon jellegüket, ugyanígy az Országgyűlés elveszti népképviselési jellegét. Mert itt vagyunk, elmondjuk, hogy mi történik, önök meg többségben, anélkül, hogy gondolkodnának és mérlegelnének, ennek a bűnözői csoportnak a kiszolgálójaként megszavazzák az ő érdekeinek megfelelően azt, hogy újabb milliárdokat juttassanak ehhez; és mindezt úgy, hogy teljes mértékben mást tesznek, tipikusan vizet prédikálnak és bort isznak, amikor a gazdaságpolitikai tevékenységekről van szó.

(10.10)

Tállai államtitkár úr vagy NAV-elnök úr itt az előterjesztésben több alkalommal elmondta, hogy szigorítják a rendszert. Hát, ez nyilvánvalóan igaz, de ennek a szigorításnak semmi más értelme nincs, mint az, hogy a megfelelő zsebekbe hulljon be ez a pénz, és megfelelően be lehessen csatornázni, és ehhez a jogalkotónak kérik a segítségét, és esetleg morcos képpel ücsörögnek, hogyha a jogalkotó képviselőknek egy része ehhez nem tapsol örömeiben, hogy mindezt megteszik.

Napirend előtt az volt az állításom, hogy szervezett bűnözői csoport, részben családi alapon működve, a közvagyon kizsákmányolására irányul. Nyilvánvalóan én azt a bevételt és azokat a forrásokat, ami a szerencsejátékból befolyhat, nem tekinthetem másképp, mint egy olyan vagyont, amelyet közfeladatok finanszírozására kellene fordítani.

Tehát nagyon bízom benne, hogy teljesen ellenzéki egység lesz abban, hogy semmilyen formában az ellenzék ne asszisztáljon ehhez az újabb gazemberiséghez, és nagyon bízom benne, hogy egyszer majd csak azok a végrehajtó emberek, akik lelkiismereti mérlegelés nélkül kiszolgálják a maffiacsaládokat, elgondolkodnak azon, hogy mit tettek az országgal. Köszönöm a szót, elnök úr. *(Taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megadom a szót Tukacs István képviselő úrnak, MSZP.

TUKACS ISTVÁN (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Csak azért kértem szót, mert bár Sallai R. Benedek mondatai alatt mosolyogtunk, sőt neveltünk annak tartalmán, de azért mégiscsak egy példátlan eset az, ami most történik.

A képviselő úr elmondja az itt ülő kormányképviselőnek, hogy ő egy bűnöző vagy legalábbis bűnsegéd. Egyetlen kormánypárti képviselőt sem látok felállni és kézzel-lábbal tiltakozni, mindenki bebújik a laptopjába, maximum társalog a másikkal. Azért ez árulkodó, tisztelt képviselőtársaim. Gondoljanak már bele, hogy mi történik! Jó, hogy családi körben vagyunk itt szinte, és itt elvagyunk saját magunkkal békében és barátságban, de ha belegondolunk, és tényleg gondoljunk bele, példátlan, ami zajlik. És itt ül egy államtitkár és hallgat!

Tisztelt Képviselőtársaim! Azért szeretnék a napirenddel kapcsolatban is egy megjegyzést tenni, mert az is árulkodó volt. A Törvényalkotási bizottság tagjai emlékeznek arra a tragikomikus esetre, amikor egy szintén kaszinóval kapcsolatos szabályozás kapcsán azt találtuk az elénk ledobált, éppen még meleg szövegben, hogy a koncesszió után nem kell áfát fizetni. És arra a szelíd kérdésre, hogy tessenek már szíves lenni megmondani, hogy ez meg miért van, a kormány képviselője nem tudott válaszolni, az előterjesztő nem tudott válaszolni, majd utána hirtelen kértek egy fél óra szünetet, hogy valaki meg tudja válaszolni, majd egy fél óra szünet után sem tudták megválaszolni - hát, nem is csodálom, hogy nem, úgy különben meg.

Szóval, azt szeretném elmondani ennek a napirendnek a kapcsán, hogy az ellenzéki észrevételek mélységesen jogosak ebben a tárgykörben. Mélyen jogosak! Kijátszani egy ilyen területet két vállalkozónak és természetesnek tekinteni, és már ne haragudjanak meg, tisztelt kormánypárti képviselőtársaim, így csendben sunnyogni, azért ez mindennek a teteje a magyar parlamentben, 2016-ban. Elnök úr, köszönöm a lehetőséget. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Két percre megadom a szót Szilágyi György képviselő úrnak.

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Sallai R. Benedekre szeretnék én is reagálni, méghozzá azzal kapcsolatban, hogy itt folyamatosan mondta, hogy Tállai András a NAV elnöke. Nem a NAV elnöke! Tehát pont ez a törvény-

alkotási módszere a Fidesznek, hogy úgy juttatja pozícióba mondjuk Andy Vajná, Andy Vajna úgy kereshet ennyi pénzt adott esetben, hogy törvényeket módosítanak és változtatnak aszerint, hogy az jó legyen, és Tállai András, a Fidesz tagja, a kormány képviselője államtitkárként, nem lehetne a NAV elnöke, mert az összeférhetetlen. Mit csináltak erre? Megváltoztatták a törvényt, és mostantól kezdve a NAV elnökét nem NAV-elnöknek nevezik, hanem a NAV vezetőjének, így már nem összeférhetetlen, és a független NAV, függetlenül a kormánytól, nyugodtan végezheti a munkáját.

Hát, ezek azok a törvényalkotási trükkök számai, amiket ők alkalmaznak folyamatosan, és ezekkel a trükkökkel és ezekkel a fondorlatokkal játsszák ki egyébként, mondjuk, a különböző piacokat a haveroknak, a barátoknak, vagy juttatják saját magukat olyan pozícióba, a barátokat és rokonokat, ami alapján ez már törvényes.

Tehát most Tállai András teljesen törvényesen vezetője a kormánytól független Nemzeti Adó- és Vámhivatalnak. Ha az elnöke lenne, akkor nem lenne törvényes, mert az összeférhetetlen lenne. Egyszerű, meg kell változtatni ezt a rendszert, csak úgy, hogy átírunk egy szót, és innentől kezdve... - de ne legyen kétségünk, nekem nincs kétségem: a NAV ugyanolyan független a kormánytól, teljesen függetlenül végzi a vizsgálatokat. Tehát a kormánynak semmilyen ráhatása nincs a NAV-ra, a NAV független szervezatként az ország érdekében folytatja a tevékenységét továbbra is. Tehát én nem azt akartam mondani, hogy ez nem így van, független, csak éppen egy államtitkár a vezetője. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megkérdezem, hogy kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Nincs jelzés.)* Jelentkezőt nem látok.

Tisztelt Országgyűlés! Az összevont vitát lezárom. Látom, készülődik, megadom a szót az előterjesztőnek, Tállai András államtitkár úrnak, aki láthatóan válaszolni kíván a vitában elhangzottakra. Ön a szó.

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági miniszteri-umi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Először is köszönöm a kormánypárti felszólalóknak a törvényjavaslat támogatását. Rendszerint úgy van a parlamentben, hogy a kormánypárti képviselők megértik a törvényjavaslat lényegét, céljait és azt támogatják. *(Mirkóczki Ádám: Jézusom! - Dr. Szakács László: Mert ők okosak!)* Az viszont megdöbbentő és meglepő, hogy az ellenzéki képviselők, a Jobbik, az LMP és az MSZP nem támogat egy olyan törvényjavaslatot, amelynek a lényege a következő.

Jelenleg az online szerencsejáték szervezésére Magyarországon nincs kiadva engedély, azért, mert olyanok a jogi feltételek, amelyek ezt nem tették lehetővé. Ezért az online szerencsejáték, amelynek egyébként jelentős piaca van, ezt elmondtam az elő-

terjesztői felszólalásomban is, több ezer milliárd forintos játékbéveletéről van szó, ezt külföldi tulajdonú, külföldi székhelyű vállalkozások, befektetők, szolgáltatók szervezik Magyarországra.

A magyar embereknek van igénye erre, játszani, ezért a pénzüket külföldi szolgáltatók részére utalják ki. Ez a törvényjavaslat azt mondja, hogy bevezet egy harmadik szigorítást, a pénzügyi blokkolásnak az intézményét, erre az ellenzék azt mondja, hogy ezt nem kell, nem fogja támogatni. Ezzel lényegében azt mondja ki mind a három ellenzéki párt, hogy támogatja, hogy Magyarországon ne szerveződjön magyar tulajdonú, magyar székhelyű, Magyarországon adózó vállalkozás, ne szervezzen online szerencsejátékot, hanem továbbra is azt a rendszert támogatja, hogy ezt láthatatlan külföldi tulajdonú cégek szervezzék. (Dr. Szakács László: *Mint a TV2.*)

Lényegében az ellenzéki pártok nem támogatják, hogy Magyarországon adóbevételek keletkezzen, ez elhangzott, hogy 10-20 milliárd. Ezzel a döntéssel is kimondják, hogy nem támogatják. (Zaj, *közbeszólások a Jobbik soraiban.*) Ezt mondják, sajnálom, hogy 10-20 milliárd forint ne folyjon be a magyar költségvetésbe. Nem támogatják azt, hogy munkahelyeket tudjunk teremteni, nem támogatják azt a rendszert, hogy Magyarországon látható, szolgáltató, szervező, magyar adószámmal rendelkező és a közös költségekhez hozzájáruló, tehát a játékszenvedéllyel bírónak a kezelési költségéhez hozzájáruló adózó szervezze ezt a rendszert. Nem támogatják azt a rendszert, hogy magyar ember a Magyarországon megszerzett pénzét magyar szolgáltató szervezőnek adja, azaz hogy a magyar gazdaság, a magyar piac lényegében tisztuljon.

Na nézzük, mit csinálnak ehelyett: ehelyett személyeskednek, Sallai R. Benedek már ki is ment a teremből. (Sallai R. Benedek: *Itt vagyok!*) Nem ül a helyén, nem baj, akkor legalább hallja. (Derűtség, zaj. - *Az elnök csenget.*) Ez nem probléma. Tehát ő személyeskedik, és ő bántja a kormányt egyébként, aki a magyar állami földek bérletének egyik legnagyobb haszonélvezője és a legnagyobb kritizálója. (Derűtség, zaj a Jobbik soraiban.)

Az, hogy Szilágyi György személyeskedik, és ő nem érti, nem hallja - először is, nem hallja és nem érti - a kormányzati érveket, ebben semmi újdonság nincs. Tegnap a Törvényalkotási bizottsági ülésen is minden kérdésére lényegében választ kapott, hogy ő azt nem hajlandó megérteni, ennek igazán nem a kormány és nem személy szerint én vagyok az oka. (Szilágyi György *közbeszól.*) Egyébként egy félreértést mindenképpen szeretnék eloszlatni és a felkészültségét egy kicsit szeretném csiszolni. Tehát a NAV nem a kormánytól független szervezet, mert a kormány alatt működik, lényegében a nemzetgazdasági miniszter felügyeli a NAV tevékenységét. A kormány határozza meg az adópolitikát, amely adópolitikának a végrehajtása a NAV feladata. Hogy lehet akkor az független szervezet a kormánytól?

Őn valószínűleg összekeveri az Állami Számvevőszékkal vagy az Alkotmánybírósággal. A NAV-val

ne keverje össze, mert... (Szilágyi György *közbeszól.*) Ön azt mondta, hogy a kormánytól független. Föl kell készülni egy ilyen vitára és utánaolvasni, mielőtt ön érveket mond.

(10.20)

De mond ön mást is, például maffiakormányozik, miközben egyébként ön is tudja, hogy az önök frakcióvezetője elég jelentős adóelkerülő tevékenységet végzett az elmúlt években. (Szilágyi György: *Ez hazugság!*) Mielőtt ezeket a szavakat használja, a saját frakciójában nézzen körül, hogy ki vezeti önöket, és hogy milyen adókapcsolata volt neki egyébként a múltban. (Szilágyi György *folyamatosan közbeszól.* - *Moraj a Jobbik padsoraiban.* - *Közbeszólás a Fidesz padsoraiból: Katasztrófa!*)

Ez a törvényjavaslat... - és egyébként abban is hibáznak, hogy a kaszinópiacra két vállalkozó van. Most már lassan váltsanak át, mert nem két vállalkozó van a kaszinópiacra, hanem most már négy vállalkozó van. (Felzúdulás és derűtség az ellenzéki pártok padsoraiban. - Dr. Szakács László: *Az 100 százalék!*) Az legalább 100 százalékkal több, mint amit önök mondanak, úgyhogy önök 100 százalékot tévednek természetesen ebben a kérdésben is. (Dr. Szakács László: *Lettek új barátok.* - *Zaj, derűtség az ellenzéki padsorokban.* - *Az elnök csenget.*)

Összességében a törvényjavaslat célja nem más, mint a tiltott szerencsejáték beszüntetése Magyarországon és nyílt, átlátható piac teremtése, ahol magyar tulajdonú, magyar székhellyel, magyar szerverrel, magyar adószámmal rendelkező, és Magyarországon adót fizető vállalkozások szervezzék a jövőben az online szerencsejátékot.

Sajnálatos, hogy az ellenzék ebben sem partner. Arra kérem a kormánypárti képviselőket, hogy néhány perc múlva szavazzák meg a törvényjavaslatot, hogy mielőbb hatályba lépjen, és tiszta viszonyokat teremtsünk a magyar piacon. Köszönöm szépen. (Taps a kormánypárti padsorokban.)

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalokra a mai ülésnapon kerül sor, de még mielőtt szünetet rendelék el, megadom a szót **ügyrendben** Volner János képviselő úrnak, kettő percben.

VOLNER JÁNOS (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Személyes érintettség miatt szeretnék felszólalni. Tállai államtitkár úr ugyanis pofátlanul hazudozni kezdett itt az Országgyűlésben, olyan dolgokat állítva, amelyek nem történtek meg. (A *mikronja zúg.* - *Az elnök csenget.*)

ELNÖK: Nagyon zúg!

VOLNER JÁNOS (Jobbik): Csak emlékeztetni szeretném az államtitkár urat arra, hogy pont ma egy hete az önök kommunikációs államtitkárával a bíróságon találkoztunk, Dömötör Csabának hívják az

illetőt. A bíróság elmarasztalta azért, mert hazudozott jobbikos politikusokról.

Államtitkár úr, ilyenekből már egy egész gyűjteményünk van. Ön nem tudja ezt semmivel alátámasztani, mondogatnak ilyeneket, elveszítenek pereket. Ezt visszautasítom. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, frakcióvezető úr. Tisztelt Országgyűlés! 11 óráig, a határozathozatalokig szünetet rendelék el. Köszönöm a figyelmüket.

(Szünet: 10.23 - 11.01)

Elnök: Jakab István

Jegyzők: Földi László és Ikotity István)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Kérem képviselőtársaimat, szíveskedjenek a helyüket elfoglalni, megkezdjük munkánkat.

Tisztelt Országgyűlés! Most a napirend szerinti határozathozatalokkal folytatjuk munkánkat. Kérem, foglalják el helyüket, és ellenőrizték, hogy kártyájukat elhelyezték-e a szavazógépben.

Tisztelt Országgyűlés! *(Folyamatos zaj. - Az elnök csenget.)* Soron következik az **egyes törvényeknek a tiltott szerencsejáték megakadályozásával összefüggő módosításáról** szóló T/12250. számú törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. Emlékeztetem önöket, hogy tegnapi döntésünknek megfelelően a törvényjavaslatot kivételes eljárásban tárgyalja az Országgyűlés. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/12250/3. számon, összegző jelentését pedig T/12250/4. számon terjesztette elő.

Most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/12250/3. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 110 igen szavazattal, 17 nem szavazat ellenében, 26 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/12250. számú törvényjavaslat összegző módosító javaslattal módosított szövegét. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a módosult törvényjavaslatot 111 igen szavazattal, 17 nem ellenében, 26 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **Magyar-Bolgár Barátság Napjáról** szóló H/9425. számú határozati javaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. Emlékeztetem önöket, hogy tegnapi döntésünknek megfelelően a határozati javaslatot hárszabálytól eltéréssel tárgyalja az Országgyűlés.

A határozathozatal előtt sok szeretettel köszöntöm a diplomatapholyban helyet foglaló őexcellenciája Uliana Simeonova Bogdanska asszonyt, a Bolgár Köztársaság újonnan kinevezett magyarországi

nagykövetét, valamint a Bolgár Kisebbségi Önkormányzat képviselőit. *(Taps.)* Kérem a nagykövet asszonyt, tájékoztassa a Bolgár Köztársaság nemzetgyűlésének tagjait a magyar-bolgár barátság napjáról szóló határozathozatalunk eredményéről.

A Törvényalkotási bizottság az összegző módosító javaslatát H/9425/5. számon, összegző jelentését pedig H/9425/6. számon terjesztette elő.

Most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság H/9425/5. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 153 igen szavazattal, 1 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalok végére értünk, most kétperces... *(Közbeszólások: Nem, nem! Még van egy!)* Pardon! Tisztelt Országgyűlés! Az ülésvezető elnök hibázott, megkövetem önöket.

Tisztelt Országgyűlés! Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a H/9425. számú határozati javaslat összegző módosító javaslattal módosított szövegét. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a módosult határozati javaslatot 154 igen szavazattal, egyhangúlag elfogadta. *(Taps.)*

Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalok végére értünk. Most kétperces technikai szünetet rendelék el. *(Rövid szünet. - Számos képviselő távozik a teremből.)*

Tisztelt Országgyűlés! Folytatjuk munkánkat. Soron következik a **Nemzetközi Vasúti Árufuvarozásról szóló Megállapodás és Mellékletei 2015. és 2016. évi módosításaival egységes szerkezetben történő kihirdetéséről** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/12178. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Fónagy János úrnak, a Nemzeti Fejlesztési Minisztérium államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének.

(11.10)

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A törvényjavaslat a nemzetközi vasúti árufuvarozásról szóló megállapodás és annak mellékletei 2015. és 2016. évi módosításainak kihirdetéséről rendelkezik. A megállapodást a kelet-európai volt szocialista országok az egymás közötti vasúti forgalom szabályozására kötötték még 1951-ben. Az alapító tagok, így Magyarország is, 1991-ben kiléptek a megállapodásból, majd hazánk 2001-ben újból csatlakozott a nemzetközi árufuvarozási egyezményhez.

A megállapodás és mellékleteinek éves módosításait a nemzetközi szerződésekkel kapcsolatos eljárás

rásokról szóló törvény alapján törvényben kell kihirdetni. A 2015. évi változások a megállapodás és mellékletei tartalmát jelentősen, érdemi módon érintették, így ismételten szükségessé vált az egységes szerkezetben történő kihirdetés, amely egyúttal már tartalmazza a 2016. évi módosításokat is. A 2015. évi módosítások érintik a fogalom meghatározásokat új fogalmak beépítésével; a megállapodás alkalmazásának területét, a megállapodás a közvetlen nemzetközi vasúti kompforgalomra is alkalmazható; a vasúti fuvarozási kötelezettséget, ezen belül megszűnik a fuvarozási kényszer, a terveken alapuló kötelező vasúti fuvarozás; tartalmazza a fuvarlevél tartalmi előírásait, a fuvarozási határidőket, a fuvar költsége és a bírságok megfizetését, a fuvarozási szerződés módosításának lehetséges eseteit; a felelősség kérdését, a feladó, a fuvarozó, illetve az átvevő felelősségét, a kártérítés mértékét, valamint a zárórendelkezéseket, ez a kiegészítés, illetve módosítás lehetséges eseteit és a megállapodás hivatalos nyelveinek felsorolását; emellett az SZMGSZ részletesebben kiegészül a fuvarozás módjával, így az eltérő nyomtávolságú vasutak közötti forgalomban alkalmazható műszaki lehetőségek felsorolásával és az áru ellenőrzésének kötelezettségével.

A 2016. évi módosítások formai pontosításokat és kisebb tartalmi változásokat céloznak a mellékletben. A módosított megállapodás és mellékleteinek kihirdetése szükséges ahhoz, hogy a Magyarországon működő, nemzetközi fuvarozásban részt vevő vasútársaságok egyértelműen és hatékonyan tudják alkalmazni a megállapodásban foglaltakat az áruk közvetlen nemzetközi forgalmában, az SZMGSZ-ben részes tagállamok vasútvonalain végzett fuvarozásai során.

Kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy a T/12178. számon beterjesztett törvényjavaslatot elfogadni, a megállapodás és mellékleteinek kihirdetését támogatni szíveskedjenek. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. Elnök úr, köszönöm a lehetőséget. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalások következnek. Megadom a szót Manning János képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

MANNING JÁNOS, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Az államtitkár úr részletesen ismertette a nemzetközi vasúti áru fuvarozásról szóló megállapodás tartalmát és mellékleteit. Tekintettel arra, hogy ezt törvényben kell szabályozni, szükséges is, hogy ezt ismerjük.

Annyit szeretnék hozzátenni a Fidesz-frakció nevében, hogy feltétlenül szükséges ennek a megállapodásnak a léte, hiszen ha nem lenne, a keleti áru fuvarozásban is kétoldalú megállapodásokat kellene kötni, ami sokkal bonyolultabb és nehezebbé tenné a működést. Tekintettel arra, hogy elengedhetetlen a keleti irányú áru fuvarozás végzéséhez és

nincs alternatívája ennek a megállapodásnak, mindenképpen azt javaslom, hogy a Ház támogassa a törvényjavaslatot. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Heringes Anita képviselő asszonynak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának.

HERINGES ANITA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Magyarország a nemzetközi vasúti áru fuvarozásról szóló megállapodásnak 2002 óta tagja. A most itt fekvő javaslat a módosításokat és a mellékleteit, a 2015. és '16. évi módosításokat tartalmazza. Miután minden évben ezeket a módosításokat elfogadjuk, ebből kifolyólag természetes, hogy most is előttünk fekszik ez a javaslat.

Egyetlenegy érdekesség: a törvényjavaslatot a kormány T/10717. irományszámmal már 2016. május 17-én egyszer benyújtotta, mely előterjesztést a jelen benyújtással vissza is vonta. Természetesen az MSZP támogatni fogja ezeket a módosításokat. A módosításokat így, azt gondolom, a parlament elfogadja. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Ander Balázs képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

ANDER BALÁZS, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! Magyarország export-import függőségének tudatában és külgazdasági kitétségünk nagyfokú mivoltának ismeretében teljesen nyilvánvaló, hogy a közlekedés és a szállítás roppant nagy fontossággal bír egy olyan ország életében, mint amilyen Magyarország. A hatékony gazdaság és jól működő közlekedési rendszer tulajdonképpen nélkülözhetetlen, illetve ennek egyik fajsúlyos eleme az, amiről most beszélünk, a vasúti rendszer. Ennek bizony több olyan ága-boga is van, amit kénytelen leszek most érinteni, még ha megkapom majd nyilvánvalóan kormánypárti oldalról azt a vádat, hogy némileg eltérek a témától, de higgyék el, hogy egyáltalán nem lesz az olyan nagy eltérés, hiszen ezt a rendszert valakinek, valakiknek, nevezetesen a vasutasoknak működtetni kell. Ha az ő problémáikra nem fókuszálunk minden egyes alkalommal, akkor, azt hiszem, ez a rendszer kerül veszélybe.

Egyébként a kormánypárt elkerülhetné az ilyesféle, mondjuk úgy, hogy önök számára felesleges szópárbajokat, ha méltóztatna a kormány olyan képviselőt küldeni a szakszervezeti tárgyalásokra, aki legalább méltóztatna meghallgatni az ott lévő szakmai szervezetek panaszát. Ez nem történik meg, sorozatosan elmulasztják, legutóbbi alkalommal például a MASZSZ közlekedési tagozatának ülésén sem jelent meg senki a kormány részéről, holott a meghívó elment.

Fontos erről a kérdéstről beszélni, hiszen mindannyian tudjuk, akik ezzel a témakörrel foglalkozunk, hogy a hazánkban fuvarozott árumennyiségnek mintegy egyötöde vasúton kerül lebonyolításra, és még nagyobb lehetne ez az arány, ha hazánk képes lenne megfelelni azoknak az európai uniós elvárásoknak, amelyek azt célozzák, hogy ez a 20 százalék körüli részarány a jövőben egyre inkább növekedjen. Ezek a brüsszeli előírások egyébként teljes mértékben megfelelnek a magyar nemzeti érdekeknek is, furcsa egyébként talán ilyet kimondani jobbkios részről, de igen, azt mondjuk, hogy a vasút, a kötött-pályás közlekedés a magyar gazdaság és a magyar közlekedési rendszer, a magyar közlekedéspolitika szempontjából egy olyan terület, amely igenis fejlesztésre méltó, és ha a rendszerváltás előtti volumenét nem is tudjuk elérni, mert erre reális esély nincs, akkor is törekedni kell arra, hogy a növekvő, mondjuk úgy, tervszámoknak eleget tudjunk tenni. Hiszen ha másra nem gondolunk, csak a környezetvédelemre, máris egy olyan nyomós érv van a birtokunkban, amely azt támasztja alá, hogy a vasútnak sokkal hangsúlyosabb szerepet kellene biztosítani az áruszállítás tekintetében. 870 milliárd forint egyébként az az összeg, amit a szakértők nevesítenek a nehéziparjarművek által okozott úgynevezett negatív externáliaként. Ennek mintegy 40 százalékát a hazánkban keresztüldübbörgő külföldi kamionforgalom okozza.

Mit is nevezünk negatív externáliának? Például a rákkeltő szennyező anyagok kibocsátását, a közlekedési balesetek miatt bekövetkező károkat, vagy éppen az infrastruktúrában keletkező, éves szinten mintegy 350 milliárd forintnyi, nyilván nem szándékolt, de mégiscsak nagyon valóságos és nagyon kézzel tapintható károkozást.

(11.20)

És ha mindehhez hozzátesszük azt, hogy 2002-ben mintegy 100 ezer kamiont pakoltak vasúti szerelvényekre és fuvarozták keresztül ily módon az országon, ez a szám 2012-re csupán 30 ezerre csökkent, aztán a RoLa felszámolásával ez a fuvarozási módózat tulajdonképpen eltűnt, és azt kell mondani, hogy a kormányzat közlekedéspolitikai megfontolásai ilyesféle környezetvédelmi szempontokat nem nagyon tartalmaznak, mert ha tartalmaznának, akkor erre talán próbálnának forrásokat is biztosítani, hiszen ismert az a szám, hogy minden egyes forint, amit ilyesféle szállítványozásra fordítanak, az négy másik forint megtakarítását eredményezi ezeknek a negatív externáliáknak a területén. Márpedig azt hiszem, Magyarország nem olyan gazdag állam, hogy ilyen könnyedén lemondjon erről a megtakarítandó összegről.

Ennek hiányában viszont a 9 ezer kilométernyi közúti főhálózatra zúdul az a hatalmas nagy átmenő forgalom, ami ezeket az utakat teljes mértékben leamortizálja, és talán mint az egyik legtávolabbról érkező országgyűlési képviselő, én is nap mint nap

szembesülök azzal, hogy milyen balesetveszélyes helyzeteket teremtenek a magyar közutakon a Balkánról, Kelet-európából vagy éppen Nyugat-európából rajtunk keresztüldübbörgő kamionok.

Ennek az egész fuvarozásnak lenne az egyik sarokköve, hogy visszatereljük ezeket a kamionokat arra a kötött pályára, ami sokkal biztonságosabban, sokkal környezetkímélőbb módon tudná lebonyolítani az áruk szállítványozását. Éppen ezért a Jobbik konstruktív ellenzéki párthoz illő módon a nemzetközi vasúti árufuvarozásról szóló megállapodást is támogatni fogja, hiszen tisztában vagyunk azzal, hogy minden egyes ilyen megállapodás, nyilván ha az nem növeli hazánk függőségét és nem tartalmaz olyan egyoldalú megkötéseket, kitételeket, amelyek károsak lennének Magyarországra nézve, azokat támogatja. Ezt is támogatni tudjuk, meg fogjuk szavazni, de ez nyilván államtitkár úr előtt sem volt kérdéses. Viszont éppen azért, mert a kérdés véleményünk szerint nagyon fontos, foglalkozni kell ezek más vetületével is, és egyfajta szélesebb perspektívában kell az egészet szemlélni, górcső alá venni az ilyen megszólalási lehetőségek alkalmával is.

Ha a jogszabályi háttérrel nézzük, akkor azt kell mondani, hogy ehhez mindig megadtuk a támogatást, ezután is meg fogjuk adni a támogatást, hiszen a vasútbiztonság a Jobbik számára elsőrendű prioritás, és így teszünk majd egyébként a nemsokára tárgyalandó egyes belügyi tárgyú törvényeket érintő módosítás kapcsán is, amelyek a vasutakkal kapcsolatos szabálysértési törvényeket is egyértelműsítik, illetve szigorítják. Ehhez is megadjuk a támogató voksunkat.

Viszont beszélni kell arról, hogy ha mindazt, amit az ilyen nemzetközi megállapodásokban lefektetnek, komolyan gondolja a kormányzat, akkor el kell gondolkodni azon, hogy az az infrastruktúra és az az eszközállomány, ami most rendelkezésre áll, meddig tudja ezt kiszolgálni, meddig tudja megnyugtató módon lebonyolítani a vasúti árufuvarozást. Államtitkár úrral már jó néhány alkalommal, mondjuk úgy, hogy volt egyfajta diskurzus erről, én magam is sokszor elmondtam, hogy mintegy 3 ezer milliárd forintnyi az a forrásigény, amit csupán a fővonalak megkövetelnének maguknak itt Magyarországon a rekonstrukció tekintetében, s akkor még egy szó nem volt a mellékvonalak állapotáról, arról, hogy tulajdonképpen az isten pénze sem lenne elég arra, hogy ezeket olyan állapotba hozzák, hogy ott mérhető vasúti árufuvarozási növekedést lehessen prognosztizálni a közeljövőben.

Éppen ezért szólni kell arról, hogy a meglévő és sok esetben soknak tűnő ilyen-olyan európai uniós forrásokat, fejlesztési pénzeket, amelyek nagyjából ezermilliárd forintos összegben állnak majd rendelkezésre 2020-ig, milyen mértékben és hogyan költi el a kormányzat, mennyire transzparens módon és mennyire a gazdasági racionalitást követve használják fel ezeket a forrásokat. Ugyanis ha nem dűskálhatunk ezekben az uniós vagy hazai forrásokban, akkor ki kell jelenteni, hogy a kormánynak a jó gazda

gondosságával kellene eljárnia minden egyes ilyen esetben.

Tehát természetesen támogatni tudjuk minden esetben az infrastruktúra-fejlesztést, de csak akkor, ha az nem jár közpénzpazarlással, ha az nem a politikai hűbéreseket zsebtől tömködi és dagasztja egyre tovább újabb és újabb milliárdokkal. Tényleg végtelen hosszúságban lehetne sorolni azokat az anomáliákat, azokat a botrányokat, amelyekkel nap mint nap szembesülhetünk ellenzéki oldalon. Nevezetesen, mondjuk, a nemzet gázszerelőjéből a nemzet vasútépítőjévé és a nemzet polihistorává váló Mészáros Lőrinc ügyeire gondolok, akinek 30 fős kisvállalkozása, az R-Kord újabb és újabb tendereken győztes, és ezek a tenderek furcsa mód valahogy mindig átírásra kerülnek, és kormányzati oldalról mindig megvan a partner ahhoz, hogy újabb és újabb milliárdokkal toldják meg ezeket az infrastrukturális fejlesztéseket, no nem azért, hogy újabb és újabb vonalakat újítsanak föl, hanem azért, mert talán a mohó kiscsömpecnek az eredeti profitráta valahogyan nem volt elég, és ezt kell tovább növelni.

Ezt láttuk egyébként a dél-balatoni fejlesztés kapcsán. Kiváló képviselőtársam, Kepli Lajos fel is szólalt ennek ügyében, apropóján, amikor elmondta, hogy a balatoni fejlesztésekre szánt összeg egyharmadát ilyenformán el is tüntették, le is nyelték úgy, hogy több mint 25 milliárd forinttal toldották meg azt a számlát, amit majd Mészáros Lőrinc állíthat ki a kormányzat felé. No, erre mondjuk azt, hogy a Jobbik ebből nem kér, és minden egyes alkalmat megragadunk, hogy felhívjuk a közvélemény és a politikum figyelmét arra, hogy ilyen módon infrastruktúrát fejleszteni európai kultúrorszámban mégsem illő dolog. De említhetném a legújabb GYSEV-es botrányt is, ahol 9,5 milliárd forintért hirdették meg a fejlesztési pályázatot, aztán ebből lett hirtelenjében 13,3 milliárd, de ez sem volt elég, és kiderült, hogy kell az aprópénz is Mészároséknak, mert bizony lehajoltak azért a plusz 426 millióért is, amivel többre kerül majd ez az egész projekt. Aztán említhetném a Szombathely-Zalaszentiván vonal körüli anomáliákat is, ahol 40 százalékkal drágábban valósítják meg azokat a fejlesztéseket, amelyeket maguk elé tűztek.

Javasolni lehetne, hogy a nagy infrastrukturális projektek kapcsán alkalmazzák Simicska Lajost egyfajta költségelemzőnek, mert, mint ahogy az M4-es autópálya ügyében is kiderült, mégiscsak lehet olcsóbban építeni. Ha tisztelt kormánypárti képviselőtársaim a saját zsebükhöz nyúlnának, és abból építenék ezeket a vonalakat vagy autópályákat tisztán piaci alapon, akkor tegyék, legyen az önök hobbija, de sajnos mindez nem így történik.

S bizony beszélni kellene itt a hardver mellett arról is, hogy nagyon sok múlik azokon az embereken, akik a MÁV-ot mint rendszert működtetik, azon a 38 ezernyi vasúton, akiknek a panaszát egyszerűen nem hallgatják meg, akiktől még a túlóraperienze- ket is sajnálták, akiktől a MÁV fölháborító, botrányos módon megpróbálta lenyúlani azt az 5 milliárd forintnyi pluszpénzt, amit a vezényléses munkakör-

ben dolgozóktól az évek alatt elcsaltak. Beszélni kell erről is, és beszélni kell arról is, hogy az életpálya-modell még mindig sehol sincs, beszélni kell az ő foglalkoztatási körülményeiről. S ha vasúti áruszállításról van szó, akkor a biztonság mint olyan elsőrendű kellene hogy legyen, csak hogy azt látjuk, hogy itt is hatalmas nagy szakadék tátong a szóban elmondottak és a valóság között, tisztelt kormánypárti képviselőtársaim, mert jó néhányszor feltettem a kérdést, ha önök számára olyan fontos lenne a vasúti áruszállítás, illetve annak biztonsága, akkor például a vasúti tevékenység miatt került kiszervezésre, miért van az, hogy az ezzel foglalkozó dolgozók ázsiai nyomorba taszítva, a dolgozói szegénység mindennapos valóságának kitéve nyomorogjanak.

(11.30)

És sajnos ezekre a kérdésekre nincsen válasz, pedig szabályszerűen közlekedtetni a vonalakat, szabályszerűen működtetni ezt a valóban veszélyes üzemet csak úgy lehetne, ha az ezt működtetőket a magyar állam, a magyar kormányzat megbecsüli. Viszont amit itt látunk sok esetben, az nem más, mint a munkásnyomorítás, ami a vasút területén is bizony egy elszabadult tehervonat erejével dübörög.

Itt a vasútörök szerepére többször kitértem. Nagyon kérem államtitkár urat, hogy valamit a legújabb botrány fényében, ami a munkahelyterror.blog.hu-n jelent meg a Nyugati pályaudvar kapcsán, valamit tessék majd mondani. Mert nem igaz az, hogy a Gazdasági Minisztérium vagy éppen a NAV úgy találja, hogy az ágazat az építőipar után a második legfelettebb ágazata a magyar gazdaságnak, ezzel szemben viszont itt a hivatalosságok szinte mindent rendben találnak egy ilyen nagyon fontos területen is, ahol bizony rendet kellene tenni addig, amíg nagy baj nem történik; mert, még egyszer mondom, a vasút veszélyes üzem. Nagyon szépen köszönöm a figyelmet. *(Szórványos taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Kérdezem a teremben tartózkodó független képviselőtársainkat, kíván-e valaki felszólalni. *(Nincs jelentkező.)* Jelzik, hogy nem kívánnak felszólalni. Írásban előre senki nem jelentkezett. Megkérdezem, kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok.

Az általános vitát lezárom. Megkérdezem államtitkár urat, kíván-e válaszolni. *(Jelzésre:)* Igen, ön a szó, államtitkár úr.

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! Engedjék meg, hogy a négy párt és három frakció nevében szólóknak a törvénytervezet támogatását megköszönjem. Ennek a - mind a magyar vasút, mind a magyar gazdaság szempontjából jelentős - törvénytervezetnek a parlamenti támogatása mind-

nyájunk számára fontos. Ezért a lényegét érintő támogatásokat köszönöm.

Heringes képviselő asszony támogatás melletti megjegyzésére önkritikusan meg kell jegyeznem, hogy valóban, tavasszal ezt előterjesztettük egyszer, de a nagy terjedelmű idegen nyelvű szövegek egyeztetését időigényes dolog volt végrehajtani. Ezért valóban visszavontuk tavasszal, lehetőséget kértünk és kaptunk, hogy most, ősszel terjesszük elő.

Ander képviselő úrnak a vasút jelentőségét méltató szavait köszönöm. Szeretném itt is mind képviselőtársaimat, mind az ország közvéleményét ismét tájékoztatni arról, hogy a Fidesz és a KDNP korábban, akár a 2010-es választási kampányban, majd a kormányprogramnak megfelelően a 2013-as egységes személyi közlekedési törvényben, először a magyar jogalkotás történetében, rangsorolta a lehetséges szállítási és közlekedési módokat. Első helyre a kötött pályát, tehát a vasutat tette. Törvényi szinten deklarálta a kormány, a Fidesz és a KDNP, élvezve e tekintetben a parlament többi pártjának támogatását is, hogy a kötött pályát, a vasutat tette első helyre.

Nyilvánvaló, hogy a Magyarországon megmaradt - azt kell mondanom, hogy megmaradt, hiszen a maradéka a magyar vasúti hálózatnak - 7600 kilométer hálózat fenntartása jelentős költségeket igényel. Ugyanakkor a szinten tartás mellett növekvő igényvel jelenik meg a Magyarországnak e tekintetben is kedvező földrajzi helyzetéből adódó és növekvő feladatok végrehajtása is. A vasúti hálózatot, amely alapot ad természetesen a teherszállítás biztonságos lebonyolítására is, a magyar kormány a költségvetés adta lehetőségek keretei között és természetesen igénybe véve e tekintetben az uniós lehetőségeket, ahol lehet, azért jelentős szakaszokon korszerűsítette. Képviselőtársam azt mondja, és ebben tökéletesen igaza van, hogy ez egy folyamatos és még jelentős feladatokat tartalmazó munka.

Ezzel együtt engedje meg, hogy felhívjam a figyelmét arra, hogy a közelmúltban, az elmúlt egy-két évben a magyar kormány a hagyományos kelet-nyugati kapcsolatok mellett kiemelt figyelmet fordít az észak-déli összeköttetési fő irányokra és az ezt kiszolgáló vasúti lehetőségekre is. Nem véletlen, hogy aktív tárgyalásokat folytattunk és folytatunk, most már a közeli siker reményében, a Budapest-Belgrád vasútvonal pályásításáról. Ennek az a deklarált célja, hogy a déli kikötőkbe, elsősorban Koperbe érkező kínai szállítmányoknak egy olyan vasúti behozatalt biztosítsunk Európába, amelynek Magyarország a fordítóköröngye. E tekintetben nemcsak hazai és nemcsak uniós, hanem, ha lehet - nagy nyilvánosságot kapott és ez teljesen transzparens -, kínai forrásokat is igyekszünk bevonni. Igaza van, hogy ez egy komoly feladat.

Említette ön a balatoni pályát. Ha már ön is kitért, akkor engedje meg, hogy válaszómban én is kitérjek erre. Gondolom, a Balaton déli oldalán futó és egyébként befejezett vasútfejlesztés az ott lakóknak, az ott menő, jelentős transzferforgalomnak, a turistáknak nagy örömeire szolgál. Nagymértékben

elősegíti a Balaton déli oldala utasforgalmának biztonságát, és hozzáteszem, a kényelmét is. Közvetlen terveinkben szerepel az északi oldal korszerűsítése, lehetőség szerint villamosítása is, és ezzel a balatoni körvasút megteremtése, amely egész Nyugat-Magyarországnak és az egész balatoni régióknak, de a magyar idegenforgalomnak és a magyar gazdaságnak is egy jelentős eleme lehet.

Ami a szakszervezeteket illeti, a vasútnál több mint két tucat szakszervezet van. Én magam szorgalmasan igyekszem is eljárni minden olyan rendezvényükre, megbeszélésre, ahová hívnak. Bevallom, én nem emlékszem ilyen jellegű meghívásra az említett szervezettől.

Ha meghívják, akkor örömmel megyek, különösen akkor, ha olyan dolog szerepel a témák között, ami akár a tulajdonosi feladatomból, akár az üzemeltető lehetőségeiből adódik. Egyébként meggyőződéssel vallom, hogy sok-sok éve a szakszervezetek és ezen belül a vasutas-szakszervezetekkel kifogástalan a kapcsolatunk. Mi sem bizonyítja ezt jobban, mint hogy az évek során rendszeresen előkerülő bértárgyalásokon az elmúlt hat évben mindig konszenzusos megállapodás volt.

Nem terhelem tisztelt képviselőtársaimat a többi szakmai kérdéssel. Kérem, hogy a támogatás ismételt megköszönése mellett annyit engedjenek meg záromondatként, hogy a kormány korábban is és most is a magyar vasutat, ezen belül a teherszállítást mint a magyar gazdaság egyik nagyon fontos alapfeltételének és pillérének tekinti. Köszönöm a lehetőséget, elnök úr, köszönöm a türelmét. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

(11.40)

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik **az egy-résről az Európai Unió és tagállamai, más-résről Kanada között az Átfogó Gazdasági és Kereskedelmi Megállapodás (Comprehensive Economic and Trade Agreement – CETA) aláírásával kapcsolatos álláspont**ról szóló határozati javaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés H/12180. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. Bejelentem, hogy az előterjesztést uniós napirendi pontként tárgyalja az Országgyűlés.

Elsőként megadom a szót Mikola István úrnak, a Külgazdasági és Külügyminisztérium államtitkárnak, a napirendi pont előterjesztőjének. Államtitkár úr, parancsoljon!

DR. MIKOLA ISTVÁN külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! Hölgyeim és Uraim! A napirenden szereplő előterjesztés célja az Európai Unió és tagállamai,

valamint Kanada közötti szabadkereskedelmi megállapodás, a CETA aláírásával kapcsolatos magyar álláspont kialakítása. A CETA egy rövidítése a kereskedelmi megállapodásnak, Comprehensive Economic and Trade Agreement a nemzetközi jelölése.

A CETA létrehozására irányuló tárgyalások közel öt éves tárgyalási folyamatot követően, 2014. augusztus 5-én zárultak le. Az Európai Bizottság a megállapodást vegyes hatáskörűként terjesztette a Tanács elé, tehát abban az Európai Unió mellett a tagállamok is szerződő felek lesznek, és a megállapodás későbbi hatálybalépéséhez szükséges lesz a nemzeti parlamentek, így a Magyar Országgyűlés hozzájárulása is. Fontos megjegyezni, hogy a Bizottság ugyan eredetileg nem vegyes megállapodásként tárgyalta ki a CETA-t, de az EU-tagállamok állam- és kormányfőit tömörítő Európai Tanács szintjén megfogalmazott határozott tagállami, köztük magyar reakciók fényében módosította szándékát, így lett végül is vegyes megállapodássá minősítve.

Az Európai Bizottság és Kanada a megállapodást az október 27-ei EU-Kanada-csúcstalálkozón tervezi aláírni. Ahhoz, hogy ez megtörténhessen, szükség van az ideiglenes alkalmazásra vonatkozó tanácsi határozattervezetek elfogadására. Magyarország ezekkel kapcsolatban általános fenntartást tett, amit idáig nem oldottunk fel. A kormány a tisztelt országgyűlési képviselők véleményének függvényében kívánja kialakítani a kérdésben követendő álláspontját, ezért terjesztette az Országgyűlés elé a CETA aláírásával kapcsolatos javaslatot.

Magyarország a kezdetektől fogva támogatta a CETA-megállapodás tárgyalásait. A CETA kiegyensúlyozott, ambiciózus megállapodásnak minősíthető, amelytől hosszú távon kedvező kereskedelmi és foglalkoztatási hatások várhatók. A magyar-kanadai kétoldalú kereskedelmi forgalom szintje ugyan viszonylag alacsony, 2015-ben ez 366 millió euró összegű volt, ami a teljes magyar külkereskedelmi forgalomnak mindössze 0,2 százalékát jelenti, azonban a piacra jutási feltételek mindenképpen kedvezőbb környezetet teremthetnek a kétoldalú kereskedelmi és beruházási kapcsolataink fejlesztésére.

A létrehozott megállapodás javít a magyar export lehetőségein, és ez ösztönözheti a magyar vállalkozásokat, különösen a kis- és középvállalkozásokat az export növelésére és új lehetőségek keresésére. A megállapodás hatálya kiterjed az áruk és szolgáltatások kereskedelmére, a kormányzati beszerzésekre, a beruházások terén a piacnyitásra és a befektetések védelmére, a versenyszabályokra, a szellemi tulajdonjogok oltalmára, beleértve a földrajzi eredetjelzők védelmét is, az állami vállalatokra, a fenntartható fejlődésre, a szabályozási együttműködésre és a megállapodásban foglaltakkal kapcsolatos, a szerződő felek közötti vitarendezésre.

A tárgyalási folyamatban kiemelt figyelmet fordítottunk a magyar érdekek és érzékenységek, különösen mezőgazdasági érzékenységeink megállapodásban történő megfelelő tükröztetésére, mely erőfeszítéseink sikerrel jártak. Fontos kiemelni, hogy a

CETA nyomán nem sérül a közegészségügyi, állat- és növényegészségügyi, környezetvédelmi, munkaügyi és szociális, uniós és tagállami nemzeti normák rendszere, és továbbra is megmarad a tagállamok vonatkozó nemzeti szabályozási joga.

A CETA aláírásával és ideiglenes alkalmazásával kapcsolatos magyar álláspontot érintően fontos az Országgyűlés 11/2016. (VI. 17.) határozata, amely az Európai Unió harmadik országokkal kötött kereskedelmi és beruházási megállapodásaival kapcsolatos követelményekről szól. Kijelenthető, hogy a CETA nem ütközik az OGY-határozat azon követelményeivel, amelyek szerint a kormány nem támogathat a környezet- és egészségvédelem, az élelmiszer-biztonság, valamint az emberi jogi, illetve munkajogi garanciák jelenlegi szintjét veszélyeztető, valamint antidemokratikus vitarendezési eljárást tartalmazó szabadkereskedelmi megállapodást.

Az országgyűlési határozatban rögzített elvárásoknak megfelelően a megállapodás fenntartható fejlődéssel foglalkozó részében a munkaügyi és környezetvédelmi területeket tartalmazó fejezetek nem írják felül sem az EU, sem a tagállamok erre vonatkozó jogszabályait, és nem korlátozzák az államok szabályozási jogosítványait. A megállapodás egyetlen rendelkezése sem érinti és nem módosítja az EUMSZ 191. cikkében lefektetett, a környezet minőségének megőrzésére, védelmére, az emberi egészség védelmére, illetve a természeti erőforrások hasznosítására irányuló intézkedések meghozatalára vonatkozó, úgynevezett elővigyázatossági elvet.

A CETA kétoldalú párbeszéddel és együttműködéssel foglalkozó fejezete ugyan lehetőséget nyújt a partnerek számára a biotechnológiai téren való együttműködésre és párbeszédre, azonban nem kötelezi az Uniót, illetve a tagállamokat a GMO-kkal kapcsolatos szabályozási és engedélyezési eljárások módosítására vagy liberalizálására.

A CETA-ban alkalmazott új típusú beruházási vitarendezési eljárás nem tekinthető a már említett országgyűlési határozatban elutasítandónak tartott antidemokratikus vitarendezési rendszernek. Az állandó beruházási bíróság, Investment Court System felállításával, a fellebbviteli fórum létesítésével, az átláthatóság erősítésével, valamint az államok szabályozási jogának egyértelmű rögzítésével a CETA korszerű, a kötelezettségeket részletesebben meghatározó szabályokat tartalmaz, a vitarendezési eljárásokban pedig nagyobb garanciát nyújt a pártatlan döntéshozatalhoz a tőkebefogadó állam számára. Magyarország pedig elsődlegesen ezek közé tartozik.

A CETA azonban ütközik az említett országgyűlési határozat azon elvárásával, miszerint nem kerülhet sor a megállapodás ideiglenes alkalmazására a hazai ratifikációs eljárás lefolytatásáig. Kiemelném, hogy az EU által ideiglenes alkalmazás elutasítását sem a megállapodás tartalma, sem az ideiglenes alkalmazás tervezett tárgyi hatálya nem teszi szükségessé. A megállapodás ideiglenes alkalmazása csak a közös uniós hatáskörbe tartozó rendelkezésekre terjedne ki, ennek megfelelően az ideiglenes alkal-

mazás alól kikerülne a beruházásvédelmi terület, beleértve a beruházásvita-rendezést is. Az EU általi ideiglenes alkalmazást pedig csak a magyar részről történő aláírás, azaz a CETA egészének elutasításával tudná Magyarország megakadályozni. Ez magyar részről nem állna érdekünkben.

Még egyszer hangsúlyozom, hogy a jelenleg napirenden lévő határozati javaslat a CETA aláírásával kapcsolatos álláspont kialakítására irányul. Az Országgyűlés aláírással kapcsolatos, remélhetően pozitív döntésének függvényében a ratifikációs kötelezettség értelmében a megállapodás kihirdetésére irányuló törvényjavaslatot a megállapodás hatályba lépése érdekében - mely hatály a teljes megállapodásra terjedne ki - a későbbiekben még egyszer az Országgyűlés elé terjesztjük. Magyarország a CETA-val kapcsolatos, a korábban említett tanácsi határozattervezetekkel szembeni általános fenntartását csak a Magyar Országgyűlés egyetértése esetén tudja feloldani.

Az október végére tervezett aláírási ceremóniára tekintettel minél hamarabb szükséges lenne az Országgyűlés döntésének megszületése. Az elmondottak figyelembevételével kérem az Országgyűlés hozzájárulását és támogatását a CETA aláírásával kapcsolatos álláspontokról szóló országgyűlési határozati javaslat elfogadásához és egyetértését ahhoz, hogy a kormány a megállapodást aláírhasssa. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalások következnek. A Fidesz képviselőcsoportja jelezte, hogy két felszólaló ismerteti a frakció álláspontját. Megadom a szót Kósa Lajos frakcióvezető úrnak. Parancsoljon, frakcióvezető úr!

KÓSA LAJOS, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Elnök Úr! Tisztelt Ház! A CETA-egyezmény tárgyalásakor a Fidesz-frakció nem a tárgyi kérdéshez, hanem a politikai kérdéshez a következőt szeretné az Országgyűléssel megosztani.

(11.50)

Az a helyzet, hogy a kormány egy olyan előterjesztést tett a Ház elé, ami valójában - a parlamenti határozati javaslat is erről szól - vagylagos álláspontot tükröz. Tehát a kormány ezt hivatalosan is közölte: a parlament döntését figyelembe véve szeretné a magyar álláspontot képviselni az aláírási ceremónián is és természetesen a későbbi ratifikációs folyamatban.

A Fidesz-frakció hétfőn úgy döntött, hogy tekintettel arra, hogy ez az egész egyezmény egyáltalán nem pártpolitikai metszetben értelmezhető, ez megint az a hosszú távú nemzetstratégiai kérdés, amiben rendkívül fontos lenne a parlamentnek valamifajta konszenzusos álláspontja. Ezért nem előzetesen döntöttünk már a parlamenti vita előtt arról, hogy most milyen irányú vitát szeretnénk folytatni, hanem

- és majd a hozzászólásainkból is hallhatják - kifejezetten egy olyan vitára lenne szükség szerintünk, amikor nem a politikai, pártpolitikai elkötelezettség dominálja a vitát, hanem valamilyen módon megpróbálunk az érvek, ellenérvek hatására konszenzusra jutni.

Tehát ebben teljes mértékben nyitottak vagyunk, és szeretném kérni azt a tisztelt Háztól, hogy a Fidesz-szónokokat is abban az értelemben hallgassák, hogy a frakció még nem foglalt állást. Majd a vita lezárása után és a részletes vita lezárása után, még az október 10-e körül esedékes szavazás előtt fogunk végleges álláspontot kialakítani, és rendkívül fontosnak tartjuk azt, hogy a parlament és a különböző frakciók és pártok milyen álláspontot képviselnek ebben az ügyben. Ezért a Fidesz hozzászólói természetesen egy-egy közös álláspontot képviselnek, ami viszont nem a frakció egészének az álláspontja, mert több különböző vélemény van ezzel kapcsolatban.

Jómagam is akkor nem mint frakcióvezető, aki frakcióálláspontot képvisel, hanem mint országgyűlési képviselő és a Fidesz elnökségének tagja szeretném azt mondani a Háznak, hogy a kérdés megítélésénél néhány szempontot nem szabad figyelmen kívül hagyni. Nemcsak az a kérdés, hogy akkor ebben a konkrét kereskedelempolitikai egyezményben milyen tárgyi problémák vannak és milyen tárgyi megoldások, hanem nekünk azt is figyelniünk kell, hogy az egész egyezmény körülötti politikai körülállás, ha úgy tetszik, kontextus, az milyen. Először is teljesen világos, hogy ez az egyezmény szoros meg laza, tehát egyszerre ilyen ambivalens viszonyban van a TTIP-vel, mert egyébként teljesen nyilvánvaló, hogy amelyik előbb születik meg és ratifikálódik és hatályba lép, az határozza meg a későbbieknek a kereteit. Én azt nem tartom elképzelhetőnek, hogy az egyik konstrukcióban valamiben megállapodunk, és a másikban ahhoz képest gyökeresen eltérő konstrukciót léptetünk életbe. Főleg azért nem, mert egyébként a szóban forgó államok egy közös észak-amerikai kereskedelmi övezetnek a részei, ami a NAFTA. Tehát ilyen értelemben a CETA most megelőzi a TTIP-t, és ha ezt elfogadjuk, a CETA lesz az iránymutató, és egyébként a magyar érdekek szempontjából ez sokkal kedvezőbb körülállás, mintha a TTIP lenne iránymutató a CETA számára. Ez a meggyőződésem.

A másik, hogy azt is figyelembe kell venni, hogy a saját szövetségünk, az Európai Unió és annak a gazdasági értelemben és politikai értelemben is vezető államai és térségei milyen álláspontot képviselnek. Ugyanis rendkívül kockázatos, hogyha Magyarország adott esetben - és fel kell mérni ezeket a kockázatok - egy olyan kérdésben foglal állást, amivel például az Európai Unió közép- és hosszú távú kereskedelempolitikai elképzeléseit egy szem magában akasztja meg. Meg lehet ezt tenni, de azért ennek a kockázatait fel kell mérni.

Én úgy látom, hogy ha döntést is hozunk majd októberben, az is csak az első döntés, mert később még mindenképpen egy ratifikációra is szükség van.

Azt látni kell, hogy ha október közepén a magyar parlament álláspontja nemleges, és a kormány ezt képviseli - képviselnie is kell - az aláírási ceremónián, akkor az egész dolog elbukik, mert az Unió nem fog belemenni egy olyan döntési folyamatba, aminek a végén nagy valószínűséggel a ratifikációnál az egész ügy megbukik. Tehát kulcskérdés, hogy a magyar parlament ebben milyen álláspontot képvisel.

Ezt szerettem volna önökkel megosztani, és átadom a szót a vezérszónok kollégánknak, Németh Zsoltnak.

ELNÖK: Köszönöm szépen, frakcióvezető úr. Tisztelt Országgyűlés! Tehát következik a Fidesz másik vezérszónoka, Németh Zsolt bizottsági elnök úr. Öné a szó, elnök úr.

NÉMETH ZSOLT, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Három kérdést szeretnék nagyon röviden érinteni. Köszönöm szépen államtitkár úrnak a nagyon alapos helyzetértékelést.

Az első, amit én is nagyon fontosnak tartok, amit itt Kósa Lajos frakcióvezető úr is hangsúlyozott, hogy az aláírási felhatalmazásról vitatkozunk, nem pedig a ratifikációról. Tehát egy kétkörös vitában foglalkozik a CETA-val a Magyar Országgyűlés, és amiről most beszélünk, az az, hogy vállaljuk-e annak a kockázatát, hogy kényszerpályára kerüljön a CETA-megállapodás. Vállalja-e ezt Magyarország, hogy meghiúsítja az Európai Uniónak egy nagyon kiemelt szabadkereskedelmi megállapodását? Vállalja-e azt, hogy Magyarország vállalja fel az ódiúmat annak, hogy meghiúsítja magát az aláírást is, amire egyébként felhívnám a figyelmet, hogy október 27-én fog sor kerülni az Európai Unió és Kanada közötti csúcstalálkozó keretében, illetőleg október 18-án, tehát bő három hét múlva fogja a rendkívüli Külügyi Tanács kimondani ebben a kérdésben a végleges és várhatóan támogató álláspontját.

A ratifikáció az elkövetkezendő éveknek lesz a napirendjén. Egy ilyen ratifikáció 3-4 évet vesz igénybe, 27 tagállamon fog végiggördülni, és úgy gondolom, hogy ez az az időszak, amelyben - noha nem lehet azt mondani, hogy egy váratlan kényszerhelyzetet teremtett az Európai Unió a nemzeti parlamenteknek, hiszen 2014-ben lezárult ennek a megállapodásnak a tárgyalása, és 2014 óta online felületen, az interneten olvasható ez a megállapodás - tehát lehetett volna, és azt gondolom, szükséges is lesz egy közös értelmezést kialakítani, de szemmel láthatóan ez a mai parlamenti vita is arról fog szólni, hogy nagyon sokféle értelmezés van arról, hogy mi van benne és mi nincs benne ebben a CETA-megállapodásban.

Ezért én most nem kívánok belemenni abba, mondjuk, ezt megtette egyébként államtitkár úr, és megtette tegnap Cecilia Malmström biztos asszony is, hogy állást foglalt ezekben a kérdésekben, de szemmel láthatóan konkrét dolgokról ebben a belpolitikai vitában itt, Magyarországon az egyik fél azt

mondja, hogy fekete, a másik pedig azt mondja, hogy fehér. Márpedig azt gondolom, hogy azért ennél közelebb lehetne segíteni az értelmezését a szövegnek, és ez lesz igazán a ratifikációs vitának a tétje, hogy képesek leszünk-e azt mondani, hogy akkor ez jó, nem fekete meg nem fehér, hanem szürke, és akkor abban egyetértünk, hogy ez szürke.

Tehát úgy gondolom, hogy a ratifikációnak, a ratifikációs vitának lesz az a feladata, amit most nem kellene nekünk átvenni. Most igazán arról kell beszél-nünk, hogy mit gondolunk az aláírásról, vállalható-e az aláírás elutasításának a kockázata, és nekem meggyőződésem az, hogy ez nem vállalható. Az aláírás elutasításának a kockázata az egy olyan mértékű kockázat, ami nem vállalható. A ratifikációs vitát ne előlegezzük most meg, ez lenne tehát az első fontos kérdés, amiben szeretném rögzíteni az álláspontomat.

A második kérdés Magyarország és a szabadkereskedelem általános kapcsolata. Ezzel kapcsolatban úgy gondolom, fontos, hogy tisztázzuk, mit gondolunk Magyarország és a szabadkereskedelem általános viszonyáról.

(12.00)

Magyarország a nemzeti jövedelmét külkereskedelmén keresztül realizálja. Magyarország érdeke a szabadkereskedelmi rezsím sikere. Magyarország... - leginkább az egész európai uniós tagsága eredményeképpen a legfontosabb, amit az Európai Uniótól kap, hogy a közös piac tagjává vált, és ezáltal az Európai Unió szabadkereskedelméből a magyar gazdaság részesül. A magyar munkahelyek, a magyar ipar, a magyar társadalom életszínvonala, nívója nagyon nagy mértékben közvetlenül kapcsolódik a szabadkereskedelemhez. A szabadkereskedelem tehát meggyőződésem szerint Magyarország érdeke, a szabadkereskedelem jó. Innentől fogva természetesen az a kérdés, hogy vannak jó megállapodások meg rossz megállapodások. Azt kell tudnunk eldönteni, hogy mitől jó egy megállapodás, és mitől rossz egy megállapodás. Sajnos, az elmúlt időszakban láthattuk, hogy vannak a szabadkereskedelemnek negatív hatásai, a globalizmusnak vannak negatív hatásai, és meg lehet próbálni a szabadkereskedelmi rezsimekben ezeket kiküszöbölni.

Úgy gondolom, hogy itt Magyarországnak vannak elvi fenntartásai, kell legyenek elvi fenntartásai. Ez alapvetően a Magyarország szuverenitásával összefüggő kérdés. Úgy vélem, hogy itt a CETA mindenféleképpen egy nagyon fontos kísérletet jelent, hiszen egy teljesen új befektetési, vitarendezési eljárást vázol fel az eddigi beruházásvédelmi megállapodásokhoz képest. Tehát vannak elvi feltételeink, és vannak nagyon evilági ágazati megfontolások, amelyek közül a magyar mezőgazdaságnak, a magyar élelmiszer-biztonságnak a GMO-mentesség szempontjai meghatározóak.

Úgy vélem, tisztelt Országgyűlés, hogy a CETA-nak mindenféleképpen ígéretesen alakul mind az elvi kérdések szempontjából a hatása a szabadkereskedele-

lemben általában, mind pedig az ágazati érdekvédelmi képességeink tekintetében. Azt hiszem, amit itt Kósa Lajos hangsúlyozott, hogy milyen hatása lehet ennek a TTIP-re, hát meghiúsíthatja adott esetben a TTIP-et, ha a CETA megoldásai sikeressé válnak, hiszen itt Magyarország mind az ágazati politikában, mind pedig Magyarország szuverenitásának a védelmében nagyon fontos fogódzókat találhat. Természetesen nem az az érdekünk a TTIP vonatkozásában sem, hogy meghiúsuljon a TTIP, csak azt szeretném hangsúlyozni, hogy a TTIP, az amerikai szabadkereskedelem és a kanadai szabadkereskedelem két külön térszta. Igenis az egy nagyon fontos kérdés, hogy lehetséges-e meghatározóan, szövegesen ellentétes megoldásokat találni. Ha a CETA megoldásai sikeresnek fognak bizonyulni, akkor azt gondolom, hogy Amerika nagyon nehezen fog tudni kihátrálni azokból a megoldásokból, így például a vitarendezésre hivatkozok vagy éppenséggel néhány fontos magyar ágazati sikerre, eredetjelzőkre, mi egymásra lehetne még utalni, de a legfontosabb talán az ágazati kérdésekben Magyarország GMO-mentessége, de ez mindenféleképpen egy fontos megközelítés.

Végül az Európai Unió kereskedelempolitikájáról szeretnék röviden szólni. Az európai közös kereskedelempolitika talán az Európai Uniónak mára az egyetlen sikerágazata. Akkor, amikor az Európai Unió olyan állapotban van, mint amilyen, akkor azt hiszem, nem mellékes kérdés, hogy a közös kereskedelempolitikában bekövetkező esetleges zavar vagy kudarc hogyan hat az egész Európai Unió jövőjére. Látható ezért, hogy a nagy tagállamok végül is egyöntetűen támogatják, gyakorlatilag néhány kis tagállam tartja még fenn a fenntartásait, ezek közül is talán leginkább Ausztria, az osztrák szocialista párt - jelenlegi állapotában persze ez olyan nagyon nem csoda -, amit alá kell húznunk.

De szeretném hangsúlyozni azt is, hogy az Európai Néppárt is egyöntetűen támogatja, mint ahogy a visegrádi együttműködés álláspontja is, és különösen lengyel barátaink támogató álláspontja is egy olyan kérdés, amit fontos mérlegelni. Nekünk is fontos szempont, hogy milyen módon tudjuk ilyen kérdésekben fenntartani a visegrádi együttműködéssel, az Európai Néppárttal és az Európai Unió egészével az együttműködésünket. Vannak jó vitakérdések Európával, és vannak rossz vitakérdések. Azt gondolom, hogy most a CETA kérdésében mindenféleképpen az egyetértés körvonala, ahogy itt kialakulni látszanak, Magyarországnak ezt kell szolgálnia.

Tegnap Cecilia Malmström asszony azt mondta, hogy egy rendkívül negatív üzenet lenne az Európai Unió részéről a világnak, ha nem sikerülne aláírni ezt a megállapodást (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.*), meghiúsíthatná az elkövetkező időszakban a többi szabadkereskedelmi megállapodást, az egész Európai Unió szavahihetősége omlana össze. Azt gondolom, hogy tehát ilyen dimenziójú kérdéstről tárgyalunk most. Köszönöm

szépen a figyelmet. (*Taps a kormánypárti padso-rokból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Szakács László képviselő úrnak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. SZAKÁCS LÁSZLÓ, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! Amit Németh Zsolt elmondott, úgy gondolom, az segített nekünk abban, hogy megértsük és értelmezzük, hogy egészen pontosan miért vagyunk ma itt ezt tárgyalni. Ha másnak nem, a jegyzőkönyv számára muszáj rögzíteni, hogy ilyen országgyűlési határozati javaslatot még nem láttunk, amiben egy perjellel elválasztva, „támogatja/nem támogatja, a kívánt rész aláhúzendó” került be elének ez a javaslat.

Furcsa módját választották, azt kell erre mondjam. Tehát ha most egy ötpárti egyeztetésen lennénk, akkor is érteném a műfajt, ha egy vitanapon lennénk ennek a szabadkereskedelmi egyezménynek a megvitatására, akkor is érteném a műfajt. Hogy ez az országgyűlési határozati javaslat egyébként nem tisztázott viszonyban van pillanatnyilag a határozati házszabállyal is, de végül is ide elének került, ezt választották önök. Nyilvánvalóan a többsége a legtöbb felelősség, hogy ezt megvitassuk. Meg lehet ezt vitatni így is, furcsa a műfaj, ennyit szerettem volna ezzel elmondani.

Az látszik, hogy a Fidesz-frakción belül sincsen egység, és most nincs is meg az a bátorság, ami szokott lenni az európai ügyekkel kapcsolatban, illetve az Egyesült Államokat, Észak-Amerikát érintő ügyekkel kapcsolatban, és nincs is meg az, amit én rossz értelemben vett bátorságnak, inkább vakmerőségnek mondanék. Az a fajta visszafogottság, amit egyébként most ebben képviselnek, szerintem sok más ügyben kifejezetten hasznos lett volna, mint ahogy itt egymással összefüggő kérdésekben azt gondolják, azt mondják, hogy álljunk meg egy pillanatra, torpanjunk meg, gondoljuk végig, és ezt a vitát természetesen folytassuk le. Ez csak önöktől szokatlan, mert máskor pedig... (*Kósa Lajos: Te most dicsérsz vagy szidsz minket? - Derűltég.*) A párbeszédes műfajra sem merek... - hogy mondjam, ez a fajta megfontoltság is jó lenne. Persze, mögé tudnék egyébként olyat is látni, hogy addig önök nem mernek dönteni, amíg az összes európai uniós államban nincsenek meg a döntések és nem látják, hogy merrefelé van az európai uniós irány, és akkor a kormány is majd kér egy nagyobb felhatalmazást az Országgyűléstől, és akkor az Országgyűlés kilencvenvalahány százalékát majd megpróbálják meggyőzni és azt mondani, hogy márpedig mi mást nem képviselhetünk ebben az ügyben. Szerintem ezek az önök kétségei. Nem dicsérem, nem szídom önöket, csak összefoglaltam az önök kétségeit. (*Kósa Lajos: Köszönjük szépen.*)

Mi is most próbáltuk azt megérteni, hogy miért jön be egy ilyen országgyűlési határozati javaslat, amiben a kívánt rész aláhúzandó. (Kósa Lajos: *Ez nincsen benne.*) Hát, nincsen benne, de értelemszerűen éles ésszel rájöttünk, hogy így kell ezt használni, mert ez egy vagylagos határozat, ahogyan azt Kósa frakcióvezető úr mondta, valójában a kettő egymást kizárja ebben a dologban. Önök most meg fognak vitatni valamit, aminek a tartalmát szerintem vajmi kevesen ismerik ma Magyarországon. Értem én azt, hogy online felületeken egyébként ez hozzáférhető. Mi is megkértük és meg is kaptuk természetesen egyébként a nagykövetségtől. Mi úgy gondoljuk egyébként, hogy ennek a feldolgozására a kormányzatnak, illetve a kormányzó pártnak kell hogy legyenek azok a kapacitásai, amelyek elének tudnak terjeszteni egy olyan határozati javaslatot, amihez egyébként egy viszonyrendszert ki lehet alakítani. Önök nem tettek ilyet, ezért érdekes a műfaj.

(12.10)

Ha ez egy vitanap, akkor mindenki felkészül, és mond valamit erről a dologról, jegyzőkönyv is készül róla, majd később döntési szituációba fogunk tudni kerülni.

Az államtitkár úr azt mondta - mi is megkaptuk egyébként nagyjában-egészében ugyanazt a háttéranyagot, amit az exozéból is megismerhettünk -, hogy a megállapodás nyomán nem sérül a közegészségügyi, állat- és növényegészségügyi, környezetvédelmi, munkaügyi, szociális uniós, tagállami, nemzeti normák rendszere, és továbbra is megmarad a tagállamok vonatkozó nemzeti szabályozási joga. Tehát akkor, kérdezem: ezt a GMO-ra is érthetjük? Ez összhangban áll a kormány közpolitikai céljaival - ezt írják, és ezt mondta ön is.

Ezenkívül tettünk még föl több kérdést, amire egyelőre még nem érkezett válasz, mert annyira fontosnak tartották, hogy ez a mai napon idekerüljön, hogy a házsabályt nem tartják be, de annak kapcsán be fogják tartani a házsabályt, hogy mi csak a 15. napon, 16 óra 30 percre fogjuk a kérdéseinkre a választ megkapni. Ezért csak a kérdésekkel tudok szolgálni, a rájuk kapott válaszokkal egyelőre még nem. (Kósa Lajos: *Akkor nektek sincs álláspontotok?*)

Államtitkár Úr! A sajtóhírekből az derül ki, hogy a kormány hatáselemzéseket végzett. Írásban fel is tettük ezt a kérdést. Milyen Magyarországra vagy Magyarországot gazdaságára gyakorolt hatásairól tud nekünk beszámolni, államtitkár úr? Az általános háttéranyagot mi is megkaptuk, de azon túlmenően milyen, a magyar gazdaságra gyakorolt hatásairól tud nekünk beszámolni?

Illetve a jogi környezet természetesen olyan, hogy ha nekünk is, a nemzeti parlamentnek is jóvá kell hagyni egy ilyen megállapodást, akkor tudjuk azt, hogy az Országgyűlés is felhívja a kormányt, hogy semmi esetre se támogassa olyan szabadkereskedelmi megállapodás létrejöttét, amely veszélyezteti a környezet-, az egészségvédelem, az élelmiszer-

biztonság, valamint az emberi jogi, illetve munkajogi garanciák jelenlegi szintjét, valamint ha az esetlegesen antidemokratikus vitarendezési eljárásokat tartalmaz. Tartalmaz-e ilyet ez a megállapodás? Ezek lennének az alapvető kérdéseink, illetve a GMO tekintetében lenne ugyanez a kérdésünk. (Kósa Lajos: *Ezért van vita.*)

Láttam, hogy Kósa Lajos azt mondta, hogy nekünk sincs álláspontunk. Önöknek sincs, önöknek sincs ebben. Ezért üdvözlök mindenkit ezen a mai vitanapon. Mi a kérdéseinket tudjuk feltenni, önök pedig egy ilyen vagylagos országgyűlési határozattal idejönnek elének. Én nem tudom, hogy miről fogunk szavazni ebben a kérdésben, és mi a kormány álláspontja.

Németh Zsolt exozéját egyébként, úgy gondolom, legalább ebben tudjuk értékelni, és ő képviseli azt az atlantista álláspontot, amit a kormány egyelőre nem bír és nem képvisel, ha jól értettem. Illetve, bocsánat, az államtitkár úr sokkal árnyaltabban mondta ugyanazt, amit Németh Zsolt mondott; tehát akkor valószínűleg nem bírják ebben a frakciónak támogatását. Szerintem először a kormányoldalon döntsék el, hogy meg kell-e várnunk bármilyen európai uniós döntéshozatali mechanizmust, saját maguk között a vitás kérdéseket tudták-e rendezni, utána egy kormányállásponthoz tudunk mi viszonyulni. Ez most az önök felelőssége, nem a miénk. Köszönöm szépen a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Gyöngyösi Márton képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

GYÖNGYÖSI MÁRTON, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Magam nagyon nagy örömmel fogadom azt a lehetőséget, hogy itt most már többedik alkalommal beszélgethetünk, vitatkozhatunk a szabadkereskedelmi megállapodásokról.

2015-ben egy TTIP vitanapot követően idén júniusban fogadta el egyöntetűen a parlament azt az országgyűlési határozatot, amely felszólítja a kormányt arra, hogy a parlament jóváhagyása nélkül ne lépjen az ilyen szabadkereskedelmi egyezmények dolgában. És ugyanígy üdvözlöm azt, hogy a Külügyminisztérium ezt az országgyűlési határozati javaslatot betervezte a Ház elé.

A legelején szeretném leszögezni, hogy mi igenis vállaljuk vagy vállalnánk annak az ódiómát, hogy ezt a szerződést Magyarország októberben, egy hónap múlva Brüsszelben az általános tanácsülésen ne írja alá. A Jobbik álláspontja ismert mind a CETA, mind a TTIP ügyében. Mi úgy gondoljuk, hogy ez a szerződés egy trójai falóként funkcionál, amely alapjaiban veszélyezteti azt az Európát, amit ismerünk, azt a szolidaritáson alapuló Európát, amit ismerünk és amit annyira féltünk.

Nekem meggyőződésem az, hogy ezek a szabadkereskedelmi egyezmények kívülről ugyanúgy veszé-

lyeztetik az európai civilizációt és magát Európát, mint amennyire a migráció veszélyezteti azt kívülről, a környezetünket, a társadalmunkat, a gazdaságunkat, a gazdaságunk struktúráját. A szabadkereskedelmi egyezményeket az a fajta profitszemlélet hatja át, amely az emberi tényezőt szinte nem is veszi számításba, a profitot helyezi mindenek elé. És igen távol áll attól a keresztényi szemlélettől, amelyet önök, kedves képviselőtársaim, egyéb vonatkozásokban fennhangon hirdetnek.

Az eljárás maga is elég aljas, ugyanis ahogy arra képviselőtársaim előttem már utaltak, 2014 augusztusában ezt a szerződést már megvitatták és lezárták. Tehát ez a szerződés most aláírásra vár, jóváhagyásra vár, ratifikálásra vár. Tehát maga a dokumentum már kész van.

Erre most, amikor ezt az egész tárgyalást lefolytatták, megjelenik Cecilia Malmström Budapesten, turnézik Európában, és vitatkozni szeretne, vitát szeretne nyitni, és transzparenciát hirdet. És itt a Fidesz is eljuttassa ugyanazt a parlamentben, akkor, amikor igazából már nincsen döntési helyzet, csak egy olyan kényszerhelyzet van, hogy aláírjuk vagy ne írjuk alá, vállaljuk-e ennek az ódiúmat vagy ne vállaljuk.

Nekem meggyőződésem, hogy ennek az ódiúmat vállalni kell, hiszen a nemzetállami érdekekkel, a magyar nemzeti érdekekkel konkrétan és határozottan, de az összeurópai érdekekkel is egyéletesen szembemegy ez a szabadkereskedelmi egyezmény, ugyanúgy, mint ahogy a nagytestvére, a TTIP. És meggyőződésem szerint a kormány érzi is azt, hogy baj van, hiszen nem véletlen az, hogy amíg itthon retorikában gazdasági szabadságharcot hirdet, Brüsszelben valahogy ezt a fajta küzdelmet nem meri felvállalni, és ott kint már inkább mismásol, és támogatólag viszonyul ezekhez a szabadkereskedelmi egyezményekhez.

Nem szeretném elismételni azt, hogy milyen pontokon ellenezzük ezeket a szabadkereskedelmi egyezményeket. Ezt már jó néhány alkalommal megtettük itt a Házban, de csak stichwortokban elővezetve: mi úgy gondoljuk, hogy ezek a szerződések, vagy ez a CETA, amelyik némi módosításokon azért mégiscsak keresztülment, de azért a szentenderék, amiket bevezet, az európai elővigyázatosság elvét mégis alapjaiban rengetik meg. Addig, amíg Kanadában és a tengerentúlon a GMO, a hormonkezelés igenis egy bevett eljárás - ezeket az eljárásokat Európában tiltjuk -, életveszélyesnek tartjuk azt, hogy olyan szerződést írunk alá, amely 50 ezer tonna marhahús, 80 ezer tonna sertéshús, szója, kukorica vámmentes behozatalára tesz le garanciákat, ami a dömpingárakon keresztül az európai árakat lenyomja, és az itteni termelők egzisztenciáját alapjaiban veszélyezteti.

Ezeknek a szentenderéknek a kilúgozása érdekében egyébként a kanadai fél is nagyon sokat megtett a tárgyalások folyamán, hogy az európai irányelveket felpuhítsák és kilúgozzák annak érdekében, hogy a kanadai termékek, szolgáltatások az európai piacon megjelenhessenek. Teljesen mindegy, hogy minek

hívjuk a vitarendezési mechanizmust, ISDS-nek vagy ICS-nek, egy biztos, hogy nem a nemzetállami jogrendszeren alapszik. Tehát amíg ezek a szerződések közvetlenül érintik az állampolgárokat a meghatározott nemzetállamokban, nem annak a nemzetállamnak a jogrendszere lesz az irányadó, hanem egy külföldi bíróság, amelyik lehet, hogy nem úgy működik, mint korábban, de az elv nagyjából ugyanaz.

És transzparencia dolgában legalább annyi kívánnivalót hagy maga után ez a szerződés, mint korábban.

(12.20)

Ezeket a szerződéseket titkosan, zárt ajtók mögött tárgyalták le. Hiába online elérhető most már ez a szerződés, teljes mértékben áttekinthetetlen az, ahogy Brüsszel ezeknek a tárgyalásoknak a folyamán eljár.

A hátralévő időben - mert mi is megosztva mondjuk el a vezérszónokinkat - szeretnék arra a fajta torz gazdasági logikára rávilágítani, amit a Fidesz-kormány is alkalmaz akkor, amikor ezeket a szerződéseket idehozza elének. Az elmúlt 26 évben a különböző, egymást váltó kormányok egyfajta neoliberalis gazdaságpolitikát folytattak Magyarországon, privatizáció és liberalizáció útján kiárusították ezekben az országokban a nemzeti javakat, azt szétszortolták a hazai maffia között, amelyik a politikai tőkéjét gazdaságira váltotta, illetve megnyitotta a kapukat a külföldi multinacionális vállalatok előtt. A tőkebefektetések érdekében pedig az olcsó munkaerővel kezdtek el lobbizni ezeknél a nagyvállalatoknál, versenyt futottak a nagyvilággal, és próbáltak még aláigérni lehetőleg a bangladesi és a pakisztáni munkabéreknek is, adómentességet ígértek, állami támogatást nyújtanak (*Dr. Vas Imre: Ezt te sem hiszed el!*) mind a mai napig stratégiai szerződések formájában olyan vállalatoknak, amelyek kizárólag ezeket a lehetőségeket lesik és nem azt, hogy hogyan tudnak win-win alapon olyan szerződéseket megkötni és úgy működni, hogy az abban az országban is működjön vagy annak az országnak is a hasznára váljon, ahol telephelyüket tudhatják.

Ezt a politikát önök is folytatják, és kampányolnak az emelkedő GDP-vel, amit azok a vállalatok termelnek meg, amelyek itt székhelyeket hoztak létre és telephelyeket hoztak létre. Önök olyan exportokkal kampányolnak meg exportszámokkal, amit ezek a vállalatok teljesítenek. És közben pedig a magyar emberek százezrével menekülnek el ebből az országból, mert ez a fajta gazdasági konstrukció nem az ő érdeküket szolgálja, és ilyen bérekért, ilyen feltételek mellett a magyar emberek nem képesek a saját hazájukban megélni.

Tisztelt Kormány! Bátorság, lehetne paradigmát váltani, ez most itt egy nagy lehetőség, hogy önök letérjenek arról a rossz és hamis útról, amit az elmúlt 26 évben folytattak a különböző kormányok, és keressék meg azokat a szövetségeket itt az országon belül, Európában és szerte a világban, akik ugyanígy

ellenzik ezeket a kereskedelmi szerződéseket, bőven van belőlük Európában is. Köszönöm. *(Sallai R. Benedek: Úgy van! - Taps a Jobbik és az LMP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót a Jobbik képviselőcsoportja másik vezérszónokának, Bana Tibor képviselő úrnak. Parancsoljon!

BANA TIBOR, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Megerősítve a Gyöngyösi Márton frakció-társam által elmondottakat, azt én is aláhúznám, hogy mindenképpen pozitív, hogy az elmúlt időszakban akár itt az Országgyűlésben, akár különböző bizottsági ülések keretein belül tudunk beszélni és vitatkozni azokról a szabadkereskedelmi egyezményekről, melyek döntő módon meghatározzák hazánk jövőjét. Sajnálatos az, hogy ez leginkább csak az idei évben erősödött, és a tárgyalások korábbi szakaszában erre nem nyílt mód és lehetőség, nem kaptunk érdemi tájékoztatást. Én bízom benne, hogy a jövőben ez mindenképpen változni fog.

Látható az - ahogy ez elhangzott előttem is -, hogy az előttünk fekvő CETA vegyes hatáskörű egyezmény lesz, tehát szükség lesz a tagállamok ratifikációjára. Sajnos, az EU-USA szabadkereskedelmi megállapodás, a TTIP esetében ez még egyáltalán nem biztos, viszont mindent meg kell tennünk annak érdekében, hogy ez így történjen.

Itt a CETA-nál látható, hogy október 27-ére aláírásra kész lesz a megállapodás. Fontos azonban kiemelni ezzel együtt azt, hogy az EU-USA szabadkereskedelmi egyezmény vagy az átfogó gazdasági és kereskedelmi megállapodás esetében még nem sikerült lezárni az előzetes érvényesítés kérdését, vagyis azt, hogy az egyezmény már az Európai Parlament jóváhagyását követően, de a tagállami ratifikációkat megelőzően hatályba lépjen. Várhatóan az Európai Parlament idén decemberben kívánja jóváhagyni az egyezményt. Tehát ilyen közel annak aláírásához sem dőltek el olyan lényeges kérdések, mint hogy milyen módon fog életbe lépni. Nos, tisztelt képviselőtársaim, ez a tény még inkább világossá teszi azt, hogy a tárgyaló felek igazából mennyire is akarták átláthatóan, transzparens módon kezelni az egész tárgyalást és a döntések meghozatalát - semennyire.

A CETA - akárcsak a még tárgyalás alatt álló TTIP - több olyan területet is érint, melyek jelentősen befolyásolják majd az uniós, így a magyar állampolgárok életét, életminőségét. *(Kósa Lajos: A TTIP-nek nincs is szövege!)* Nem mennék végig azon, hogy melyek ezek, hiszen akár az előterjesztésben elhangzott, akár olvashatjuk, hogy mely területekre terjed ez ki, de azt aláhúznám, hogy maga az Európai Bizottság is érezheti, hogy az egyezmény több ponton sántít, hiszen megegyezés született arról, hogy előkészítenek egy deklarációt, amely úgy mond megmagyarázza annak bizonyos részeit, melyek, idézem: „a nyilvánosságot nagyon érzékenyen érintik”. Nem

véletlen ez az óvatosság, hiszen az elmúlt hetekben hatalmas tüntetések zajlottak egész Európában mind a CETA, mind a TTIP ellen, melyeket már nem lehet figyelmen kívül hagynia sem az Európai Uniónak, sem a magyar kormány. Miniszter úrhoz is címeztek egy tiltakozó levelet, melyet több mint száz, egészen pontosan 107 magyarországi civil szervezet írt alá - a Zöld Válasz civil szervezet is ezek között volt többek között -, melyben arra kérik, hogy Magyarország ne írja alá a CETA-t.

Itt és most alá szeretném húzni azt, hogy a Jobbik is ezt kéri a kormánytól. Mi azt gondoljuk, hogy igenis vállalni kellene ennek a kockázatát, és egyáltalán nem azt kellene mérlegelni, hogy mely országok fognak majd hozzánk hasonlóan dönteni, hiszen ha nemzeti érdekeink sérülnek, akkor ezt vállalnunk kell. Önök szabadságharcot hirdettek, és azt mondták a magyaroknak, hogy minden ilyen esetben a nemzeti érdeket fogják előtérbe helyezni, szemben az európai uniós diktátumokkal vagy éppen azzal, hogy más országok milyen módon próbálják meg az Európai Unióra is rákényszeríteni az akaratukat, melyhez természetesen az illetékes bürokraták teljes mértékben asszisztálnak.

És azt is meg kell említeni, hogy az Európai Bizottság igyekszik bagatellizálni ezeket a tiltakozásokat, melyekre utaltam, hiszen tegnap volt lehetőségünk meghallgatni Cecilia Malmström asszonyt az Európai ügyek bizottsága, a Külügyi bizottság és a Fenntartható fejlődés bizottsága összehívott ülésén. Itt számtalan kérdés felmerült, és elhangzott az is, hogy Európa-szerte erősödnek a megmozdulások az említett szabadkereskedelmi egyezményekkel szemben, és a kereskedelempolitikáért felelős uniós biztos erre mindössze annyit mondott, hogy tud a tüntetésekről, de sokkal többen vannak azok, akik otthon maradnak egy-egy ilyen demonstráció alkalmával, tehát a szerződések támogatói többen vannak. Azt gondolom, hogy azért ez egy meglehetősen erőltetett logika, nem hinném, hogy az, aki nem fejezi ki utcai megmozdulás keretein belül a véleményét akár a CETA, akár a TTIP ellen, az támogatná ezeket az egyezményeket. Sőt, azt is alá kell húzni, hogy a politikának abban is felelőssége van, hogy az európaiak, így a magyarok jelentős része nem is tudja azt, hogy ezek a tárgyalások milyen módon zajlanak és miről is szólnak. Viszont az egyértelműen látszik és kiviláglik, hogy az Európai Bizottság nem hajlandó foglalkozni azokkal, akiknek más véleményük van a tárgyalásokról, egy kisebbségnek tekintik őket, akiket figyelmen kívül lehet hagyni. Tehát röviden és tömören kijelenthetjük, hogy nem érdekli őket az emberek véleménye.

De a kormány is adós a nyílt beszéddel, hiszen bár itthon több ponton is támadták az elmúlt időszakban a TTIP-et, a brüsszeli delegáltjaik, akár az európai parlamenti képviselőik rendre igennel szavaztak az ezzel kapcsolatban határozatoknál. És itthon is rendszeresen teljesen ellentétes nyilatkozatok fogalmazódtak meg akár a kormány, akár a Fidesz oldaláról. Nincs kétségünk afelől, hogy a CETA és a

TTIP esetében is egy támogató hozzáállás jellemzi önöket, és az itt elhangzottak akár államtitkár úr, akár a Fidesz vezérszónokai részéről ezt erősítették meg. De elég arra utalnom, hogy idén januárban Colleen Bell magyarországi amerikai nagykövet jelentette be, hogy Orbán Viktor és Szijjártó Péter is kiállt a szerződés, vagyis a TTIP és így a CETA mellett, majd Szemerkényi Réka amerikai magyar nagykövet azt is elmondta, hogy az egyezmény megkötése fontosabb, mint valaha. Magyarországon is erősödnek egyébként a tiltakozások, a tegnapi napon is, Malmström asszony látogatásakor sor került megmozdulásra.

És igen, alá kell húzni, hogy a CETA mindenképpen a TTIP előfutárának tekinthető, ezért mi arra kérjük, arra szólítjuk fel a kormányt, hogy határozottan álljon ki a magyar nemzeti érdekekért, és ne támogassák ebben a formában az egyezményt, ne írják azt alá. Ezt kérem öntől, államtitkár úr, és szeretném azt, hogyha végre világos és egyenes beszéd lenne jellemző kormányzati oldalról, mert sajnos az elmúlt időszakban nem ezt láthatjuk. Itt egy kész szöveggel állunk szemben, tehát meg kell hogy legyen a magyar kormánynak és az országgyűlési képviselőknél is az álláspontja.

Mi határozottan ellenezzük ezt az előbb említettek tükrében. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a Jobbik és az LMP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Mielőtt folytatnánk munkánkat, engedjék meg, hogy külön köszöntsem a karzaton helyet foglaló, a Parlamenti különóra keretében az Országgyűlésben tartózkodó debreceni, pécsi, hajdúböszörményi és zalaegerszegi középiskolás diákokat. Azt gondolom, számukra egy különleges esemény, hogy ilyen fontos vitán részt vehetnek. *(Taps.)*

(12.30)

Tisztelt Országgyűlés! Most pedig megadom a szót Sallai R. Benedek képviselő úrnak, az LMP képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő úr!

SALLAI R. BENEDEK, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Kormánypárti Képviselőtársaim! Nem is tudom, hol kezdjem... *(Dr. Vas Imre: Az elején!)* Kezdem ott, amit önök is tudnak, tehát gyakorlatilag látják azt, hogy recseg-ropog, nyikorog az egész EU-s intézményrendszer úgy, ahogy van. *(Németh Zsolt: Az egész világ, a civilizáció!)* Erről gyakorlatilag mindennap beszélnek önök is a médiában. Alapvetően nagyon nagy gond van, és az a probléma, mint ahogy erre felhívja a figyelmet Németh Zsolt elnök úr, hogy az egész civilizációval, az emberiséggel gond van. Igen, ez így van, de ez, az ilyenfajta egyezmények vezették erre az útra az emberiséget, és önök most arra az útra próbálják..., illetve nem önök egységesen, hiszen látom azt a megosztottságot, ami

szerintem jó, hogy van a soraikban, tehát azok, akik támogatják az ilyen jellegű szabadkereskedelmi egyezményeket, azok ebbe az irányba terelik tovább Magyarországot és a világot és az Uniót, és ez viszont rossz. Az, ami a világ gondjainak a kialakulásához vezetett, az, ami az Európai Unió intézményrendszerének a csődjéhez vezetett, a brexit, a bevándorlási kampány, az a belső polgárháború, ami az Unióban dúl, az az ilyen egyezmények és az ilyen jellegű kereskedelemnek az okán jött létre.

Én tényleg érdeklődéssel hallgattam képviselőtársaimat a felszólalásban, és egy teljesen - bocsánat, hogy ilyen buta szót mondok a parlamentben - politikamentes, érdekes beszélgetésben kíváncsi lennék arra, hogy mi az önök véleménye arról, hogy mi a nemzet, mi a nemzetben való gondolkodás, mi az, amikor arról beszélünk, hogy egy nemzetállamban mi az állampolgárainkat és a velünk egy nemzethez tartozó honfitársainkat képviseljük. Mindenkinek lehet erről szubjektív véleménye, minden bizonnyal vannak társadalompolitikai definíciók, de az látható, hogy egy adott földrajzi térségben, egy földrajzilag körülhatárolható részben a természeti erőforrások közös védelme, azoknak az egyenletesebb elosztása, a közös nyelv, a közös pénznem, mind egy-egy olyan szint, amelyek kellene ahhoz, hogy a nemzetben való gondolkodás megmaradjon.

Arról, hogy védjük közös érdekeinket, közös értékeinket, állampolgárainkat és honfitársainkat, erről a gondolkozásról nem mondhat le az Országgyűlés. Az Európai Unió és az ahhoz való csatlakozás 2004-ben nyitott ezen egy szintet, és azt mondta, hogy kontinensnyi szinten a világ összetettségére és a globális folyamatokra vagy a globalizációs folyamatokra reakcióként kell hogy szélesebben együttműködjünk, de lemondunk az európaiságunkról is, amennyiben az ilyen jellegű szabadkereskedelmi egyezményeket behozzuk.

Németh Zsolt képviselőtársamnak, elnök úrnak, én azt hiszem, politikai ellenfelei is elismerik szakértelmét és ismereteit ezen a területen, ennek ellenére semmilyen szinten nem tudom osztani azokat a véleményeket, amikor sommásan kijelenti azt, hogy a szabadkereskedelem jó. Szerintem a szabadkereskedelem rossz. Ez teszi tönkre a világot. Ez teszi lehetővé azt, hogy azt a fajta kultúrát, amit az európai kultúra bölcsője, Róma megteremtett, amikor mindenünnen elhozza az erőforrásokat azért, hogy valakik jól éljenek, egy szűk mag, azokat erősítik. Ez Európának a legeredményesebb exportterméke, ez az európai kigyarmatosító kultúra. Száz évek teltek el a világban gyarmatosítással, s a mai napig meghatározza a világnak a sorsát az, hogy mely országok milyen kontinensekről és országokból vontak el erőforrásokat. Az ilyen jellegű szabadkereskedelmi egyezmény ugyanez a gyarmatosítás, ugyanez az erőforrás-elvonás civilizált, diplomatikus eszközzel, ami a XXI. században kell, de a célja nem más, mint az erőforrás-elvonás. Az, hogyha Magyarországon javakat termelünk, kimegyünk és szántunkvetünk, felnevelünk egy bárányt vagy egy borjút, az

azon megtermelt javakból származó jövedelmet elküldjük Kanadába, mert megvesszük valamilyen terméküket, és az a haszon, ami egyébként a közösséget kellene hogy gyarapítsa, az ott fog jelentkezni.

Az én véleményem határozottan az, hogy a szabadkereskedelem rossz, a szabadkereskedelem teszi ki a világ gondjainak a jelentős részét, és azokhoz az igazságtalanságokhoz és egyenlőtlenségekhez, amelyek a kontinensek között vannak, az országok között vannak, azokhoz nagyon nagy mértékben hozzájárult a szabadkereskedelem létrehozása.

Szintén Németh Zsolt képviselőtársam mondta azt szó szerint, hogy nem vállalható az a kockázat, hogy nem támogassuk jelen pillanatban. Az én véleményem az, hogy nem vállalható az a kockázat, aminek most kitennénk az országot és az Európai Uniót. Mint abban egyetértünk, nemcsak a világban vannak nagyon nagy gondok, de az Unióban is, és az ilyen jellegű nyitottság azt a nemzetállamban való gondolkozást, azt az európaiságban való gondolkozást szünteti meg, ami most, jelen pillanatban még talán védhető lenne, megjavítható lenne.

A szabadkereskedelem eltünteti a határokat, megszünteti annak a lehetőségét, hogy védjük az erőforrásainkat, és olyan versenyhelyzetet teremt, amikor egy teljesen más kontinens más természeti erőforrásainak a birtokában, egy lényegesen nagyobb gazdagsággal, teljesen más termelési struktúrában, teljesen más jogszabályi környezettel, más korlátozások között valamilyen szinten versenyeznie kell a magyar gazdaságnak és a magyar termékeknek. Ez hogy lehet jó?

Az Európai Uniónak rengeteg hibája van, és azt hiszem, hogy hosszan tudnánk sorolni itt a mai nap folyamán, hogyha ez lenne a cél, de legalább az irányelvek szintjén megpróbált, ha nem is tudta megteremteni, de legalább megpróbált egységes szabályozást teremteni a környezetvédelemben, a termelésben, a támogatáspolitikában, és ez lehetőséget teremt arra, hogy ha nem is történelmi múltunkból, hagyományainkból, mégsem egyenlő feltételekkel, de mégis valamilyen szinten törekedve arra próbáljunk meg az Európai Unión belül kereskedni, és próbáljuk meg kihasználni azokat a jogokat, amelyek esetleg nemzeti szinten nem állnak rendelkezésre.

Ebből adódóan - szintén Németh Zsolt elnök úrnak, képviselőtársamnak mondom - az, amit mond, hogy nem fehér és fekete, az számomra teljesen egyértelmű, és teljesen fekete, és nincs min gondolkozni. Mindenki azt várja tőlem, hogy ilyenkor kezdjek el hosszan beszélni a GMO-król, meg kezdjem el szakmailag azt, hogy mi lesz a sertéstermelőkkel, hiszen ott 60 százalékából állítják elő ugyanazt a sertéshúst különként, mint Magyarországon. Nem akarok ilyen szakmai kérdésekbe menni, mert az, hogy beáldozzuk Magyarország élelmiszer-biztonságát, beáldozzuk azt a kockázatot, amit mondjuk, a GMO-s gabona megteremtése vagy bármilyen terméknek a megteremtése jelenthet az országban, az az élelmiszer-biztonsági kockázat csekély ahhoz képest, amit egyébként az ország összes lakosa elsen-

ved attól, hogy beengedjük egy másik kontinens más erőforrásainak a teljes kereskedelmét az országba. Ezért van az, hogy nagyon-nagyon nehéz bármilyen szinten azonosulni ezzel, és ezért tartjuk azt, hogy a fehér és feketéből ez viszonylag egyértelmű, hogy ez a tiltó zónába és a tiltó színbe kell hogy tartozzon, és ez az, amivel leginkább vitázom képviselőtársammal, mert jelen pillanatban nem látom azokat az érveket, amelyek a legkisebb mértékben is meg tudnák azt a pozitívumot teremteni, ami a negatívumokat ellensúlyozza.

Sok-sok negatívumot jelent, amit a CETA és a TTIP egyáltalán megteremthet, és ezeket a kockázatokat Magyarország társadalmának kell elviselnie. És nyilvánvalóan nem tudok azonosulni azzal, amikor Magyarország gazdaságát, Magyarország társadalmát megpróbáljuk GDP-vel meg egyéb ilyen statisztikai mutatókkal leírni, mert ez nem mutatja meg az emberek életminőségét, nem mutatja meg a boldogságukat, nem mutatja meg a mindennapi életüket, és a CETA hozhat pozitív eredményeket a GDP-ben, de rombolhatja Magyarország állampolgárainak az életminőségét, és ez a legfontosabb indikátor, amit döntéshozóként önöknek szem előtt kell tartaniuk.

Szerettem volna reagálni tegnap Cecilia Malmström asszonynak az országunkban tett látogatására. Olvasva azt, ami történt - alapvetően felidéztem az, hogy a Fidesznek, a Fidesz-KDNP-nek az európai uniós képviselőcsoportja támogatja az ő kereskedelmi biztosnak való kinevezését -, megmondom őszintén, nagyon jó érzés volt átélni azt, hogy a Lehet Más a Politika képviselője nem támogatta, mert az, amit nyújtott, és ami álláspontot képviselt a szabadkereskedelmi egyezményrel kapcsolatban, az szerintem vállalhatatlan.

Alapvetően nincs nekem erre kompetenciám, és nem is szívesen mondok ilyen nagy szavakat, de én, hogyha tehetem, a Lehet Más a Politika-frakció nevében innen a parlamentből is felszólítanám, hogy azonnal mondjon le, és azonnal távozzon arról a posztról, amiért gyakorlatilag az európai uniós állampolgárokat kiszolgáltatja egy másik országnak és egy másik kontinensnek és annak az erőforrásainak. Vállalhatatlan, amit képviselt, mert az a fajta kereskedelmi szemlélet, amit tegnap előadott, és amivel megpróbálta meggyőzni itt a magyarországi tárgyalópartnereit, az gyakorlatilag semmi mást nem tesz, mint a kereskedelem érdekeit és a kereskedelem értékeit elébe helyezi az emberek érdekeinek, az emberek és a magyar vidék és a magyar sorsok és az európai uniós állampolgárok érdekeinek.

Ennek megfelelően, megmondom őszintén - mint mondtam, nem szívesen mondok ilyen sommás dolgokat, főleg most, hogy van lehetőség egyáltalán szakmai vitára, és nem politikai vitáról van szó -, az, ahogy Sziijártó miniszter úr külgazdasági miniszterként tolmácsolta ezeket a gondolatokat és átvette ezeket az érveket, az sajnos az én értékrendemben nagyjából a hazaárulás kategóriáját kimerítő mértékben valószínűleg meg azt, hogy hogyan szolgáltatják ki az országot.

Nem szeretném a miniszter urat megbántani vagy megsérteni (*Közbeszólások a kormánypartok soraiból: Már megtetted! - Derültség.*), ezért próbáltam véleményként fogalmazni, ezért próbáltam úgy fogalmazni, hogy az én értékrendszerem szerint... (*Németh Zsolt közbeszól. - Derültség.*) Igen, minden bizonnyal találnék mást, hogyha bántani akarnám, nem ez állt a szándékomban, mert tiszteletben tartom, mert látom azt a világban, hogy egy halom közgazdasági irány a mai napig fenntartja ezt a jellegű gazdasági irányt, hogy ez a jó, és nyilvánvalóan ezért nagyon-nagyon nehéz ezzel mit kezdeni.

De hadd mondjak egy jogi érvet! Nagyon büszke voltam a Magyar Országgyűlésre idén júniusban, hiszen gyakorlatilag a nemzeti együttműködés rendszerében nem túl gyakori dolog az, hogy egy ellenzéki politikusként bármilyen kezdeményezését tárgysorozatba vegyék vagy egyáltalán érdemben megfontolják.

(12.40)

Ennek ellenére a 11/2016. (VI. 17.) országgyűlési határozat az Európai Unió harmadik országokkal kötött kereskedelmi és beruházási megállapodásaival kapcsolatos követelményekről azt írja szó szerint, hogy a kormány ne támogassa olyan szabadkereskedelmi megállapodás létrejöttét, amely veszélyezteti a környezet- és egészségvédelem, az élelmiszer-biztonság, valamint az emberi jog, illetve munkajogi garanciák jelenlegi szintjét, továbbá antidemokratikus vitarendezési eljárásokat tartalmaz. Ez egy országgyűlési határozat, amely előttünk van, szintén az, ez azt jelenti az autós kártyák szintjén, hogy azonos sebességgel megy a két jármű, viszont, ha jól tudom, akkor a joghierarchiában valamivel hamarabb született, ennek megfelelően ennek az országgyűlési határozatnak az alkotmányossága ilyen szempontból megkérdőjelezhető, mert az, amit most behoztak országgyűlési határozati javaslatként, teljes mértékben cáfolja egy korábban elfogadott országgyűlési határozat szövegét.

Mert ha végigmegyünk ezeken tartalmilag, hogy mi az, ami konkrétan környezet- és egészségvédelmet kockáztat, mi az, ami élelmiszer-biztonságot kockáztat, mi az, ami emberi jogi, de főleg antidemokratikus vitarendezési eljárásokat tartalmaz, mindet most, jelen pillanatban a CETA tartalmazza. Ennek ismerhető a tartalma, és jelen pillanatban ennek megfelelően az, hogy itt tárgyalunk, ez szerintem egy hasznos és fontos kérdés, ennek ellenére semmiképpen nem tűnik nekem teljesen az Alaptörvénybe illeszkedőnek, hiszen egy korábban elfogadott, azonos szintű jogszabállyal ütközik ennek az előterjesztése.

Ennek megfelelően a CETA ebben a formájában véleményem szerint nem lehet tárgyalás és vita kérdése, csak egyféle megoldás lehet a kormányynak, az, hogy nem támogatja ezt és nem fogadja ezt el, tekintetbe véve, hogy korábban már az Országgyűlés határozatban, kormányparti támogatással kiállt a magyar emberek érdekei ellen (*Balla Mihály és Németh*

Zsolt: Mellett!), vagy bocsánat, a magyar emberek érdekei mellett - ellen nagyon sokszor, de konkrétan ebben az esetben mellett -, és biztosította arról Magyarország állampolgárait, hogy nem fog ilyeneket támogatni.

Nyilvánvaló, ha belemegyünk a részletekbe - bár elbeszéltem itt az időt, és egyre kevesebb időm van erre, ha belemegyünk a részletekbe -, egyesével cáfolható minden egyes pont, ami azt állítja, hogy nem ütközik az országgyűlési határozattal.

A CETA biotechnológiával foglalkozó cikkelye egyértelműen megfogalmazza, idézem: „A mezőgazdasági biotechnológia piacra juttatásának előnyeit kell megteremteni.” Ez nemhogy azzal ütközik, ami az országgyűlési határozatban van, ez az Alaptörvénnyel ütközik, hiszen gyakorlatilag ez a GMO ügye. A biotechnológia vívmányainak Magyarországra való átemelése nyilvánvalóan erről szól. Szó szerint idézem a 25. cikkelyt: „Tudományos alapú, hatékony jóváhagyási eljárás előmozdítása a biotechnológiai termékek tekintetében.” Kérem szépen, szövegszerűen benne van, veszélybe kerülne az engedélyezés során az elővigyázatosság elve, ami gyakorlatilag a 7. környezetvédelmi program óta európai uniós alapelv, és alapvetően azt feltételezi, hogy semmi olyasmit nem teszünk európai uniós állampolgárok ellen, aminek nem zárható ki tudományos bizonyítékokkal a negatív hatása.

Ezzel együtt felszámolja az engedéllyel nem rendelkező - jelen pillanatban nem rendelkező - génmódosított élelmiszerekre vonatkozó zéró toleranciát is, amiben legalább szavakban, ha tettekben nem is, de idáig a magyar kormány kiállt. Nyilvánvalóan azért célzok erre, hogy legalább szavakban kiállt és tettekben nem, mert ismerjük Fazekas Sándor miniszter úr amerikai tárgyalásait. Emlékeztetőül, tudjuk, hogy ő ott igazából teret engedne ennek, ismerjük azt a tényt, hogy Magyarországra több mint 540 ezer tonna genetikailag manipulált fehérjealapú takarmány érkezik be évről évre, és úgy beszélnek GMO-mentességről, mintha egyébként nem a teljes állatállományt ilyen jellegű takarmánnyal takarmányoznánk. Tehát nyilvánvalóan legalább idáig ezekben szavakban kiálltak.

„A szabályozási együttműködés kialakítása a biotechnológiai termékekkel kapcsolatos szabályozási gyakorlatok káros kereskedelmi hatásainak mérséklése érdekében.” Tehát mérsékelni kell mindent, aminek káros kereskedelmi hatása van. Mi az, ami nem magától értetődő? Tehát aminek a kereskedelemre negatív hatása van, tök mindegy, hogy az egészségtelen, vagy teljesen mindegy, hogy az emberek életére milyen hatással van, azt mérsékelni kell, mert a kereskedelem az egyezmény szellemiségéből adódóan fontosabb, mint az ember. Hogy lenne ez vállalható? Hogyne ütközne ez az általam említett 11/2016-os országgyűlési határozattal?!

Nyilvánvalóan nem lehet abban bízni, hogy az Európai Bizottság Magyarországot, a GMO-mentesítésre törekvő államokat képviseli, mert az Uniónak alapvetően más az érdeke. Semmiképpen nem sze-

retném, és ezért nem akartam azzal a kérdéssel kezdeni, ha azt a benyomást keltenénk, hogy ha a GMO-mentességet bizonyítaná a CETA, akkor elfogadhatónak érezném ezt az egyezményt. Nem, szó nincs erről; nincs az a változata, ami a szabadkereskedelemben jelen pillanatban Magyarországon hosszú távon segítene.

Alapvetően a kormány rendszeresen beszél a helyi gazdaságokról, beszél a kis- és közepes vállalkozásokról, beszél arról, hogy hogyan kell nemzeti szinten megtartani a fejlesztési forrásokat a lehető legteljesebb mértékben, az a baj, hogy mindez szavak, pedig az irány ez lenne, és ez lenne az egyedül kívánatos lehetőség arra, hogy ne veszítsük azt a Marshall-segélynél magasabb összegű fejlesztési forrást, amit arra kaptunk volna, hogy minden egyes magyar állampolgár úgy éljen minden egyes magyar régióban, mint az uniós állampolgártársai, és ezt nem tudtuk megvalósítani.

Az, hogy 2004-től kezdve milyen lopások történtek és milyen ostoba forrásfelhasználások, ez nyilvánvalóan ma már tény, de önöknek lett volna más útja, és most sajnos a más utat erősíthetik meg, amennyiben igennel szavaznak erre a kezdeményezésre. Köszönöm a szót, elnök úr. *(Taps az LMP és a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Megadom a szót Szabó Szabolcs független képviselőnek, 15 perces időkeretben. Parancsoljon, képviselő úr!

SZABÓ SZABOLCS (független): Köszönöm a szót, elnök úr. Nyilván nagy meglepetést nem fogok okozni azzal, hogy én is úgy kezdem az Együtt tagjaként, az Együtt országgyűlési képviselőjeként, hogy szerintünk a szabadkereskedelem jó. Természetesen itt senki nem arról beszél ilyenkor, hogy be kell dobni a gyepelt a lovak közé és mindenki szaladjon, amerre akar. Erről szólnak például a szabadkereskedelmi megállapodások, egyezmények, hogy azt megfelelő keretek közé szorítsuk, és lenyesegezzük azokat a részeit, azokat a vadhajtásait, amiről azt gondoljuk, hogy káros mellékhatása például a szabadkereskedelemnek, ha már ez a szó, a kifejezés az előbb elhangzott.

Megmondom őszintén, azért is mindig csodálkozom, amikor valaki nagyon a szabadkereskedelem ellen beszél, mert Magyarország egy nyitott gazdaság, meg kell nézni, hogy az export-import volumene mekkora, az Európai Unió a világkereskedelem legfontosabb szereplője mind az exportot-importot tekintve, tehát teljesen logikusan következik, hogy az a mi lehetőségünk mint legnagyobb szereplője a világkereskedelemnek - ha most az Uniót értem a többes szám alatt -, hogy minél inkább szervesen illeszkedjünk be ebbe a folyamatba, és próbáljunk nyertesként kijönni ebből az egész folyamatból, pont azért, hogy Magyarország egy jobban élhető hely legyen. Azzal együtt természetesen, hogy tudjuk na-

gyon jól, még egyszer hangsúlyozom, hogy a globalizációnak vannak káros mellékhatásai, az a feladatunk, hogy egy megfelelő szabályozási rendszerben ezt leküzdjük.

Azért is volt érdekes, amit Németh Zsolt elmondott, mert egyébként, amikor mi ilyen témákról beszélgetünk egymás között, gyakorlatilag ugyanebben a regiszterben beszélgetünk, nagyjából mi ezt az álláspontot képviseljük, ilyen alapon mondhatnám, ha ezt a témát nézzük, még párttag is simán lehetne nálunk Németh Zsolt. *(Derűltség a Fidesz soraiban.)* Mi így gondolkozunk a világról.

Azért érdekes a dolog, mert előtte viszont Kósa Lajos szavaiból kiderült, hogy ez nem frakcióálláspont, hanem gyakorlatilag ez egy személyes álláspont vagy meg nem határozható csoportálláspont a frakción belül, ezzel viszont nem nagyon tudunk mit kezdeni. Én azt gondolom, ha már eljutottunk egy ilyen szakaszba, hogy van ez a letárgyalt megállapodástervezet, akkor jó lenne, ha arról nemcsak a kormányzatnak lenne egy viszonylag fix álláspontja, amit az előterjesztő elmond - amit, ha én jól veszek ki, akkor a kormány azt mondja, hogy alá kéne ezt írni -, akkor nem ártana, ha a kormánypártoknak, a Fidesz-KDNP-nek is lenne egy határozott álláspontja, mert egyébként nem tudunk mihez viszonyulni.

Nem tudok olyan vitában érdemben részt venni, amikor a velem szemben ülő fél azt mondja, hogy én nem tudom, mi az álláspontom, először meghallgatom, hogy ti mit mondtok, aztán majd utána valamikor valahogy döntünk. Ez akkor képzelhető el, amikor a folyamat elindul, hogy van egy ilyen lehetőség, hogy szabadkereskedelmi megállapodást kell kötni Kanadával, üljünk le, találjuk ki, hogy mik azok a keretek, és hogy milyen álláspontot képviseljen majd az Európai Unió tárgyalója. De amikor már van egy kész tervezet, akkor szerintem ez teljesen értelmetlenné teszi ezt a beszélgetést, hogy nincs álláspont kormányzati oldalon. Innentől kezdve, ha ennyire nem tisztelik meg az ellenzéki frakciókat... - és én tisztelem a többi ellenzéki frakció véleményét, vagy az ellenzéki frakciók véleményét, akkor is, ha nem feltétlenül értek vele egyet, de úgy nagyjából világosan fogalmaztak, megtisztelték a Házat azzal, hogy elmondták, hogy mit gondolnak, főleg itt a Jobbik meg az LMP volt nagyon határozott ezen a téren.

(12.50)

De hát akkor a kormánypártok miért nem tisztelték meg ezzel a Házzal? Éppen ezért azt gondolom, nagyon részletes elemzésbe felesleges is belemenni, mert innentől kezdve ennek nincs értelme. A kormánypártok azért kaptak felhatalmazást a választáson, hogy irányítsák az országot, tegyék ezt belátásuk szerint. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Folytatjuk a felszólalások sorát. Mivel kétperces felszólalásra senki nem jelentkezett,

így megadom a szót Bencsik János képviselő úrnak, Fidesz-képviselőcsoport.

BENCSIK JÁNOS (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Érdekes felszólalásokat hallottunk a vezérszónoki körben, hiszen a szocialista képviselőcsoport szónoka, illetve az imént a függetlenek közül Szabó Szabolcs képviselő úr hovatovább megkérdőjelezte az Országgyűlés nyitott működésének az alapjait és fontosságát. Megmondom őszintén, én kifejezetten örülök annak, hogy itt az Országgyűlésben tárgyalhatjuk ennek a meglehetősen fontos kereskedelmi egyezménynek az ügyét, támogatjuk vagy sem, mert megítélésem szerint a lisszaboni szerződés jóváhagyása, 2007 karácsonya óta ekkora horderejű kérdés nem nagyon volt itt az Országgyűlés asztalán. Legalábbis olyan szerződés, olyan megállapodás, amely ilyen mértékben és ilyen mélységben képes befolyásolni az egész Európai Unió és azon belül Magyarország jövőjét.

Nagyon helyes, hogy itt van ez az előterjesztés, hogy nyílt vita keretében tudunk állást foglalni ebben a kérdésben, ki-ki elmondhatja a maga véleményét, ha tetszik, ha nem, ez a parlament műfaja értelem szerűen, ezért választottak bennünket eltérő országrészekben, eltérő közösségek, más-más társadalmi és anyagi helyzetben lévő közösségek, választókerületek. Természetes az, hogy egy nagyobb képviselőcsoporton belül is lehetnek legalább részben eltérő álláspontok egy ilyen horderejű kérdésben.

Európában talán egyedül a Magyar Országgyűlés tárgyal ebben az időszakban erről a szerződésről, annak ellenére, hogy pénteken Pozsonyban egy visszafogott felkérés keretében Malmström asszony azt kérte a tagállami kormányoktól, hogy a kereskedelmért, külkereskedelmért felelős miniszterek hagyják jóvá az október 27-ei aláíráshoz szükséges döntéseket, aláírásukkal szentesítsék előzetesen az ideiglenes hatályba léptetés lehetőségét, és tartózkodjanak a tagállami kormányok attól, hogy más véleményformáló vagy döntéshozó testületek elé terjeszték. Kérem szépen, Magyarországon az Országgyűlés tárgyal erről a kérdéstről, és szerintem ez egy fontos dolog.

Nem volt még módom köszönetet mondani képviselőtársaimnak, hogy júniusban, amikor Schiffer András határozati javaslata keretében tárgyaltunk már a CETA-ról, azt a módosító indítványt támogatták, amelyet én nyújtottam be, és ennek köszönhetően állt elő tulajdonképpen egy ilyen blokkolási helyzet, ami szintén hozzájárult ahhoz, hogy a jelen parlamenti körülmények között tárgyaljuk ezt a témakört, hiszen a Magyar Országgyűlés az ideiglenes hatályba léptetést blokkolta a módosított határozati javaslat elfogadásával ez év júniusában.

Tovább lépve: én a szabályozott kereskedelemnek vagyok a híve. Azt gondolom, hogy a tőkealapú társadalmi-gazdasági berendezkedésnél jobbat még nem nagyon találtak ki. Kiváltképpen azon tőkealapú gazdaságot és az abban működő szabályozott kereskedelmet támogatom, amely figyelembe veszi a te-

hetséget és a szorgalmat, és nem a pusztá erőfölény az, amely ennek a tőkének a piacra jutási lehetőségét elősegíti és a gyarapodáshoz hozzásegíti. Fontosnak tartom az Európai Unió egységességét is, de fontosnak tartom a közösségi ellenőrzés megfelelő szinten való fenntartását mind uniós, mind pedig nemzeti döntéshozói szinten. Én a magam részéről azt mondom, hogy elsősorban a szabályozott kereskedelemben azoknak a portékáknak kell lehetőséget biztosítani, akár tengerentúlról történő beszállításra vagy saját portékáink kiszállítására, amelyek tekintetében nincs normális, bejárható távolságon belül helyettesítő termék. Ez végtelenül fontos. Abban igaz van Sallai úrnak, hogy a helyi gazdaságok színes szövetéke csak abban az esetben tud kialakulni és megerősödni, ha nem kell tengerentúlról behozott ugyanolyan termékekkel versenyezni, például a csemegekukorica vonatkozásában.

Mi jelentősége van annak, hogy a tengeren keresztül, óriási tengerjáró hajókra felpakolva ezeket a termékeket, amelyek itt is előállításra kerülnek és ott is előállításra kerülnek, tehát egymást helyettesíteni tudják, ide-oda hurcikaljuk, és elképesztő mértékű szennyezést okozunk az egész légkörre való tekintettel? Ennek nem sok értelme van. Juharszirupot itt nem lehet előállítani, helyes, ezért a kereskedelmi megállapodásokban szabályozott kereskedelem keretében jöjjön. Csemegekukoricának nem biztos, hogy kell jönnie, és szerintem csirkének meg disznóhús-nak sem nagyon. A mi gazdasági térségeinkben, az országon belüli régiókban számos olyan mezőgazdasági adottsággal rendelkező terület van, amely megfelelő színvonalon, sőt azt kell mondjuk, hogy egészségesebb körülmények között tudja előállítani a megfelelő minőségű élelmet.

Egyetértünk abban is, hogy korszakhatárhoz érkezünk. Szinte a patkó minden szegletében ülő képviselőtársaim ezzel egyetértenek. S talán még abban is, hogy következmények nélkül nem lehet tovább lépni, átlépni ezen a korszakhatáron. Egyik képviselőtársunk említette itt, hogy a természeti erőforrások elvonása az egyik oldalon, a másik oldalon pedig a hulladék kibocsátása és saját életterünk elszennyezése egy nagyon komoly kockázat. Ez együtt jár a különböző világrészek társadalmi lecsúszásával, egész országok méltatlan helyzetbe kerülésével. Ha továbbmegyünk, akkor ezeket az erőforrásokat, legyen ez természeti erőforrás, de ma már humán erőforrásról is beszélhetünk, térben és időben a következő nemzedékekre való tekintettel is jelentős mértékben elhasználtuk. Ennek vannak nehezen visszafordítható következményei, akár az éghajlat-módosulás, vagy azok a társadalmi elégedetlenségi megmozdulások, amelyek a világ különböző részein tapasztalhatók, amelynek következménye tulajdonképpen a migrációs folyamat is.

Összességében megállapíthatjuk azt, hogy a geopolitikai környezet jelentős mértékben megingott. Ehhez hozzájárult a jaltai szerződés szavatosságának a lejáratja is. Amit látunk, az tulajdonképpen a világ újrafelosztása. A világ újrafelosztására való törekvé-

sekkel találkozunk minden területen. Ennek az újrafelosztásnak a célja az erőforrásokhoz való szabad hozzáférés vagy korlátlan hozzáférés biztosítása, megint csak a természeti erőforrások és az emberi képességek, az emberi erőfeszítések tekintetében is, valamint a piacok egységes játékszabályok alapján történő megszervezése. Tulajdonképpen erről szólnak a szabadkereskedelmi egyezmények.

Mindamellet, hogy én tisztelem a tőkealapú társadalmi-gazdasági berendezkedéseket, és a mi városunkban, választókerületünkben is együttműködünk nációra való tekintet nélkül a különböző befektetőkkel, sőt, ha nincs helyettesítő termék, amit az országban elő tudunk állítani, akkor még támogatjuk is, hogy megtelepüljenek az országban és a térségünkben, de azt semmiképpen nem szeretnénk, ha külföldi vállalatok, de nem is külföldi vállalatok, mert ezek transznacionális vállalatok, ezek nem saját nemzeti identitással rendelkező vállalatok, hanem bizonyos országokban vagy akár több országban is telephellyel rendelkező vállalatok, nem multi-, hanem transznacionális vállalatok, amelyek tulajdonképpen felette állnak az egész világnak, és ezek a vállalatok részt kérnek az európai jogalkotásból.

(13.00)

Alapvetően érzékelhető az a törekvés, hogy a demokratikusan megválasztott kormányok fölé akarnak kerülni, és a szabályozott kereskedelem egy magasabb szintjére szeretnének eljutni, ez pedig a szabadkereskedelmi megállapodás.

Na, ezen a szűrőn keresztül kell nézni alighanem a CETA-t is, az Európai Unió és Kanada közötti szabadkereskedelmi megállapodást is. Két kultúra találkozik, erről is volt szó: az egyik az elővigyázatosság elvét tartja fontosnak, ez a mi kultúránk, az európai kultúra, az Európai Unió jogrendjében ez található és ez a gyakorlat, és van a kockázatalapú megközelítés, ez pedig alapvetően az amerikai földrészt érinti és annak az északi részét, ahol egészen más szempontok dominálnak. Nem mondom azt, hogy az emberi egészség védelme ott nem fontos, egészen biztos, hogy fontos, csak másként, míg Európában az elővigyázatosság elve azt mondja, hogy csak olyan termékek hozhatók forgalomba, amelyekről bizonyított, hogy egészségre ártalmatlanok, tehát a jelenlegi tudásunk, a tudomány jelenlegi szintje szerint nem károsak az emberi egészségre; ez egy nagyon helyénvaló megközelítés. Míg ez a másik, ez a tengerentúli megközelítés alapvetően arról szól, hogy a terméket piacra lehet vinni, és utólagosan kell bebizonyítani annak, akinek nincs tetszésére az adott termék vagy kockázatosnak tartja, hogy az az emberi egészségre kockázatot jelent.

Na most, a legújabb technológiák, mondjuk, a biotechnológia esetében elkezépzően nehéz dolog ezt egy laikusnak vagy akár nemzeti kormányoknak is a későbbiekben bizonyítani olyan időtávon, hogy jelentős mértékű károsodások véletlenszerűen se következzenek be az egyén vagy éppen a közösség

egészségi állapotában. Tehát óriási a különbség, ezt kell megértenünk, ez a nagy kockázat, hogy az egyik az elővigyázatosság kultúrája, a másik pedig a kockázatalapú megközelítés kultúrája.

A befektetési bírósági rendszerről nem sokat mondanék, de ez egy elég érdekes kérdés ahhoz, hogy két mondatot váltsunk erről, hogy ez a magyar jogalkalmazásban hogyan is jelentkezne. A dolog lényege az, hogy nem a nemzetállami joghatóság és nem is az európai uniós joghatóság alá kerülne a vitás kérdések rendezése, hanem valójában a befektetési bírósági rendszer keretében, ahol egyrészt megfogalmazódik a megállapodásban a jogos elvárás fogalma, tehát egy befektető jogos elvárása méltányolandó szempont a döntések meghozatalánál, másrészt pedig a bizonyítás terhe a kormányokon van, és a kormányoknak kell indokolniuk egyes piacszabályozási döntések vagy fogyasztóvédelmi döntések szükségességét, diszkriminációmentességét, legitimitását. Nagy kérdés, hogy mondjuk, a chipsadó egy ilyen esetben, ha létrejön ez a megállapodás, akkor milyen mértékben lesz tartható az egészségvédelmi, fogyasztóvédelmi szempontok érvényre juttatása érdekében.

Kétségtelen, hogy van ennek gazdasági jelentősége is. Magyarország esetében 0,2 százalékra tehető az a kereskedelmi volumen az összereskedelmi volumenből, amely Kanada és Magyarország között jelenleg fennáll és működik. Ha megnézzük azt, hogy európai szinten milyen változások várhatók, lehetett itt hallani, olvasni különböző tanulmányokat: a Tufts Egyetem az Egyesült Nemzetek Szervezete global policy modelljét alkalmazva végigfuttatta a CETA hatáselemzését, amely Európában a munkahelyek csökkenését, a bérek csökkenését és hozzávetőlegesen 0,5 százalék GDP-csökkenést jelzett előre, és alapvetően bemutatta azt, hogy azon tengerentúli cégeknek, vállalatoknak jelent ez előnyt, akik Európában, köztük Magyarországon termelnek, termelhetnek, a részegységeket, alkatrészeket visszaszállítják, és ott szerelik be végtermékké, késztermékké. Ez azért nem teljes egészében szolgálja a magyar gazdaság egyenszilárdságú fejlesztését.

Vannak a tagállamoknak fenntartásaik, a lengyeleknek is, a szlovéneknek is éppen a befektetési bírósági rendszerrel kapcsolatosan. Azt is tudjuk, hogy Belgiumban két tartomány, Vallónia és Brüsszel tartomány elutasította vagy elutasítani szándékozik a megállapodást. Ez még azt is magával hozhatja, hogy Belgium a ratifikációs eljárás során sem tudja majd támogatni a szerződést.

Szerintem további egyeztetésekre lenne szükség Magyarország és a velünk egy sorsközösségben élő közép-európai országok között, és én továbbra is azon az állásponton vagyok, hogy ha a parlament úgy dönt, hogy mindent egybevetve, a gazdasági, gazdaságdiplomáciai kérdéseket is - ahogy Németh Zsolt képviselőtársam elmondta, nagyon fontos, kiemelten fontos szempont -, mindezeket egybevetve a CETA támogatása mellett dönt, én akkor se látom, hogy mondjam, túlságosan jónak és helyénvalónak, hogy

az összes tagállam ratifikációs eljárásának befejezését megelőzően, tehát a jóváhagyott döntéseket megelőzően ideiglenesen hatályba léptetésre kerüljön. Igen kockázatos vállalkozás lenne ez az Európai Unió és Magyarország részéről is. Köszönöm szépen a megtisztelő figyelmet. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Szintén írásban jelentkezett fel szólalásra Z. Kárpát Dániel képviselő úr, Jobbik-képviselőcsoport. Öné a szó.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Végre hallhattunk egy józanabb kormánypárti hangot, én ezt nagyon értékelem; azt a példát is, amit felhozott a képviselőtársam, miszerint a lisszaboni szerződés óta ilyen fajsúlyú papiros nem feküdt az asztalunkon. Ezzel egyet kell hogy értsek, nagyon remélem, hogy önök fejlődtek annyit, miután a lisszaboni szerződést a hivatalos fordítás elkészülte előtt gyakorlatilag olvasatlanul szavazták meg, az akkori Fidesz és MSZP együttesen, tandemben, most azért úgy érzem, hogy sokkal mélyebb szakmai vitát lehet folytatni arról az elképesztő katasztrófa-helyzeteket aknaszinten rejtegető dokumentumról, amelynek az aláírására, ratifikálására készülnek, és aminek a ratifikálása egyenértékű lenne álláspontom szerint a hazaárulással.

Nem tudom még szabadságharc-ként felfogni azt, amit mondani tetszettek, hogy Malmström asszony kérte, hogy alternatív körökben ne nagyon diskuráljanak a tagállamok erről a csomagról, tehát ne merüljenek fel olyan szempontok, amelyek adott esetben akadályozhatják a CETA keresztülvitelét, ezzel szemben a Magyar Országgyűlés mégis van olyan bátor, hogy tárgyal róla. Kérem szépen, ez a minimum minimuma. Tehát Magyarország mindenkori kormánya a megbízását arra kapta, hogy a magyar állampolgárok érdekeit következetesen, kéréstől eltekintően képviselje. Az, hogy egyáltalán tárgyalunk arról a papírszemétről, ami ebben a csomagban élénk kerül, már-már felvet kérdéseket. Tehát még egyszer mondom, hazaárulással egyenértékű aláírni, szentesíteni egy hasonló dokumentumot, de az, hogy ezt egy ilyen bátor kiállásként állítsuk be, hogy egyáltalán tárgyalunk róla, egészen elképesztő.

Malmström asszony nyilvánvaló módon a mostani turnéja során is azt fogja előadni mindenhol, hogy a transzparencia milyen jó dolog, még nem is ratifikálták ezt a csodálatos egyezményt, amely ilyen-olyan gazdasági előnyöket tartogat, tehát lehet róla tárgyalni a szélesebb nyilvánosság előtt is. Gyöngyösi Márton képviselőtársam vett részt egy hasonló fórumon nemrégiben, és megjegyezte finoman, hogy ezt a nagy transzparenciát akkor kellett volna erőltetni, amikor a kidolgozási fázisba lépett ez az egész, nem akkor, amikor kész volt a csomag, és az országoknak annyi joguk maradt, hogy szentesítik-e, még egyszer mondom, ezt a papírszemetet vagy sem. Még ezzel kapcsolatban is felmerültek aggályok, hiszen a

multicégek egyértelmű érdeke az lett volna, hogy már akkor perelhessenek alternatív vitarendezési fórumokon államokat, adott esetben EU-tagállamokat, amikor még nem is lépett érvénybe ez az egyezmény. Tehát nyilvánvaló, hogy ezt az ideiglenes hatálybalépést bármilyen úton-módon meg kellett és meg kell akadályozni.

Azt igenis elképesztőnek tartom, hogy a Fidesz ugyanazt a csikicsukit folytatja, mint a migráció kérdésköre kapcsán, tehát nincsen egyértelmű álláspontja. Elvárnám Magyarország mindenkori kormányától, hogy ha egy külföldi erőter, tehát mondjuk, egy más kontinensről származó multicég-hálózat, állam, akárki bele akarja magát erőszakolni az európai uniós gazdasági térbe, jogokat követel magának a megszálló, de igazából kötelezettségeket nem vállal, akkor a mindenkori magyar kormány egyszerűen borítsa fel a játéktáblát, és mondja azt, hogy ilyen tárgyalásokban nem vesz részt, és egyértelművé teszi azt, hogy nem ratifikál olyat, ami a gazdasági megszállással egyenértékű.

És igen, egyetértünk, a lisszaboni szerződés óta ilyen fontos csomag nem volt előttünk, akkor is, ha a CETA végül is a TTIP kistestvéreként fogható fel, és a benne szereplő GMO-mentességünket veszélyeztető, tehát az egész mezőgazdaságunkat, jövőnket, életlehetőségeinket veszélyeztető csomag, mindemellett alternatív vitarendezési eljárások, választott bíróságok vannak, amelyek előtt multicégek perelhetnek be nemzetállamokat. Röhej, Orwell térden állva könyörögne a receptért, és önök egyáltalán tárgyalgatnak erről?!

(13.10)

Ezt a szemetet el kell utasítani úgy, ahogy van, és hazaárulás bármiféle ratifikációról beszélni! És nyilvánvaló módon az, hogy ez a CETA-ban benne van, még nem jelenti a magyar nemzetállamnak a végét, akkor sem, hogyha megszavazzák ezt az egészet. De aztán következik a TTIP és következnek a további megoldások, ahol felmerül a kérdés, hogy mi szól ezek mellett. Tehát befolyásolt, lobbisoportok által manipulált, különböző kutatóintézetek kimutatásai - önök sem tudják, hogy kik állnak ezek mögött, önök sem tudják, hogy milyen GDP-adatokra hivatkoznak. De nagyon örülök Bencsik képviselőtársam felvetésének, hogy itt azért mínusz GDP-adatokkal kapcsolatos várakozások is megjelentek, magyarul az, hogy az európai térnek, amelyre ráerőszakolnák ezt az egészséget, nem hogy nem lesz jó, gazdasági értelemben pozitív ez az egész, hanem bizony károkat is rejthet magában.

Igen beszédes számomra az, hogy a német gazdasági miniszter jelen pillanatban is támogatja a TTIP-t, nyilvánvalóan ebből következően a CETA-t is fogja támogatni, Franciaországból is hallottunk hasonló véleményeket. Tehát a centrális tagországok közül sokan ezt a gazdasági merényletsorozatot nemcsak támogatják, de egyértelmű, hogy szentesítik is. Magyarország igenis, most egy markáns kiál-

lással befeküdhetne, meggátolhatná ezt a folyamatot, legalább részlegesen és időlegesen.

De azt látjuk, hogy körülbelül hasonlóan viselkednek, mint a migráció kérdéskörénél, ahol az Európa Tanácsnál öt fideszes képviselő egy kvótával kapcsolatos döntés kapcsán nem fejezte ki ellenérzését, ahol az önök uniós biztosa egy konszenzusos döntés kapcsán nem ütött az asztalra és nem fejezte ki ellenérzését a be nem fogadott migránsok után fizetendő büntetőmilliók után, és egyáltalán aláírtak, szentesítettek olyan záródokumentumot, amelyek a kötelező elosztási mechanizmus végrehajtásáról szólnak, most pedig referendumot szerveznek ellene. Olyan ez, mint a South Parkból az a rész, ahol az alapító atyákhoz utazik vissza Cartman, és megállapítja, hogy az ősi amerikai stratégia az, hogy indítsunk háborút, de azért tüntessünk ellene.

Teljesen ugyanezt csinálják ebben a kérdéskörben is, és attól félek, hogy egy sokkal veszélyesebb területen, a CETA és a TTIP kapcsán az önök kettős játéka ebbe a gazdasági merényletsorozatba és örvénybe fogja sodorni Magyarországot, ezt pedig nem hagyhatjuk.

Önmagában szempont az, hogy ami itt készül, az alaptörvény-ellenes, az önök által korábban elfogadott országgyűlési határozattal ellentétes - tehát mennyire lehet önöket komolyan venni, hogyha a saját határozataikat a külső megrendelő nyomása nyomán egész egyszerűen felülírják?

A helyzet az, hogy ez behódolás. Tehát aki ezt elfogadja, az olyan behódolást fogadosít, ami egy szuverén nemzetállam tekintetében elfogadhatatlan, és egész egyszerűen a lisszaboni szerződés ideje óta úgy érezzük, hogy nem történt sok változás. Tehát önök itt retorikailag hirdetnek forradalmat, gazdasági szabadságharcot, létrejön a NER, rezsicsökkentéssel kampányolnak, egy számjegyű szja-val, minden egyéssel, de a helyzet az, hogy amikor a külső megrendelő csettint egyet és ratifikálni kell akár lisszaboni szerződést, akár CETA-t, akár később a TTIP-t, akkor önök ugranak, és nincs egy egységes Fidesz-álláspont, nincs egy egységes KDNP-álláspont, hogy önök mit gondolnak erről.

Tehát mondom: hozzám Bencsik képviselőtársam bizonyos kizólásai közel állnak, egyértelműen támogatom a tekintetben, hogy szabályozott rendszerben képzelhető el bármi egyéb. Azt viszont nem tudom elfogadni, hogy ebben a Házban itt a CETA vagy akár később a TTIP kapcsán bárki a szabadkereskedelmet védje és féltse. Mi köze ennek a szabadkereskedelemhez? Az, hogy multcégek választott bíróságok előtt nemzetállamokat támadhatnak be? Mondjuk, ha nem hajtják végre az olyan beruházásokat vagy nem engedélyezik, mint a verespataki cianos aranybánya-beruházás, és adott esetben nem vállalják az ezzel kapcsolatos környezetvédelmi és egészségvédelmi aggályoknak a lakosság kitételét, ilyen esetekben a multcégek perelhetnek államokat? Mi köze a szabadkereskedelemnek mindehhez?

Genetikailag módosított szeméttel előnteni Európát, benne Magyarországot. Mi köze a szabadke-

reskedelemnek ehhez? Hogyha ide behozzák a genetikailag módosított összetevőket, abban a formában, ahogy akarják, akkor a magyar GMO-mentes gazdaságnak annyi. Vége, kilőve. Tehát összefertőzik azok a fajok és ágensek, amelyek egyértelműen lehetlenné teszik a továbbiakban Magyarország mezőgazdasági stratégiai előnyeinek a megtartását. És önmagában az, hogy ezekről a témákról majd egy fordított bizonyítási teher mellett kell beszélni, tehát választott bíróságok előtt, nemzetállamokat beperelve, majd a nemzetállamnak, Magyarországnak kell bizonyítania, hogy az adott termék az tényleg egészségre káros, hogy az adott beruházás az tényleg káros a környezetre, miközben, mondjuk, a verespataki beruházásról lesz szó. Tehát egészen elképesztő egyáltalán bármiféle szentesítési kikaput kinyitni ebbe az irányba, és igen, a kereskedelmi volumenarány tekintetében Magyarország és Kanada viszonylatában 0,2 százalékról beszélünk.

Tehát felteszem a kérdést önöknek: milyen érdekében áll Magyarországnak szentesíteni, ratifikálni akár a CETA-t, akár a TTIP-t? Soroljanak fel nekem csak három olyan indokot, ami miatt ez az egész örület támogatható, azon kívül, hogy önöktől ezt külföldről megrendelték. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra következik Hörcsik Richárd elnök úr, az Európai ügyek bizottságától. Elnök úr, öné a szó.

DR. HÖRCSIK RICHÁRD (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Kedves Képviselőtársaim! Az Országgyűlés napirendjén gyakran szerepelnek uniós vonatkozású előterjesztések, törvény- és határozati javaslatok, nemzetközi szerződések. Úgy vélem azonban, hogy a most tárgyalt európai uniós napirendi pont különleges, hiszen nem egy elfogadott EU-irányelv magyar jogba történő átültetése a feladat. Nem, hanem az Országgyűlésnek abban kell döntenie, hogy egyetért-e az Európai Unió és tagállamai, másrésztől Kanada között létrehozott átfogó jellegű megállapodás kormány által történő aláírásával.

Ilyen típusú parlamenti döntésre ritkán kerül sor, hiszen a kormány képviselője általában a törvényhozó testület előzetes egyetértése nélkül is aláírhat nemzetközi szerződést. Emlékeztetőül jegyzem meg képviselőtársaimnak, hogy az Országgyűlés mintegy öt évvel ezelőtt az úgynevezett fiskális paktum esetében a kormány előterjesztése alapján támogatta, hogy a kormány aláírja ezt a megállapodást.

Tisztelt Képviselőtársaim! Jelen esetben - nagyon helyesen - a kormány kvázi az Országgyűlés felhatalmazását kéri ahhoz, hogy az EU és Kanada közti átfogó gazdasági-kereskedelmi megállapodást az október 27-ei csúcson aláírhasa. Úgy vélem, hogy a kormány helyesen jár el, sőt ez a kötelessége, hiszen annak szellemében teszi mindezt - emlékezte-

tem képviselőtársaimat -, hogy az elmúlt tavasszal az Országgyűlés elfogadta az EU kereskedelmi és beruházási megállapodásával kapcsolatos követelményekről szóló 11/2016-os országgyűlési határozatot, emlékezetesen Schiffer András képviselőtársam javaslatát, többek között a CETA-t is nevesítve, és ratifikációhoz köti az ilyen egyezmények ideiglenes hatálybalépését.

Szeretném megjegyezni, hogy az Európai Bizottság eredetileg nem vegyes egyezményként szövegezte meg a CETA-t, és Juncker bizottsági elnök az Európai Tanács júliusi ülésén bejelentette, hogy tekintettel a nemzetközi helyzetre, ami az Európai Unión belül kialakult, arra kíván javaslatot tenni, hogy az egyezményt az EU és Kanada kösse. Az állam- és kormányfők szintén megfogalmazott, nagyon határozott tagállami - és szeretném megemlíteni, köztük a magyar - igények fényében az Európai Bizottság végül is módosította korábbi határozatát, és a CETA-t vegyes megállapodásként terjesztette a Tanács elé. Így annak az EU mellett a tagállamok is szerződő felei lesznek, és a hatálybalépéshez a Tanács és az Európai Parlament egyetértése mellett az összes európai uniós tagállam nemzeti parlamenti ratifikációja szükséges.

Tehát gyakorlatilag az Országgyűlés erre vonatkozó igénye maradéktalanul teljesül, és igen, a kormány helyesen jár el, amikor a parlament elé hozza ezt a határozati javaslatot, kikéri a véleményét, és ennek alapján teszi Brüsszelben a dolgát.

Tisztelt Képviselőtársaim! Néhány szót engedjenek meg röviden a tisztelt Ház által jelenleg tárgyalt - és ebben egyetért minden oldal a parlamentben - nagy jelentőségű nemzetközi szerződésről. Sokszor elhangzott már, hogy ez egy átfogó jellegű megállapodás, amely, ha jól számolom, 15 mellékletével együtt több mint 1600 oldal terjedelmű.

(13.20)

Az előttünk lévő határozati javaslat 2. pontja azt vélelmezi, hogy ismerjük a megállapodás szövegét, hiszen a megállapodás tartalmának ismeretében kellene a döntést meghozni, azonban tegyük a kezünket a szívünkre, tisztelt képviselőtársaim, mégis gyanítható, hogy kevesen olvasták végig ezt az eposzi terjedelmű szöveget. Pedig felelős döntést kell hoznunk, amelynek jövőbeni hatásai messzire nyúlnak.

Tisztelt Képviselőtársaim! Mindenki tudja, hogy a brexit után vagyunk, vagyis a júniusi brit népszavazás eredményeként az Egyesült Királyság előbb vagy utóbb el fogja hagyni az Európai Uniót. Ez egy nagyon komoly törés az európai integrációban. Talán ahhoz tudnám hasonlítani, ami a 2004-es bővítése volt pozitív vonatkozásban, ez pedig az első nagy törés a 2004-es bővítés után az Európai Unió életében. És egyáltalán nem mindegy, hogy a tagországok, az uniós intézmények milyen további lépéseket tesznek az Unió egyben tartása érdekében.

Az is elhangzott, hogy a másfél hete megtartott pozsonyi csúcstalálkozón a 27-ek között több kérdés-

ben konszenzus vonalazódott. Minden egyes állami vezető kinyilatkoztatta, hogy továbbra is országa szeretne az Európai Unió tagja lenni. Aztán egyetértés volt abban, hogy elsősorban ennek megerősítésképpen pozitív üzeneteket kellene közvetíteni a polgárok felé. Ennek értelmében a pozsonyi nyilatkozat is tartalmazza, hogy habár egy ország a távozás mellett döntött, a többi tagország számára az EU nélkülözhetetlen marad. Nyilvánvaló, hogy az EU és Kanada közti átfogó megállapodásnak az október 27-ei csúcstalálkozón történő aláírása komoly és pozitív üzenet lenne az Unió partnerei és az Unió jövője szempontjából.

Tisztelt Képviselőtársaim! A tegnapi sajtótájékoztatón Szijjártó Péter külgazdasági és külügyminiszter a szabadkereskedelmi megállapodásokról szólva helyesnek tartotta, idézem: „Az EU képes arra, hogy történetének egyik legsúlyosabb válsága idején is építse a külső kapcsolatait, hiszen fontos, hogy a kihívásokkal teli időszakban se veszítse el a képességét, hogy külső partnereket szerezzen. A magyar nemzetgazdaság szempontjából az szolgálja az érdekünket, ha a nemzetközi kereskedelem a lehető leginkább akadálymentesen zajlik.”

Az Európai Bizottság döntése alapján a kanadai szabadkereskedelmi megállapodás vegyes jellegű, azaz az Unió képviselője mellett minden tagállami kormányképviselőnek is alá kell írnia. És az aláírás bármely okból történő meghiúsulása nyilván negatívan érintené és elbizonytalanítaná azt a hús országot, akikkel jelenleg az Unió más szabadkereskedelmi megállapodásról tárgyal.

Tisztelt Képviselőtársaim! A kanadai megállapodás nem trójai faló. Véleményem szerint nem tekinthető a még tárgyalási stádiumban lévő, USA-val történő megállapodás előfutárának. Ugyanakkor azt is látnunk kell, hogy a kanadai megállapodás tartalmaz pozitív jellegű újításokat, éppen az EU-tagállamok kérésének megfelelően. Például figyelembe vették több helyen a magyar fél érdekeit. És újdonságként egy állandó beruházási bíróság felállítására kerülne sor, ami így hangzik: investment court system. A bírókat a szerződő felek választják ki és hagyják jóvá, e folyamatban a beruházóknak nincs szerepe. A bíróság fellebbviteli fórumot is tartalmaz, amely szintén a szerződő államok által kiválasztott állandó bíróból áll. A bírák kiválasztási és jóváhagyási eljárási rendje a későbbiekben kerül részletesen kidolgozásra, amelyre magyar részről is, úgy hiszem, kiemelt figyelmet kell fordítani.

Tisztelt Képviselőtársaim! A kanadai megállapodás ideiglenes alkalmazásáról végül engedjenek meg néhány szót, vagyis arról, hogy miért van erre szükség. Vegyes jellegű megállapodás lévén minden tagállami parlamentnek és egyes országokban a regionális kamaráknak is ratifikálni kell a szerződést. Szakértők is osztják, hogy ez bizony évekig elhúzódhat. Csak emlékeztetem képviselőtársaimat, hogy a dél-koreai szabadkereskedelmi egyezmény ratifikációja több mint négy évig tartott. A kanadai megállapodás 30. cikke alapján az egyezmény tehát ideigle-

nesen alkalmazható, amennyiben az Európai Parlament azt jóváhagyja. És csak ezután kezdődhet el a tagállami ratifikáció. Ezzel kapcsolatban azt is szeretném kiemelni, hogy az állandó beruházási bírósággal kapcsolatos rendelkezések az aláírást követően még nem, csak a ratifikációt követően alkalmazhatóak.

Arra kérem képviselőtársaimat, hogy a magyar gazdaság érdekeire, az Európai Unió jelenlegi helyzetére és jövőbeni kereskedelmi kapcsolataira is tekintettel fontolják meg a döntést pró és kontra, amely biztosítja a kormány számára a megfelelő mozgásteret. És végül azzal szeretném befejezni, hogy igen, ez egy fontos fórum, úgymond a Magyar Országgyűlés, ami megtárgyalja, ad egy felhatalmazást az aláírásra vagy az alá nem írásra a kormánynak. Ez rendkívül fontos, hogy a nép az országgyűlési képviselőkön keresztül tudja ellenőrizni, tudja véghez vinni mindazt, amit szeretne.

És itt végül szeretném elmondani, hogy ennek a megállapodásnak akármerre megy a szekere, mindenféleképpen a magyar nemzeti érdekek azt diktálják, és arra kérem a képviselőtársaimat, hogy fontolják meg a döntésüket. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra jelentkezett Sallai Róbert Benedek képviselő úr, LMP-képviselőcsoport. Megadom a szót.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Csak nem tudtam, hogy az első 15 perc mennyire volt világos, és gondoltam, hogy az álláspontom kifejtésére még egy kis teret kérek, ha nem veszik úgy, hogy visszaélek az idejünkkel. Csak több dolog is felmerül, amit gondoltam, hogy a vita közben elmondanék.

Elsőként is azt szeretném leszögezni, hogy az álláspontunk, az álláspontom nem kereskedelemellenes. Nem arról van szó, ami itt elhangzott Hörsik elnök úr részéről meg ilyesmi, hogy tiltakoznánk a kereskedelmi rendszer ellen. Maga a szabadkereskedelem rossz; maga az a fajta kereskedelem, ami csökkenti Magyarország gazdasági védettségét. Menjünk egy tipikus kanadai termékre: Husqvarna kerti gépek vagy fűrészek. Jelen pillanatban Magyarország lassan minden kistelepülésén kapható. Mivel lesz jobb, ha a CETA-t megkötjük? Mivel lesz könnyebb? Milyen előnyöket hoz bármilyen kanadai terméknek a magyarországi forgalomba helyezése? Jelen pillanatban a konkrét kereskedelmi szabályok lehetővé teszik azt, hogy az Unió területére, így Magyarország területére a kanadai termékek bejussanak.

A szabadkereskedelem a korlátok lebontásáról, a feltételek lebontásáról szól. Amikor itt érvelek és hosszan beszélek arról, hogy a szabadkereskedelmi egyezmény miért - nem tudom - bűnben fogant és alapvetően eredendően rossz, az azért van, mert az a kereskedelem, ami kockáztatja a magyarországi termelőknek, kereskedőknek, a gazdaságnak a hely-

zetét, az szerintem nem lehet jó. A kereskedelemre úgy van szükség, ami javít az emberek életén. Az a fajta hozzáállás, ami alapvetően ismét csak gazdasági szempontokat vesz figyelembe, és Hörsik Richárd elnök úr több ilyen is mondott a felszólalásában, az szerintem kockázatos. Felkért bennünket, hogy a magyar gazdaság érdekeire és az EU jelenlegi helyzetére figyelemmel hozzuk meg a döntésünket. Pont erről van szó. Az a fajta szabadkereskedelmi irány hozta ebbe a helyzetbe az Európai Uniót és a világot, ami idáig zajlott. A CETA és a TTIP ennek a folytatása. Gyakorlatilag egy gyorsvonal sebességével rohanunk a totális globális összeomlás felé, és ezek a szabadkereskedelmi egyezmények ezt segítik elő.

Kereskedelemre szükség van, és hozzunk be olyan termékeket, amelyeket máshol jobban, olcsóbban, úgy állítanak elő, ahogy Magyarországon nem lehet. De - és most jön az, ami miatt csak megint egy érdekes beszélgetés lehet Bencsik képviselőtársammal - említette volt konkrétan a juharszirup megnevezését, hogy Magyarországon nem gyártja senki, elvileg nem veszélyeztethet terméket. Pont az a baj, hogy de igen. Alapvetően most, amikor egy halom olyan kistermelői, kertészeti ágazat áll vesztesre, mint a málnatermelők, igenis kockáztathatja. Ha tömegtermékekkel, nagy termelési eszközökkel valamit olcsóbban előállítanak, és a magyar polcokon megjelenik a kanadai juharszirup, és ott lesz mellette a háromszoros árú magyar málnaszörp vagy bármi más hasonló szer, akkor az igenis piaci hátrányt okozhat.

(13.30)

Ezt az ökológiában vikariáns fajoknak nevezzük, mikor hasonló ökológiai réseket, ilyen fülkét töltnek be azonos fajok ugyanazzal a szereppel, ehhez alkalmazkodik a jó tájgazdálkodás, és ehhez alkalmazkodik a jó helyi gazdaság. Nekünk az a célunk, hogy a magyarországi termelők által megtermelt termékeket próbáljuk meg piaci előnyökhöz juttatni, nem pedig a kanadait vagy az észak-amerikaiakat. Habár hozzá szeretném tenni, hogy konkrétan csak a juharszirup miatt akartam reagálni, mert az elmondottakkal kapcsolatban túlnyomó többségében könnyű osztanom a képviselőtársam véleményét, hiszen egy halom olyan kockázatot fogalmaz meg, amely bennünk is megvan, és azért tartom itt szükségesnek, hogy a jelen lévő mind az öt, bocsánat, hét kormánypárti képviselőt győzködjem álláspontjának kialakítására. *(Németh Zsolt: Egyetlen LMP-sként.)* Egyetlen LMP-sként, de itt nálunk a frakció 20 százaléka jelen van, elnök úr, ami a Fidesz-KDNP-ről nem mondható el, nálunk a frakció 20 százaléka jelen van, bocsánat, 40 százaléka a jegyzővel *(Felnéz a jegyzői széken helyet foglaló Ikotity Istvánra.)* együtt. Tehát ennek megfelelően szeretném továbbra is győzködni, hogy miért rossz.

A Tufts - bocsánat, ezt a tfts sok mássalhangzót egymás után nem tudom szépen kimondani -, a Tufts Egyetem Bostonból egy 1852 óta működő nagy hírű

egyetemi szervezet, és érdekessége Magyarország szempontjából az, hogy 2002-ben itt avatták jogi díszdoktorrá Orbán Viktor miniszterelnök urat. Az amerikai egyetem rangsorában benne van a leg-rangosabb 60 egyetem között, és az első független kutatás, amit lehetett olvasni - ismertek most már ezek az adatok -, itt született meg a CETA-val kapcsolatban. Konkrétan ez a kutatás azt mondja: 200 ezer munkahely szűnne meg az EU-ban a CETA ratifikálása során. 200 ezer munkahely! 316-1331 euróval csökkennének a munkabérek. Ez ugye, azért mókás, ez az összeg, mert mikor azt mondjuk, hogy 1331 euróval csökkennének a munkabérek, az azt jelenti, hogy a magyar termelők túlnyomó többsége mínuszban keresett, tehát valószínűleg be kéne fizetni, ha ennyivel csökkenne a munkabére, mert ugye jelenleg sajnos a magyar dolgozók nem keresnek ennyi pénzt.

Csökkenni fognak a kormányzati bevételek. Alapvetően a szabadkereskedelmi rendszerből adódóan nemcsak a vámból, a kereskedelemről és az általános forgalomból származó bevételek, hanem az ezt kiegészítő járulékos kereskedelmi bevételek is csökkenhetnek. Tehát a közfeladatok ellátására kevesebb forrást lehet fordítani. És alapvetően, bár engem, megmondom őszintén, piszkosul nem érdekel a GDP, hogy milyen mutatókat mutat, mert semmi más nem érdekel, mint az, hogy általában az állampolgárok életminősége milyen, de akiknek ez fontos, azoknak mondom, hogy 0,49 százalékkal csökkenne az Európai Unióban a CETA bevezetését követően.

Ez gyakorlatilag az ENSZ global policy modell alapján végzett kutatás, és egyértelműen azt támasztja alá, hogy a józan ész és kereskedelmi és gazdasági szempontok melletti érvek semmilyen formában nem jelenhetnek meg. Tehát nem igazak azok az állítások, amelyek azt mondják, hogy ettől jobb lesz az Európai Unió állampolgárának lenni.

És hadd mondjak megint két konkrét példát, de lehet három is. Alapvetően alig két héttel ezelőtt zajlott le Magyarországon az, amikor Fazekas Sándor miniszter úr egy héttel ezelőtt ugye azt mondta, hogy minden nagyon jó az agráriumban, két hete meg azt mondta, hogy nagyon jó minden a tejtermelésben, és a tejtermelő ágazatot védte, hogy most már rendbe tették, ő kiharcolta az EU-ban, hogy kiegészítő támogatás legyen. Ehhez képest egy napos hír, hogy az eddigi legnagyobb megmozdulásra készülnek a magyar tejtermelők.

Nyilvánvalóan ismert valamennyiük számára ez a probléma, gyakorlatilag piaci áron, önköltségi áron nem tudják értékesíteni a nyers tejet, Magyarországon sajnos a kormány minden ígérete ellenére az elmúlt hat évben nem épült ki a feldolgozóipara annak, hogy magasabb hozzáadott értékű tejtermelési kultúrát teremtsünk meg, és sajtokat, túrókat és más tejkészítményeket próbáljunk meg értékesíteni, tehát nagyon-nagyon rossz helyzetben van az ágazat. Jelen pillanatban a magyar kormány a lengyel és a szlovák termelőktől sem tudja megvédeni a magyar termelőket. A kereskedelmi lehetőségek most jelen pillanat-

ban az EU-n belül olyan feltételeket szabnak, hogy azokat sem lehet.

Na most, mondom a CETA-ból a konkrét számokat: sertéshús tekintetében a vámok eltörlését írja elő a CETA 75 ezer tonna sertéshús keretében. 75 ezer tonna! Én nem tartom elégségesnek, de bocsásanak meg, ellenzéki képviselőként nekem ez a dolog, hogy ne tartsam elégségesnek azt, amit a magyar sertéságazatért tett a kormány, de legalább tett valamit. Az elmúlt években az önök kormánya több törekvéssel próbálta a magyar sertésstermelést lábra állítani. Áfacsoökkentéssel, ágazati támogatásokkal próbáltak ezért tenni. Most jelen pillanatban a sertéshús előállítás költsége a kanadai térségben 60 százalékkal alacsonyabb, mint bárhol az EU-ban. És 75 ezer tonnát vámok nélkül engedünk be. Ez milyen hatással lesz az önök elmúlt évben tett ilyen irányú törekvéseire? Hát nyilván összeomlasztja! Hát nem lehet versenyezni vele, nem tudnak versenyezni vele, és nem azért, mert önök nem akarnak, hanem azért, mert lehetetlen!

De ugyanígy mondom konkrétan a marhahúst. Ott, nem tudom, hogy jött ki ez a szám a tárgyalások során: 45 840 tonna marhahús az, aminek a vám nélküli behozatalára felhatalmazást kapnának a kanadai termelők. Nyilvánvalóan a szarvasmarhahústermeléssel kapcsolatosan itt a húsmarhára vonatkozik a súlymennyiség, és itt is vannak jócskán tennivalók a magyar agráriumban, de alapvetően ezek a számok mind azt mutatják, hogy ezek olyan örületes kockázatot jelentenek, amelyet ennek a nehezen kimondható egyetemnek a kutatásai alátámasztanak a magyar munkahelyekkel és az agráriummal kapcsolatos kockázatokkal kapcsolatban.

És még akkor ott tartunk mindig, amit Z. Kárpát Dániel képviselőtársam mondott, hogy mindez ügyben, ha valami nagy igazságtalanság ér bennünket, eltérően attól, amit Hörsik elnök úr elmondott, még mindig egy halom kockázatot tartalmaz az egyezmény. A független bírák helyett lehet gondolkodni azon, hogy a profittermelésben érdekelt döntőbírók jelennek-e meg vagy sem, de azt hiszem, hogy a befektetési bírósági rendszer, ugye, nemcsak arról van szó, hogy az európai uniós meg a hazai joggal is ellentétes, de gyakorlatilag diszkriminatív módon különleges jogokat ad a kanadai termelőknek. Jelen pillanatban még mindig tartalmazza azoknak a kitételeknek a lehetőségét, hogy az uniós cégekkel szemben kivezeti a bírósági eljárásokat az európai jog rendszeréből, és ezzel egy magasabb joghatóságot ad a döntőbíráknak az Európai Bíróságnál. Ez újra egy olyan kockázat, amit nem szabad megtenni.

Németh Zsolt elnök úr mondta ezt, hogy nem vállalható a kockázat, hogy nem írja alá - így érvelt. Szerintem meg ezek a kockázatok, amelyek nem vállalhatóak, és nem szabad engedni. Ha csak konkrétan azokat a tényszerű számokat nézzük meg, amelyek a magyar termelőkre, a magyar gazdaságra, a magyar helyi kis- és középvállalkozásokra alapvetően veszélyt jelentenek, azok mind már önmagukban olyan mértékűek, ami miatt kell hogy fenntartásaink

legyenek azzal kapcsolatban, hogy elfogadható ez vagy sem.

Mindezek miatt azt gondolom, nagyon fontos az, hogy a Lehet Más a Politika álláspontja ne úgy tűnjön, mint egy elszigetelt, szélsőséges álláspont, amivel ortodox módon védeni kívánjuk a fenntarthatóság eszméjét vagy az ökopolitika eszméjét, mert egyáltalán nem erről van szó. Ezt a zászlót egykoron önök vitték: ez a nemzetben való gondolkozásnak a gondolata, a nemzetállamban való gondolkozás gondolata, amiben jelen pillanatban egyértelműen azt a feladatot kell hogy ellássuk, hogy az LMP kiálljon a nemzeti érdekek mellett, amelyek egyértelműen arról szólnak, hogy lehetőség szerint magyarországi termelők magyar más termelőkkel, akik azonos jogszabályi feltételekkel, azonos természetierőforrás-hátrálékkal próbálnak meg termelni, ők jelentsék a magyar gazdaság gerincét.

Azt gondolom, hogy az a fajta rendszer, amit a kis- és középvállalkozások diverzifikált létrehozása teremthet a magyar vidéken, az az egyedüli gazdasági stabilitást teremtheti úgy, hogy mindezzel a javak itt maradnak helyben, és minden egyes megtermelt forint nem egy másik ország állampolgárait fogja gazdagítani így vagy úgy, hanem itt osztja el ezeket az erőforrásokat, és ezáltal az egész társadalom felemelkedését szolgálhatja.

Ennek megfelelően, cáfolva az országgyűlési határozat szövegszerűen megfogalmazott 1. pontját - ami arról szól, hogy a 11/2016. (VI. 17.) országgyűlési határozattal összhangban lenne ez, mert szerintem nincs -, teljes mértékben arra kérem továbbra is tisztelettel kormánypartii képviselőtársaimat, hogy amikor a 2. ponthoz érünk, és ugye, arról van szó, hogy az Országgyűlés a megállapodás tartalmának ismeretében egyetért azzal, hogy a kormány a megállapodást aláírja, vagy nem ért egyet azzal, akkor minél többen legyenek, akik fel merik vállalni azt, hogy nem értenek egyet, és merjék vállalni azt a döntést, hogy igenis a magyar állampolgárokban, a magyar vidéki közösségekben, a magyar kis- és középvállalkozásokban benne van még továbbra is az a potenciál, amelyik hozzájárulhat Magyarország felemelkedéséhez, és hozzájárulhat egy társadalmi jobb léthez. És ehhez nyilvánvalóan hosszú távon szükség van a kereskedelemre, szükség van arra, hogy kereskedjünk szomszédainkkal, kereskedjünk akár más kontinensekkel, kihasználjuk a világban rejlő lehetőségeket, de nem korlátok nélkül, nem szabadkereskedelmi megállapodásokkal, hanem úgy, ami a nemzet érdekeit szolgálja. Erre kérem tisztelettel önöket. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Szintén normál időkeretben kért szót Gyöngyösi Márton képviselő úr, Jobbik-képviselőcsoport. Öné a szó.

GYÖNGYÖSI MÁRTON (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. És a félelmeket eloszlátandó, nem

fogom kihasználni a teljes 15 percet, csak két rövid reakciót szeretnék megtenni, ami talán egyfajta bővített kétperces felszólalásnak fogható fel inkább.

Az első reakciómat Hörcsik Richárd képviselőtársamhoz intézném, aki komoly és drámai hangvétellel felszólított bennünket, hogy felelős döntést hozzunk, és igen, csak a robusztus tényanyagnak az elolvasása után nyilatkozunk ezekben a kérdésekben.

(13.40)

Elhiszem, hogy képviselőtársamnak és a frakciójának kollektíve rossz a lelkiismerete, miután az ilyen fajsúlyos döntésekről úgy szoktak általában dönteni, hogy nem olvassák el ezt az anyagot. Már csak azért is, bár elhiszem, hogy önök angolul két nap alatt több ezer oldalt képesek elolvasni, de szeretném emlékeztetni önöket arra, ha jól tudom, akik szemben ülnek velem és itt ültek 2007. december 17-én, mindenki az igen gombot nyomta meg, egy olyan hétfői nap volt, amely alkalmával a lisszaboni szerződésről döntöttek úgy, hogy a pénteki napon írták alá Brüsszelben ezt az igencsak robusztus, vagy ahogy ön fogalmazott, eposzi terjedelmű szerződést. És itt, pár nappal később a Magyar Országgyűlés ezt jóváhagyta. Ez Magyarország és az önök szégyene.

Ez, amiről most szavazunk, nem kevésbé befolyásolja Magyarország sorsát, és egész civilizációnk sorsát vagy egész kontinensünk sorsát, csak hogy egy kicsit kitágítsam a horizontot, és hogy ezzel Németh Zsoltnak is megfelelővé tegyem az argumentumot, tehát itt sokkal lényegesebb kérdésről van szó. Itt nem is csak a nemzetállami keretekről, hanem civilizációs keretekről van szó, úgyhogy én is csak mindenkit arra tudok biztatni, hogy olvassa el ezt a szerződést, és gondolja végig azokat a folyamatokat, amelyekről képviselőtársaim is hosszasan beszéltek.

A második megjegyzésemet és reakciómat a már azóta távozott Szabó Szabolcs véleményéhez szeretném fűzni, és Németh Zsoltéhoz, akik egymást megtámogatták az álláspontjukban. Itt egy félreértést szeretnék eloszlátani, ami a mi felfogásunkat vagy a CETA-t ellenzők felfogását érinti.

Mi is tudjuk nagyon jól, hogy Magyarország egy kicsi és nyitott gazdaság, és hogy nem tudjuk elkerülni azt, hogy Magyarország a külvilággal kapcsolatban legyen. Nem bezárkózni szeretnénk és Magyarországot elzárni mindennemű globális folyamatától. Nem ez a cél vezérel bennünket. És nem is így fogalmazódik meg ez a kérdés, teszem hozzá. Tehát nem az a kérdés, hogy Magyarország nyitott gazdaságként egyáltalán rácsatlakozzon-e a globális világrendre vagy a gazdasági világrendre, a kérdés úgy fogalmazódik meg, hogy hol, hogyan és milyen feltételekkel csatlakozunk rá erre a globális világrendre. Nekem meggyőződésem az, hogy az elmúlt 26 évben erre a kérdésre adtuk meg a rossz választ. Mert az egész gazdaságpolitika, ami itt, Magyarországon dívott, meglepő módon kormányokon átívelő módon, azt szolgálta, hogy Magyarország a lehető legalacsonyabb szinten lépjen be ebbe a globális termelési

értékláncolatba. És ez a rossz stratégia, és az a baj, hogy ezzel kellene szakítani, és erre most itt ugyan csak meglesz az alkalom.

Alacsony szinten, alacsony hozzáadott értékkel lépünk be ebbe a globális gazdasági versenybe. És csodálkozunk ennek a rossz gazdaságpolitikának a következményein: hogy adófizetést nem követelünk meg, állami támogatásokat adunk milliárdszámra magyar adófizetői pénzből, és a magyar miniszterelnök azzal kampányol külföldön, hogy a magyar munkaerő jól képzett, ellenben olcsó, a munka törvénykönyve meg kellőképpen rugalmas. És azt hiszem, szó szerint idéztem Orbán Viktort egy szaúd-arábiai útjáról. És csodálkozunk azon, hogy az ilyen feltételekkel működő Magyarországról 500 ezer magyar honfitársunk menekült el, amióta az Európai Uniónak és a nagy globális gazdasági világtrendnek a vonatára felültünk. Vannak sikeres receptek a világban, de az, amit Magyarország folytat, az nem az. És nekem meggyőződésem, hogy először ezt a fajta gazdasági koncepciót kell rendbe tenni, és utána megválaszolni azt, hogy ehhez a fajta gazdasági struktúrához milyen típusú kereskedelem passzintható.

Nekem meggyőződésem, teljes mértékben egyetértek Bencsik János képviselőtársammal, aki azt mondta, hogy ez nem egy szabadkereskedelmi, hanem egy kontroll alatt tartott, szabályozott kereskedelmi rendszer lehet. De előtte el kell végeznünk a házi feladatot: 26 év után a magyar gazdaságot vissza kell helyezni egy olyan pályára, hogy Magyarország ne a világ multinacionális vállalatának az összeszerelő üzeme legyen, ahol a kutyü kutyüjének a kutyüjét szereli össze a jól képzett magyar munkaerő - teljesen kiszolgáltatva ezeknek a cégeknek, amelyek egyébként, megjegyzem, stratégiai partnerség ide vagy oda, az első lehetséges alkalommal elhagyják ezt az országot, ha a szomszédos ország jobb feltételeket kínál nekik.

Lássa államtitkár úr a Jabil Circuit Limited vállalat áldásos tevékenységét itt, Magyarországon, amely Tiszaújvárosból most arrébb áll az első adandó alkalommal, ahogy rájött, hogy Ukrajnában még alacsonyabbak az adók és még olcsóbb a munkaerő. Ez egy rossz stratégia, erről a pályáról le kell szállni, új gazdasági koncepciót kell megalkotni Magyarországon. Meg kell nézni azt, hogy az adófizetői pénzeket az oktatásba, a kutatás-fejlesztésbe investálva hogyan lehetne magas szakértelemmel, magasabb hozzáadott értékű szinten bekapcsolódni ebbe a globális termelési értékláncba, és akkor beszélhetünk arról, hogy milyenek a feltételek, és hogyan csatlakozzunk be globális szinten a kereskedelempolitikába.

Addig viszont kizárólag egy jól szabályozott és korlátozott keretek között működő kereskedelemben lehet Magyarország érdekelt. Ezzel szerettem volna még kicsit bővíteni azokat az érveket, amik itt elhangzottak, és továbbra is azt kérem önöktől, hogy ezt a szerződést utasítsák el akkor, amikor erről a magyar parlament szavazhat. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Most kettőperces felszólalások következnek. Emlékeztetni szeretném önöket, hogy frakciónként ebben a körben egy-egy képviselő szólhat fel.

Kettőperces időkeretben megadom a szót Bencsik János képviselő úrnak, Fidesz-képviselőcsoport.

BENCSIK JÁNOS (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Gyöngyösi képviselőtársamat szeretném megnyugtatni, hogy én 2007-ben is itt ültem a teremben a lisszaboni szerződés szavazásánál. Nem támogattam ezt a nagy jelentőségű szerződést. Az eltelt 9 esztendő engem arról győzött meg, hogy akkor helyesen döntöttem. Éppen ezért húztam párhuzamot a lisszaboni szerződés és a jelenleg tárgyalás alatt lévő nagy nemzetközi szabadkereskedelmi egyezmény jelentősége között.

Elfogadom, hogy málnaszörppel vagy málnasziruppal is lehet helyettesíteni a kanadaiak juharszirupját, de ha szabályozott kereskedelmi keretek között próbálunk meg együttműködni, akkor is kell engedni és kompromisszumokra kell jutni. Én azt gondolom, hogy ez egy vállalható kompromisszum lenne, hogy jöjjön a juharszirup, viszont ne jöjjön az a temérdek mennyiségű sertés- és marhahús, ami alapvetően befolyásolja olyan ágazatoknak, fontos agrárágazatoknak és élelem-előállító ágazatoknak a működését, ahol azért a magyar munkaerő, a magyar tulajdonban lévő gazdasági társaságok által foglalkoztatott magyar munkaerő jelentős számban van még, hála istennek, jelen.

Ami pedig a különböző multinacionális társaságok közötti különbségtételt illeti, nagyon fontos, hogy tegyünk. Egyetértek azzal, hogy az összeszerelő tevékenységet végző gazdasági társaságok viszonylag kis hozzáadott értékkel járulnak hozzá nem csak a magyar költségvetés bevételeihez, még a helyi önkormányzatok helyi adóbevételeihez is, és a foglalkoztatás területén olyan mértékű béreket sem tudnak biztosítani, amellyel tisztességes megélhetést tudnak nyújtani a munkavállalónak.

Vizsgálatok vannak olyan végterméket előállító, transznacionális, multinacionális társaságok Magyarországon is, amelyek erre képesek, és a fejlesztést is, a mérnöki tevékenységet is hozva *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* igazán magas hozzáadott értékű végtermékeket állítanak elő. Ez fontos, hogy ezt leszögezzük. *(Taps a Fidesz padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Megadom a szót Z. Kárpát Dániel képviselő úrnak, Jobbik-képviselőcsoport.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Fontosnak tartom, mivel érdemi vita látszik kibontakozni, hogy fellegegyek pár kérdést, például Hörcsik képviselőtársamnak, aki mereven érvelt amellett, hogy itt a kormány számára szabad mozgásteret tegyünk lehetővé. Szeretnék három

olyan lehetséges gazdasági előnyt hallani öntől vagy bármelyiküktől, amely a CETA kapcsán felmerülhet Magyarország viszonylatában.

Hiszen ön ilyen előnyöket meglebegtetett. Képviselőtársa, Bencsik úr hozzám közelebb álló módon már azokról a valós előrejelzésekről beszélt, amelyek akár GDP-visszaesést is kötnének a CETA keresztülvezetéséhez és annak kiterjedő gazdasági hatásaihoz. Tehát mi egész egyszerűen ezen 0,2 százaléknyi kereskedelmi volumenarány tekintetében, ami Magyarország és Kanada között fennáll, nem igazán látjuk azt az óriási gazdasági kiterjedési lehetőséget.

(13.50)

Nem látjuk azokat a multiplikátor hatásokat, amelyek miatt Magyarországnak egyáltalán szóba kellene állnia ez ügyben a tárgyaló partnerrel, főleg akkor, ha ott multi cégek akarnak államokat perelni, főleg akkor, ha Magyarország GMO-mentessége veszélybe kerül. Egyáltalán: védekezhetnek önök azzal, hogy mi egy kis nyitott gazdaságnak mondott valami vagyunk, ezzel én nem tudok teljes mértékben azonosulni, de inkább a saját házunk táján kéne sepregetni, hiszen a második negyedéves, százalmasan gyenge, szezonális hatásoktól megtisztítás után 1,8 százalékos GDP-növekménnyel önök sehol nem fognak jeles bizonyítványt kapni.

Százalmas, hogy egy ilyen jó adottságokkal bíró országból egy összeszerelő üzemet engedtek csinálni, és százalmas, hogy német és egyéb autógyártó cégek szezonális ajánlatától függ az, hogy a magyar gazdasági növekedés egyáltalán kimutatható lenne. Tehát lenne saját erőforrásból saját mozgásterünk. Nem hiszem, hogy a CETA-ra vagyunk szorulva a tekintetben, hogy szuverenitásunk maradékának feladása árán egész egyszerűen odahajtsuk a fejünket a bitó alá. Ez elfogadhatatlan, ehhez önök sem adhatják a nevüket. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A kétperces felszólalások végére értünk. Normál időkeretben kért szót Sallai Róbert Benedek képviselő úr. Öné a szó.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. *(A mikrofonját igazítja.)* Nem szeretnék semmiképpen parlamenti témát csinálni a juharszirup kérdéséből, csak eszembe jutott, hogy mostanában milyen sokat hallom a kormányfőt rádióban és különböző helyeken, amint bevezeti, hogy a multikulturalizmus is egy olyan szitokszó legyen, mint ahogy a liberális szóból sikerült ilyet csinálni. Ha a magyar fogyasztókat arra ösztönözzük, hogy juharszirupos palacsintát nyugodtan fogyasszanak, ha ennek így teret adunk, akkor nem tudom, az hogyan jeleníti meg a kulturális értékeink védelmét. Anélkül, hogy gátolni szeretném a juharszirup Magyarország-ra történő behozatalát bármilyen szinten, mindössze csak egy mellett érvelek hosszan és kitartóan: ez szabályozott keretek között történjen, és mindig is

előnye legyen a hazai terméknek és azoknak, akik magyar munkahelyeket tartanak fenn.

Egyetlenegy dolgot szerettem volna elmondani, azért kértem szót, csak félttem, hogy nem férek bele a két percbe. Szeretnék elmondani egy nagyon érdekes példát. Valamennyiük számára ismertek a Verespatakon történt események. Verespatakon egy kanadai beruházó aranybányát kívánt nyitni, mindenféle helyi tiltakozás ellenére. Tízéves huzavona után nagy nehezen sikerült elérni, hogy Verespatak gyakorlatilag A-kategóriás nemzeti műemlék legyen, és ezenkívül az UNESCO felvette a világörökségi listára is. A hosszú huzavona után mi történt? Kirakták az Aurul nagyvállalatot, és gyakorlatilag most a román felet 4 milliárd dollár kártérítésre kötelezik perben. Négy-milliárd dollár! Ez egy ugyanolyan vitarendezési mechanizmus, mint ami a CETA-ban jelen pillanatban van. Ez most egy egyedi, elszigetelt eset, és ha nyer, a román adófizetőknek kell majd kifizetniük az elmaradt hasznát ennek a kanadai vállalatnak.

A CETA ennek a lehetőségét nyitja ki, és általánossá teszi ezt az eljárást, ha valakinek elmaradt haszna van valamiből adódóan. Gondoltam, erre még felhívom a figyelmüket, mert úgy vagyok vele, hogy ha én esetleg nem is tudom meggyőzni képviselőtársaimat, Németh elnök úr esetleg ezen elgondolkodhatna, ha az Együtt-tel került egy gyékényre. Azon el lehet gondolkodni, ha én meggyőzni nem is tudom, mert mint mondtam, nagyra tartom azon adottságait, képességeit, amit a külpolitikával kapcsolatban kifejt. Tiszteletben tartom a véleményét a kereskedelem kapcsán, de azt, ami a szabadkereskedelem szimbólumaként a világot befolyásolja és az elmúlt száz év hozományaként kiteljesedett a világban, nem hiszem, hogy túl sokan tekintjük pozitív fejleménynek. Amilyen irányba tart a világ, annak kell most már kéziféket húzni, azt kell megállítani, és el kell gondolkodni rajta, hogy milyen az a világrend, amelyben az adott nemzetállamok, a nemzetállamok állampolgárai megpróbálhatnak egy békésebb, jobb életet élni úgy, hogy szülőföldjükön próbálnak erre lehetőséget biztosítani.

Az a határozott meggyőződés, hogy a szabadkereskedelmi egyezmények rendszere ezzel az elvvel ellentétes, és bizonyos szempontból a Fidesz egyéb kommunikációjával is picit ellentétes. Tehát továbbra is és hangsúlyozottan csak arra kérem önöket, hogy fontolják meg és lehetőség szerint nemmel szavazzanak a határozathozatal során. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem, kíván-e még valaki az adott napirend keretében felszólalni. *(Jelzésre:)* Igen, Bana Tibor képviselő úr, Jobbik-képviselő-csoport. Öné a szó.

BANA TIBOR (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Röviden még szeretném kiegészíteni azt, amit a vezérszónoki felszólalásban elmondtam, és folytatnám azt a gondolat-

menetet, amely erősíti a Jobbiknak azt az álláspontját, miszerint igenis trójai falónak tekinthető a CETA, és a TTIP előfutáráról kell beszélni, amikor az EU-Kanada szabadkereskedelmi megállapodásról folytatunk vitát.

Tehát nem értek egyet akár Hörcsik Richárd bizottsági elnök úr véleményével, akár azokkal a kormánypárti megszólalásokkal, melyek ezzel ellentétes álláspontra helyezkedtek. Gyakorlatilag ugyanis alapjaikban ezek az egyezmények megegyeznek, és ugyanúgy megtalálhatók itt is a rendkívül elutasított választott bíróságok, a vitarendezési mechanizmus kérdése. Ebből a szempontból lényegtelen, hogy ISDS-ről vagy ICS-ről beszélünk, a folyamat végeredménye a nemzetállamok szempontjából mindenképpen negatív lesz. Elég akár a génmódosított növények kérdésére utalni, vagy éppen az élelmiszerbiztonsági szabályozások módosításának a lehetőségére, és ezalatt természetesen ezek hatékonyságának csökkentését kell érteni. Sallai R. Benedek képviselőtársunk nagyon pontosan idézte ezt a részt a CETA-ból. Tehát amikor az Országgyűlésben az EU-Kanada szabadkereskedelmi megállapodásról folytatunk vitát, akkor ezt egyáltalán nem lehet különválasztani az Amerikai Egyesült Államokkal kötendő hasonló jellegű egyezménytől, vagyis ott kell lebegnie a szemünk előtt a TTIP-nek is.

Amire még rá szeretnék világítani, ezt megtettem nemrégiben, két héttel ezelőtt interpelláció keretében, az az, hogy akár a CETA, akár a TTIP vonatkozásában a kormány minden esetben azt hangoztatja itt a parlamentben és egyéb fórumokon, hogy ott kell ülnünk a tárgyalásokon, részt kell vennünk ebben a folyamatban, a magyar érdekeknek megfelelően kell alakítanunk a szerződést, és aztán majd azt követően tudunk nyilatkozni arról, hogy mi is az álláspontunk, hozzáállásunk. Ez azért álságos érvelés és azért tartom ezt aggályosnak, mert számtalan esetben láttunk már arra példát nemzetközi szerződések vonatkozásában, hogy ugyanez volt a kormányzati kommunikáció akár Fidesz-kormányok idején, de akár egyébként szocialista-szabad demokráta kormányzás alatt, és aztán mégis az lett a végeredmény, hogy számos pont volt, amely a magyar nemzeti érdekekkel ütközött és ellentétes volt, ám a támogató szavazat vagy éppen aláírás megérkezett kormányzati oldalról.

A CETA esetében, mint már utaltunk rá, valóban egy kész szövegről beszélhetünk. Tehát igenis egyértelműen színt kellene vallani az ügyben a kormánynak is, hogy mi is a véleményünk, álláspontunk. Sajnos, a dolgok abba az irányba mutatnak a Fidesz oldaláról, akár az európai parlamenti képviselők szavazásai alapján, akár az Európai Néppárt hivatalos véleményét nézve, hogy igen, támogatni fogják mind az EU-Kanada, mind az EU-USA szabadkereskedelmi megállapodást.

Viszont akkor még egy fontos érvet hadd hozzak ide azzal szemben, hogy miért is ne lehetne nekünk vállalni azt az úgymond kockázatot, hogy mi azt mondjuk, hogy nem írjuk alá. Azt gondolom, hogy

kormányzati oldalról éppen ezzel ellentétes kommunikációt figyelhetünk meg a migráció kérdésében. Orbán Viktor miniszterelnök úr folyamatosan arra hivatkozik, hogy Magyarország úttörő szerepet tölt be az Európai Unióban, bár ebben az ügyben megvannak bizonyos pontokon természetesen a fenntartásaink, csak ez másik napirendhez tartozik, de ebben az ügyben másokat is magunk mellé állítottunk.

*(A jegyzői székben Ikotity István
Szávay István váltja fel.)*

Tehát miért ne lehetne Magyarország ebből a szempontból is az élen? Látva azt, hogy valóban erősödnek akár nagyobb nyugat-európai országokban is a tüntetések, megmozdulások ezekkel a szabadkereskedelmi egyezményekkel szemben, én igenis azt gondolom, hogy ezt fel kellene vállalni, már csak azért is, mert egyébként sem kellene nekünk mérlegelnünk akkor, amikor a saját nemzeti érdekeink érvényesítéséről és az ország szuverenitásáról van szó.

Tehát ezeket a szempontokat ajánlanám az államtitkár úr és a kormány figyelmébe. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Kétperces felszólalásra jelentkezett Hörcsik Richárd képviselő úr, Fidesz-képviselőcsoport. Megadom a szót.

DR. HÖRCSIK RICHÁRD (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Úgy hiszem, hogy a Fideszt ért kritikákat illetően éppen a parlamentben van az a hely, ahol érdemes megvitatni pró és kontra jelen esetben a CETA létjogosultságát. Ha van hely, akkor az a magyar parlament, és ez a természetes, hogy a kormány aláírása előtt mi, a nép által választott képviselők tárgyaljuk meg.

(14.00)

Nos, a történelem szempontjából Gyöngyösi Márton képviselőtársamnak szeretnék egy rövid választ adni. Gyakran azzal vádolt bennünket, a Fideszt és a KDNP-t annak idején, hogy olvasás nélkül írtuk alá, illetve ratifikáltuk a lisszaboni szerződést. Nos, én is azon képviselők között voltam, akik ezt tették, de ha emlékezetem nem csal, akkor 2004-et megelőzően - az akkori Európai ügyek bizottságában mint ellenzéki képviselő - többször megtárgyaltuk a lisszaboni szerződést, még akkor tervezetként, ami alkotmánynak indult, de aztán végül szerződés lett belőle; arról nem is szólva, hogy a bizottsági ülésünkön majdnem egy tucatszor tárgyaltunk az Európai Konventben elhangzottakról, módosító javaslatainkról, például Szájer József képviselőtársam többször beszámolt erről a munkájáról. Az tehát nem igaz, hogy a képviselők - lehet, hogy a nagy többsége így van, hogy teljesen ismeretlenül szavazott igennel a lisszaboni szerződésre; én azon kevés képviselők között voltam, akik - ugyan nem olvastam el azt a

3526 oldalt, ugyanakkor - kivonataiban többször áttekintettük a lényeges részeket.

És már csak arra maradt időm, hogy Bana alelnök úrnak csak annyit szeretnék mondani, hogy a CETA nem azonos, nem egyenlő és nem előfutára a TTIP-nek, tudniillik a TTIP-nek egyetlen fejezete sincs lezárva, míg a CETA már készen van. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Mivel további felszólalók jelentkezését nem látom a monitoron, így az általános vitát lezárom.

Megkérdézem Mikola István államtitkár urat, kíván-e válaszolni az elhangzottakra. *(Dr. Mikola István jelzésére:)* Igen. Megadom a szót, államtitkár úr.

DR. MIKOLA ISTVÁN külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Meg szeretném köszönni a vitát, nagyon sok értékes szempont hangzott el, amelyeket a kormányzat természetesen a következő napokban - mert napok vannak hátra október 27-éig, amikor is az aláírást tervezi a kanadai és az európai fél - meg fog fontolni.

Szeretnék néhány dolgot még itt, a parlament általános vitájában megemlíteni. Beléptünk az Európai Unióba, az Európai Unióban ma Európa 37 - harminchét - szabadkereskedelmi megállapodást művel és tart, ezek hatályban vannak, és 20 szabadkereskedelmi megállapodás van az Európai Unió és más országok, más országcsoportok között tárgyalás alatt. Ennek az összesen 57 szabadkereskedelmi megállapodásnak az egyike lenne ez a CETA, amiről most a vita folyik. Szeretném elmondani, hogy négy olyan ország van, amelyik fenntartásokkal él a további egyeztetésekkel kapcsolatban: Ausztria, Belgium, Szlovénia és Magyarország. Mi elsősorban a vitarendezési mechanizmust kifogásoljuk, továbbra is azt az álláspontot képviseljük, hogy az európai tagországok már a belépéskor eleget tettek annak az úgynevezett like-mindedness feltételrendszernek, ami azt jelenti, hogy önálló, olyan jogrendszerrel bírnak, amelyik jogrendszer alkalmas a nemzetközi viták elbírálására is. Két olyan ország van, amelyik tartózkodó álláspontot képvisel ma: Románia és Bulgária, ők azért tartózkodnak, mert még mindig nem kapták meg Kanadától a vízummentességet, és valóban furcsa egy szabadkereskedelmi megállapodás működés közben, amikor két aláíró ország nem tud, csak vízummal bemenni abba a térségbe, ahol éppen piacokat akar nyerni.

Szeretnék ráerősíteni arra, amit Németh Zsolt képviselő úr mondott. Valóban van egy olyan vélekedés, hogy a TTIP meghalt, vannak ezzel szemben is álláspontok, és ha jó CETA születik, akkor ez tulajdonképpen egy ilyen demander helyzetet képviselhet a további TTIP-tárgyalásokon. A TTIP-tárgyalások teljesen le vannak véve a napirendről, ha a folytatásukra egyáltalán sor kerül, akkor arra legfeljebb az amerikai elnökválasztás és az amerikai kongresszus-

nak a csendes-óceáni szabadkereskedelmi megállapodást elfogadó döntése után kerülhet sor. Ez egészen biztos, hogy éveket, ha nem évtizedeket jelentene, akkor is, hogyha folytatódnak a tárgyalások.

Szeretném jelezni azt, hogy persze nem kis dologról van szó akkor, amikor szabadkereskedelmi megállapodásokról beszélünk, főleg a TTIP vonatkozásában, de ez egy másik dimenzió, hiszen az Amerikai Egyesült Államok és Európa együttesen a világ-GDP 44 százalékát bírja, a világkereskedelemnek pedig 32-34 százalékát jelenti. Ebben is Európa a legerősebb, Európa ma a legerősebb gazdaság, még az Amerikai Egyesült Államokkal szemben is évente 10 milliárd eurós többlete - többlete! - van a kereskedelemben. Tehát valóban egy nagyon erős pozícióból tárgyal az Európai Unió, és nyilvánvaló, hogy ezt a TTIP-tárgyalások során is egyértelműen demonstrálta.

Mi azt gondoljuk - és itt szeretnék egyértelmű lenni -, hogy egy jól kimunkált, jól kitérgyalt, jó tartalmú megállapodás a CETA, a magyar kormány támogatni szeretné a CETA-t, és támogatni szeretné ennek az aláírását, nemcsak azért, mert nyitott, exportvezérelt gazdaság vagyunk, hanem azért is, mert nagyon széles társadalmi konzultációkat folytattunk, én magam 86 olyan szervezettel tárgyaltam, amelyeknek a véleményét nem tudom itt részletezni, de amelyek között nagyon sokan voltak, és többségben voltak azok, amelyek a szabadkereskedelmi megállapodásokban általában lehetőségeket látnak. És itt szeretnék egy elemet ebből kiemelni: főleg a fiatalok, a startupok és a kis- és középvállalkozások látnak fantáziát az újabb piacnyerésben, és így a kanadai piac megnyerésében is.

(Az elnöki széket Lezsák Sándor, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

De szeretném hangsúlyozni, hogy a tárgyalások során végig érezhető volt, hogy Kanada nem az Egyesült Államok. Kanadával nagyon jó kapcsolataink vannak, nagyon sok téren nagyon jó kapcsolataink vannak, egészen más világ, mint az Egyesült Államok, és magának a tárgyalásnak is, a CETA-nak is egy egészen más dimenzióját láttuk a folyamatban.

(Földi Lászlót a jegyzői székben Gelencsér Attila váltja fel.)

A GMO nincs veszélyben, ennek a szakmai kérdéseibe nem tudnék most belemenni, egyáltalán nincsen veszélyben a GMO, és szeretném azt is megemlíteni, hogy a biotechnológia nem ugyanaz, mint a GMO, a kettő nem szinonimája egymásnak, de ez egy további vita tárgyát képezheti természetesen, de ezért vannak a parlamentnek a szakbizottságai, hogy ezek a viták nyilván ott lefolytathatók.

Hogy milyen előnyök várhatók - mi hogy látjuk ezt - a CETA esetleges jóváhagyásától? Elsősorban a magyar exportlehetőségeknek a javítását látjuk ebben, a magyar vállalkozások ösztönzését, ebben kü-

lön kiemelem a tudástőkének a kanadai piacon való érvényesítését. Mi bizony leültünk a Ustreammel, a Prezivel is, nagyon sok olyan kis innovatív start-uppal, amelyek várnak arra, hogy bejuthassanak ezekre a piacokra, legyen az akár Kanada, legyen az akár az Egyesült Államok. Azt is látjuk, és a tárgyalások során folyamatosan érzékelhető volt, hogy a feltörekvő gazdaság, a feltörekvő világ óriási gazdasági potenciált kezd akkumulálni a soraiban, fel kell venni a kesztyűt, és erre is figyelni kell, hiszen ha nézzük, nem akarok most ennek a részleteibe belemenni, de nézzük csak a BRICS-országokat vagy a 77-eket, akik Kiotóban kinyitották a frontot a fejlett világgal szemben, akkor azt kell mondjam, hogy igenis figyelni kell arra Európának, hogy mellettünk olyan feltörekvő gazdaságok emelkednek fel, amelyekkel szemben valahol versenyhátrányt nem szenvedhetünk el, valahol versenyben kell lennünk.

Talán még azt szeretném elmondani, hogy demonstrációk tegnap is voltak, valaki említette, hogy demonstrációk vannak. Én bizony voltam Brüsszelben is, amikor nehezen tudtunk bejutni a tárgyalótermekbe, mert ott ezek álltak, és meglehetősen agresszív módon demonstráltak az épület körül. Tegnap Cecilia Malmström érkezésekor kilenc ember - először hét, aztán utána még ketten jöttek - demonstrált a Parlament előtt, a gazdasági egyetemen pedig, ahol a vitát folytattam vele nyílt színen, hallgatók előtt, ott pedig fiatalok csoportja volt, ők is 10-15-en lehettek. Tehát Magyarország azzal, hogy társadalmasította a vitákat, vagy legalábbis törekedtünk erre, azért azokat a violens helyzeteket, amiket akár Németországban, akár Franciaországban látunk a szabadkereskedelmi tárgyalások kapcsán, azért nem éli meg ma sem.

Az, hogy a sorainkban is vannak ellentétek, az látható volt, színes tábor vagyunk, kérem szépen - ettől izgalmas a világ, én ezt nem tartom katasztrófálisnak. A vitákat, és a látásmódoknak és a véleményeknek az egymásnak feszülését mindenképpen érdekesnek tartom, és végül is segít bennünket azokat a dimenziókat is feltárni, amelyeket talán eddig nem sikerült.

Nem látjuk gazdasági megszállásnak a CETA-t, a magyar kormány támogatja, de természetesen az aláírást csak akkor fogja megtenni, hogyha erre a Magyar Országgyűlés felhatalmazza, ha ezt a Magyar Országgyűlés elfogadja. És azt szeretném még egyszer hangsúlyozni, hogy természetesen a ratifikációs eljárásra csak ezek után fog sor kerülni, tehát most arról van szó, hogy október 27-én, de előtte még október 18-án a szlovák elnökségnek a kezdeményezésére még egy KüT-ülés, kereskedelmi KüT-ülés lesz, és aztán 27-én le fognak ülni az országok, és ha a parlamenttől megkapjuk a felhatalmazást, alá fogjuk írni a szerződést, és ha ez megtörtént, akkor utána indul el az a ratifikációs eljárás, amely valóban eltarthat akár évekig is.

Az ideiglenes hatálybalépéssel kapcsolatban kötet minket a parlamenti határozat. Ez alól a felmentést ugyancsak a parlament adhatja meg. Ezért bátorkod-

tunk idehozni ezt az előterjesztést. Még egyszer szeretném mindenkinek megköszönni a vitában való aktív részvételt. Számunkra nagyon hasznos volt ez, igazán megfontoljuk. Akár a mi oldalunkról, akár ellenzéki oldalról érkezett a megjegyzés, szorgalmasan jegyzeteltem, a minisztert tájékoztatni fogom, és természetesen mindazokat a fórumokat, amelyek felelősek azért, hogy 27-én egyértelműek legyünk a tárgyalóasztalnál. Köszönöm szépen, elnök úr, a figyelmet. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

(14.10)

ELNÖK: Köszönöm szépen, Mikola államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik az **anyagkönyvi eljárásról szóló 2010. évi I. törvény módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A Semjén Zsolt, Vejkey Imre, Kereszténydemokrata Néppárt és Gyopáros Albert, Fidesz képviselők által benyújtott előterjesztés T/12067. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Vejkey Imre képviselő úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének, 30 perces időkeretben. Parancsoljon!

DR. VEJKEY IMRE (KDNP), a napirendi pont előadója: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Mint az önök előtt is ismert, számos családot érint a kéttagú családi nevek kezelésével és anyagkönyvvezetésével kapcsolatos szabályozás. Azon honpolgárok, akiknek családi neve két tagból áll, kérhetik, hogy az anyagkönyvben családi nevük kötőjellel vagy kötőjel nélkül szerepeljen. Kérelmüknek megfelelően az anyagkönyvi hatóság köteles a változásokat átvezetni az anyagkönyvben.

Tudniuk kell, képviselőtársaim, hogy a vezeték- és keresztnéveken kívül van egy sajtósági névkategória is, az úgynevezett ragadványnevek csoportja, amelynek használata országunk egyes vidékein igen elterjedt, és sok estben maguk a viselői nem is ragadványnévként, hanem hivatalos névként használják azokat, mivel azok anyagkönyvbe történő bejegyzése korábban már megtörtént. Ezek a családok büszkék ezekre a nevekre, hiszen büszkék azokra az emberekre, akiktől ezeket a neveket örökölték.

A jelenlegi szabályok alapján azonban a kéttagú családnevek korrekciójára a ragadványnevek esetében sincs lehetőség, csak úgy, hogy az érintettek névváltoztatási kérelmet nyújtanak be a Bevándorlási és Állampolgársági Hivatalhoz, amely azt egy hatósági eljárás lefolytatását követően tudja csak engedélyezni, külön igazgatási szolgáltatási díj megfizetése ellenében.

Az Alkotmánybíróság több, a névhasználattal kapcsolatos döntésében kimondta, hogy a névviselés és a névváltoztatás szabályainak meghatározása során az állam elsődleges feladata a regisztráció. A

családi nevek szabályozása tekintetében a jogalkotónak bizonyos értelemben nagyobb mozgástere van, figyelemmel a közérdek elvárásaira is. Ez azonban nem lehet akadálya olyan jellegű jogi szabályozás kialakításának, amelynek eredményeként a felmenők által viselt, az anyakönyvbe korábban bejegyzett ragadványnév ne válhatna újra viselhetővé.

A fentiek alapján kérem, támogassák az anyakönyvi eljárásról szóló 2010. évi I. törvény módosításáról szóló T/12067. számú törvényjavaslatot. Egyben bejelentem, hogy a KDNP parlamenti frakciója támogatja. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps az LMP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, Vejkey képviselő úr. Megkérdézem, a kormány nevében kíván-e felszólalni. *(Jelzésre:)* Államtitkár úr jelzi, hogy igen. Öné a szó, Pogácsás Tibor államtitkár úr.

POGÁCSÁS TIBOR belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A kormány alapvetően támogatja az anyakönyvi eljárásról szóló törvény ilyen típusú módosítását, hiszen valóban így lehetővé teszi azt, hogy sokkal könnyebben és egyszerűbben legyen használható, illetve bejegyezhető a ragadványnév.

Ugyanakkor a kormány véleménye az, hogy a módosítást úgy kell kiegészíteni, hogy a ragadványnévvel együtt is csak kétfagú lehessen a vezetéknev, és ez a fajta módosítás nem teremthet jogalapot arra, hogy az érintett családi nevét ragadványnévre cserélje le. Ezzel a kiegészítéssel a kormány támogatja az előterjesztést. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalások következnek. Elsőként megadom a szót Gyopáros Alpár képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

GYOPÁROS ALPÁR, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Az előtűnk fekvő törvényjavaslat, ahogy annak általános indoklása is fogalmaz, engedményt fogalmaz meg a ragadványnevek viselése tekintetében. Amennyiben az Országgyűlés támogatja az indítványt, lehetővé válik, hogy egy, az anyakönyvbe korábban bejegyzett ragadványnév viselhetővé váljon többtagú családi névként, ha a szándékot írásban bejelenti a kérelmező, továbbá a felmenő születési anyakönyvi bejegyzésben szereplő ragadványnév viselését szintén írásban lehet kérni.

Szeretném felhívni a képviselőtársaim figyelmét, hogy ennek a látszólag technikai vagy jogtechnikai kérdésnek jóval mélyebb kulturális, identitásbeli vonatkozásai vannak, mint azt elsőre sokan gondolnák. A magyar személynévadás legősibb típusát pogány kori világi névadásnak nevezzük. Több kutató is említi, hogy a pogány kori nevek rokonságban vannak a ragadványnevekkel. A kételemű névadás kiala-

kulása a világi és egyházi névadás sajátos egységbe olvadását jelentette, hiszen a családnevek többnyire a spontán névadásból létrejött ragadványnévből, a keresztnévek pedig az egyházi eredetű személynevekből jöttek létre. A ragadványnév szerepe tehát a XIV. századig rendkívül jelentős volt, hiszen addig egyelemű nevek léteztek, amelyeket ragadványnevek különböztettek meg egymástól. Később a ragadványnév egyre inkább rögződött, vezetéknevvé vált, és a XVII. századra végleges funkciójában szilárdulhatott meg. Később az idők során újra megismétlődött a megkülönböztetés szükségessége, az újabb ragadványnevek létrejöttének okai az azonos család- és keresztnévek elszaporodásának indukáló hatásában, illetve lélektani okokban, a névadó közösség hagyományörzésében keresendők, ahogy Baukó János névtudományi kutató tanulmányában olvashatjuk. Településeinken és falvainkban napjainkig él a ragadványnév szokása.

Tisztelt Képviselőtársaim! Több állampolgári megkeresés okán, mondhatni tehát, saját tapasztalatból is mondhatom, hogy a hatóságnak is kialakult egy szokása, nem most, hanem jóval korábban, amit személy szerint én nem tartok követendőnek, sőt épp ellenkezőleg, mégpedig az, hogy a korábban már bejegyzett ragadványnevek viselését nem teszik lehetővé a leszármazottaknak. A beterveztett indítvány ezen a gyakorlaton kíván változtatni.

Egy 2001-es alkotmánybíróági határozat kimondta, hogy a névjog az emberi méltóságból levezethető alapvető jog, minden embernek elidegeníthetetlen joga van az önazonosságát kifejező saját névhez és annak viseléséhez, és ez a jog az állam által nem korlátozható. A névjog egyéb elemei, így különösen a névválasztás, a névváltoztatás és a névmódosítás a jogalkotó által alkotmányosan azonban korlátozhatók. Megjegyzem, az is ellentétes az emberi méltósághoz való alapvető joggal, ha az állam indok nélkül avatkozik be a magánszféra körébe tartozó viszonyokba.

Az említett alkotmánybíróági határozat azt is kimondta, hogy az ember neve arra szolgál, hogy őt mástól megkülönböztesse, a név egyben hordozója lehet a családi kapcsolatnak, a társadalmi helyzetnek, a nemiségnek és a nemzeti hovatartozásnak. Anyakönyvveztetése után a személy ezt a nevet jogosult, de köteles is viselni, mert ez identitásának egyik meghatározója. Mindannyian tudjuk tanulmányainkból, hogy a költő József Attila gyermekkorának milyen lelki törést, identitásbeli válságot okozott, amikor nevelőszülei megbeszéltek a szomszédokkal, hogy márpedig az Attila név nem létezik, és innentől fogva Pistának szólították. Még ha kicsit erős is a hasonlat, meggyőződésem, hogy a magyar állam nem játszhatja el az öcsödi parasztgazda szerepét.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az elhangzottakra is tekintettel úgy gondolom, hogy az előtűnk fekvő törvényjavaslat a jogalkotói felelősséget jól érzékelve kellő mértékben határozza meg a jövőben a névjog viselésének korlátozhatóságát, tekintetbe véve történelmi hagyományainkat és a kisebb közösségek szo-

kásait. Így a normaszöveg lehetőséget teremt a név viselőjének a mindenki mástól való megkülönböztetésre, ezért kérem, hogy támogassák a javaslatot. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypárti padosorokból.)*

(14.20)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Most megadom a szót Heringes Anita képviselő asszonynak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának.

HERINGES ANITA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Nagyon szépen köszönöm a szót. A ma hatályos anyakönyvi szabályok alapján lehetőség van a családi név korrekciójára, hogy a korábban az anyakönyvbe bejegyzett név viselését rendezzék akkor, ha a bejegyzett név viselésére az érintetteknek nincs joga.

Semjén Zsolt és Gyopáros Alpár úgy látta, hogy nem elég az anyakönyvi törvényben a megkülönböztető betűjelekre vonatkozó szabályokat rendezni, ezzel azonos rendelkezések szükségesek a ragadványneveknél is. Gyopáros Alpártól szép gondolatokat hallhattunk mind történelmi áttekintésben, mind irodalmi kérdésben is. Az lenne az igazán jó, ha nemcsak a családok neveit, hanem magát a családot is ilyen vehemensen védenék minden esetben, és nem olyan helyzetbe taszítanák, amilyenbe a kormány többi intézkedése.

Felvetődik bennünk annak a gyanúja, hogy a személyre szabott jogalkotás újabb pontját láthatjuk most itt, hiszen a kormány valamiért nem vette a nevére ezt a törvényjavaslatot, hanem két képviselő önálló képviselői indítványát láthatjuk. Pedig az anyakönyvi eljárás új szabályait a 2010. évi I. törvény elfogadása óta többször módosította a Fidesz-KDNP-pártszövetség, még a hatálybalépés előtt is megtette ezt a módosítást.

Értjük mi, a legtöbbször azért próbálják meg önálló képviselői indítványként benyújtani ezeket a törvénymódosító javaslatokat, mert akkor nem kell hatástanulmányokat végeztetni, s akkor nem kell a kormánynak a nevére venni, nem kell az MTA Nyelvtudományi Intézetét megkérdezni erről, hanem sokkal könnyebben át lehet vinni egy ilyen javaslatot. Csakhogy szerintünk nem elegáns és nem szép dolog önálló képviselői indítványként ezeket előterjeszteni, véleményünk szerint sokkal jobb, ha a kormány ezeket a javaslatokat - ha már minden törvényt annyiszor módosít, ahányszor csak tudja - is a nevére veszi, végigviszi a hatástanulmányokat, megkérdezi a szakmát, és akkor a végén egy egységes törvény tud kialakulni, s nem egy toldozgatott-foldozgatott törvény kerül elének.

Az új szabályhoz még azok a korlátok sem kapcsolódnak Semjén Zsolt és Gyopáros Alpár elképzelése szerint, mint amelyeket most az anyakönyvi törvény a megkülönböztető betűjelekre előír. Mivel tehát a rendelkezés nemcsak az 1953. január 1. előtt születettekhez vonatkozik, talán az is lehetséges, hogy

a továbbiakban - ha a törvényjavaslat pontos szövegét nézzük - majd olyan ragadványneveket is anyakönyveztetni lehet, mint például Mengyi-Voldemort Roland. Nem tudom, hogy erre irányul-e az önálló képviselői indítványuk.

Éppen ezért tudom azt mondani, hogy sokkal elegánsabb és sokkal demokratikusabb lenne, ha a kormány ezeket a javaslatokat a nevére venné, és nem azt a gyakorlatot erősítenék, hogy minél gyorsabban átmenjen a parlamenten, mondjuk, az MTA ne tudjon beleszólni, ne kelljen hatástanulmányokat kikérni ezekben a kérdésekben, hanem egyszerűen csak átvigyük ezeket a javaslatokat. Éppen ezért kérem, hogy ezt a gyakorlatot, amennyiben tehetik, mellőzzék. Köszönöm. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Most megadom a szót Gyüre Csaba képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. GYÜRE CSABA, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Amikor megláttam ezt a törvényjavaslatot, egy történet jutott az eszembe, amit szeretnék itt elmesélni. Én Fényeslitke nevezetű faluból származom Szabolcs-Szatmár-Bereg megyéből, ott fordult elő ez az eset. Egy kívülálló, nem falubeli ember keresett egy embert a faluban, a főutcán ment végig, odament egy idős nénihez, és mondta, hogy - mondok egy nevet - ő Kovács Istvánt keresi. A néni gondolkodik, gondolkodik, majd azt mondja, hogy én már itt lakom hetven éve, de ebben az utcában Kovács István nem lakik. Azt mondták magának, hogy itt lakik? Igen, itt lakik az utca elején. Hát itt biztos, hogy nem lakik. Elindul az úriember, megy tovább, egyszer csak a néni utána-szalad, s mondja, álljon már meg, jöjjön már vissza, jóember, hát az az én férjem, mondta a hölgy. Nem azért, mert olyan rossz volt a memóriája, hogy elfelejtette a férje nevét, hanem azért, mert a faluban mindenki a ragadványnevet ismerte a férjét, a családot, csak így szólították őket, a lemenőket is így szólították, és a saját feleségének nem jutott eszébe, amikor a rendes nevére szólították, hogy a férjéről lenne szó.

Tehát hogy a ragadványnevek van-e jelentősége: nyilvánvalóan óriási jelentősége van, s ahogy az előterjesztésben, illetve annak indoklásában is szerepel, bizonyos területeken ennek sokkal nagyobb jelentősége van, és elsősorban a falvak, a vidéki települések azok, ahol a ragadványnevek élnek, a mai napig használják őket. S valóban úgy van, ahogy az előttem felszólalók is már említették, ezek a ragadványnevek kialakulhattak akár több száz éve is, ezek öröklődnek, öröklődhetnek, s ezek bizony léteznek.

Azonban az, hogy bejegyezzük-e őket az anyakönyvbe, elfogadjuk-e az anyakönyvi nyilvántartásba ezeket a neveket, az egy teljesen más kérdés. S ha már itt tartunk: meg tudjuk-e pontosan fogalmazni, mit jelent az, hogy ragadványnév, ez pontosan definiálva van-e a magyar nyelvészetben. Én

ennek igyekeztem utánanézni, és arra jutottam, hogy bizony nincs egy olyan egységes álláspont, ami kialakult volna Magyarországon. Hogy ez hogyan is alakult, ennek a történetéről mondanék néhány szót, aminek utánanézttem.

Az első említése a ragadványnévnek így leírva nyelvészeti lapban 1872-ben jelent meg a Magyar Nyelvőrben. Szilády Áron nyelvész volt az, aki elkezdett foglalkozni a ragadványnevekkel. Hogyan is fogalmazta meg ő azt, mit jelent az, hogy ragadványnév? „Én a nép között csúfnéven kívül ragadványnévnek szintén hallottam a gúnynevet, és megvalom, nem tartom helytelen nevezetnek.” Tehát ő azt mondja, hogy a csúfnéven kívül a ragadványnév fogalmat is használják, és hogy ez a gúnynévnek egyfajta variációja. Ő is megállapítja, hogy a felmenők csúfnévét a leszármazók öröklik, és adott esetben lehet, hogy ez a felmenőnél még csúfolódás volt, viszont lehet, hogy az unoka már büszkén fogja ezt a nevet viselni, és sokszor szinte akár a vezetéknev szerepét is átveszi, jegyzi meg Szilády Áron. Én is erre utaltam.

Aztán Lőrincze Lajos, a híres magyar nyelvész is foglalkozott ezzel a kérdéssel. Ő már különbséget tesz a ragadványnév és a gúnynev között, de szerinte a különbség nem határozható meg minden formában, tehát minden esetben nem lehet elkülöníteni egymástól a gúnynevet a ragadványnévtől. Ő a megoldást abban látta, hogy Magyarországon az ország minden területéből ezeket a ragadványneveket össze kellene gyűjteni, elemezni kellene, és ezek elemzése alapján lehetne valamit meghatározni, hogy pontosan mi is a ragadványnév fogalma.

A későbbiek során Tóth Katalin névkutató is foglalkozott azzal, hogy megállapítsa, mi az, hogy ragadványnév. Ő egy tágabb gyűjtőkategóriát határozott meg, amelynek alcsoportjai vannak. Azt mondja, hogy a ragadványnéven belül olyan alcsoportok vannak, hogy megkülönböztető név, gúnynev és csúfnév. A csúfnévet általában gyerekek adják, ez tehát csúfolódásból származik, és a csúfnév sok esetben gúnynévként rágald a felnőttre is. Egyébként ezzel nagyon sokat foglalkoznak kutatók, és diákok is írnak arról szakdolgozatot, hogy az iskolában elnevezett csúfnév hogyan válik majd ragadványnévvé, vagy hogyan ragad rajta egy családon. Tehát Tóth Katalin így csoportosította a ragadványneveket.

Ezt követően Ördögh Ferenc nyelvész foglalkozott ezzel. Ő másfajta módon közelítette ezt meg: közömbös hangulatú ragadványnév, elismerést, kedvességet kifejező bókneveket határoz meg a második csoportban, és csúfolódó hangulatú gúnyneveket határoz meg a harmadik csoportban.

Balázs Judit nyelvész később azt mondja, hogy ragadványnak tekinthetünk minden olyan névelemet, amely egy közösség névhasználatában valamiféle funkcionális okból a megnevezett személyhez tapad; mondja ő, hogy mi a ragadványnév.

Hajdú Mihály szerint az a névelem, amit a hivatalos keresztnév és családnéven, valamint a beceneven kívül az emberek adnak egymásnak, bármilyen

szándékkal is. Tehát azt látjuk, hogy így változik a ragadványnév meghatározása, ahogy megyünk előre az időben.

A XX. század legvégén, a kilencvenes években Kálmán Béla, aki szintén nyelvészprofesszor, is meghatározza, mondván, a közösség ruhazza az egyénre, gyakran akarata ellenére. Azt gondolom, itt nagyon jelentős a második fordulat, hogy gyakran akarata ellenére ruhazza rá.

A XXI. században pedig e témában Fehér Kriszta legfrissebb megfogalmazása: a nem hivatalos névadással keletkezett, az adott beszélő közösségtől származó személynevek a ragadványnevek. Tehát azt láthatjuk, hogy a magyar nyelvészetben még a mai napig sincs pontosan meghatározva az, hogy mit is jelent a ragadványnév fogalma.

Én azt gondolom, adott esetben fontosabb lenne, hogy előbb a fogalommal legyünk teljesen tisztában, legyen egy pontos, egzakt megfogalmazás, erre lenne szükség, és abban az esetben lehetne beszélni arról, hogy anyakönyvezhető-e a ragadványnév.

(14.30)

Mi is az oka? Már mindenképp felmerült valamilyen formában, hogy mi az oka annak, hogy valamilyen ragadványneveket adnak embereknek. Egyrészt lehet megkülönböztetés céljából. Nyilván egy településen, például a mi falunkban is azért voltak ragadványnevek, mert Fényeslitkén a lakosság egynegyedét Gyüriének hívták, ennek alapján kialakultak megkülönböztető szavak, megkülönböztető betűjelzések. Ezzel végül is nincs is gond, és a jelenlegi anyakönyvi szabályozás is lehetővé teszi azt, hogy a megkülönböztető betűjelzés a vezetéknev előtt, ponttal jelölve megkülönböztesse egymástól az azonos vezetéknevűeket, és ennek alapján egyértelműen tudják azt, hogy melyik családból is származik valaki.

Tehát egyrészt a megkülönböztetés az oka annak, hogy ragadványnevek alakulnak ki, másrészt pedig a gúnyolódás. Ez az a forma, amikor elgondolkodtató az, hogy vajon a ragadványnév, ami mindenképp kiemeli, hogy bizonyos szempontból csúfnév vagy gúnynev, vagy gúnyolódás, mások kicsúfolása az oka, hogy ezt adták, hogy valóban célszerű-e adott esetben ezt bejegyezni az anyakönyvbe. Főleg akkor, amikor, és elnézést mindenkitől, aki itt van, de nem fogom kimondani, nagyon sok esetben ezek a ragadványnevek nem is szalonképesek. Nem szívesen hoznék a faluból sem példát arra, hogy milyen ragadványnevek alakultak ki. Ezt nem szeretném elmondani. Más kérdés persze, hogy ezek az anyakönyvbe adott esetben nem voltak bevezetve, tehát nem kérhetik most sem azt ezek után sem, hogy a ragadványnevet be lehessen jegyezni, hiszen nem volt a felmenők anyakönyvében sem, legalábbis általában nem, ez a fajta gúnynev nem volt bejegyezve ragadványnévként.

Tehát ezek után feltenném azt a kérdést, hogy tényleg szükség van-e erre a módosításra. Mert ha megkülönböztetni akarunk valakit, akkor a betűjel-

zessel egyértelműen meg tudjuk tenni a családok elkülönítését az eddigi szabályozás alapján. Másrészt nagyon sok esetben ez gúnynev vagy csúfnév, ebben az esetben pedig, azt gondolom, semmilyen formában nem lenne helye, hogy az anyakönyvbe ez bekerüljön. Tehát számomra kétséges az, hogy indokolt-e ennek a törvényjavaslatnak az elfogadása. Azt gondolom, nem lehet ebben a témában dönteni nekünk itt, akik nyelvészeti szinten laikusnak számítunk, nem tudom, hogy vannak-e a parlamentben nyelvészek, nyelvészprofesszorok, szerintem nincsenek, az ő véleményük kikérése nélkül. Azt gondolom, hogy felesleges belemenni egy ilyenbe.

Nehéz azt mondani, hogy ellenezzük, mert ebben semmiféle politikai felhang nyilván nincsen, ez kizárólag szakmai kérdés, hogy erre szükség van-e. Azt gondolom, ha sikerülne még megfelelő formában ebben a vitában meggyőzni bennünket, megdönteni azokat a kétségeket, amiket én itt megfogalmaztam jelenlegi felszólalásomban, ha ezeket a kétségeket az előterjesztők eloszlatják, akkor elfogadható lenne. De jelen pillanatban úgy gondolom, inkább a tartózkodás a megfelelő gombnyomás ebben az esetben erre a törvényjavaslatra. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Sallai R. Benedek tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Az LMP képviselőcsoportja részéről Sallai R. Benedek képviselő úr mondja el a frakció véleményét.

SALLAI R. BENEDEK, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Ha megengedi, a saját véleményemet mondom el. Itt ücsörögve, hallgatva a vitát két dolog jutott az eszembe. Elsőként dr. Gyüre képviselőtársamnak köszönöm szépen az MTA doktori disszertációt és kimerítő irodalmi áttekintését a témának. Nagyon-nagyon érdekes volt hallgatni ezt. Másodsorban, ha meg nem sértem az előterjesztőt, teljes tisztelem mellett azért mindig példaértékű az, hogy a KDNP milyen komoly politikai éleslátással tekint Magyarország legfőbb társadalmi problémáira és kérdéseire, és miket hoz ide, a parlament elé. Nyilvánvalóan indokolatlan Magyarország vidéki helyzetéről beszélni, hogy mi történik a magyar közutakkal, mi lesz a magyar kórházakkal, hogyan lehet az oktatást javítani. Tehát ezt a politikai éleslátást szerettem volna megdicséreni.

De, hogy ne csak politikai kritikát mondjak, ugyanakkor én kevesebb kockázatot láttam ebben, mint jobbikos képviselőtársam. Hiszen én is olyan helyről jövök, ahol minden utcában van egy Nagy, egy Kis, egy Kovács, egy Molnár, és teljesen természetes, hogy egy 8-10 ezres közösségben mindegyik ragadványneveket használt. Úgy láttam a jogszabályban, hogy csak a lehetőséget teremti meg annak, hogy valaki felvegye. Beszéltem Túrkevén olyan emberrel, akit „Kétszer” Kovácsnak hívnak azért, mert a dédnagyapájának kovács volt a szakmája, és így rajta maradt a családon. Ő mindig szeretettel emlékszik a dédpapára, ezért használja. De Túrkevén van a „Szur-

tos” Molnár, aki viszont egy helytörténeti kiadványban kifejezetten kérte, ne hogy megemlítsük azt, hogy őt hogy hívják, és minden bizonnyal ő nem fogja felvenni. Ennek megfelelően nincs ez a kockázat.

Amiért viszont az egész felszólalásra gombot nyomtam, egy dolgot szerettem volna elmondani. Ha már van ez a kezdeményezés, ha már a KDNP most ebben látja a legnagyobb társadalmi problémát, amivel foglalkozni kell, akkor egyvalami nagyon jó lett volna. A 10-20 évvel ezelőtt... *(Közbeszólásra:)* Bocsanat, elnézést kérek, tisztelettel elnézést kérek Gyopáros Alpár képviselőtársamtól, fideszes előterjesztés. Tehát a fideszesek látják ezt a problémát ilyennek, helyesbíttek máris. Egyetlenegy dolgot szeretnék kérni. Magyarországon 20-25 éve volt egy olyan mozgalom, amit úgy hívtak, hogy honismereti mozgalom, és nagyon sok kisközség, kisteleplülések, azok művelődési intézményei támogatták és segítették a helyismereti, honismereti kutatásokat.

Magyarországon ez az elmúlt tíz évben már sajnos nagyon-nagyon visszaszorult, részben az önkormányzatok kivéreztetésével, hogy pár tízezer forintos támogatásokat kapjanak civil szervezetek, nem nagyon van lehetőségük. Sajnos, a Nemzeti Civil Alap meg a nemzeti civil együttműködés, meg ezek a pályázati alapok jó ideje, nem most, az önök kormányzása idején, már előtte is részben pártközeli kifizetőhelyek voltak. Nagyon jó lenne, ha annak találnának az előterjesztés mellé bármilyen forrást, hogy azok a jellegű honismereti kutatások, amelyek a helyi identitás erősítését szolgáló gyökereket tudják feltárni, újra egy picit támogatva legyenek.

Nagyon sok embernek a helyhez való kötődését, a helyi hagyományokhoz való ragaszkodását, családjának gyökereit helyi szinten szerintem erősítheti az ilyen jellegű forrásfelhasználás, hogy az ilyen jellegű előterjesztéseknek gyakorlati hasznuk legyen, és a gyakorlatban megjelenjen az alkalmazásuk, összességében szerintem nagymértékben segíthet. Ennek megfelelően ezt szerettem volna csak figyelmükbe ajánlani.

Egyébként én nem látok benne semmi kivételalót, tudomásom szerint a frakciónk támogatni fogja ezt az előterjesztést, nem látunk benne olyan közbiztonsági vagy társadalompolitikai kockázatot, amivel szemben fenntartásokat kellene megfogalmaznom. Köszönöm a szót, elnök úr. *(Dr. Gyüre Csaba tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm. Megadom a szót Gyopáros Alpár képviselőnek, miután független képviselő nem jelentkezett, kétperces nincsen, így további felszólalások következnek. 15 perces időkerete van.

GYOPÁROS ALPÁR (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Csak nagyon röviden szeretnék válaszolni, mert az az érzésem, hogy ellenzéki képviselőtársaim nem olvasták el a javaslatot. *(Közbeszólásra:)* De, ez így van. Ugyanis itt szó sincs arról, hogy ragadványneveket vennének fel a könnyítés érdekében azok, akik ezt szeretnék. Az, amiről önök beszélnek, a név-

változtatás. A névváltoztatás a megfelelő, Belügyminisztérium alá tartozó hivataloknál, a megfelelő megszorításokkal, a megfelelő eljárás lefolytatása mellett... - eddig is és a jövőben is természetesen erre lesz lehetősége annak, aki ezt szeretné.

Itt arról van szó, hogy már az anyakönyvbe bejegyzett, ám a későbbiekben, a jelenleg hatályos szabályozások szerint ragadványnévként minősített név viselése válik, például az elektronikus anyakönyvi rendszerbe való bevezetésekor és onnantól kezdve a továbbiakban is az adott személy részére a jogává. Hogy konkrétumot mondjak, közel sem tettem, Heringes képviselő asszony megjegyzése ellenére, történeti áttekintést, most egy nagyon rövidet teszek, tényleg csak egy nagyon rövidet.

Anyakönyvezés Magyarországon a XVI. század óta zajlik, az egyházi anyakönyvezés, és 1890 óta zajlik állami anyakönyvezés. Onnantól kezdve számos eljárási rendelkezés született arra vonatkozóan, hogy az anyakönyvezést az állami anyakönyvvezetőnek hogyan kell megtennie. Ezek nem voltak szinkronban ez alatt a 130 év alatt. Azaz, voltak olyan esetek, amikor az adott, mondjuk, két tulajdonnévvel rendelkező személy, amiből eredetileg lehet, hogy az egyik ragadványnév volt, de aztán rendes, viselt tulajdonnévvé vált; tehát a két tulajdonnévvel rendelkező személy két tulajdonnévet volt, hogy kötőjellel választották el, volt, hogy egy szünettél, volt, hogy zárójelbe tették a másikat, volt, hogy kettőspontok közé tették, volt, hogy idézőjelbe tették és így tovább.

A jelenleg hatályos szabályozás szerint azokat a korábban bejegyzett második tulajdonneveket, családi neveket, amelyeket ezzel a megkülönböztetéssel láttak el, ragadványnévként kell tekinteni. Ezt nem mi találtuk ki, ez már az 1982. évi, meg nem mondom, hányadik törvényerejű rendeletben is így fogalmazódott meg, ami az anyakönyvre vonatkozott.

(14.40)

Tehát egyszerűen ez az eljárásrend hatályos, és ez akkor válik világossá, amikor valakit bejegyeznek a saját korábban viselt nevének anyakönyvbe, és azzal találkozunk, hogy például egy elektronikus adatfeltöltés során kiderül, hogy az ő édesapját vagy a nagyapját a jelenleg hatályos szabályozás szerint ragadványnévként illették, ami valójában nem az volt, a saját második családneve volt, csak a jelenlegi szabályozás szerint ragadványnévként tekintették.

Ezt pedig kizárja a hatályos szabályozás, és ezen kíván módosítani ez a szabályozás. Tehát mindannak, amit például Gyüre képviselő úr mondott, én is érdeklődéssel hallgattam a gúnynevekről, ragadványnevekről szóló, valóban komoly értekezését, de ehhez a törvényhez ennek nincsen köze, illetve ehhez a módosítási javaslatához nincsen köze. Tehát az, aki egyszerűen csak egy névváltoztatási kérelemmel akar élni, eddig is megtehetette, ezután is megteheti, egy másik eljárási rendben. Ez azokon segít, akiknek a jelenlegi szabályozás nem engedi meg, hogy a koráb-

ban viselt nevét úgy viselje, ahogy egyébként az élete során, 30-40 éven keresztül azt viselhette. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Két percre megadom a szót Gyüre Csaba képviselő úrnak.

DR. GYÜRE CSABA (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Csak reagálni szeretnék Alpáros Gyopárnak... *(Derűltség.)* - bocsánat, elnézést kérek -, Gyopáros Alpárnak a szavaira. Egyrészt szeretném visszautasítani azokat a vádakat, a Jobbik Magyarországért Mozgalom soha nem tesz olyat itt a parlamentben, hogy úgy reagálnánk valamire, hogy azt nem olvassuk el. Tehát nem szeretném itt a lisszaboni szerződést emlegetni, az előző napirendnél épp eleget fel volt emlegetve, hogy más pártoknál azért ez előfordul; nálunk ilyen nem fordul elő, természetesen elolvassuk. Ennek ismeretében döntünk arról majd, hogy hogyan szavazunk, és ennek ismeretében mondjuk el a vitában az érveinket is. Ebben valóban igaz az, hogy ez arra is vonatkozik, amiről ön beszélt, de általában, az általános megfogalmazás a ragadványnevekkel kapcsolatos ebben a szövegben.

Tehát a ragadványnevekről: lehet, hogy ezek a múltban a rendes vezetéknevet minősítették ragadványnévként, előfordulhat, nyilván nagyon sok ilyen eset volt, de ez a törvényjavaslat nem definiálja precízen a szöveget, hogy csak ezekre vonatkozik, hanem a ragadványneveknek a megfogalmazását használja. Ezért mondtam én el azt a véleményt, amit ezzel kapcsolatban elmondtam, és valóban úgy van, amit ön elmondott, hogy a régi vezetékneveket, amelyeket ragadványnévként minősített a későbbi törvény, azokat törölték, azokat vissza lehet venni, ez igaz. Ez igaz, de minden ragadványnévre is, ami korábban az anyakönyvben szerepelt a felmenők esetében, azokat is vissza lehet venni. Én csak azokkal kapcsolatban fejeztem ki a kétségemet, hogy ezekben akár gúnynév, akár csúfnév, akár más is szerepelhet, és gondolom, hogy szerepelt is, amit annak idején beanyakönyveztek, akár a XVII., XVIII., XIX. században, amit egyébként már a XX. században nyilván nem tettek volna bele. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Megkérdezem, hogy kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok.

Tisztelt Országgyűlés! Az általános vitát lezárom, és jelzi Vejkey képviselő úr, hogy az előterjesztők nevében válaszolni kíván a vitában elhangzottakra.

DR. VEJKEY IMRE (KDNP): Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Mindenekelőtt köszönöm a kormánynak, a kormánypártoknak és az LMP-nek a támogatását a törvénymódosítás tekintetében.

Az MSZP és a Jobbik részére, akik most még nem támogatják a törvénymódosítást, az alábbiakat adnám röviden elő.

Az anyakönyvi eljárásról szóló 2010. évi I. törvény módosításáról szóló T/12067. számú törvényjavaslat lényegében kiegészíti a családi név korrekciójának a fogalmát annak érdekében, hogy az anyakönyvbe korábban bejegyzett ragadványnév újra viselhetővé váljon. A fenti módosítással a törvény továbbra sem automatikusan tenné a családi név részévé a ragadványnevet, de a módosítás engedményt fogalmaz meg, mivel lehetővé teszi a korábban bejegyzett ragadványnév viselését az érintett nyilatkozata alapján, az erre irányuló szándéka szerint.

A törvényt módosítással összefüggésben mindenképpen érdemes megteremteni annak a lehetőségét, hogy a módosított rendelkezéseket a folyamatban lévő ügyekben és a megismételt eljárásokban is lehessen alkalmazni, mivel mindez az állampolgárok számára a korábbinál kedvezőbb lehetőségeket és szabályokat fogalmaz meg.

Kérem mindezek alapján a tisztelt parlamenti pártokat, hogy támogassák az anyakönyvi eljárásról szóló törvény módosítását. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Vejkey képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőségük.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következnek az **egységes elektronikus ügyintézési rendszer kialakításához szükséges egyes törvények módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/12173. sorszámon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Pogácsás Tibor úrnak, a Belügyminisztérium államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének, 30 perces időkeretben.

POGÁCSÁS TIBOR belügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! 2015-ben fogadta el a parlament az elektronikus ügyintézésről szóló törvényt, amely törvény hatályosulásának feltételeit a központi informatikai fejlesztések a kötelezettségek teljesítéséhez szükséges mértékben biztosítani fogják.

A most tárgyalt törvényjavaslat e törvény teljesítésének az ágazati törvényekben még meglévő akadályait hártja el. Az elektronikus ügyintézésre vonatkozó kötelezettség a tavaly elfogadott szabályozás alapján 2018. január 1-jétől lesz kötelező, illetve akkor kerül bevezetésre, de azoknál a szerveknél, ahol erre már a feltételek adottak, 2017. január 1-től elindítható.

Az e-ügyintézési törvény egy olyan keretjogszabály, amely általánosságban fogalmazza meg, hogy az egyes elektronikus ügyintézésre kötelezett szervezeteknek az elektronikus eljárásaik során milyen módon kell egymással és az ügyfelekkel kapcsolatot tartaniuk, valamint az ehhez szükséges informatikai és technológiai fejlesztések jogalapjai is biztosításra kerülnek.

Az ügyek körét az e-ügyintézési törvény tágran értelmezi. Ez alá tartozik minden, a közhatalom gy-

korlásával összefüggésben lefolytatott eljárás, a közüzemi szolgáltatók előtti eljárások, a bírósági ügyek is, úgy az alap-, mint a jogorvoslati eljárások. Azaz a törvény hatálya nemcsak a hatósági eljárásokra, hanem valamennyi ügyre kiterjed.

Az elektronikus ügyintézés általánossá tételére vonatkozó szabály lényege, hogy alapértelmezésben az ügyfél jogosult ügyintézési cselekményeit elektronikus úton végezni, nyilatkozatait elektronikus úton megtenni, ezt csak a törvény vagy az eredeti jogalkotói hatáskörben megalkotott kormányrendelet zárhatja ki. Viszont nyilvánvalóan nincs elektronikus ügyintézés azokban az ügyekben, ahol a törvény, illetve az eredeti jogalkotói hatáskörben megalkotott kormányrendelet az ügyfél személyes megjelenését vagy a meghatározott okiratok másként nem pótolható benyújtását teszi kötelezővé. De nyilván arra törekszünk, hogy ez csak akkor forduljon elő, ha elengedhetetlen.

Az e-ügyintézési törvény szabályainak végrehajtásához a jogrendszerből ki kell iktatni minden olyan szabályt, amely a törvény gyakorlati érvényesülésének gátat szab, azaz a fenti alapvető szabállyal ellentétes. Erre figyelemmel a kormány határozatban jelölte meg a jogrendszer felülvizsgálatával kapcsolatos lépéseket, és ez alapján az érintett minisztereknek felül kellett vizsgálni az ágazati jogszabályokat, meg kellett vizsgálniuk az elektronikus ügyintézés tilalmának, korlátozásának, valamint az ügyfél személyes megjelenési kötelezettségeinek a szabályait, az elektronikus ügyintézés és a bizalmi szolgáltatók általános szabályairól szóló törvényhez képest szabályozott eltéréseket. Ezen vizsgálatok alapján és az ezekből készített javaslatok alapján alkotta meg a Belügyminisztérium a most tárgyalt törvényt.

A törvényjavaslat a kormány bürokráciacsökkentési törekvéseivel összhangban utat kíván törni az elektronikus ügyintézés számára, fel kívánja számolni az ezt gátló tényezőket, és egyszerűsíteni kívánja az eljárásokat.

A törvényjavaslat a fentieknek megfelelően közel 80 ügyben szünteti meg az elektronikus ügyintézés akadályait, korlátait. A javaslat mindezeket túl az e-ügyintézési törvény negyedik, bizalmi szolgáltatásokkal kapcsolatos része fogalmainak használatát is átvezeti a magyar jogrendszeren, ezzel biztosítva az egységes fogalomhasználatot. Ez utóbbi rendelkezésre az uniós szabályozás miatt is szükség van.

(14.50)

Mindezekre figyelemmel az elektronikus ügyintézés széles körű elterjedésének biztosítása, a polgárok és a vállalkozások adminisztratív terheinek enyhítése, valamint az ügyek egyszerűbb intézése érdekében kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy támogassák a javaslatot. Köszönöm a szót, elnök úr. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalások követ-

keznek. Elsőként megadom a szót Vas Imre képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. VAS IMRE, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A kormány nemrégiben nyújtotta be az előttünk fekvő javaslatot, amelyben több ágazati jogszabály módosítását célozza. A jogszabálytervezet azzal a céllal került benyújtásra, hogy az elektronikus ügyintézés és a bizalmi szolgáltatások általános szabályairól szóló 2015. évi CCXXII. törvény, közkeletű nevén e-ügyintézési törvény rendelkezéseinek végrehajtásához kiszűrjön minden olyan szabályt a jogszabályrendszerből, amely a törvény gyakorlati érvényesülésének gátat szab.

A XXI. század technikai fejlődéséhez igazodva 2012-ben megszületett a Magyar-program, amely az egész közigazgatás fejlesztését célozza, ám azt is egyértelműen leszögezi, hogy egy jól működő állam elengedhetetlen feltétele az elektronikus szolgáltatások fejlesztése. Ezzel összefüggésben nagy előrelépést jelentett az elektronikus ügyintézés európai uniós szintű egységesítése terén a 910/2014/EU rendelet, közkeletű nevén eIDAS-rendelet, illetve annak nyomán hatályba lépett az e-ügyintézési törvény. Hadd tegyem hozzá, hogy a rendeletet már '16. július 1. napjával hatályon kívül helyezték, így az eIDAS-rendelet alkalmazásához szükséges korrekciókat az e-ügyintézési törvény elvégezte. Az ágazati törvényekben ugyanakkor több helyen szükséges a megváltozott fogalmak technikai átvezetése, amely a most tárgyalt javaslatban szintén átültetésre került.

Az említett jogszabály tehát olyan keretjogszabály, amely általánosságban fogalmazza meg, az egyes elektronikus ügyintézésre kötelezett szervezetek az elektronikus eljárás során milyen módon kell egymással és az ügyfelekkel kapcsolatot tartaniuk, valamint az ehhez szükséges informatikai-technikai fejlesztések jogi alapját is biztosítja. Ez azt jelenti a gyakorlatban, hogy az állampolgároknak nem szükséges befáradniuk a hivatalba, hanem lehetőségük van akár otthonról is ügyeik intézésére. A szabályozás lényege, hogy alapértelmezésben az ügyfél jogosult ügyintézési cselekményeit elektronikus úton végezni, nyilatkozatot elektronikus úton megtenni, ezt csak törvény vagy mint ahogy államtitkár úr is mondta, a kormány eredeti jogalkotói hatáskörében megalkotott kormányrendelet zárja ki.

A törvény hatálya nemcsak a hatósági eljárásokra, hanem valamennyi ügyre, például peres ügyekre, panaszügyekre vagy akár pályázatokra is kiterjed. Megjegyzem, hogy a Közigazgatási Elektronikus Közszolgáltatások Központi Hivatalának felmérése szerint tízből hat magyar állampolgár már elsősorban interneten keresztül intézi hivatalos ügyeit, mi több, ez szám 2015-ben a két évvel korábbi adatokhoz képest nyolcszorosára nőtt, és folyamatosan növekszik. Ugyanakkor egyes esetekben a személyes jelenlét mindenképpen indokolt, valamint bizonyos ügyekben az eredeti okirat benyújtása nem kerülhető

meg, amelyekre a javaslat természetesen tekintettel van. Ilyen elsősorban az eljárási törvények szerinti személyes meghallgatás: főszabály szerint továbbra sem elektronikus úton történik. Másodsorban a személyi állapot-változással járó elektronikus eljárásoknál továbbra sem lesz lehetőség, így például házasságot sem lehet elektronikus nyilatkozattal kötni. Harmadsorban az elektronikusan nem leképezhető okmánytípust megkövetelő eljárásokban megmarad az eredeti példány benyújtásának kötelezettsége, és van olyan, amikor az okirat bemutatása szükséges, például, hogy az eredeti vagy hamisított-e. Végezetül szeretném kiemelni, hogy az ágazati törvények felülvizsgálata alkalmával az e-ügyintézési törvény módosítása is indokolt a gyakorlati tapasztalatokra tekintettel néhány esetben, amelyekre itt most nem térnék ki külön.

A jelen törvényjavaslattal végrehajtott módosításokat csak akkor kell alkalmazni 2017. január 1-jétől, ha az eljáró szerv az elektronikus ügyintézés bevezetését egyébként ettől az időponttól vállalta, továbbá az ügyek elektronikus intézhetőségének biztosítása 2018. január 1-jétől kötelező.

Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Összességében tehát elmondhatom, hogy a kormány törekszik összekapcsolni az állampolgároktól érkező igényeket és az online közigazgatási szolgáltatások elérhetőségét a hatékonyság érdekében. Kérem, támogassák a törvényjavaslat elfogadását. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok sorából.)*

ELNÖK: Köszönöm, Vas Imre képviselő úr. Most megadom a szót Firtl Mátyás képviselő úrnak, a Kereszténydemokrata Néppárt képviselőcsoportja vezérszónokának.

FIRTL MÁTYÁS, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Az előttem szólók már részletesen ismertették a törvényjavaslatot az egységes elektronikus ügyintézési rendszer kialakításához szükséges egyes törvények módosításáról. A törvény módosítás 95 törvényben eszközöl változásokat, az én felszólalásomban most magára a kerettörvényre, az elektronikus ügyintézési és bizalmi szolgáltatások általános szabályairól szóló 2015. évi CCXXII. törvényre, a továbbiakban az e-ügyintézési törvényre, illetve változásaira fókuszálnék.

A keretjogszabály általánosságban fogalmazza meg, az egyes elektronikus ügyintézésre kötelezett szervezetek az elektronikus eljárásaik során milyen módon kell egymással és az ügyfelekkel kapcsolatot tartaniuk, valamint az ehhez szükséges informatikai-technikai fejlesztések jogi alapját is biztosítja.

Az e-ügyintézési törvény meghatároz elektronikus ügyintézésre kötelezett szervezetet, és szabályozza azokat a folyamatokat, amelyek az elektronikus ügyintézésre kötelezett szervezet külső és egymás közötti vagy ügyfelek irányába történő kapcsolatai tekintetében értelmezhetők. A törvény hatálya nemcsak

hatósági eljárásokra, hanem valamennyi ügyre, mint ahogy elhangzott, peres ügyekre, panaszügyekre, pályáztatásokra s a többire is kiterjed.

A biztosítandó funkciók a törvényben az e-ügyintézésre kötelezett szerv kötelezettségeiként jelennek meg, amelyeket az e-ügyintézési törvény 25. § (3) bekezdése tételesen nevesít. Ezek teljesítése 2018. január 1-jétől kötelező, 2017. január 1-jétől pedig opcionális. A szabályozás jelentős része egyébként akkor lép hatályba.

A főbb kötelezettségek: az elektronikus ügyintézés biztosító szerv köteles olyan elektronikus ügyintézési biztosító információs rendszer működtetésére, amely biztosítja többek közt a hiteles elektronikus azonosítást, üzenetek biztonságos kézbesítését és fogadását, a kézbesítés visszaigazolását, az elektronikus aláírt dokumentumok feldolgozását, így a dokumentumok hiteles elkészítését, az eljárásért fizetendő terhek elektronikus fizetését és az elektronikus űrlapok kezelését.

Ahhoz, hogy e-ügyintézési törvényben meghatározott követelményeket az elektronikus ügyintézésre kötelezett szervek valóban teljesíteni tudják, az e-ügyintézési törvény bevezette a kormány által kötelezően biztosítandó központi szabályozott elektronikus ügyintézési szolgáltatások körét. Az elektronikus ügyintézés általánossá tételére vonatkozó szabályt az e-ügyintézési törvény 8. §-a tartalmazza. A szabályozás lényege, hogy alapértelmezésben az ügyfél jogosult az ügyintézési cselekményeit elektronikus úton végezni, nyilatkozatait elektronikus úton megtenni. Ezt csak a törvény vagy eredeti jogalkotói hatáskörben megalkotott kormányrendelet zárhatja ki, mint ez is már elhangzott.

Viszont nincs elektronikus ügyintézési kötelezettség azokban az ügyekben, ahol a törvény, eredeti jogalkotói hatáskörben megalkotott kormányrendelet az ügyfél személyes megjelenését vagy meghatározott okiratok másként nem pótolható benyújtását kötelezővé teszi. Erre azonban csak akkor van lehetőség, ha ez tényleg elengedhetetlen. Az e-ügyintézési törvény e rendelkezésének végrehajtásához a jogrendszerből ki kell gyomlálni minden olyan szabályt, amely a törvény gyakorlati érvényesülésének gátat szab, azaz a fenti alapvető szabállyal ellentétes. Ezzel a törvénymódosítással valósul meg ez a cél.

(15.00)

Az e-ügyintézési törvény tavalyi elfogadása óta a törvény felülvizsgálata kapcsán felmerült, hogy egyes kérdésekben maga az e-ügyintézési törvény módosítása indokolt, ennek főbb elemei az alábbiak.

Ha nemzetközi szerződés vagy az Európai Unió általános hatályú, közvetlenül alkalmazandó kötelező jogi aktusa alapján valamely, egyébként e-ügyintézési törvény hatálya alá tartozó eljárás vagy eljárás cselekmény kizárólag papír alapon zajlik, akkor ezek tekintetében nincs helye az elektronikus ügyintézésnek. Nincs helye elektronikus kapcsolattartásnak akkor sem, ha az irat minősített adatot tartal-

maz. A törvény kimondja, hogy ugyancsak nincs helye elektronikus ügyintézésnek olyan eljárási cselekmény esetében, ahol ez nem értelmezhető, például gépjármű eredetiségvizsgálat esetében is. A fogva tartott személy elektronikus ügyintézéshez való jogát a büntetés, az intézkedés, a kényszerintézkedés végrehajtása során a végrehajtás rendjének és a fogvatartás biztonságának megtartása, valamint a büntetőeljárás eredményessége érdekében törvény korlátozhatja.

Lehetőséget biztosít a törvény arra, hogy 2019. december 31-ig az elektronikus ügyintézés biztosító szervek a benyújtható elektronikus dokumentumok tekintetében méretkorlátot határozzanak meg, ennek meghaladása esetén tartós adathordozón kell az iratokat benyújtani. Ugyanígy lehetőség nyílik arra, hogy a sajátos méretű, alakú iratokat, ha digitalizálásuk aránytalan lenne, papír alapon is be lehet nyújtani. Kiemelt fontosságú, hogy a törvény deklarálja, eredeti jogalkotói hatáskörben megalkotott kormányrendelet kifejezetten eltérő rendelkezése hiányában, ha valamely jogszabály eredeti okiratot, dokumentumot, iratot követel meg az ügyféltől, akkor elektronikus ügyintézés esetén annak hiteles elektronikus másolata is elégséges. E rendelkezés nem alkalmazható olyan igazolvány, okirat esetében, amelynek bevonását vagy visszaszolgáltatását jogszabály vagy elektronikus ügyintézés biztosító szerv elrendelte.

Az előző pontra figyelemmel, ha a jogszabály az ügyféltől egy beadvány több példányban történő benyújtását követeli meg, elektronikus ügyintézés esetén egy elektronikus dokumentum is elég. A jogszabály lehetőséget adhat arra, hogy egyes ügyekben az ügyfél az iratát saját maga hitelesítse, ilyen esetben az ügyfél köteles vállalni az eredeti beadvány jogszabályban meghatározott ideig történő megőrzését és felhívásra történő bemutatását.

Ha a gazdálkodó szervezet hiteles elektronikus elérhetőséggel nem rendelkezik, az eljárás papír alapon lefolytatható, de az elektronikus ügyintézés biztosító szerv kezdeményezheti a gazdálkodó szervezettel kapcsolatban ezen kötelezettség nemteljesítése miatt törvényességi felügyeleti eljárás vagy hatósági ellenőrzés lefolytatását. Erre figyelemmel az egyes ágazati nyilvántartási törvényekben a hiteles elérhetőség mint nyilvántartó adat előírásra kerül.

Pontosításra kerül az elektronikus ügyintézés biztosító szervek, az elektronikus ügyintézésre kötelezettek köre, a központi ügyfél-regisztrációs nyilvántartással kapcsolatos szabályozás, valamint az, hogy mikortól illeti meg az elektronikus ügyintézés biztosító szervet az ügyfél azonosító adatai tekintetében az adatkezelés, az adatigénylés jogosultsága.

Új szolgáltatásként kerül nevesítésre a törvényben az általános célú elektronikus kérelem-űrlap, amely e-papírnak, e-szolgáltatásnak a célja az, hogy azokban az eljárásokban vagy egyszerű ügyekben is legyen lehetősége az ügyfeleknek beadványt elektronikus úton továbbítani a hatóság felé, amelyeket gyakoriságuk vagy egyéb ok miatt nem indokolt

elektronizálni, szakrendszeri ügyintézással támogatni. Sajátos építményfajták esetén a jogszabály dönthet úgy, hogy mely iratokat kell elektronikus kapcsolattartás esetén is papíron benyújtani.

Bízom abban, hogy ezt a javaslatot - az e-ügyintézés 2017. januári hatálybalépését alapozza meg ennek a törvénynek a módosítása, és úgy gondolom, hogy a többi parlamenti párt is ebben érdekelt - támogatni fogják. A KDNP részéről azt tudjuk mondani, hogy az elfogadását javasoljuk az elkövetkező időben. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Firtl Mátyás képviselő úr. Most megadom a szót Szakács László képviselő úrnak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. SZAKÁCS LÁSZLÓ, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Ház! Ez egy monstre javaslat, ami itt van előttünk, hiszen 95 törvényt módosít. Ezt már megszokhattuk a Fidesztől, illetve a kormánypártoktól, hogy jó sok törvényt kell ahhoz módosítani, mindenki talál benne valamilyenfajta kedvére valót, vagy legalábbis amit nagyon nehezen utasít el, és ebben szépen el lehet bújtatni pár olyan szabályt, amivel egész egyszerűen lehetetlen egyetérteni.

Most is 95 szabályt, 95 jogszabályt fognak módosítani, ezek közül kettő sarkalatos, ezek közül az egyik az Állami Számvevőszék és a közreműködésre kötelezett szerv közötti kapcsolattartás, a másik pedig a választási eljárásról szóló törvény, amelyet módosítani kívánnak. Mostantól már nem kell ügyfélkapun keresztül kommunikálni, a központi névjegyzékkel kapcsolatos kérelmeket a továbbiakban nem a választások hivatalos honlapján, hanem a Nemzeti Választási Irodához kell elektronikusan elküldeni, egymás között, azonosítatlan elektronikus úton kell ezeket eljuttatni oda.

Azt gondolom, hogy ezzel szemben nekünk a kritikákat persze meg kell fogalmazni, és nézzék, azért 2015 novemberében - ahogyan arra már emlékeztek bennünket többször is - előttünk álltak ezzel a javaslattal, és akkor nagyjában-egészében úgy jött ki, hogy aki ezt nem támogatja, az a XXI. századi modern, az elektronikus adatközlésen alapuló magyar közigazgatást nem támogatja. Most ehhez képest még életbe se lépett, még ki sem próbálták, már egy hatalmas módosítás előtt állunk ebben az ügyben. Nem utolsósorban - abban viszont muszáj kritizálnom a tárcát -, a nyár közepén, július 7-étől egészen július 20-áig társadalmi vitára is bocsátotta ezt a tárca, és valójában saját magát sem fárasztotta azzal és bennünket sem halmozott el azzal, hogy az előzetes hatásvizsgálatokat önök elvégezzék, velünk pedig megismertessék ezeknek az eredményeit, legalábbis előzetes hatásvizsgálati lapot egészen biztosan nem tettek közzé.

Úgy gondoljuk, hogy magának a jogszabályalkotásnak ez a fajta kapkodó módja azonfelül, hogy na-

gyon sok hibát rejt magában, főleg akkor, ha 95, majdnem száz jogszabályt változtatunk, persze, van ezek között olyan, amelyekkel egyet lehet érteni, de mindjárt mondtam kettőt, amivel nem lehet egyetérteni, és emellett még további rengeteg szabályt változtatnak, ebben benne van a hiba lehetősége is. Azt mondta Velez Árpád képviselőtársam 2015 novemberében, ez a mai napig igaz, önök éveket és milliárdokat költenek el arra, amit végül ki sem próbálnak, mert olyan gyorsan, szinte hónapról hónapra változnak azok a szabályok, amelyek alapján ezt használni kellene, hogy nem lehet ezt fölhasználni. Ezt valójában úgy hívják, pazarlás, államtitkár úr.

Tehát ha most önök véletlenül egy versenypiacon dolgozó bármilyen társaságnál lennének, ezt egészen biztosan nem engedhetnék meg maguknak, és így, hogy ezt pedig a közösből kell folyton finanszírozni - és majd mindjárt rátérek, miért fontos, hogy a közösből mit finanszírozunk -, akkor én úgy gondolom, okkal tesszük föl azokat a kérdéseket, hogy amiket korábban bevezetni kívántak, amin korábban dolgoztak, amelyre korábban ráfordítottak erőforrást, pénzt, adóforintokat, azokból mi lett. Fogja valaki használni? Nem gondolom, hogy ez így működik. Ez egy dologra jó, annak, aki a zavarosban akar halászni, annak önök kiváló terepet tudnak egyébként erre biztosítani, és mondok is erre egypár példát.

Ennek a törvényjavaslatnak a 10. §-ában egy olyan szabály van, ami láthatatlanná teszi azokat az embereket, akik megveszik a Rogán-féle letelepedési kötvényeket. Ezeknek az embereknek nem kell a magyar nyilvántartásban szerepelniük - 16 ezer ember, és önök éppen most küzdenek azért, hogy itt aztán senki be ne jöhessen az országba úgy, hogy nincsen regisztrálva, és nem tudjuk, hogy kicsoda -, ez van az egyik oldalon, a másik oldalon pedig azok az emberek, akik ide bejönnek, letelepedési kötvényt vesznek, azok olyan papírt hoznak magukkal, amilyet akarnak, és önök azt készpénznek veszik, olyan harmadik világbéli országokból ideérkezett papírokkal, amit vagy hatóság állított ki, vagy nem, vagy hitelesek, vagy nem, ami bele van írva, az vagy úgy van, vagy nem.

(15.10)

Önöknek ennyit jelent a bizonyosság, és így került egyébként Magyarországra egy elítelt orosz bűnöző egyébként az önöknek befizetett vagy a Habony-féle cégekbe befizetett mintegy 300 ezer euróért. Ide tudott kerülni egy orosz bűnöző, mert egész egyszerűen senki nem ellenőrzi, és most ez alapján a törvény alapján látszik, hogy amikor már majd idejön, akkor sem fogják ellenőrizni, államtitkár úr.

Úgy gondolom, ez elfogadhatatlan, főleg akkor, amikor egy olyan kormánnyal vitatkozunk ebben az ügyben, amelyik éppen most készül a biztonság hamis látszatát kelteni: az egyik oldalon azt kínálják a magyaroknak, hogy csak egy ikszet kell behúzni, és akkor biztonság lesz, a másik oldalon meg azt mond-

ják, hogy ezeket az embereket végül is nem kell regisztrálni, nem kell a végleges beutazás, a végleges kiutazás dátumáról tudni, nem kell tudni, hol vannak, és ha valahol a Kajmán-szigeteken vagy bármilyen egzotikus országban kiállított hatósági bizonyítványt ő idehoz arról, hogy ő milyen ember, azt önök pedig készpénznek veszik. Nagyjában-egészében ez erről szól, úgy gondolom, ez legalábbis elfogadhatatlan. Valószínűleg ez Rogán Antal csúcsteljesítménye, tehát hogy erről a 16 ezer emberről nem lehet tudni, hogy ők kicsodák, és valójában egy dolgot lehet tenni: bottal ütni a nyomukat. Úgy gondolom, ez nem lehet cél, államtitkár úr.

A másik pedig, ahol valójában a Rogán Antal-féle szabadalmat hasznosítják vagy annak a hasznosulásáról sikerül önöknek rendelkezni, a polgári perrendtartásról szóló törvény módosítása. Ezt önök úgy teszik, hogy egy sor olyan intézményre hivatkoznak egyébként már most a módosításban, ami létre sem jött. Ha ez egy kiszámítható, jó kormányzás lenne, ahol 2015 novemberétől 2016 szeptemberéig nem történik annyi változás, hogy amit eddig csináltak, azt ki kell dobni, akkor az ember úgy gondolná, hogy nem baj, majd később felállítják ezeket az intézményeket. Az a baj, hogy most attól kell tartani, államtitkár úr, hogy megváltozik a széljárás, és akkor majd nem lesznek ilyen intézmények. Egyébként arról nem beszélve, hogy ez egyáltalán nem felel meg az Európai Unió fokozott biztonságú aláírásra vonatkozó követelményeinek, tehát nemzetközi elfogadásra ebben a formában nem lehet számítani, az szinte kizárt.

Ezeken túlmenően ez a javaslat előírja, hogy a magyarországi letelepedés szándékával külföldről hazatérő magyar állampolgár nyilvántartásba vételéhez szükséges adatainak a bejelentését viszont csak személyesen teljesítheti. Ekkora különbséget, úgy gondolom, nem lehet tenni, és talán nem is érdemes. Tehát ha annak, aki vásárol letelepedési kötvényt - Pintér miniszter úr válaszleveléből tudjuk, hogy kik ők; azt nem tudjuk, hogy kik ők, hanem hogy milyen nemzetiségűek: oroszok, kínaiak, pakisztániak, szíriaiak, afgánok, törökök -, van pénze, és bármilyen egzotikus országból tud szerezni bármilyen hatósági igazolványt, ő jöhet, aki meg véletlenül külföldről úgy gondolná, hogy haza akarna jönni, mondjuk, a „Gyere haza” program, vagy nem tudom, minek a keretében, és véletlenül nincsen úgy kistaffirungolva, mint Andy Vajna, akkor őneki személyesen viszont el kell fáradni és kiváltani a magyar okiratokat. Nincs ez így rendben!

Úgy gondolom, ezt érdemes volna végiggondolni, és ez nem az elektronizáció, nem az internet jobb kihasználása. Azt már régebben kitalálták egyébként jól működő társaságok, jól működő e-közigazgatások, nem kell feltalálni újra egyébként a meleg vizet, azt kellene alkalmazni, amit mások is alkalmaznak. Nem gondolom, hogy ebben mi úttörők vagyunk, nagyon sok ilyen rendszer van. Az egy másik dolog, hogy itt nem az az érdek, hogy ez a rendszer működjön, hanem az az érdek, hogy valakinek a találmánya

hasznosuljon, mások pedig, hogyan mondjam, nyugodtan maradhassanak a homályzónában: bejöttek Magyarországra, valamikor, valamilyen papírokkal, innen mehetnek, amerre csak akarnak, tesznek, amit akarnak, és igazából ez önöket nem érdekli. Ez nem a biztonságról szól, államtitkár úr, és nem is arról, hogy valamit vissza lehet követni!

Még egy dolog. Nagyon sok dokumentumot fognak elektronikusan kérni. Tudják azt önök biztosítani, hogy ahhoz soha senki nem fog hozzáférni? Az elektronikusan továbbított adatoknak, az elektronikusan tárolt adatoknak van egy nagyon érdekes tulajdonsága: úgy is ellophatók, hogy az eredeti a helyén marad. Ezt hívják másolásnak. Biztos, hogy csak meghatalmazott ember fog hozzáférni? Tudnak önök ilyet csinálni?

Úgy gondolom, hogy ezekre a kérdésekre okkal és joggal várjuk a választ, illetve még egy-két dolgot muszáj vagyok kiemelni, amiről később majd Gúr Nándor képviselőtársam fog részletesebben beszélni.

A köztisztviselői és munkajogi szabályoknál az elektronikus ügyintézés tekintetében, úgy gondolom, nem szabad egy bizonyos szint alá menni. A közigazgatásban dolgozóknál a közbizalom és a bizalom, a beléjük fektetett bizalom, a munkavállalóknál pedig az őket megillető jogok védelme kellene hogy a legnagyobb fókuszban legyen. Ha jól értelmezzük ezeket a szabályokat, éppen most még nem, de a későbbiekben majd lehet, hogy még sms-ben is ki lehet majd valakit rúgni, de e-mailben már igen. Úgy gondolom, ez nem növeli a bizalmat a felé a közigazgatás felé, amelyre önnek is támaszkodnia kell, államtitkár úr, nekünk is, na de a betérő ügyfélnek is, őneki is ugyanerre a bizalomra kellene támaszkodnia. Na, ezt egészen biztosan nem szolgálja ez. Valamikor a személyes érintkezés, a személyes találkozás, bármilyen kínos is az, elkerülhetetlen, és ezt meg kell tenni.

Jogásként úgy gondolom, nagyon sok mindent megtanultunk az egyetemen, és tudjuk azt is, hogy bizonyos szerződéseket, bizonyos jognyilatkozatokat miért kell írásba foglalni. Nem azért kell írásba foglalni, hogy fogyjon a nyomtatóból a papír, azt még előbb találták ki, mint hogy lettek volna nyomtatók. Azért kell írásba foglalni, hogy valaki a kezébe foghassa, hazavihesse, értelmezhesse, ne csak egy képernyőn keresztül elolvashassa, no pláne, esetleg utánanyúlva bármilyen eszközzel még módosítsanak a korábban tett nyilatkozaton.

Úgy gondolom, ez a biztonság és a munkavállalói jogok jobb megbecsülése felé vezető út, illetve a bizalom felé vezető út nem erre felé vezet, államtitkár úr. Van, amiben érdemes maradni, mert az bizalmat épít, meg az jogot véd, valamiben meg muszáj haladónak lenni, én azt megértem. Higgyék el, az egyik legfontosabb dolog, hogy haladjunk a korrallal, és a XXI. század kihívásaira, a Z generáció kihívásaira mindenféleképpen tudjunk megfelelő válaszokat adni, de ne essünk át a ló másik oldalára egyrésztől, másrésztől meg ha valamit kitalálunk, akkor néha hasznosítsuk is, ne pedig csak folyton kidobjuk azokat a pénzüsszegeket, amelyeket erre

ráköltöttünk. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Gúr Nándor tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Szakács képviselő úr. Most megadom a szót Staudt Gábor képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. STAUDT GÁBOR, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Nincs köztünk vita abban, hogy az elektronikus ügyintézés fontos dolog, és ennek a mielőbbi elősegítése és a szükséges törvényi, technikai háttérének a megteremtése közös feladatunk, azt is lehet mondani, hogy kormányokon átívelő feladat. Ezt egyébként annak idején, legfőképp a szavak szintjén, a szocialista kormányok is elmondták.

Az előttünk fekvő javaslat nagyon sok törvényt módosít. Javarészt egyébként technikaiak ezek a módosítások, hiszen az e-ügyintézéshez megfelelő jogszabály-módosítások kellene, és a különböző törvényekben ezeket át kell vezetni, ez rendben is van így. Való igaz, hogy lehet találni olyan módosításokat is, amelyek esetleg, úgy érezzük, nem minden esetben indokoltak, hogy idekerültek, de azt mondom, hogy javarészt itt technikai módosításokról van szó, államtitkár úr, tehát én nem mondom azt, hogy ez egy olyasmi salátatörvény, amivel találkozni szoktunk, hogy különböző területeket csomagolnak össze. Ez valóban azért valamilyen úton-módon itt az elektronikus ügyintézés tárgykörében született.

Viszont egy-két dologra én is fel szeretném hívni a figyelmet. Amikor ide az Országgyűlés elé visszavissza kerülnek ezek a javaslatok, mindig megvitatjuk, hogy milyen jó, és mennyire kellene támogatni az e-ügyintézt, de azt láthatjuk, hogy sajnos az iram, ami a közigazgatást illeti, sokszor elmarad attól, amit prognosztizáltunk, és reméljük, hogy a jövőben nem ezek a tendenciák fognak érvényesülni.

Kimondható, hogy már 2,1 millió ember rendelkezik ügyfélkapuval Magyarországon.

(15.20)

Ez egyrészt lehet egy jó szám, másrészt, ha mondjuk, a szavazó korú állampolgárokhoz viszonyítjuk, akkor bizony-bizony ez az egynegyede. Tehát én inkább egy szkeptikus hozzáállásnak adnék hangot, hiszen a különböző előnyök és a különböző, az ügyintézt könnyítő szolgáltatások ellenére egyelőre a népesség ötöde vagy kicsit több mint az ötöde és a szavazó korú állampolgároknak, tehát a felnőtt korú állampolgároknak az egynegyede az, aki egyáltalán ügyfélkapuval rendelkezik. Örülünk neki természetesen, ha bővítik azon ügyek körét, amelyekben az e-ügyintézésre lehetőség lesz. Ahogy elmondtam, ennek támogatói vagyunk. Az új személyi igazolvány esetében is egy olyan koncepció került kidolgozásra, amely esetében még nagyon sok tartalék van a rendszerben, ki lehet dolgozni olyan megoldásokat, amelyeket ehhez még hozzá lehet kötni. Annak idején ezt

egyébként pont emiatt támogattuk, hogy lépünk egy lépést előre.

Viszont ami elszomorító: annak ellenére, hogy úgy tűnik, vagy a kormány legalábbis azt mondja, hogy mindent elkövet, és ennél gyorsabban nem lehet ezeket az intézkedéseket bevezetni, teljesen egyértelmű - és ezt a tájékoztató anyag is, amit a törvényhez kaptunk, megerősíti -, hogy sajnos világviszonylatban a pozíciónk, Magyarország pozíciója, ami - és ENSZ-statisztikáról beszélünk - az e-kormányzatra vonatkozik, egyre rosszabb. És lehet, hogy mi haladunk előre, de akkor a világ még gyorsabban halad. Hiszen 2010-ben még a 27. helyen voltunk, most sajnos a 46. helyen vagyunk, ami hangsúlyozom: lehet, hogy nem azt jelenti, hogy mi nem léptünk előre, de sajnos ezen hat év alatt, tulajdonképpen a Fidesz-kormányok ideje alatt nem sikerült azt az iramot, azt a lépést tartani, amit a világ egyéb részein meg tudtak tenni. Egyébként Európában, és itt nemcsak az Unióról beszélünk, 43 európai ország közül a 30.-ak vagyunk, és sajnos az európai átlagot nem érzük el, ami a különböző elektronikus szolgáltatások igénybevételét jelenti. Tehát van mit fejlődni, van hová előrelépni. Természetesen nem gondoltuk azt, hogy ez egyik napról a másikra megvalósul, de azt azért elvárnánk, hogy egy kicsit az iramon gyorsítsunk, lévén, hogy ezek a számok, amiket elmondtam, arra utalnak, hogy 2010 óta az elmelőzőből sajnos a középmezőnybe csúsztunk vissza.

Azt is el kell mondjam, hogy egyeztetve olyan emberekkel, akiknek alkalmazniuk kell az elektronikus rendszert, például ügyvédkollégákkal, elmondták, hogy bizony-bizony egyrészt jó, hogy bevezették ezeket az új eljárásokat, de eléggé széttagolt lett a rendszer. Hiszen annak idején a cégügyekben, cégbíróági ügyeknél ezt bevezették, akkor erre kialakult egy rendszer, különböző kártyákkal és hitelesítő elektronikus, minősített aláírásokkal. Most, ahogy engem tájékoztattak, ez a rendszer, mondjuk, a cégügyekben ugyanígy megmaradt, ugyanígy alkalmazzák, illetve a fizetési meghagyásos eljárásoknál is ezt a rendszert kell alkalmazni, de már a bíróságokkal való kapcsolattartás az ügyfélkapun keresztül megy, gyakorlatilag egy másik rendszeren keresztül. Ez sem tűnik úgy nekem, hogy ennek sok értelme lenne, hogy egy egységes rendszert nem sikerült megteremtteni.

Lehet, hogy ez a jövő, államtitkár úr, és lehet, hogy önök már elképzelésekkel bírnak, de arra panaszkodtak, akiknek ezt használni kell, hogy sokszor túlságosan széttagolt a rendszer, és ráadásul - ezt tapasztaltam jómagam is, amikor ügyfélkapun ügyeket intéz az ember - bizonyos esetekben még mindig túlbürokratizált. Hiszen túl sok e-mailt küld például a rendszer meg túl sok megerősítést, arról is, ha kapott valamit az ember, az még jó, mert be tud lépni, de utána külön küld egy e-mailt, hogy igen, ön letöltötte ezt a dokumentumot - nyilvánvalóan letöltöttem, hiszen beléptem és a letöltés megtörtént -, illetve egyéb olyan tájékoztató üzenetek is megjönnek e-mailben, amelyeket esetleg az internetes felületen, az ügyfél-

kapu felületén elég lenne feltüntetni, hogy ha valakit ez érdekel, akkor nyomon követhesse.

Tehát úgy érzem, és ez tényleg egy jó szándékú megközelítés, hogy sokszor egy ilyen elektronikus bürokratikus rendszer alakul ki. Tehát attól még, hogy elektronikus a rendszer, még lehet túlszabályozott, attól még lehet az állampolgárok számára nehezen érthető, akár még a szakma számára is nehezen érthető. Tudom, hogy minden kezdet nehéz, de törekedni kellene a jövőben arra, hogy ezek minél egységesebb rendszerek legyenek. Úgy tudjuk rászoktatni akár az idősebb korosztályt is, de sokszor még a fiatalokat is arra, hogy ezt megfelelő módon alkalmazzák, hogyha amennyire lehet, leegyszerűsítjük ezt a rendszert.

Azt is látni kell, és ezt is már sokszor elmondtuk itt az Országgyűlésben, hogy minden törvény annyit ér, amennyit az ügyintéző megért belőle, illetőleg amennyit akár a cégek vagy akár a bankok, ha egy banki ügyintézésről beszélünk, mondjuk, egy banki ügyintéző a banki szabályokon keresztül megért belőle. Számomra még mindig megdöbbentő az, ha már itt szó volt arról, hogy mik azok, amiket személyesen lehet elintézni, és mi az, amit nem. A házasságkötés természetesen az anyagban is, itt is felmerült egy olyan példaként, amit nyilvánvalóan csak személyesen lehet.

Ezzel nincs is probléma, de számomra megdöbbentő, hogy napi szinten megtörténhet, hogy Magyarország vezető bankjaiban, amikor az ember ügyet akar intézni vagy egy családtagjának ügyet akar intézni, akkor azzal szembesítik, hogy nemcsak hogy elektronikusan nem tehet semmit, tehát még a hatályos jogszabályokat sem kihasználva, hanem azt próbálják elmagyarázni nekem személyesen is többször, hogy csak az adott rokon, családtag a személyes megjelenéssel intézhet el ügyeket. És még arról sem hallottak, hogy létezik a meghatalmazás, mint kéttanús teljes bizonyító erejű magánokirat, amely esetében el tud járni egy rokon, vagy nemcsak rokon, bárki, akire a meghatalmazás szól. Sőt, még az ügyvédi meghatalmazást vagy az ügyvéd előtt adott meghatalmazást sem tekintették olyannak. Hosszú harcok árán sikerült őket meggyőzni, hogy nem házasságot kötni érkeztem a bankfiókba, és többszöri visszamenetelre egy meghatalmazást sikerült elfogadtatni velük. Ezt csak azért mondtam el, államtitkár úr, hogy sokszor még az alapvető dolgok, alapvető jogi fundamentumok sem érezhetőek a közgazdaságban vagy akár a vezető piaci szolgáltatóknál, és itt a pénzügyi szektort is természetesen a szolgáltató szektorba sorolom. Tehát teendők van bőven.

A módosítások iránya is alapvetően sok esetben elfogadható. Még itt a kialakult vitában, illetve a végső verziót megvárva fogjuk kialakítani a véleményünket, ami a zárószavazást illeti, de mindenképpen kérem azt, hogy ezen javaslat elfogadása esetében is gyorsítsuk fel a tempót, és már most gondolkodjon a kormány olyan megoldásokban, amit egyébként Észtország, Szlovénia is bevezetni szándé-

kozik, amely esetben már nemcsak az e-ügyintézés, hanem gyakorlatilag a szolgáltató állam és az elektronikusan szolgáltató állam irányába még egy-két lépés lehet. Higgyék el, hogy ezek a példák megvannak, meg kell őket nézni, és Magyarországon is a java része átvehető és alkalmazható lesz. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, Staudt képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Független képviselő nincs a teremben. Kettő percre megadom a szót Gúr Nándor képviselő úrnak.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Kettő percben vagy pedig teljesben?

GÚR NÁNDOR (MSZP): Kettő perc. Elnök úr kettő percre adott szót, én kettő percben szólok.

ELNÖK: Tessék!

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Államtitkár úr, az elektronikus kapcsolattartás tekintetében alapvetően azt kell mondjam, hogy nyilván erősíteni kell ezt a folyamatot. Támogatni kell ennek a folyamatnak a kialakulását, de rögtön szeretnék egy kiegészítő félmondatot is hozzátenni, hogy természetesen abban az esetben, ha az a munkavállalói jogok érvényesülését nem nehezíti el. Gyakorlatilag most ebben a formában, amelyben beterjesztették, ez illetéknéppen nem mondható, hogy az igazságnak megfelelően. Ezért önmagában ez az előterjesztés ebben a formában nem támogatható a részünkről.

Szeretném visszaidézni ön előtt is 2015 novemberét, amikor az elektronikus ügyintézés és kapcsolattartás alapvető szabályait érintő törvény életre hívása megtörtént. Nem oly sok idő telt el azóta, nem telt el még egy év, fogalmazhatunk nagyon egyszerűen.

(15.30)

És akkor, egy évvel ezelőtt, vagy még nem egész egy évvel ezelőtt úttörő jellegű törvénytervezetnek nevezte ön, Pogácsás Tibor államtitkár úr ezt a törvényt, kellő büszkeséggel előterjesztve. Most azt látom, hogy ha jól emlékszem, akkor sem, most sem voltak hatásvizsgálatok a dologban, gyakorlatilag átalakítják azt, amit igazából ki sem próbáltak, és - még egyszer mondom - hatásvizsgálatok nélkül teszik ezt, ami egyébként törvényi kötelezettség.

Komolytalan! Komolytalan így, amit csinálnak. És a komolytalanság mellett azt kell hogy mondjam, hogy bizonyos értelemben időt is és rengeteg pénzt is, akár milliárdokat is elpazarolnak. Bizonytalanság, káosz az, amit csinálnak e tekintetben, azzal együtt - és itt befejezem, azzal együtt -, hogy az elekt-

ronikus kapcsolattartás erősödését támogatni tudnánk, csak nem ilyen keretek között. Elnök úr, köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem, hogy kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Senki nem jelentkezik.)* Jelentkezőt nem látok. Akkor tessék, igen, akkor megadom a szót Gúr Nándor képviselő úrnak.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Most nem a formai részével szeretnék foglalkozni a dolgoknak, bár azzal a mondattal kezdem, amivel az előbb befejeztem, hogy bizonytalanságot és némi káoszt látok e tekintetben, bár már abban sem kételkednék, hogyha az előterjesztők részéről ez némileg a cél kategóriájaként fogalmazódna meg, mert hát akkor lehet a zavarosban ténykedni, halászni. Mondom, időt, hosszú hónapokat, akár éveket és pénzt, akár milliárdos nagyságrendű pénzeket pazarolnak el azzal, ahogyan cselekszenek egy ilyen típusú törvény előterjesztése és megvalósítása kapcsán - és akkor nem megyek még egyszer vissza 2015 novemberéig.

Szakács képviselőtársam beszélt arról, hogy bizonyos értelmű, politikailag is érzékeny kérdéseket, kényesnek mondható kérdéseket kívánunk szabályozni ezen törvény keretei között - nem véletlen, ennek a törvénynek az életre hívása is 95 törvényt érint, sok minden belefér ebbe. Sok minden belefér ebbe, belefér ebbe az is, hogy - mint említettem - a politikailag kényes kérdéseket is belemossák a történetbe. Ha megnézik a törvénytervezetnek a 10. §-át, képviselőtársaim, akkor látják, hogy úgymond a láthatatlanság kategóriáját hívják életre. Itt szó esett róla, meg szeretném erősíteni, hogy Rogán képviselőtársamnak egy újabb felület nyílik akár a szabaldalmaztatás tekintetében is a feltalálói mivolt megerősítése kapcsán, merthogy ez a láthatatlansági kategória, ami a letelepedési kötvények, a letelepedési engedélyezési folyamatok kérdésköréhez rendelődik a külföldi személyeket érintően, miszerint a külföldi személyek nem tartoznak a személyi adatok és a lakcímnnyilvántartás törvényi hatálya alá, ezáltal már azt is el lehet érni, hogy nemcsak az válik nyomkövethetlenné, hogy a letelepedési kötvényeken keresztül megszerzett hasznok hogyan, miképpen, hova landolnak, és hol kerülnek felhasználásra, hanem valójában az is láthatatlanná válik, hogy kik azok, akik érintett alanyai ennek a történetnek. Ezt a kettősséget, az azonosíthatatlanság kérdéskörét és a forrásoknak a nyomkövethetlenségét vagy a források haverokhoz való útjának a feltárhatatlanságát is előidézük.

Ha most itt vagyunk szeptember vége időszakában, akkor azért egy - nem pikírt, hanem helytálló - mondatot szeretnék mondani, ami arról szól, hogy a letelepedési kötvények tekintetében sajnós a Fidesz az, aki ebbe az országba tízezzel - tízezzel! - hoz a harmadik világból embereket, ráadásul úgy teszi

mindezt, hogy ezek között akár bűnözők is lehetnek, akik máshol, más országokban szerzik meg azokat az igazolásokat, amelyek az alapját képezik annak, hogy a letelepedési kötvényhez hozzá tudjanak jutni. Persze, nem lep ez meg engem, mert látom azt is, hogy az aktuális kormány hogyan és miképpen tud bizonyos információhoz hozzájutni, bizonyos adatokhoz hozzájutni, viszont a józan értékítéletbeli veszélyérzetemet életre hívja, merthogy azt gondolom, hogy az olyan elektronikus nyilvántartási rendszerek vagy éppen az elektronikus ügyintézési rendszerek, amelyek nem kellőképpen leszabályozottak, azok további hasonló problémák megvalósulásához vezethetnek.

Egy másik passzusában a választási törvényvel kapcsolatos kérdéseket is érinti ennek a törvénytervezetnek a tartalmisága. Itt gyakorlatilag elfogadhatatlan az, hogy megszüntetik az ügyfélkapunak a működési rendszerét, nem is igazából érhető, hogy miért, nemcsak hogy elfogadhatatlan, szerintem érthetetlen is.

Újabb különbségtételek hívódnak életre, azt látom, hogy az itthoni lakcímmel rendelkező, de külföldön tartózkodók választójog-gyakorlása egyre inkább nehezebbé válik, elnehezedik, vagy azt nehezítik, és mindezekkel párhuzamosan pedig a határon kívül élők számára könnyítik a szavazásban való részvételnek a lehetőségét. Nem jó pálya, nem jó út ez, ellentétben minden olyan érdeklő, ami normális pályán tartaná a választói jog gyakorlásának a kérdéseit.

De mindezekben túl egy olyan konkrét kérdés van, amellyel egy picit mélyebben szeretnék foglalkozni, ez a törvényjavaslatnak a 73. §-ában található, a közszolgálati tisztségviselőket érintő, a közszolgálati tisztségviselők törvényének a módosításával kapcsolatos. Ha nem akarok túl mélyre menni, csak ilyen jelzőpontokat, fókuszpontokat akarok kijelölni, akkor látható a törvénytervezetben, hogy 2017. május 1-jével köteles kézbesítési szolgáltatásra alkalmas tárhely rendelkezését kell megteremteni, és ezeket természetesen használni a közszolgálati köztisztviselők körében. Ez a tárhely, illetve ez a kézbesítési szolgáltatásra alkalmas tárhely gyakorlatilag minden olyan, a munka világát érintő, a munkaviszonnyal kapcsolatos és ehhez hozzárendelődő fontos kérdést magában hordozna, illetve ezen keresztül intézkedések történnének, amelyek gyakorlatilag a munkavállalók jogainak a gyengülésével párosulnak.

Közismert az, hogy ha a közszolgálati köztisztviselők, a közszolgáltatás tekintetében egy kinevezés bármikor is életre hívódott, akkor ennek az alapja, az alapszabályrendszere az volt, hogy ez írásban köttetett; írásban köttetett, és nem véletlenszerűen, egyszerűen azért, mert egy későbbi folyamatban nyilvánvalóan igazolható módon és megfelelő, hitelt érdemlő igazolási háttérrel kell rendelkezni ezekben a kérdésekben. Magának a kinevezésnek vagy a kinevezésnek az elfogadása, de nemcsak az elfogadása, hanem adott esetben a módosítása is ezen a rendszeren keresztül fog majd történni 2017. május 1-jétől, de nemcsak a kinevezés, hanem a közszolgálat megszűnésével kapcsolatos jognyilatkozatoknak a köre is

itt jelenik meg, és itt köszön vissza. De hogyha bármi gond, bármi probléma van, egy fegyelmi vagy egy kártérítési eljárásra kerül sor, és ezzel kapcsolatos konzekvenciák, ezzel kapcsolatos következtetések levonására kerül sor, akkor ezek is mind-mind-mind ezen a tárhelyen keresztül kapnak lehetőséget arra, hogy az érintettekhez eljussanak, de a határozatok, ennek a summázatai is ebben a formában jelennek meg. De ugyanígy igaz ez, hogyha az összeférhetlenség kérdéskörét érintő dolgokat kezdjük el boncolgatni, ezek mind-mind-mind ezen a tárhelyen keresztüli kapcsolódással kötik össze a munkavállalót és a munkaadót, a közszolgálatban dolgozó embert és az őt foglalkoztatót.

(15.40)

Vagy ha van az érintett munkavállalónak egy, a munkaadó általi fizetésbeli felszólítása, akkor ez is mind itt jelenik meg, ezen a tárhelyen. Azt szeretném érzékeltetni, hogy ez azzal jár, hogy a munkáltatói iratok elektronikus úton közölhetővé válnak, szembe megy azzal az alapvető, foglalkoztatásra irányuló alapelvvel, ami a korábbiakban érvényes volt. Még egyszer hangsúlyozom, amivel szembe megy, annak a csírája, annak a gyökere valójában az, hogy írásbeli közlés a munkavállaló kérésére kötelező. Ez a mai állapot. Ha bármilyen olyan típusú utasításra kerül sor, ami mértékadó módon beavatkozik a későbbi folyamatok formálásába, akkor ennek írásbeli háttere kell hogy legyen. Ha nincs írásbeli háttere, akkor az nyilván a vita jogalapját is megteremti.

2012. január 1-jére, biztos emlékszik, államtitkár úr, emlékszik valószínű az I. törvényre és annak a 44. §-ára is. Tudja, ez a munka törvénykönyve, az a szegénytelen munka törvénykönyve, amelyen keresztül a munkavállalók további kizsigerezését alapozták meg. A munkaadókat is egyébként a falhoz szorították, csak nekik annyival adtak több lehetőséget, hogy a munkavállalókról még egy bőrt lehúzhattak. De az érdekképviseletet is majdnem lenullázták, kilúgozták a rendszerből, mert az ő jogosítványrendszerüket is csorbították, és az érdekképviseleti tevékenységet végző embereknek a hatásköreit, illetve a védettségét is megnyirbálták. De ebben a 44. §-ban valójában az a mondat szerepel, ami arról szól, hogy a munkaszerződéseket írásba kell foglalni. Ha a munkaszerződést írásba kell foglalni, akkor törvényszerű és természetes az is, hogy a munkaszerződésnek a módosítását is írásba kell foglalni meg az is, hogy a munkaszerződésnek a megszüntetését is írásba kell foglalni. És ezek nem véletlenszerűen alakultak ki így az elmúlt évtizedekben. Mert ha nem így történik, ha a munkaszerződés nem írásba foglaltatik, nem írásban módosult, és nem írásban szűnik meg, akkor ez egyébként semmis. Egyébként semmis!

Magyarul, azt akarom mondani, hogy azzal, amit most tesznek az elektronikus nyilvántartás, az elektronikus ügyintézés tekintetében, azzal gyakorlatilag az újabb munkavállalói jogok csorbítását hívják életre. Ma, ha már erről az alaki kérdésről váltunk

szót, mármint adott esetben a munkaszerződésről, akkor azt hiszem, mindenki tudja itt közlünk, hogy az aláírónak a kézjeggyével és a titulussal együttesen ellátott papiros az, amely hivatalosnak tekinthető, természetesen az aktuális hivatalos szervezet pecsétjének a lenyomatával együtt. És a közlés, mint ahogy képviselőtársam is egy mondattal említette, az még, ha kellemetlen is, de személyes formát ölt, vagy megfelelően szabályozott postai úton történik továbbításra, szabályozottan; személyes formát ölt, akár tanúk jelentésében.

Mit akarnak önök a jövőben? Önök a jövőben gyakorlatilag ezen törvény keretei között szinte azt is megalapozzák, hogy e-mailen keresztül kirúghatóvá váljanak az emberek. Komolyan gondolják? Most tényleg komolyan gondolják?! Nem akarnak már annyi becsülettel, tisztességgel sem az emberek felé fordulni, hogy ha a jogviszonyok tekintetében változtatásokat akarnak eszközölni bármilyen okból kifolyólag, akkor arra indoklást adjanak, és az érintettel face to face, szembenézve megfogalmazzák mindezt? E-mailen keresztüli kirúgások sokaságát akarják megteremteni ebben az országban? És gondolnak arra, hogy mondjuk a későbbi, majdani bírósági eljárásokban, peres eljárásokban hogyan és miképpen fogják tudni egymás mellé illeszthetővé tenni a bizonyos értelemben meglévő papíralapú meg az e-mailes, aláírások nélküli, pecsétek nélküli, hivatalos tartalmakat nélkülöző brosrákát? Ma mondok számtalan olyan példát önöknek, hogy egy egyszerű munkaügyi perben, tudják, amelyet általában az esetek 95 százalékában a második tárgyaláson le kellene zárni, amióta önök kormányoznak, hat éve zajló folyamatok kapcsán nem tudnak egy egyszerű munkaügyi pert lezárni. Tizenötödik bírósági tárgyalást folytatnak le az ügyben, ötödik-hatodik bírókkal? Ugye, ez is már önmagában mond valamit arról, hogy hogyan cselekszenek. De az, hogy az elektronikus nyilvántartás, az elektronikus közlések tekintetében történő szabályozás végül is a munkavállaló érdekében, annak ellenében hat, nem érdekében, az meg végképp elfogadhatatlan.

Elnök úr, azzal a mondattal szeretném zárni a gondolataimat, hogy nagy tisztelettel arra kérem a kormány képviselőjét és az ellenzéki képviselőket, hogy gondolják meg ezt, fontolják meg ezt, és ne a munkavállalók érdeke ellenében cselekedve próbáljanak meg szabályozásokat éltre hívni. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Megkérdezem a tisztelt Országgyűlést, kíván-e még valaki hozzászólni. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok.

Az általános vitát lezárom, és megadom a szót az előterjesztőnek, Pogácsás Tibor belügyi államtitkár úrnak.

POGÁCSÁS TIBOR belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Ház! Köszönöm a kormánypártok képviselőinek, hogy támogat-

ják a törvényjavaslatot. Staudt képviselő úr feltette a kérdést, hogy miért haladunk ilyen lassan az elektronikus ügyintézés kiterjesztése vagy bevezetése miatt. Erre, azért én azt gondolom, hogy sok indok van, vagy sok nehezítő körülmény van, hogy az elektronikus ügyintézés elterjedése gyorsuljon. Ha nagyon pikírt lennék, elmondhatnám, hogy például az a felszólalás, amit utoljára hallottunk, például egy ilyen szemlélet is, hiszen ha valaki ebből a törvényből, ami alapvetően az elektronikus ügyintézéshez kapcsolódó jogszabályok technikai átvezetését tartalmazza, a munkavállalók jogainak a csorbítását tudja levonni, akkor azt gondolom, hogy az jól mutatja, hogy nehéz ma az elektronikus ügyintézés útján elindulni. Hiszen ha ebből a gondolatsorból, amit utoljára hallottunk, vezetnénk le a mai elektronikus ügyintézés, ami már megvan Magyarországon, akkor az mind érvénytelen és elfogadhatatlan lenne, tehát nyilvánvalóan vannak szemléletbeli problémák.

De az is tény, hogy az elektronikus ügyintézés bevezetésének és teljes körű elterjesztésének az egyik alapfeltétele, túl a jogszabályi háttéren, túl a személyes indíttatáson, az eszköz, illetve a hálózat kialakítása. A magyar kormány nagyon sokat tesz azért, hogy 2018-ig Magyarország minden polgára széles sávú internet-hozzáféréssel rendelkezzen, és ez teremtheti meg azt egyébként, hogy minden magyarországi lakhelyről az elektronikus ügyintézés lehetővé váljon, hiszen a széles sáv nélkül az a kapcsolat nem képzelhető el, ami az ügyintézés megfelelő biztonságát produkálja.

Itt felmerült az is az MSZP-s képviselők hozzászólásából, hogy bármiféle rendszer kidobásra kerül-e ennek a törvénynek a bevezetésével. Tisztelt Képviselőtársaim! Ez a törvény egy elfogadott jogszabály, egy elfogadott törvény 2018-as bevezetését segíti, szó nincs arról, hogy bármiféle, az elektronikus ügyintézéshez kapcsolódó fejlesztés, bármiféle eszközbeszerzés vagy szoftverbeszerzés ettől válna éppen szükségesszerűvé vagy szükségtelenné. Tehát nyilvánvaló, hogy egy jogszabályi alap megteremtése, a jogszabályi alap kiterjesztése a törvényjavaslat célja. Én bízom abban, hogy ennek az elektronikus ügyintézésnek a jövője Magyarországon is abban az ívben és abban az ütemben halad, amit mindannyian elvárunk.

(15.50)

Egyébként az elektronikus személyi igazolvány bevezetését is ugyanezekkel vagy hasonló szavakkal próbálták támadni, de az elektronikus személyi igazolvány elterjedése is nagyban segítheti majd az elektronikus ügyintézés, hiszen az elektronikus azonosítás, az elektronikus aláírás kiteljesítéséhez mindez szükséges. Egyébként nagy siker az elektronikus személyi igazolvány, nagy ütemben terjed, de nyilván nem tehetjük kötelezővé, hogy egyszerre mindenki egy adott időszakban a személyi igazolványát lecserélje. Ez is egy korlátja annak, hogy miért abban az ütemben történik az elektronikus ügyintézés elterjedése Magyarországon, amiben ez folyik.

Még egyszer köszönöm szépen a kormánypártok támogatását. Bízom abban, hogy a Jobbik is támogatni fogja a törvényt, hiszen érdemi vitánk abban nincs, hogy az elektronikus ügyintézés bevezetése szükségszerű, és ez nem egy pártpolitikai lépés, hanem annak a feltétele, hogy Magyarország valóban utolérje Európát, illetve a megfelelő helyet elfoglalja ebben a szegletben is. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Pogácsás Tibor államtitkár úr. A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik az **egyes belügyi tárgyú törvények módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/12174. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. Bejelentem, hogy az előterjesztést uniós napirendi pontként tárgyalja az Országgyűlés.

Elsőként megadom a szót Kontrát Károly úrnak, a Belügyminisztérium államtitkárnak, a napirendi pont előterjesztőjének. Öné a szó, államtitkár úr.

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Az önök előtt fekvő törvényjavaslat elsődleges célja jogharmonizációs kötelezettségek teljesítése. Kiemelendő ezek közül az utasatokkal kapcsolatos uniós szabályozás átültetése. Ezen túlmenően a törvényjavaslat számos új jogintézményt vezet be, például a szabálysértés, a közfoglalkoztatás és a katasztrófavédelem területén.

A jogharmonizációs kötelezettségek teljesítése részben az úgynevezett PNR-irányelvnek való megfelelést szolgálja. Az irányelv lényege, hogy az utazás megkezdése előtt a légiutas-adatokat a légitársaság megküldi az adott ország erre kijelölt szervének.

Ezzel összefüggésben a nemzetbiztonsági szolgálatokról szóló törvény módosítása azért szükséges, mivel meg kell határozni többek között a kizárólag terrorista és más súlyos bűncselekményekkel összefüggésben kezelhető utasadatok körét, az adatok más tagállamokkal és az Európával történő cseréjét, az adatok átadásának és felhasználásának szabályait, a Tíbet és a harmadik országok közötti adatcserét. A körözési nyilvántartási rendszerről szóló törvény módosítása lehetővé teszi, hogy a Tíbet a körözési nyilvántartásból az adatok teljes körét jogosult legyen átvenni. A légi közlekedésről szóló törvény módosítása azért szükséges, mivel a jövőben az Európai Unió belüli légi járatokra is alkalmazni kell az utasadatok kezelésére vonatkozó szabályokat. Mindemellett a törvényjavaslat a schengeni határellenőrzési kódexnek és az Europol-rendeletnek való megfelelés érdekében jogtechnikai pontosításokat tartalmaz.

Az uniós kötelezettségek teljesítésén túl a javaslat az alábbi új jogintézmények bevezetését szolgálja. A közfoglalkoztatásról szóló törvény módosítása két okból szükséges.

1. A közfoglalkoztatottak álláskeresőt támogató munkaerőpiaci szolgáltatások, például álláskeresői oktatás, tanácsadás időtartamát az eddigi 3 napról 15 napra emeli a javaslat. Továbbá a mentális, szociális, egészségügyi problémákkal küzdő közfoglalkoztatottak számára egyes egészségügyi és szociális szolgáltatások igénybevételét is lehetővé teszi, úgymint például családsegítési szolgáltatás.

2. A közfoglalkoztatottak közfoglalkoztatás alapjain működő szociális szövetkezetek gazdálkodásának ellenőrzésére a belügyminiszter állami képviselőt jelölhet ki, a javaslat e képviselő jogosítványait bővíti.

A katasztrófavédelemről szóló törvény módosításának célja, hogy a veszélyesáru-szállítási hatósági ellenőrzési feladatot végző katasztrófavédők kényesítő eszközöket vehessenek igénybe, az elmúlt években ugyanis többször előfordult, hogy a veszélyesáru-szállítás ellenőrzése során a hatósági ellenőrök atrocitások érték.

A szabálysértési törvény módosítása számos érdemi javaslatot tartalmaz. Kiemelhető ezek közül, hogy a bíróság egyesítheti a hatáskörébe nem tartozó, de az általa tárgyalat cselekménnyel szorosan összefüggő szabálysértési eljárást. Az eljárást gyorsítja, hogy a jövőben bírósági ügyintézők is eljárhatnak. Közlekedési szabálysértések esetén is közvetítői eljárásra kerülhet sor. A sértett kérelmére a szabálysértési hatóság vagy a bíróság az elkövetőt az okozott kár megtérítésére kötelezheti.

Módosulnak a mentelmi joggal kapcsolatos eljárási szabályok. Ha a mentelmi jogra jogosult le is mond e jogáról, a hatóság tudomására kell hoznia, hogy ő egyébként ebbe a körbe tartozik. A bíróságok és a szabálysértési hatóságok egységes szabálysértési számlát fognak használni. Ezt a központi bírságkezelő szerv fogja kezelni és a befizetéseket ellenőrizni.

A büntetés-végrehajtási intézetek tehermentesítését szolgálja, hogy a hivatali munkaidőn túli elfogás esetén az elzárás a rendőrségi fogdában kezdődik meg. Új szabálysértési tényállás, „a helyszín biztosításával kapcsolatos szabálysértés” került megalkotásra. A tényállás felsorolja, hogy milyen helyszínen mely hatóságok tagjának milyen utasításával szembeni ellenszegülés minősül szabálysértésnek. Közigazgatási szabálysértés elkövetése miatt a mezőőrök is helyszíni bírságot szabhatnak ki.

Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! A minősített adat védelméről szóló törvény bevezeti az egyszerűsített telephelybiztonsági tanúsítvány fogalmát, továbbá azt is, hogy mely eljárási cselekmények tartoznak az iparbiztonsági ellenőrzés alá. Bizalmas vagy annál magasabb minősítési szintű adatot csak az a gazdálkodó szervezet kezelhet, amely rendelkezik telephelybiztonsági tanúsítvánnyal vagy egyszerűsített telephelybiztonsági tanúsítvánnyal.

Összefoglalva a fentieket: a törvényjavaslat jelentősen hozzájárul az Európai Unió és Magyarország biztonságához, valamint a terrorizmus és a szervezett bűnözés elleni harc eredményességéhez.

Emellett a hatékonyabb jogalkalmazás érdekében a közfoglalkoztatás, a szabálysértés, a katasztrófavédelem és az iparbiztonság területén új szabályokat állapít meg.

Tisztelt Országgyűlés! Bejelentem, hogy a benyújtott módosító javaslatokról a belügyminiszter, a Belügyminisztérium a benyújtókkal egyeztetni fog. Kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy a benyújtott törvényjavaslatot tárgyalja meg és fogadja el. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalások következnek. Elsőként megadom a szót Vas Imre képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. VAS IMRE, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A belügyminiszter által beterjesztett jelen törvényjavaslat egyrészt az európai uniós normáknak való megfelelést és jogharmonizációt, másrészt a jogalkalmazás során felmerült gyakorlati problémák kezelését és a tapasztalatok beépítését szolgálja a jogrendszerbe. A jogharmonizáció tekintetében a schengeni határellenőrzési kódexnek és az Europol-rendeletnek való megfelelés érdekében jogtechnikai jellegű pontosításokat tartalmaz, másrészt az uniós utasnyilvántartási adatállomány kezelésére vonatkozó és a végrehajtáshoz szükséges törvényeket módosítja.

A gyakorlati tapasztalatok kezelése érdekében több törvényt módosítana a jelen előterjesztés, így a rendőrségről szóló, a nemzetbiztonsági szolgálatokról szóló, a fegyveres biztonsági őrsegről szóló, a közfoglalkoztatásról szóló, a katasztrófavédelemről szóló, a szabálysértésről szóló, a létfontosságú rendszerek és létesítményekről, a minősített adat védelméről, a vízi társulásokról és a kéményseprőipari tevékenységről szóló törvényeket is. A törvények módosításának részleteit az imént államtitkár úr részletesen ismertette, így erre én külön nem térek ki.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az utasnyilvántartási adatállománynak a terrorista bűncselekmények és súlyos bűncselekmények megelőzése, felderítése, nyomozása és a vádeljárás lefolytatása érdekében történő felhasználásáról szóló irányelv és a személyek határátlépésére vonatkozó szabályok, a schengeni határellenőrzési kódex hatálybalépése miatt szükséges jogharmonizációs kötelezettségek teljesítésével összefüggésben az egyes rendészeti és az államhatárral összefüggő törvények módosítása szükséges.

(16.00)

Az Európai Rendőrségi Hivatal jogutódjaként létrejött a Bűnüldözési Együttműködés Európai Unió Ügynöksége, ezért szükségessé vált az Európával kapcsolatos szabályozást tartalmazó számos hazai jogszabály módosítása is.

(Az elnöki széket Sneider Tamás,
az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

A Fidesz-frakció támogatja az ezeknek az európai uniós normáknak való megfelelést és a jogharmonizációt, illetve a gyakorlati tapasztalatok átültetését a magyar jogrendszerbe. Köszönöm, hogy meghallgattak, kérem, támogassák a törvényjavaslat elfogadását. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszöntöm képviselőtársaimat. Most megadom a szót Harangozó Tamásnak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának, aki a pulpitusról fogja elmondani a vezérszónokiját.

DR. HARANGOZÓ TAMÁS, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Országgyűlés! A törvényjavaslat a kormányzati és jogalkotási inkompetencia egy újabb látványos bizonyítéka. A 74 oldalas, mindenféle összefüggést nélkülöző salátatörvény nagy része nem több az Orbán-kormány által benyújtott törvények utólagos hibajavításánál. Például módosul, immár harmadik alkalommal a 2012-ben elfogadott új szabálysértési törvény. De olyan törvényeket is módosítani akarnak, amelyeket alig egy éve fogadtak még csak el. Így az előterjesztés tartalmazza például az arcképelemzési nyilvántartásról szóló törvényt, valamint a kéményseprőipari tevékenységről szóló törvény módosításait is.

E tekintetben a legkirívóbb a tavaszi ülészakon, több hónapos kodifikációs munka és számos egyeztetés eredményeként ötpárti konszenzussal elfogadott terror elleni törvényesomag módosítása. Mint kiderült, a Belügyminisztérium úgy készítette elő a Terrorelhárítási Információs és Bűnügyi Elemző Központ, rövidített nevén a Tibek adatkezelési szabályait, hogy teljesen figyelmen kívül hagyta a légiutas-utaskézeléséről szóló, áprilisban elfogadott uniós irányelvet. A Tibekről szóló törvény csak júliusban lépett hatályba, a főigazgatóját néhány hete nevezték ki, de máris ott tartunk, hogy a Tibek adatkezelési szabályait módosítani kell.

Persze lehet, sokan csak legyintenek, hogy csupán jogtechnikai jellegű rendelkezésekről van szó. Ne tegyék! A Tibek működésének lényege ugyanis éppen az, hogy szinte az összes rendészeti és nemzetbiztonsági adatbázishoz, valamint egyéb állami adatbázisokhoz közvetlenül hozzáfér, és azok adatállományát összekötheti. Ezért a Tibek esetében pont az adatkezelési szabályoknak hallatlan jelentőségük van. Ezen a területen elavult, uniós joggal össze nem egyeztethető rendelkezéseket törvénybe iktatni súlyos jogalkotási mulasztás.

Ami igazán elképesztő, hogy az egyik olyan rendelkezés hatályon kívül helyezését is javasolja a Belügyminisztérium, aminek törvénybe iktatásához tavasszal még foggal-körömmel ragaszkodtak. A megfogalmazott ellenzéki aggályok ellenére tavasszal törvénybe foglalták, hogy terrortámadás esetén a hírközlési szolgáltatók kötelesek úgymond elsőbbséget biztosítani a rendészeti szervek kommunikáció-

jának. Ennek végrehajtási szabályait a kormánynak kellett volna rendelkezéssel meghatározni. Az ötpárti egyeztetéseken az ellenzék sem vitatta a kormánypárti célkitűzés létjogosultságát, azonban megkérdőjeleztük annak megvalósíthatóságát.

Ez a törvényjavaslat a bizonyosság rá, ismét igazunk volt. Egészen megdöbbentő módon most maga a Belügyminisztérium írja le, idézem az indoklásból: „A terrorizmus elleni fellépéssel összefüggő egyes törvények módosításáról szóló törvénnyel történt módosítás folytán a beépített rendelkezések időközben aktualitásukat veszítették. Ezért hatályon kívül helyezésük szükséges.” Aktualitásukat veszítették. A július 17-én hatályba lépett törvény rendelkezései szeptember közepén aktualitásukat veszítik. Két hónappal ezelőtt bezzeg még aktuális és nemzetmentő volt ez a javaslat.

Az igazán őszinte vallomás azonban még csak ezután következik. Az indoklás további részében ugyanis a BM kifejti, hogy a szóban forgó rendelkezés indokolatlan terhet jelentene az érintett hírközlési szolgáltatók számára. De a BM mindenkit igyekszik megnyugtatni, hogy nincs itt semmi probléma, mert időközben a rendészeti szervek kommunikációjának zavartalan-sága a kormányzati hálózaton keresztül is biztosítottá vált. Azt mindenki döntse el maga, hogy ez a két hónap alatt végbement páratlan fordulat megnyugtató-e vagy sem. Persze, üdvözlendő, ha valóban csodálatos technológiai előrelépés történt e téren, azonban sokkal valószínűbb, hogy eleve feleslegesen vegzálták a hírközlési szolgáltatókat.

A másik, ennél sokkal rosszabb, de egyáltalán nem elképzelhetetlen forgatókönyv, hogy az új szabályra ugyan szükség lenne, de annak részletes szabályait és érvényesítésének módját képtelen volt kidolgozni a kormány. Akármelyik forgatókönyv szerint is alakultak az események, a Belügyminisztérium ebben is súlyos hibát vétett, ami több, mint nyugtalanító.

A döbbenetes mennyiségű és több helyütt meg-lepő hibajavítások során túl a törvényjavaslat több, tartalmi szempontból elfogadhatatlan elemet is tartalmaz. Az egyik ilyen az úgynevezett ASP rendszer kiépítéséről szóló rendelkezés kiegészítése az önkormányzati törvényben. Az ASP rendszer egy olyan informatikai rendszer, amelynek révén a kormány nyomon követheti az önkormányzatok gazdálkodását. Egy korábban a sajtóban kiszivárgott tanulmány szerint az ASP rendszer bevezetésének végső célja, hogy elvonják, központosítsák a polgármesteri hivatalok gazdálkodási feladatait, és kormányzati gyámság alá helyezik az önkormányzatokat. Csakúgy, mint az Orbán-kormány az iskolák és a KLIK viszonyában már megtette.

Az ennek első lépését jelentő törvényjavaslatot a Fidesz már a tavaszi ülészakon megszavazta. Ráadásul ebben a törvényben kijátszották a kétharmados önkormányzati törvényt, és feleslegessé vált az önkormányzati törvény, és feleslegessé vált az önkormányzati autonómiát erőteljesen sértő rendszer kiépítésére. Az MSZP élesen ellenezte ennek az önkormányzati jo-

gokat lábbal tipró rendszernek a kiépítését. A most benyújtott törvényjavaslat ezt az eleve alkotmányellenes felhatalmazást bővíti ki. Eszerint a kormány felhatalmazást kap arra, hogy rendeletben határozza meg az ASP rendszer elemeit és működésének szabályait. Csakúgy, mint tavasszal, az MSZP most is elfogadhatatlannak tartja ezt a javaslatot.

Szintén tartalmi szempontból elfogadhatatlan, hogy a kormány a szabálysértési ügyek bírósági felülvizsgálatát már nemhogy bírósági titkárokkal, hanem bírósági ügyintézőkkel akarja elbíráltatni. Várjuk a következő törvényjavaslatot, hogy a portások mikor kerülnek sorra. A törvényjavaslat szerint ugyanis szabálysértési ügyekben tárgyaláson kívül, a bíróság hatáskörében bírósági ügyintéző is eljárhatna. Vagyis tárgyaláson kívül dönthetne a szabálysértési hatóságok döntéseivel szembeni kifogásról, valamint az elzárással sújtható szabálysértési ügyekben. Az MSZP már az ellen is tiltakozott, amikor '10 nyarán az Orbán-kormány egyik első intézkedéseként lényegében a bírósági titkárokat jogosította fel szabálysértési ügyben a bírói jogkörök gyakorlására. A most benyújtott törvényjavaslat ennél még jóval tovább megy: nem jogász végzettségű ügyintézőktől várja el az érdemi ítélkezési tevékenység ellátását. Mindezt úgy próbálják szalonképpé tenni, hogy a bírósági ügyintéző csak bírói vagy bírósági titkár felügyelete mellett láthatja el ezt a tevékenységet. Azt persze majd a gyakorlat fogja kialakítani, hogy ez milyen intenzitású és mélységű felügyeletet jelent. A bíróságok leterheltségét ismerve e tekintetben azonban különösebb illúzióink nem lehetnek.

Ez a módosítás különösen elfogadhatatlan annak fényében, hogy a 2012-ben elfogadott szabálysértési törvény a szigorú, büntetőjogot idéző fogalomrendszerével és szankcióival jobban hasonlít egy kihágási büntető törvénykönyvre, mintsem a korábbi szabálysértési jogra. Ilyen törvényi keretek között alkotmányos szempontból szerintünk elfogadhatatlan, ha az ítélkezési tevékenységet nem bíró látja el.

Úgyszintén tartalmi szempontból elfogadhatatlan az arcképelemzési nyilvántartásról szóló törvény módosítása. Jelenleg az arcképelemzési nyilvántartást a Központi Elektronikus Közszolgáltatások Központi Hivatala, a KEKKH vezeti és működteti. Ezt a feladatot a törvényjavaslat indoklása szerint 2017. január 1-től két másik szerv fogja ellátni. Az arcképelemzési nyilvántartás vezetését közvetlenül a Belügyminisztérium, miközben az arcképelemző tevékenység működtetését a Nemzeti Szakértő és Kutató Intézet fogja végezni. Ez a rendelkezés több aggályt vet fel. Egyfelől rámutat arra, hogy az eddig legalább némi szakmai önállósággal rendelkező központi hivatalok teljes beolvadása és szétverése milyen következménnyel jár. Ugyanis korántsem megnyugtató, hogy az arcképelemzési nyilvántartást maga a Belügyminisztérium fogja kezelni.

Különösen érthetetlen ez annak fényében, hogy magának a rendszernek a működtetését más szerv végzi majd. Érthetetlen, miért kell ketté választani az arcképprofil nyilvántartásáért felelős szervet és az

elemzést végző szervet. Az MSZP már az arcképprofil nyilvántartásról szóló törvény vitájában számos aggályt vetett fel a szabályozás módjával összefüggésben. Az akkor megfogalmazott aggályokat a mostani törvényjavaslat nemhogy enyhítené, hanem még súlyosabb színben tüntetni fel.

Ezek az elfogadhatatlan tartalmi elemek önmagukban sem teszik lehetővé a benyújtott törvényjavaslat támogatását. Azonban a 74 oldalas salátatörvény mindezeketől függetlenül is elfogadhatatlan.

(16.10)

Az MSZP sem most, sem a jövőben nem fog asziszisztálni az Orbán-kormány dilettáns jogalkotási gyakorlatából fakadó hibák javítgatásához. Arra kérjük önöket, hogy fejezzék be végre, hogy hatástanulmányok és megalapozott előkészítő munka nélkül fogadnak el elképesztő mennyiségű törvényt. Fejezzék be, hogy kísérleti egérként kezelik a magyar polgárokat és vállalkozásokat, akiknek csak a szerencsésükön múlik, hogy belerokkannak-e egy-egy elhibázott törvénymódosításukba! Itt lenne az ideje, hogy a Fidesz végre visszaállítsa a szakmailag megalapozott jogszabály-előkészítést és a normális mederben zajló, érdemi parlamenti munka feltételeit. Ne néhány héttel az elfogadás után javítgassák törvények tucatjait, mindez ugyanis aláássa a jogbiztonságot, és a lezüllesztett jogalkotás komoly versenyhátránnyá válik Magyarország számára, megkeserítve leginkább az önök által állandóan hivatkozott magyar emberek életét. Szerintem, képviselőtársaim, nem erre esküdtek fel. Az MSZP a törvényjavaslatot nem támogatja. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Most megadom a szót Firtl Mátyásnak, a KDNP képviselőcsoportja vezérszónokának.

FIRTLMÁTYÁS, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Képviselőtársaim! A törvényjavaslat 25 törvényben eszközöl változásokat, felszólalásomban csak néhány törvényre, illetve változásaira fókuszálnék.

Nagy általánosságban elmondható, hogy a jelen törvényjavaslatban foglalt módosítások háttérében három darab EU-jogszabály, illetve azok hatálybalépése áll. Ugyanis a hatálybalépésük következtében fennálló jogharmonizációs kötelezettségünk teljesítésével összefüggésben szükségessé vált egyes rendszeti és az államhatárral összefüggő tárgyú törvények módosítása is. Mik is ezek a bizonyos EU-s normák?

Az utasnyilvántartási adatállománynak - a PNR-nek - a terrorista bűncselekmények és súlyos bűncselekmények megelőzése, felderítése, nyomozása és a vádeljárás lefolytatása érdekében történő felhasználásáról szóló 2016. április 27-i 2016/681/EU irányelv, a továbbiakban: PNR-irányelv. A másik a személyek határátlépésére irányadó szabályok uniós kódexéről, a schengeni határellenőrzési kódexről szóló, 2016. március 9-ei EU 2016/399. európai parlamenti és tanácsi

rendelet, továbbá a Bűnüldözési Együttműködés Európai Unió Ügynökségéről szóló rendelet.

A PNR-irányelvvel, illetve a PNR-adatokkal kapcsolatban elsősorban két törvény kapcsán válik szükségessé a módosítás. Ezek közül az egyik a légi közlekedésről szóló 1995. évi XCVII. törvény, illetve a nemzetbiztonsági szolgálatokról szóló 1995. évi CXXV. törvény.

A légi közlekedésről szóló törvény módosítása olyan javaslatokat tartalmaz, amelyek az utasnyilvántartási adatállománynak a terrorista bűncselekmények és súlyos bűncselekmények megelőzése, felderítése, nyomozása és a vádeljárás lefolytatása érdekében történő felhasználása érdekében szükségesek.

A tagállamok belügyminiszterei korábban politikai kötelezettségvállalást, nyilatkozatot tettek arra vonatkozóan, hogy az irányelv adta lehetőségnek megfelelően a légi fuvarozókról történő PNR-adatkérést kiterjesztik az európai uniós belső járatokra is. A törvényjavaslat tehát ennek a nyilatkozatnak megfelelően módosítja a légi közlekedésről szóló törvényt.

A nemzetbiztonsági szolgálatokról szóló törvény módosítása az utasnyilvántartási adatállomány vonatkozásában a PNR-irányelvvel történő megfelelés érdekében szükséges. Fontos, hogy a PNR-adatokat kizárólag terrorista bűncselekmények és súlyos bűncselekmények megelőzése, felderítése, nyomozása és üldözése céljából lehet kezelni. Az utasadat átvételét követő hat hónap lejártaival a PNR-adatokat személyazonosításra alkalmatlanná kell tenni a jelzett adatelemek elrejtésével, ugyanakkor a személyazonosításra alkalmatlanná tett PNR-adatok személyazonosításra való újból alkalmassá tételének garanciális elemeit is meg kell állapítani, ellenben lehetővé kell tenni, hogy az ügyészség engedélyével újra felhasználhatók legyenek. A PNR-adatok, valamint a kezelésükből származó eredmények kapcsán fontos kitétel, hogy azokat más tagállamok utasadat-információs egységeivel és az Európával is össze lehessen vetni, valamint cseréjük és a harmadik országoktól történő utasadat átvétele, adattovábbítása lehetővé váljon.

A módosítás lehetővé teszi a Tibek, a Terrorelhárítási Információs és Bűnügyi Elemző Központ utasadat-információs egységével együttműködő hatóságok számára PNR-adatok kérését, megszerzését vagy a hatóságok elemzési eredményeinek megosztását. Előírás a PNR-adatokkal kapcsolatban, hogy azokat a légi fuvarozó által nemzeti utasadat-információs egységhez történő továbbítását követő hat hónap lejártaival személyazonosításra alkalmatlanná kell tenni az utasok közvetlen beazonosítására alkalmas adatelemek elrejtésével.

A rendőrségről szóló törvény módosítása nyomán elhárulnak a további jogértelmezési és jogalkalmazási nehézségek, mindenekelött abban az esetben, ha a büntető törvénykönyv irányadó rendelkezéseinek értelmében el nem évülő cselekmény miatt megindult büntetőeljárás a büntetőjogi felelősség megállapítása nélkül zárul le. További újítás, hogy a rendőrségről szóló törvény jelen módosítása az ide-

genrendészeti hatóság számára lehetővé teszi a huzamos tartózkodás ellenőrzését közvetlen hozzáférés biztosításával a rendőrségi nyilvántartásból.

A törvényjavaslat a kábítószerekkel és pszichotrop anyagokkal kapcsolatban is tartalmaz módosítást. A kábítószerekkel és pszichotrop anyagokkal kapcsolatos tevékenységeket 2012-ben engedély, majd 2013. január 1-jétől bejelentés alapján lehet végezni. A rendőrség az engedélyezési eljárásban szakhatósági hatáskört látott el, jelenleg a bejelentést tevő szervezetek esetében ellenőrzési hatáskört lát el. A közbiztonságra különösen veszélyes eszközök behozatalának engedélyezésével kapcsolatos eljárásban az Országos Rendőr-főkapitányság szakhatóságként van kijelölve. A rendőrség közigazgatási tárgyú adatkezelése a jelen jogszabály-módosítás nyomán a jövőben immár az új pszichoaktív anyagokkal, illetve a közbiztonságra különösen veszélyes eszközökkel kapcsolatban rendelkezésre álló adatokra is ki fog terjedni.

A fegyveres biztonsági őrsegről, a természetvédelmi és a mezei őrszolgálatról szóló törvény módosítása véleményem szerint fontos, hogy az új lehetőségeket adjunk meg számukra az új technikai eszközökkel. Ugyanígy fontos a törvényjavaslatban, ami a közfoglalkoztatásról és a közfoglalkoztatáshoz kapcsolódó, valamint egyéb törvények módosításáról szóló törvény tekintetében az a módosítás, miszerint az elsődleges munkaerőpiacra való elhelyezkedésnél a szükséges három nap időtartamot toljuk ki, hiszen vannak olyan munkalehetőségek, ahol ez körülbelül 15 napot is igénybe vesz.

A katasztrófavédelemről és a hozzá kapcsolódó egyes törvények módosításáról szóló törvény módosításának háttérében több sajnálatos múltbeli esemény is áll. Mint ismert, az elmúlt években többször előfordult, hogy a veszélyesáru-szállítás ellenőrzése során a szolgálatot teljesítő hatósági ellenőrök az ellenőrzések lefolytatása alatt atrocitások érték, amelyek közül egy esetben az ellenőri állomány személyi szabadságának korlátozására is sor került. Indokolt ezért a veszélyesáru-szállítási hatósági ellenőri munkát végző hivatásos állományt önvédelmi eszközökkel ellátni, és szükséges a kényesítő eszközök alkalmazására vonatkozó törvényi rendelkezések megalkotása.

Tisztelt Képviselőtársaim! Bízom abban, hogy a törvényjavaslatban foglalt módosításokat, amelyek egy részét a terrorista bűncselekmények és súlyos bűncselekmények megelőzése, illetve felderítése indokol, más részét pedig egyéb jogharmonizációs kötelezettségek tesznek szükségessé, illetve egyéb szakmai indokok támasztanak alá, a képviselőtársaim is támogatni fogják. A KDNP-frakció részéről a törvényjavaslat elfogadását és támogatását javaslom. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük. Most megadom a szót Staudt Gábor képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. STAUDT GÁBOR, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Az előttünk fekvő javaslat nagyon sok területet érint, és egyrészt jogi kérdéseket, másrészt belügyi, rendvédelmi kérdéseket is érint. Nehéz egy ilyen javaslatról, ami inkább már salátatörvény az előző javaslathoz képest, ami az elektronikus ügyintézésről szólt, már sokkal inkább egy salátatörvény jellegét ölti, nehéz anélkül beszélni, hogy pozitív, negatív pontokat ne találjunk benne. Én előzetesen, még mielőtt itt nálunk, házon belül a megfelelő egyeztetések a különböző szakterületek között meg nem történtek, nem tudom államtitkár úrnak elmondani, illetve a zárószavazásra derül ki a módosító javaslatok alapján, hogy tudjuk-e támogatni a javaslatot.

(16.20)

Azt viszont mindenképpen el kell mondjam, hogy annyira borúsán sem látjuk a beterjesztett törvényt, mint ahogy azt az MSZP tette. Nyilvánvalóan, ha olyan pontokat tapasztalunk, amelyben komoly jog sérelmek állnak fenn, akkor ezt mindig elmondjuk a kormánynak, a fejére olvassuk, és ahhoz nem adjuk a támogatásunkat, de azért azt is látni kell, hogy függetlenül attól, hogy azt a szituációt, ami kialakult - itt a bevándorlásra vagy a terrorhelyzetre is lehet gondolni -, a Jobbik volt, aki először felvetette, hogy ebből gond lesz. Utána jött a Fidesz, aki elkezdte ezt komolyan venni, és Orbán Viktor is elkezdte komolyan venni ezt az új, kialakult szituációt és azt, hogy ez a jövőben Magyarország, a magyar emberek számára akár terrorveszély formájában, akár más módon fenyegetést jelenthet; és utána jött a baloldal, és nyilvánvalóan a baloldal ossza be maga közt, hogy ki volt az, aki esetleg először fölismerte ezt a veszélyt, ki az, aki még most sem ismerte föl. De tulajdonképpen a baloldal részéről furcsa, amikor azzal érvelnek, hogy miért nem történt meg már korábban a terrorhelyzetre való felkészülés. Ez mondjuk, a Jobbik szájából hihető érv lenne, de azon pártok részéről, akik egy álproblémának minősítik azt az egész helyzetet, amiben most élünk, és amikor elindult az emberáradat, a javarészt illegális bevándorlók áradata, akkor sem vették még komolyan ezt a fenyegetést, ezek azért elég bátor szavaknak tűnnek. De hát visszatérve a javaslathoz, mi úgy gondoljuk, hogy ha technikailag a módosítás szükséges azokhoz a törvényekhez, amelyeket az Országgyűlés elfogadott, különösen annak tekintetében, hogy hál' istennek Magyarországon a terrorizmushoz, illetve a hasonló szituációkhoz nem kellett hozzászoknunk, ez egy pozitív dolog volt. Sajnos ez megváltozni látszik, de nyilvánvalóan ebben az esetben lehetnek kiküszöbölendő problémák. Ezt, ahogy elmondtam, a megfelelő szakpolitikai módosító javaslatokkal is ki fogjuk fejezni, ha ilyeneket látunk. Az én posztom, hogy itt egy-két olyan pontra felhívjam a figyelmet, ami mindenképpen pozitív vagy negatív a javaslatban.

A rendőrségi törvény módosítására is több ponton sor kerül. Itt talán a szolgálati fegyver külföldre

vitelét lehet kiemelni. Ez bizonyos esetekben elengedhetetlen, hogy bekerüljön a jogszabályokba, illetve az, hogy az idegenrendészeti hatóság a rendőrségi nyilvántartásból átvehet adatokat a huzamos tartózkodás ellenőrzése érdekében. Természetesen ez a javaslat sem ördögtől való.

Az egy másik kérdés, ahogy mondtam, hogy itt nagyon sok olyan törvény is módosításra kerül, amely már egy kicsit eltávolodik a közvetlen terrorfenyegetettség kérdésétől, de ettől függetlenül rendvédelmi kérdésként értelmezhető, és ebben a formában bekerült a javaslatba. Viszont ami számomra is érdekes volt mindenféleképpen, hogy a járásbírók esetében az ügyintézőknek adandó jogkör, ez már kevésbé belügyi kérdéskör, ez pontosan hogy fog alakulni, számunkra nem derült ki, úgy is mondhatnám, hogy kíváncsian várjuk, hogy ezekben a szabálysértési ügyekben a bírósági ügyintézők eljárása hogy fog alakulni. Sok a kérdőjel ezzel kapcsolatosan. Lehet, hogy inkább a titkári létszámot, bírói létszámot kellett volna bővíteni ahhoz, hogy ezeket az ügyeket megfelelőképpen elbírálhassák.

Ami viszont pozitív, hogy a közvetítői eljárást bevezetik a szabálysértési eljárásokban is. El lehet mondani általánosságban, hogy hasonló közvetítői eljárások mindenképpen előrevisznek és kevésbé költségigényesek, és olyan megoldásra vezethetnek, amely mind a két félnek a megelégedését vagy minél inkább a sértett megelégedését is elhozhatják. Aztán abból is látszik, hogy mennyire salátatörvénnyel állunk szemben, hogy bár katasztrófavédelem, de a súlyos káresemények elhárítása esetében az elhárítási tervben a felülvizsgálati ciklusidőt 3 évről 5 évre növelik. Ez azzal az indoklással történik, hogy a kis- és közepes vállalkozások adminisztratív terheit csökkentsék.

Nos, ez még igaz is lehet, de nyilvánvalóan itt is a részletekben rejlik az, ami ezt a javaslatot majd a puding próbája az evésként, ha bevezetésre kerül, meg tudja mutatni, hogy ez vezethet-e oda, hogy esetleg az elhárítási tervek elavulnak, vagy már így is egy olyan pluszkötelezettséget rótt a kis- és közepes vállalkozásokra, amelyek esetében indokolt az 5 évre növelése. Illetve még ki lehet emelni azt a szabályozást, ami a közfoglalkoztatási törvény módosítására irányul. Nyilván a közfoglalkoztatás a belüghöz tartozik, de ebből a csomagból azért sok szempontból kilóg ez a szabály, de mindenesetre az, hogy a munkaerőpiaci szolgáltatás igénybevehetősége évi 3 napról 15 napra nő, és ezáltal az elsődleges cél, hogy a munkaerőpiacon tudjanak elhelyezkedni ezek az emberek, a közfoglalkoztatásban részt vevő emberek, ez, azt hiszem, támogatható mindenképpen.

Az már másik kérdés, nyilván túlmutat ezen a javaslaton, hogy lesz-e olyan álláshely, illetve akarnak-e ezek az emberek a munkaerőpiacra visszamenni, mert sajnos, államtitkár úr, sok esetben hallhatjuk azt - és ezek konkrét tapasztalatok -, vállalkozók, illetve munkaadók elmondták azt, hogy sokszor annak ellenére nem találnak különösebb képzettséget nem igénylő munkákra munkavállalókat a köz-

munkások körében, hogy mondjuk, kétszeres bért ajánlanak a közmunka után kapott juttatásokhoz képest. Tehát önmagában persze ez egy jó részlet-szabály lehet, de nagyon sok mindent kell tenni ahhoz, hogy megváltozzon az, hogy aki a közmunkába bekerül, az sok esetben beleragad. Illetve azt is el kell mondjam, hogy ameddig a bérek úgy általánosságban nem fognak a nyugat-európai bérszínvonalhoz felzárkózni, addig újranyílnak ezek a problémák, illetve az egész bérrendszerre és akár a munkaerő kivándorlására is nagy hatással lehet az, hogy nem sikerült egyelőre még megfelelő módon rendezni ezt a területet.

Tudom, hogy ez már nem közvetlenül ehhez a javaslatához kapcsolódik, de önök is a salátatörvénybe mindent beletuszkoltak, úgyhogy azt hiszem, hogy ezt itt mindenképpen el kellett mondani. Azzal tudom zárni a felszólalásomat, hogy ezeket a pontokat megvizsgálva és a módosító javaslatok elfogadásához képest fogjuk kialakítani az álláspontunkat, és bízunk benne, hogy egyébként azok a javaslatok, amelyek még nem megfelelőnek tűnnek ebben a salátacsomagban, kiiktatásra kerülhetnek.

Mert ahogy mondtam, azt azért el lehet mondani, hogy javarészt a módosítások technikaiak, és azt kell mondjam, hogy sok esetben elősegíthetik azt, hogy egy terrorhelyzetre jobban felkészüljön az ország, de azért azt is mindenképpen hangsúlyozni kell, hogy a jövőben jó lenne ezeket a területeket szétválasztani, és ha önök is az ellenzék támogatását várják, akkor úgy beterjeszteni, hogy könnyebben támogathatók legyenek ezek a törvények. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Most Sallai R. Benedek képviselő úrnak adom meg a szót, az LMP részéről.

SALLAI R. BENEDEK, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Frakciónk álláspontját közlöm a parlamenttel.

Elsőként is jeleznem kell, hogy vegyes érzésekkel fogadjuk, hiszen több olyan dolog van benne, amit kívánatosnak és sajnos a mai világ pillanataiban szükségesnek vélünk, és van néhány olyan, ami aggályokat kelt bennünk.

Az LMP alapvetően üdvözli azt, hogy a Tanács által idén áprilisban elfogadott utasnyilvántartási adatállomány adatainak terrorista bűncselekmények és súlyos bűncselekmények megelőzésére, felderítésére, kivizsgálására és a büntetőeljárás alá vonására való felhasználásáról szóló irányelv jogharmonizációs kötelezettségeinek a kormány eleget kíván tenni.

(16.30)

Alapvetően üdvözlendő az is, hogy a Tibek az utasadatokat hat hónapon belül személyazonosításra alkalmatlanná teszi. Az Európai Unió és az Egyesült Államok közötti megállapodás magánéletvédelmi szempontból, bizonyos szempontból kielégítő lehet

arra vonatkozóan, hogy a PNR-adatok hogyan és mennyi ideig legyenek tárolhatók. Az Egyesült Államok hatóságai is az adatokat hat hónappal azok kézhezvétele után személytelenítik, ami akár így jelenthet is kellő biztonságot a magánéletre vonatkozóan. Néhány fenntartásról később fogok beszélni.

Nemzetiségbiztonsági szempontból azt gondoljuk, hogy az a módosítás is elfogadható, hogy a Tibek adatot szolgáltat és fogadhat az EU utasadat-információs egységei és illetékes hatóságai részéről. Hogy utoljára még egy pozitívumot említsek: az új utasnyilvántartási adatállomány könnyebb áttekinthetőséget és nagyobb jobbiztonságot nyújthat a polgárok számára és a légi fuvarozók számára egyaránt megítélésünk szerint. Hatékonyabb információcserét tesz lehetővé az Egyesült Államok hatóságai és az Európai Unió bűnüldözői és igazságügyi hatóságai között, egyértelműen behatárolva, hogy a PNR-adatok milyen célra használhatóak fel, valamint számos új és erősebb adatvédelmi biztosítékot tartalmaz.

Ha részletekbe megyünk az előttünk fekvő jogszabály általános vitájában, akkor arról kell beszélnünk, hogy az általános indoklás szerint a javaslat azt mondja, hogy a hazai jogszabályokat harmonizálja az EU PNR-irányelvvel, tehát az utasnyilvántartási adatállománynak a terrorista bűncselekmények és súlyos bűncselekmények megelőzése, felderítése, nyomozása és a vádeljárás lefolytatása érdekében történő felhasználásáról szóló 2016. április 27-ei 2016/681. számú EU-irányelvvel és a személyek határátlépésére irányuló szabályok uniós kódexéről szóló schengeni határellenőrzési kódexről szóló 2016. március 9-ei 2016/399. EU-parlamenti és tanácsi rendelettel.

A javaslat az irányelvnek megfelelően tehát a nemzetközi bűnözéssel és a terrorizmussal szembeni küzdelemben igyekszik lépéseket tenni azzal, hogy az EU-ba történő beutazás, illetve az innen történő kiutazás az eddigieknél szélesebb körű adatainak átadására kötelezi a légitársaságokat, illetve a személyszállító cégeket. A javaslat vitájában ismét egy olyan helyzetben találjuk magunkat, ahol a biztonság és a személyes adataink védelme iránti jogunk áll szemben egymással. Az újabb adatvédelmi tárgyú módosításokkal biztonságunk érdekében adunk felhatalmazást a hatalomnak arra, hogy személyes életünket érintő adatainkat szélesebb körben kezelhesse, több mindent tudhasson rólunk, intim szféránkba mélyebben beleláthasson. Itt van az első ütközés, amikor a nemzetbiztonsági szempontok és a személyi adatok némileg szemben állnak egymással, aminek a feloldására kell megfelelő jogszabályi szövegezéssel megoldást találni.

Az EU-jogalkotásban a folyamat már több mint egy évtizede jelen van. Az Európai Unió Tanácsa 2004. március 25-26-ai ülésén hívta fel a Bizottságot, hogy készítse el a tervezetet az utasnyilvántartási adatállományok rendszert célú felhasználásával összefüggésben kialakítandó közös európai megközelítés tárgyában. A szervezett bűnözés elleni multidiszciplináris munkacsoport 2007. november

12-ei ülésének napirendjén szerepelt először a kerethatározat tervezete, amelynek szövege 2007. október 22-re készült el. A szöveget az Unió cseh elnöksége alatt 2009 első felében jelentősen átírták, főként az adatvédelmi garanciák erősítése céljából. A tervezet célja volt, hogy harmonizálja a tagállamok vonatkozó rendelkezéseit, amelyek kötelezettségeket állapítanak meg a légi fuvarozók számára, hogy továbbítsanak utasnyilvántartási adatállományokat az illetékes hatóságoknak olyan általuk működtetett járatok tekintetében, amelyek harmadik országok viszonylatában legalább egy tagállam területéről vagy területére közlekednek. Az adattovábbítás célja, hogy segítsék az illetékes hatóságok harcát a terrorizmussal és a transznacionális szervezett bűnözéssel és más súlyos bűncselekményekkel szemben.

Korábban a légi fuvarozók kötelezettsége csak az API-adatok, tehát az advanced passenger information továbbítására terjedt ki a 2004/82. európai közösségi, tanácsi irányelv alapján. Az API-adatok úti okmányok alapján kerülnek rögzítésre, ezek alapján az utas beazonosítható. Ez lehetőséget biztosít a határellenőrző hatóságok számára, hogy hatékonyabban vegyék fel a harcot az illegális migrációval szemben. Az API-adatok olyan információkat tartalmaznak, amelyek lehetővé teszik az ismert terroristáknak és bűnözőknek az azonosítását. Ehhez elegendő, hogy az érintett személyek neveit lefuttatják egy figyelmeztető rendszerben, mint például amilyen a SIS.

A PNR-adatok több információt tartalmaznak, a jelenlegi tervezet alapján maximum 19 adatkategóriát, mint az API-adatok, és lehetővé teszik az utasok kockázatalapú vizsgálatát és a különbségtételt ismert és nem ismert személyek között. A rendszer működésének lényege, hogy a légi áru fuvarozók továbbítják a foglalási rendszerükben meglévő adatokat az illetékes nemzeti utasinformációs hatóságoknak, nálunk a Tibeknek. A hatóság automatizált kockázatelemzését követően megfelelően képzett rendészeti szakemberek közreműködésével, az adatok manuális elemzése révén kiszűri az utasok közül azokat, akiknek az adatai arra utalnak, hogy érintettek lehetnek a tervezet céljai között meghatározott bűnözési formákban. A PNR-adatok között szerepelnek az útvonal kódok, a foglalás módja, például az utazási iroda megnevezése, a csomag súlya, a fizetés módja. Ezekből az információkból tapasztalt szakemberek bűnözési, illetve bűnözői profilokkal való összevetés révén, akár az utasok személyes adatainak ismerete hiányában is azonosítani tudják a gyanús személyeket. A PNR igazi többletértéke abban rejlik, hogy a rendszer akár ismeretlen bűnelkövetők azonosítására is alkalmas lehet. A hatóság saját adatbázisában az adatokat meghatározott ideig kezeli, megőrzi.

A Lehet Más a Politika nem vitatja, hogy a hatékonyabb bűnüldözés igénye, a világban tapasztalható terrorfenyegetettség növekedése indokolja, hogy minél több eszközt bevessünk a tragédiák elkerülése érdekében. De minden ilyen eszköz esetében meg kell vizsgálnunk, hogy nem lő-e túl a célon a jogalko-

tó a javaslattal, illetve hogy biztosítsuk azokat a garanciákat, amelyeket az adatainkkal történő visszaélés jelenthet. A baj az, hogy ezen a területen sajnos nagyon rossz tapasztalataink vannak, mert ahogy már korábban is megállapíthattuk, a Fidesz-KNDP az elmúlt öt évben az adatvédelem ellen, a magyar állampolgárok privát szférájához való joga ellen kormányzott.

Az első igazi támadást a magyar emberek személyes adatbiztonsága ellen az adatvédelmi biztos intézményének megszüntetése jelentette. A Lehet Más a Politika ezt akkor is ellenezte és azóta is ellenzi, mert a Fidesz állításával szemben ma már nincs olyan független szerv, amely hatékonyan fel tudna lépni az állam túltitkosításával vagy épp a polgárokat sértő megfigyelésekkel szemben. Azt hiszem, ennek aktuálpolitikai vonatkozásai tekintetében érdemes az elmúlt hét eseményeit áttekinteni, hogy miként is jelenik ez meg a mindennapi közéletben.

A Lehet Más a Politika kitart amellett, hogy a magyar embereknek olyan államra van szüksége, amely átlátható és a biztonság elvére hivatkozva nem gyűjti a felesleges adatokat, egy olyan államra, amely nem hagyja meg a visszaélés lehetőségét. Ezekben a kérdésekben nem lehetünk naivak, nem becsülhetjük alá a hatalmához ragaszkodó korrump politikai elit gátlástalanságát. Nem bízhatunk abban, hogy a hatalom majd korlátozza magát, és bár lehetősége lenne rá, nem él vissza a rólunk gyűjtött adatokkal. Abból kell kiindulnunk, hogy amit ebben a rendszerben adatainkkal megtehetnek, azt előbb vagy utóbb meg is fogják tenni.

Sajnos, erre az elmúlt hetek eseményein túl az elmúlt időszakból is nagyon sok gyakorlati példa van, konkrétan a kormány által kezelt adatokkal akár kampánycélokra, akár ellenzéki politikusok lejáratása érdekében hogyan él vissza a kormányzat a mindennapokban. Gondoljunk csak arra, hogy már most milyen sok esetben jutnak hozzá a közhatalmi szervek által kezelt adatok és információk kormányközeli médiumokhoz, főleg olyan esetekben, amikor azok ellenzéki képviselőre vagy már kegyvesztett saját oligarchára nézve jelentenek hátrányt. Itt van például konkrétan nemzetközi szinten a Snowden-ügy, ahol szintén élénk táruhat az, hogy egy nálunk lényegesen öregebb demokráciában, fejlettebbnek nem biztos, hogy nevezhetem a mostani amerikai kampányt tekintve, de mindenképpen egy régibb és nagyobb múltú demokráciában minden további nélkül megesik, hogy az államapparátus az általa kezelt adatokat jogszerűtlenül saját állampolgárai ellen használja fel. Ennek szellemében kell hozzáállnunk minden olyan törvényjavaslatához, ami a személyes adataink rögzítéséről és kezeléséről rendelkezik, így a tisztelt Országgyűlés előtt fekvő javaslatához is jelen pillanatban.

A törvényjavaslat vitájában, a jogharmonizáció szükségességét és az utasadat-nyilvántartás bűnözés elleni küzdelemben történő felhasználását a legkisebb mértékben sem vitatva leginkább arra kívánjuk felhívni a figyelmet, hogy a Fidesz-kormányok adat-

védelem terén nyújtott eddigi ténykedése miatt kiszolgáltatottá váltunk a hatalommal szemben.

(16.40)

A magyar állampolgárok konkrétan veszítettek azokkal az adatvédelmi, adatbiztonsági szabályozásokkal kapcsolatban, amit a Fidesz-KDNP 2010 óta megvalósított Magyarországon.

A személyes adatok védelmét szolgálhatják a jogi és technikai garanciák. A legerősebb technikai garancia értelemszerűen az, ha nem kezelnek személyes adatokat, vagy azokhoz technikailag lehetetlen hozzáférni. A technikai garanciákhoz képest a jogi garanciák mindig esetlegesek, hiszen könnyedén megváltoztathatóak, akár meg is szüntethetőek. Ahhoz, hogy képesek legyenek betölteni rendeltetésüket, egyrészt az szükséges, hogy betartásukat hatékony eszközökkel ellenőrizzék, és a jogi garanciákat jelentő szabályokat ne lehessen következmények nélkül megszegni, másrészt pedig az, hogy az alkotmányvédelemmel foglalkozó szerv, például az Alkotmánybíróság a jogi garanciákat lerontó módosításoknak állja útját, a garanciákat tartalmazó szabályokat ne lehessen szabadon megváltoztatni.

Ahogy korábban felvezettem, Magyarországon ezek az intézményi feltételek nem állnak jelen pillanatban fenn, sajnos éppen ellenkezőleg, az elmúlt években gyengültek, ezért nehéz választás elé állítják az ellenzéki pártokat ezzel az előterjesztéssel, hiszen elismerve és fontosnak tartva azon nemzetbiztonsági szempontokat, amelyeket a felszólalásom elején hangoztattam, sajnos nem tekinthettünk el attól, hogy a Fidesz-KDNP kormányzása alatt mennyi és milyen mennyiségű adattal való visszaélés történt meg az elmúlt hat évben. Ennek megfelelően fogjuk kialakítani a frakcióálláspontunkat a jogharmonizációs feladatok tiszteletben tartása mellett. Köszönöm a szót, elnök úr. *(Taps az LMP és az MSZP padsorából.)*

ELNÖK: Kérdezem képviselőtársaimat, hogy kíván-e még valaki hozzászólni a vitához. *(Nincs jelentkező.)* Nem látok jelentkezőt, így az általános vitát lezárom.

Megkérdezem Kontrát Károly államtitkárt, hogy kíván-e hozzászólni. *(Jelzésre:)* Jelzi, hogy igen. Ön a szó, államtitkár úr.

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Az expozéban is kifejtettem, hogy a benyújtott törvényjavaslat elsődleges célja a jogharmonizációs kötelezettségek teljesítése, és ki is emeltem ezek közül az utasadatokkal kapcsolatos szabályozás átültetését. Ezen túlmenően a törvényjavaslat számos új intézményt vezetett be például a szabálysértés, közfoglalkoztatás és a katasztrófavédelem területén.

Most rátérnék a képviselői hozzászólásokra, az azzal kapcsolatos reagálásra. Szeretném megköszön-

ni Vas Imre képviselőtársam, a Fidesz képviselőcsoportja támogató nyilatkozatát. Köszönöm szépen, hogy a benyújtott törvényjavaslat fontosságára tekintettel ezt a javaslatot támogatják. Azt gondolom, nem túlzok, ha azt mondom, hogy ez is hozzájárul ahhoz, hogy a magyar emberek, Magyarország nagyobb biztonságban legyenek a jövőt illetően is.

Harangozó Tamás képviselő úr hozzászólásával kapcsolatban a következőket szeretném válaszolni. Legkeményebben talán azt kifogásolta, hogy a bírósági ügyintézők miért járnak el szabálysértési ügyekben. Ez volt az egyik kifogása - közben Kovács Kati „Többé ne telefonálj!” című klasszikus slágerét ajánlom a figyelmébe; ha figyel rám, megköszönöm. Nos, válaszolok arra, hogy miért járnak el a bírósági ügyintézők bizonyos szabálysértési ügyekben. Szeretném elmondani, hogy az Országos Bírósági Hivatal javaslata alapján került be a javaslatba ez a szabályozás. Szükség volt erre az ügyek gyorsítása, a bírák, bírósági titkárok tehermentesítése érdekében, tisztelt képviselő úr. Még egy dolgot szeretnék kiemelni ezzel a hozzászólásával kapcsolatban, illetve a javaslat megoldásával kapcsolatban. Az eljárásuk nem általános, csak egyes mozzanatokban járhatnak el, tehát nem az ügyek teljes körére vonatkozó döntési jogosultságot kapnak. Erre szeretném felhívni a figyelmet.

A második észrevétele, hogy miért nem az ügynevezett terrorcsoomagban került rendezésre a PNR-irányelv átültetése, ezzel kapcsolatban, tisztelt képviselő úr, azt szeretném elmondani, hogy a terrorcsoomag 2016. április 19-én került benyújtásra, az irányelv hivatalos magyar nyelvű fordítása pedig utána készült el. Tehát ez a magyarázata ennek a megoldásnak.

Ami a harmadik kritikáját vagy észrevételét illeti, az arcképelemzés rendszere azért került megosztásra, mert a KEKKH megszűnésével a nyilvántartás vezetésével kapcsolatos feladatok a Belügyminisztériumhoz kerülnek, az elemzői feladatok a szakértői intézethez kerülnek. Tehát ennek ez a praktikus magyarázata, tisztelt képviselő úr.

Ami pedig a hírközlési törvény módosítását illeti, azért nem szükséges, mert azok a szervek, amelyek a telekommunikációs szolgáltatóknál híváselértséget élveztek volna, az EDR rendszer keretében tudnak majd kommunikálni. Ezt is szeretném elmondani. Úgyhogy azt javaslom a tisztelt képviselő úrnak, hogy amennyiben módosító indítványokat, módosító javaslatokat nyújtanak be, állunk az egyeztetés elé. A Belügyminisztériumban hagyománya van az egyeztetésnek. Most azt a módszert választottuk, hogy a módosító javaslatok benyújtását követően szeretnénk egyeztetni, ha erre igény van, úgyhogy azt kérem, vegye igénybe, ha tényleg komolyan gondolja azt, hogy a törvényjavaslattal elért célok jobbítását önök is fontosnak tartják. Köszönöm szépen.

Firtl Mátyás képviselő úr hozzászólására is szeretnék reagálni. Tisztelt képviselő úr azt mondta a részletes hozzászólásában - amelyben megindokolta a törvényjavaslat fontosságát, és azt, hogy miért is

előnyös ez Magyarországnak, a magyar embereknek -, hogy az elfogadását és támogatását javasolja. Képviselő úr, én ezt szeretném megköszönni. Köszönöm a támogatást. Abban bízom, hogy a szavazásnál is fogják majd támogatni.

Staudt Gábor képviselő úr, a Jobbik képviselője hozzászólását is szeretném megköszönni. Ő azt mondta összefoglalóan még a hozzászólása elején, hogy még nem döntöttek el, hogy a javaslattal kapcsolatos álláspontjuk kialakítása a szavazásnál milyen eredményt hoz. Én azt szeretném felajánlani, mivel részben a kritikája egybeesett az MSZP képviselőjének az észrevételeivel, én ezt most nem ismételném meg, de szeretném felhívni a figyelmet arra, hogy egyeztetési lehetőséget biztosítunk a törvényjavaslattal kapcsolatos módosító javaslatok benyújtása után.

Arra kérem a képviselő urat, hogy ezt vegyék igénybe. Állunk rendelkezésre, és abban is bízunk, hogy olyan megoldást sikerül kialakítani, amely eredményeképpen az önök frakciója számára is támogatható és megszavazható lesz a javaslat. Arra kérem, éljenek ezzel a lehetőséggel. Köszönöm szépen.

Sallai R. Benedek LMP-képviselő úr a hozzászólásában, amit szintén szeretnék megköszönni, kritikákat fogalmazott meg a javaslattal kapcsolatban. Azt tudom nagy tisztelettel ajánlani, hogy nyújtsanak be módosító javaslatokat, és ha ilyenek megfogalmazódnak, ha tényleg komolyan fontosnak tartják, hogy olyan szabályok kerüljenek elfogadásra, amelyeket önök is tudnak támogatni, akkor vegyék igénybe a Belügyminisztérium által felajánlott egyeztetést.

Egy megállapítását viszont szeretném visszautasítani. Azt mondta, hogy a Fidesz-kormány hat éve alatt az adatokkal való visszaélések sorozata történt meg. Szeretném ezt a megállapítását - amely nem felel meg a valóságnak - visszautasítani.

Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Még egyszer szeretném megköszönni az általános vitában elhangzott képviselői hozzászólásokat. Bízom abban, hogy ezek a hozzászólások, illetőleg a benyújtásra kerülő módosító javaslatok és az azt követő egyeztetés eredményeképpen olyan törvényt tud elfogadni a parlament, amely ebben az időben hozzájárul ahhoz, hogy a magyar emberek, Magyarország biztonságban legyen, eleget teszünk az uniós jogharmonizációs kötelezettségeknek, és olyan szabályokat tudunk alkotni, amely Magyarország, a magyar haza javát szolgálja. Köszönöm figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

ELNÖK: A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Most soron következik a **Habsburg Ottó Alapítványról** szóló törvényjavaslat, valamint az **államháztartásról szóló 1992. évi XXXVIII. törvény és egyes kapcsolódó törvények módosításáról szóló 2006. évi LXV. törvény, valamint a civil szervezetek bírósági nyilvántartásáról és az ezzel összefüggő eljárási szabályokról szóló 2011. évi CLXXXI. törvény mó-**

dosításáról szóló törvényjavaslat együttes általános vitája a lezárásig.

(16.50)

A Lázár János, Semjén Zsolt, Vejkey Imre és Rubovszky György képviselők által benyújtott előterjesztések T/12176. és T/12177. számokon a parlamenti informatikai hálózaton elérhetők.

Elsőként megadom a szót Vejkey Imre úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének.

DR. VEJKEY IMRE (KDNP), a napirendi pont előadója: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Habsburg Károly főherceg - a Habsburg-család szándékát kifejezve - felajánlotta Magyarország Kormánya számára az utolsó osztrák-magyar trónörökös, Habsburg Ottó hagyatékát. Magyarország Kormánya örömmel és megtiszteltetéssel fogadta a felajánlást, és fontosnak tartja, hogy a hagyaték méltó helyen és méltó módon kerüljön elhelyezésre.

Habsburg Ottó hagyatékának Budapesten történő elhelyezése korszakos jelentőséggel bír, egy egész évszázadot ölel át, méltó emléket állítva az utolsó magyar király, Boldog IV. Károly számára is, ugyanakkor kifejezi a Habsburg család kötődését is Magyarországhoz. E tiszteletadás céljából, továbbá méltatva Habsburg Ottó életművét, különösen Magyarországért és a magyarság ügyéért kifejtett kiemelkedő teljesítménye alapján kerültek előkészítésre a tárgyi törvényjavaslatok.

Tisztelt Képviselőtársaim! Tudniuk kell, hogy Habsburg Ottó élete gyermekkorától egybefonódott a magyar szabadság és függetlenség, valamint a keresztény Európa sorsával. Habsburg Ottó 1912. november 20-án született Reichenauban, az utolsó magyar király, Boldog IV. Károly, valamint Zita Bourbon-pármái hercegnő elsőszülött fiaként. Egy nappal 4. születésnapja után már a Szent Korona váromnyosává lépett elő, majd az 1918-as nagy politikai áttrendeződésben az ifjú trónörökös teljesen új helyzetben találta magát: véget ért a Monarchia és ezáltal az a tisztség is, amelyet hivatott lett volna betölteni. Életműve azért is tanulságos a ma élő generációk számára, mert példaértékűen rámutat arra, hogy bármi történhet is az emberrel, kerülhet teljesen más környezetbe, akkor is hű kell hogy maradjon hazájához és hitéhez.

Az első világháború után elszegényedett, hiszen családja vagyonát elveszték az úgynevezett Habsburg-törvények által. Hétévesen menekülni kényszerült Ausztriából, így 1919-től Svájcban, 1921 őszétől Madeirán, 1922-től Spanyolországban élt. A harmincas éveket Belgiumban, a negyvenes évek első felét az Egyesült Államokban töltötte, a második világháború után pedig a bajorországi Pöckingben telepedett le. Ausztriába 1966-ban, Magyarországra pedig csak 1989-ben látogatható vissza először.

Fáradhatatlanul próbálkozott jóvátenni a Ferenc József császár által 1914. július 28-án elkövetett fatá-

lis hibát, amely ahhoz vezetett, hogy Európa politikai térképét, s benne Magyarország határait nagyhatalmi szinten átrajzolták. A magyarországi rendszerváltoztatás idején is számos kérdésben igyekezett támogatni a nemzetközi politikai életben a magyarságot, mindvégig kiállva az elcsatolt területek magyarságáért, autonómiatörekvéseinkért, szabad nyelv- és vallásgyakorlásunkért.

Az európai egység gondolatának rendíthetetlen híveként 1936-tól a Páneurópai Unió tagja, 1957-től alelnöke, 1973-tól pedig már elnöke lett. 1979 és '99 között a CSU-frakció mandátumával tagja volt az Európai Parlamentnek, ahol azt tapasztalta, hogy míg az Európai Unió egyre inkább megerősödik, addig az alapját képező keresztény gyökereket pedig egyre inkább megkérdőjelezzik. Úgy gondolta, hogy a kontinensünk és ezáltal az úgynevezett nyugati világ jövője nagyban azon áll vagy bukik, hogy sikerül-e Európának kilépnie a krisztofóbiából. Mély fájdalommal élte át, hogy az a kísérlet kudarcot vallott, mely az EU alkotmányának a preambulumban az európai azonosság fontos elemeként kívánta elismerni a keresztény gyökereket.

Tisztelt Képviselőtársaim! Tudniuk kell azt is, hogy Habsburg Károly főherceg, aki Habsburg Ottó elsőszülött, legidősebb fia, azzal kereste meg Magyarország Kormányát, hogy a család és a hozzátartozók készek egy együttműködést kialakítani a magyar állammal annak érdekében, hogy Habsburg Ottó szellemi hagyatéka Bécsből Budapestre kerüljön, és Habsburg Ottó Intézet elnevezéssel egy szellemi műhely létesülhessen, nevesül olyan, amely alkalmas lesz a szellemi és írásos hagyaték ápolására, a könyvtár megőrzésére, továbbá a kutatásra. Ez az intézet a budai királyi palotába kerülne elhelyezésre.

Tisztelt Képviselőtársaim! Tudniuk kell, hogy a 2006. évben megszűnt a közalapítványok létrehozásának lehetősége, továbbá annak lehetősége is, hogy a kormány alapítványt hozzon létre, alapítványokhoz csatlakozzon. Az eddigi tapasztalatok - ahogy azt a jelen eset is jól példázza - azt mutatták, hogy kivételes esetekben azonban mégis szükség van a kormány által alapított alapítványok létrehozására.

Tisztelt Képviselőtársaim! A pártpolitikai érdekeken túllépve, hazánk gazdasági és kulturális érdekeinek előmozdítása céljából egyes esetekben kivételesen szükséges a létrehozandó alapítvány jelentőségét kifejezni azáltal is, hogy az Országgyűlés felhatalmazását bírja a kormány által történt alapítványi alapítás. A Habsburg Ottó-hagyaték Budapesten történő elhelyezése kiemelkedő lehetőséget ad a főherceg és munkásságának megismertetésére a nagyközönség számára, egyidejűleg a szakemberek történelmi és politikai kutatásaihoz is jelentős segítséget nyújtana. Történelemfilozófiai kérdés is egyben, hogy itt kerüljön elhelyezésre a hagyaték, emlékeztetve a magyar embereket arra, hogy Magyarország Közép-európa vezető hatalma volt, amely szerep napjainkban is erősödni látszik.

Ezen elvi, ám gyakran annál nagyobb jelentőségű alapítványok alapítására a törvényjavaslatban

foglaltak adnak a jövőben lehetőséget. A fentiekben elmondottak alapján a törvényjavaslatok célja kiterjed a közalapítványokra, alapítványokra vonatkozó részletszabályok módosítására, mellyel felhatalmazást kapna a kormány, hogy külön törvényben rendelkezve alapítványokat hozhasson létre. A módosítás továbbá kiterjed a civil szervezetek eljárási szabályaival összefüggő törvény módosítására, melyben meghatározásra kerülnek a kormány által alapított alapítványok nyilvántartásba vételével kapcsolatos eljárási szabályok, továbbá felhatalmazást tartalmaz a kormány számára az alapítói jogok gyakorlására jogosult személy kijelölése vonatkozásában.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Mindezek alapján kérem önöket, hogy támogassák úgy a Habsburg Ottó Alapítványról szóló T/12176. számú törvényjavaslatot, mint az államháztartásról szóló 1992. évi XXXVIII. törvény és az egyes kapcsolódó törvények módosításáról szóló 2006. évi LXV. törvény, valamint a civil szervezetek bírósági nyilvántartásáról és az ezzel összefüggő eljárási szabályokról szóló 2011. évi CLXXXI. törvény módosításáról szóló T/12177. számú törvényjavaslatot.

Tájékoztatom a tisztelt Országgyűlést, hogy a KDNP parlamenti frakciója mindkét törvényjavaslatot támogatja. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

(17.00)

ELNÖK: Most megadom a szót Völner Pál államtitkár úrnak.

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Magyarország Kormányja örömmel tesz eleget Habsburg Károly főherceg felajánlásának, tesszük mindezt azért, mert álláspontunk szerint Habsburg Ottó életműve példaértékű minőséget képvisel az európai politika térképén. Habsburg Ottó többek között a Páneurópai Unió elnökeként, az Európai Parlament tagjaként, valamint a Páneurópai Piknik fővédnökeként kitüntetett szerepet töltött be egy erős, keresztényszociális gyökerekre épülő Európa megteremtésében, valamint a magyarországi rendszerváltás megvalósulásában.

Habsburg Ottó mindig is büszke volt Magyarországhoz való kötődésére. Egy 2005-ös interjúban úgy fogalmazott: „Három nyelven születtem, magyarul, németül és franciául.” Egész életében kiállt a keresztény alapokra épülő Európáért, sajnálatát fejezte ki, hogy a 2005-ben tervezett európai alkotmányból kimaradt közös örökségünkre, a keresztény hitre való hivatkozás. Ennek a közös örökségnek a megóvása a mai Európa egyik legnagyobb kihívása.

Tisztelt Ház! A törvényjavaslat előzménye, hogy 2016 márciusában Magyarország Kormányja és Habsburg Károly főherceg között együttműködési szándéknyilatkozat került aláírására, amely az alábbiakat tartalmazza: az együttműködési szándéknyilatkozattal a felek kifejezték szándékukat egy olyan

tudományos, kutató- és konferencia-központ, Habsburg Ottó archívum létrehozására, amely Habsburg Ottó teljes hagyatékát egységes gyűjteménybe rendezve méltó módon kezeli, gondozza, kiemelt tevékenységének tekintve a hagyaték tudományos kutatásának elősegítését. A hagyaték, egyben a létrehozandó archívum elhelyezésére a nemzeti Hauszmann-terv részeként a Budavári Palota szolgál. A hagyaték kezelését 99 évre a létrehozandó archívumnak engedik át a tulajdonosok. Magyarország Kormánya a hatályos jogszabályokkal és költségvetési lehetőségekkel összhangban vállalja az archívum létrehozásának és működtetésének finanszírozását.

A hagyaték egyébiránt a következő részekből tevődik össze: Habsburg Ottó különböző nyelven megjelent politikai cikkei, kiadott könyvei, könyvgyűjteménye, államfőkkel, meghatározó politikusokkal történt beszélgetései alapján készült tanulmányok és munkák, az Európai Parlamentben végzett 20 évnyi munkájának beszámolóit, újságcikkek az Ausztriába történő visszatérés időszakából, levelezése, személyes tárgyai, kitüntetései, köztük 2 ezer darab díszpolgári cím, film- és fényképtár, továbbá egyéb dokumentumok és tárgyi emlékek, amelyeket a jövőben a főherceg a hagyatékhoz kíván adni.

Tisztelt Képviselőtársaim! Magyarország számára hatalmas megtiszteltetés és lehetőség, hogy Habsburg Ottó hagyatékát hazánkban őrizhetjük. A fenti célok elérése érdekében kérjük, hogy támogassák a törvényjavaslatot. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Most a képviselői felszólalások következnek, első körben a vezérszónoki felszólalások. Megadom a szót Vas Imrének, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. VAS IMRE, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! A Habsburg Ottó Alapítványról szóló T/12176. számú törvényjavaslat nemzeti hitvallásunk egyes mondatainak idézetével kezdődik: „Magyarország Alaptörvénye nemzeti hitvallásunk részeként vállalja, hogy örökségünket, egyedülálló nyelvünket, a magyar kultúrát, a magyarországi nemzetiségek nyelvét és kultúráját, a Kárpát-medence természet adta és ember alkotta értékeit ápoljuk és megóvjuk; továbbá hisszük, hogy a nemzeti kultúránk gazdag hozzájárulás az európai egység sokszínűségéhez.” E sorok nagyon is rímelnék a Habsburg Ottó által olyan sokszor szorgalmazott páneurópai eszmevilágra. A páneurópai mozgalom úgy kívánja ugyanis megteremteni az egységes Európát, hogy a kontinens népei közben megőrizték nemzeti kulturális önazonosságukat, hogy a megőrzött nyelvükkel, kultúrájukkal gyarapítsák, színesebbé, értékesebbé tegyék a földrészt kulturális kincsét. A páneurópai mozgalom által megvalósítandó egységes Európa tehát semmiképpen sem jelenti a népek, kultúrák valami olvasztótégelyét. Ebben a - ha úgy tetszik - filozófiai, ám mégis gyakorlati kérdéseket felvető vitában egyértelműen a

nemzetek Európája mellett tette le a voksát, és harcolt élete végéig ennek megteremtése érdekében.

Habsburg Ottó életét az egységes Európa létrehozása eszméjének szentelte, de a politikában rendkívül aktív Ottó főherceg nem mindenáron akarta visszaszerezni édesapja császári trónját. Adolf Hitler kínálta fel az osztrák restauráció lehetőségét, amennyiben hajlandó lett volna csatlakozni a náciizmushoz - az ifjú főherceg határozottan és egyértelműen elutasította az ajánlatot. Nem véletlen tehát, hogy már igen korán megfogalmazódott benne a dunai konföderációról szóló elképzelést. Vallotta, hogy a hajdani Osztrák-Magyar Monarchia országai egy államszövetség keretében kellő garanciát jelentenek Közép-európában mindenfajta totalitárius rendszer, a nemzeti és nemzetközi szocializmus, a barna és vörös diktatúra ellenében. A konföderációs terv lényegében annak a kiegyensúlyozó szerepnek a visszaállítását jelentette volna, amely az Osztrák-Magyar Monarchia szétverésével megszűnt, hiánya pedig egyértelműen világos volt a két világháború közötti időszakban.

Habsburg Ottó szellemi és lelki nagyságát bizonyítja, hogy üldöztetése, kiutasítása, számos megaláztatása után sem tántorodott el hazája, Magyarország és Ausztria érdekei védelme ügyétől. Miután 1978-ban német állampolgárságot kapott, 1979-ben a CSU európai parlamenti képviselőjének jelölte. Jelkép értékűnek tekinthetjük azt a gesztust, amellyel 1982. július 8-án határozatot fogadtatott el egy üres széknek az Európai Parlament üléstermébe történő elhelyezéséről, melynek az volt a feladata, hogy a vasfüggöny mögött élő leigázott nemzetek akkor még üres, az Európai Parlamentben még el nem foglalt helyére emlékeztesse a világot. Szívesen vállalta az Európai Parlament egyetlen magyar képviselőjeként, hogy a magyar ügy előadója, Magyarország szószólója legyen, hiszen többször kijelentette, hogy egyik legszebb álmának, élete egyik legfontosabb céljának tekinti Magyarország európai uniós tagságának előmozdítását, illetve elérését.

Az 1989-es Páneurópai Piknik eseménysorozatán összeforrott a nevével. Európa belső határainak lebomlásában elévülhetetlenek az érdemei. Károsnak, sőt veszélyesnek tartotta a kis államok Európáját. Az európai integráció előnyét nem elsősorban a gazdaságban, a gazdasági fejlődés kitágult lehetőségeiben látta, hanem a politikában, a kultúrában és mindenekelőtt a földrész biztonságában, a nemzetközi terrorizmus és a regionális konfliktusok elvi lehetőségének felszámolásában, illetve kizárásában. Ezek a gondolatok az üldöztetésből, a két világháborút megélt tapasztalataiból is fakadnak; jó lenne, ha nemcsak Magyarországon, hanem az Európai Közösség minél több tagállamában kellő táptalajra találnának. A dunai konföderációról szóló elképzelését napjainkra, ha jól érzékeljük, a visegrádi négyek megérették, ugyanis hinnünk kell a közép-európai összefogás erejében.

Ne feledjük, hogy Habsburg Ottónak hét évtizedes kényszerű távolléte ellenére sikerült megőriznie,

életben tartania igényes, magyar nyelvű felkészültségét, Magyarország ügyét mindig alázattal és mindig a szívében viselte.

(17.10)

Az elhangzottakra is tekintettel éppen ezért tartom méltányolhatónak, sőt ha lehet, szorgalmazandónak az előttünk fekvő törvényjavaslatot, amely a magyar kormányt felhívja a Habsburg Ottó Alapítvány létrehozására. Csak azonosulni lehet azzal, ahogyan az 1120/2016. kormányhatározat is rendelkezik. A kormány örömmel fogadja Habsburg Ottó hagyatékát, és fontosnak tartja a hagyaték méltó helyen és módon történő elhelyezését, amely érdekében felhívja a miniszterelnök általános helyettesét és a Miniszterelnökséget vezető minisztert, hogy folytassák le a szükséges egyeztetéseket, és tegyék meg a szükséges intézkedéseket Habsburg Ottó hagyatékának budai Várban történő elhelyezése érdekében.

Mint ahogy már korábban is elhangzott, a T/12177. törvényjavaslat teremti meg azt a jogszabályi környezetet, amely alapján a kormány alapítványt hozhat létre. Erre azonban csak kivételes esetekben lehet szükség, mint amilyen a mostani is. Éppen ezért kérem az ellenzéki frakciókat is, hogy pártpolitikai érdekeken felülemelkedve támogassák Habsburg Ottó évszázadot átölelő hagyatékának Budapesten történő elhelyezését. Meggyőződésem, a hagyaték méltó helye a budai Várban kell hogy legyen. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormány-pártok soraiban.)*

ELNÖK: Most megadom a szót Heringes Anita képviselő asszonynak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának.

HERINGES ANITA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Habsburg Ottó szellemi nagyságát és tetteinek nagyságát szerintem ebben a Házban senki nem kérdőjelezi meg. Az eddigi felszólalások pátosza is érthető lenne Habsburg Ottó neve hallatán, hogy ezt a nevet kívánják adni az alapítványnak, mégis bennünk nagyon-nagyon sok kérdés merül fel ezzel a javaslattal kapcsolatban, hiszen pont 2006-ban az MSZP-kormány pont az átláthatóság miatt döntött úgy, hogy megszünteti azt a lehetőséget, hogy az Országgyűlés, a kormány közfeladat ellátásának folyamatos biztosítása céljából közalapítványokat hozhasson létre. De éppen ezért és ezzel összefüggésben akkor megteremtette azt a lehetőséget, az államháztartási törvény módosításával az úgynevezett támogatási célú fejezeti kezelésű előirányzat intézményét. A támogatási célú fejezeti kezelésű előirányzat konstrukciója teljes mértékben képes helyettesíteni a közalapítvány intézményét. Az ilyen speciális előirányzatra vonatkozó előírások lehetővé teszik a közpénzek átláthatóbb, hatékonyabb és olcsóbb felhasználását.

Pont azért, mert ezen Parlament falai között állunk, és hogy az elmúlt 6 évben önöktől nagyon sok mindent láttunk, éppen ezért rossz érzéssel teli ez a kezdeményezésük, és pont, ahogy említettem, nem Habsburg Ottóval kapcsolatban, mert azt gondoljuk, hogy tényleg tettei és szellemi nagysága megérdemel nagyon sok mindent a Parlament falai között, csak önöktől ez a kezdeményezés nem hiteles és rossz érzéssel teli. Pont azért, mert nem értjük, hogy miért mennek szembe ezzel a 2006-os kormányzati döntéssel, hogy egyébként a kormány ne hozhasson létre közalapítványokat, miért nem a másik módozatát választják, ami sokkal átláthatóbb lenne, sokkal normálisabban lehetne felügyelni a közpénzeket. Hacsak nem az lehet az oka, hogy ugyanúgy akarja a közpénzek közpénz jellegét megszüntetni majd a kormány, mint a Magyar Nemzeti Banknál.

Pont azért, mert láttunk már ilyet, és pont azért, mert egyébként az indoklásukban is alapítványok létrehozásáról beszélnek önök, szóval, valószínűleg jó pár ilyet kívánnak majd a jövőben még létrehozni, amelynek már nem biztos, hogy ilyen nagy és neves ember lesz a névadója, hanem majd olyan embereket is idehozhatnak elének, aki nem mindenki számára elfogadható. Éppen ezért nem értjük, hogy miért így és ebben a formában teszik meg ezt a lépést.

Nyilvánvaló, hogy ezt az akciót nem véletlenül teszik. Nyilvánvaló, hogy a kormány többség jól átgondolta ezt a lépését, és azért Habsburg Ottó nevéhez kötik ennek az alapítványnak a létrehozását, mert tudják, hogy így az ellenzék is kevésbé tud ellen szólni, ellenállni ennek a javaslatnak, hiszen Habsburg Ottó nevével és egy ilyen nagy névvel mindenki csak egyetérteni tud. Éppen ezért félünk attól, hogy a későbbiekben az önök tervei alapján majd létrehozhatnak más nevekkel, kevésbé elfogadható nevekkel is hasonló alapítványokat.

Nem ellenezzük ugyanakkor a Habsburg Ottó emlékének megörökítéséről, hagyatéka ápolásának átlátható támogatásáról szóló törvényjavaslat megalakítását, ezért pont hogy módosító javaslatot fog az MSZP-frakció benyújtani a Habsburg Ottó Alapítványról szóló törvényjavaslathoz.

Kérem, gondolják át, hogy ez a megfelelő módja-e ennek a döntésüknek. A hagyatékot mindenképpen meg kell őrizni, a szellemiségét Habsburg Ottónak mindenképpen meg kell őrizni, de egy olyan formát választottak, hogy ha nem önök lennének kormányon, és nem tettek volna az elmúlt időszakban olyan lépéseket, amelyeket, akkor még hinnenk is abban a pátoszban, amit képviselőtársaim elmondtak. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Most megadom a szót Szávay István képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának, aki a pulpitusról fogja elmondani a vezérszónoki beszédét.

SZÁVAY ISTVÁN, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Államtitkár úr! Kedves Képviselőtársai-

im! Két törvényjavaslat fekszik előttünk, az egyik a 2011-ben elhunyt Habsburg Ottó, az utolsó magyar király, IV. Károly fiának örökségét kívánja egy, a kormány által létrehozandó közhasznú alapítvány tevékenységi körébe utalni. A másik az ehhez szükséges jogszabályi feltételeket kívánja megteremteni, hiszen, mint ahogy azt már hallhattuk, egy 2006-os törvénymódosítás óta a kormány nem hozhat létre Magyarországon ilyen alapítványt. E törvényjavaslat a kormány által a jövőben létrehozandó alapítványok - és úgy gondolom, hogy indokolt sajnos a többes szám - bejegyzésével, illetve közhasznúvá minősítésével kapcsolatban speciális, rövid határidőket ír elő a bíróságok számára.

Tisztelt Képviselőtársaim! Úgy vélem, úgy véljük, hogy Habsburg Ottó életét, munkásságát keveseknek kell bemutatni, illetve ezt, azt hiszem, hogy nagyon szépen és ünnepélyesen megtették az előttem szóló képviselőtársaim is, természetesen ezzel magam sem maradok majd teljesen adós.

Habsburg Ottó személyének a megítélése meszsze nem olyan megosztó, mint családja történelmi szerepének értékelése, és e helyt persze erről is kell néhány szót szólni. Kétségtelen egyrésről, hogy annak az uralkodó családnak a sarja, amely az évszázadok során számos esetben szenvedést és pusztulást hozott hazánkra, amelynek tagjai kivégeztették Battyányt és az aradi tizenhármakat, száműzetésbe kényszerítették a nagyságos fejedelmet, üldözték a protestáns hitre térőket, leverték forradalmainkat és szabadságharcainkat, elnyomták népünket, gyarmatosították és kizsákmányolták hazánkat.

Ugyanakkor ne feledjük el azt sem, hogy a kiégyezést követően Habsburg-uralom alatt valósult meg nemzetünk szédületes gazdasági, társadalmi, kulturális fejlődése is, amelynek következtében gyárak, iparvállalatok, kereskedelmi bankok, múzeumok, színházak és modern városok nőttek ki szinte a semmiből, számban és vagyonban is gyarapodásnak indult a magyar népesség, vasútvonalak hálózták be hazánkat, és ugrásszerű növekedésnek indult a magyar mezőgazdaság is, amelynek termékei távoli földrészekre is eljutottak.

Magyarország a dualizmus évtizedeiben, államközösségben Ausztriával európai nagyhatalommá vált, az évek és az évtizedek múlásával pedig Kossuth Lajos arcképe mellé sok család falán odakerült a nép nyelvén Ferenc Jóskává szelídült uralkodó portréja is. Sikeres felzárkózásunknak a fejlettebb Nyugathoz a négy fronton tisztességgel végigküzdött, ám végül mégis elveszített I. világháború, Európa második kommunista diktatúrája, a Magyar Tanácsköztársaság, valamint a XX. század páratlan igazságtalansága, a trianoni országcsönkítés vetett véget. Habsburg Ottó 1918-ban alig 6 éves volt, apja forrongó birodalmából pedig családjával együtt Svájcba, illetve Madeira szigetére menekült, ahonnan Ausztriába csak 1968-ban, Magyarországra pedig csak a rendszerváltás után térhetett haza.

Tisztelt Országgyűlés! Habsburg Ottó idegen országokban töltött száműzetésében sem feledkezett

meg azonban rólunk, magyarokról, de egykori birodalmának más, sajnálatos módon ma egymással acsarkodó népeiről sem. Kétségtelenül egy egyesült Európáért küzdött, de az egyes nemzetek közötti szabad és őszinte együttműködésben, valamint a keresztényi alapokon nyugvó Unióért küzdött, amely sikerrel veszi, veheti fel a küzdelmet a XXI. század kihívásaival is. Jó lenne ma egy ilyen Európai Unió tagjának lenni.

(17.20)

Munkásságával számos esetben hatékonyan támogatva hazánk különféle törekvéseit, Magyarországhoz való ragaszkodását pedig mindennél jobban bizonyítja az a tény, hogy szívét kérésére a pannonhalmi főapátságban helyezték örök nyugalomra. Az idén májusban arról szóltak a hírek, hogy a család és a kormány megállapodásának értelmében a Habsburg Történelmi Intézet rendszerezheti és gondozhatja a hatalmas és szerteágazó tárgyi és szellemi hagyatékot. Ezt a feladatot venné át a jövőben létrehozandó Habsburg Ottó Alapítvány. A magunk részéről az alapítványi formában történő hagyaték-gondozást elvileg jó ötletnek tartjuk, főleg úgy, hogy tudjuk, az intézeti formában folyó Habsburg-kutatás egy jól körülhatárolható szellemi kör kezébe került.

Kérdés tehát, hogy a létrehozandó alapítvány kuratóriumába, vezetőségébe pontosan kik is fognak majd beülni, mert a javaslatból az derül ki, hogy a kormánynak esze ágában sincsen széles alapokra helyezni ennek az alapítványnak a működését, sem a politikai szféra, sem a civilek irányába. Ebből is az lesz, tartok tőle, államtitkár úr, mint a Nemzeti Emlékezet Bizottságából: elmondja a kormány, elmondják önök, a Fidesz, hogy milyen fontos össznemzeti ügy az, aztán meg majd nem engednek oda senkit a saját embereiken kívül. Úgy véljük, hogy olyan struktúrát kell kialakítani ezen alapítvány esetében is, mint a Tom Lantos Intézet és a Demokratikus Átalakulásért Intézet mögött álló Demokrácia Központ Közalapítvány esetében. Vagy éppen hozhatom példaként a brüsszeli Hunineu Irodát működtető Magyar Nemzeti Közösségek Európai Érdekképviselőért Alapítványt, amelynek kuratóriumába a külföldi és a magyarországi politikai pártok egyaránt delegálnak tagokat. Arra most nyilván nem térnék ki, hogy ez utóbbi alapítvány botrányosan működik, Kövér László és határon túli embereinek nemzetpolitikai hobbijait szolgálja ki csupán, a források többségét pedig kvázi fideszes kampányrendezvényekre meg erdélyi falunapokra költi ahelyett, hogy valódi lobbiszervezetként megjelenítené és európai szintre emelné az elszakított magyar közösségek problémáit és sérelmeit.

Magának az alapítványnak a létrehozását tehát a Jobbik elviekben támogatni tudja, szeretnénk azonban világosan látni abban a tekintetben - s remélem, államtitkár úrtól valamilyen választ ezzel kapcsolatban kaphatunk -, hogy pontosan hogyan és kikkel is fog ez a szervezet majd működni.

Tisztelt Országgyűlés! A Habsburg Ottó Alapítványt létrehozandó törvényjavaslattal összefügg az a jogszabálytervezet, amely lehetővé tenné a kormány számára alapítványok létrehozását, amely alapítványokat pedig speciális, rövid határidőkkel kell bejegyezni, illetve közhasznúvá minősíteni. E javaslattal viszont súlyos fenntartásaink vannak. A magyarországi civil szektor ugyanis problémák tömkelegével küzd, amelyek közül csak az egyik a bíróságokhoz kapcsolódó döntések és adminisztratív tevékenységek botránnyos elhúzódása. A kormánynak pedig erre csupán annyi a válasza, hogy önmagának nyit egy menekülő utat a számára fontos alapítványok bejegyzésének felgyorsításával ahelyett, hogy hozzálatna a problémakomplexum egészének megoldásához és beterjesztene végre egy civil törvényt vagy annak átfogó módosítását, természetesen úgy, hogy ezt megelőzően kikéri az érintettek véleményét és széles körű egyeztetéseket folytat a civil szféra képviselőivel. Ezt kéne a Jobbik szerint csinálni, nem pedig ismét csak önös érdekből megnyitni egy olyan törvényt, amelyről egyébként az elmúlt évek során bizonyosodott, hogy ezer sebből vérzik, és igencsak időszerű lenne az abban foglalt tapasztalatok szerinti alapos felülvizsgálata.

Nem arról van szó tehát e javaslat kapcsán, kedves Vejkey képviselőtársam, amit ön említett, hogy az alapítvány rendkívüli fontosságát kell most hangsúlyozni ezzel a törvénymódosítással, hanem pontosan arról, amire előttem szóló képviselőtársam is utalt, hogy ennek a javaslatnak az ürügyén önök megnyitnak egy kiskaput, eltörölnek egy eddig, egyébként valószínűleg nyilván nem véletlenül meglévő korlátot, és a jövőben már mindenféle ellenőrzés és kontroll nélkül szabadon, kényük-kedvük szerint alapíthatnak bármilyen alapítványt.

Egyébként persze tudjuk, hogy a helyzetre vagy az egyénre szabott törvényhozás gyakorlata a Fidesz részéről messze nem új. Az elmúlt években sajnos számos szomorú példáját láttuk már annak, hogy egyik vagy másik fideszes képviselő saját kicsinyes céljaira használta az Országgyűlést. Csak hogy a szűken vett témánál maradjunk: 2015 júniusában tárgyaltuk Németh Szilárd törvényjavaslatát, amely a Csepelt 2014-ben elbukó rezsibiztos és a helyi Fidesz számára tette lehetővé, hogy rátegyék a kezüket a helyi baloldal által még a rendszerváltás után megkaparintott Munkásotthon Alapítványra, ezáltal pedig az alapítvány által fenntartott művelődési házra, valamint annak gyönyörű színháztermére. A civiltörvényhez akkor is hozzányúltunk, a kormány és a kormánypártok számára akkor sem volt fontos, hogy átfogó módosításokat tegyenek és hozzanak a Ház elé, akkor is pusztán annyi történt, hogy valamely képviselő számára fontos ügy kedvéért egy bizonyos ponton a civiltörvényt megnyitottuk, illetve átírtuk, vagy pontosabban: önök átírták.

Az előttünk fekvő törvényjavaslat vagy annak legalábbis általam az előbbieken elemzett része is pontosan bizonyítja azt, hogy Magyarországon legkésőbb a menekültválság kirobbanása óta nem folyik

érdemi kormányzás, csupán olcsó politikai kommunikáció zajlik a szemünk előtt. Ennek célja pedig nem más, mint bugyuta plakátokkal elterelni a közfigyelmet a mindennapok szomorú tapasztalatairól, az oktatás, az egészségügy válságos helyzetéről, több százezer tehetséges és szorgalmas magyar külföldre távozásáról, a Fideszhez kötődő maffiaállam kiépüléséről és a kormánypárti oligarchák látványos gazdagodásáról vagy éppen a média, a kultúra és akár a civil szféra teljes gleichschaltolásáról.

Ahelyett ugyanis, hogy a kormány világos koncepciót dolgozott volna ki a sokszor állami vagy önkormányzati feladatokat is átvállaló, vitán felül kormány munkát végző magyarországi civil szféra támogatására és problémáinak megoldására, minden súlyával rátelepedett a területre és főleg annak finanszírozására. Ennek eredményeképpen például a nem barátinak minősített szervezetek ma is az esélytelenek nyugalmával indulnak a civil szféra állami forrásait osztó Nemzeti Együttműködési Alap pályázataiban.

De ennek következtében működhethet ma is minden probléma nélkül a Hegedűs Zsuzsa miniszterelnöki főtanácsadó által vezetett „Minden Gyerek Lakjon Jól” Alapítvány, amely törvénytörő módon a tevékenységéről éveken keresztül nem volt hajlandó beszámolni, miközben más szervezetek már pár napos késés esetén is retteghetnek a következményektől. Bár az alapítvány ügyeinek kivizsgálására annak idején Kovács Zoltán államtitkár úr többször is ígéretet tett, tudtommal ez ügyben azóta sem történt semmi, annak ellenére sem, hogy a visszaélések tömkelege miatt Magyar Zoltán képviselőtársam fel is jelentette Hegedűs Zsuzsát.

S továbbmenve a példák sorában, nyilván nem nélkülözi az összefüggést az egykor szebb napokat megélt, mára azonban fideszes rendezvényszervező céggé vált Rákóczi Szövetség idei 50 millió forintos rendkívüli költségvetési támogatása, illetve az a tény, hogy Németh Zsolt fideszes képviselő nemrégiben a szervezet elnökségének tagja lett. Arról már nem is szólva, hogy egyes információk szerint mindenki gondolja úgy, hogy ezt az összeget valóban a Rákóczi Szövetség által működtetett külföldi célokra és programokra kellene elkölteni.

Tisztelt Képviselőtársaim! A kormány szándéka tehát sajnos nem az, hogy széles körű egyeztetésekkel és egy új civiltörvénnyel megpróbálna orvosolni a szektort érintő problémákat, hanem annyit tesz, hogy képviselői indítvány mögé bújva csupán a saját érdekében nyit menekülő utat a csigalassúságú adminisztráció, a túlburjánzó bürokrácia és a többszörszörösen túlterhelt bírósági rendszer Bermuda-háromszögéből. Mindehhez sajnos bőségesen tudunk ötleteket szolgáltatni. Magam az elmúlt évek során számos alkalommal szólaltam már fel vagy sürgettem írásbeli kérdések formájában a kormányt a civil szférát érintő problémák megoldása érdekében, sajnos kevés eredménnyel. Gond pedig akad bőven.

Nézzünk néhányat, hogy például miről kellene szólnia az előttünk fekvő javaslatnak a kormányzat

számára fontos kérdések megnyitásától! Bár az elektronikus ügyintézés a civil szervezetek bejegyzése tekintetében az elmúlt két évben nagyot fejlődött, még mindig túlbürokratizált a rendszer. Hiába vezeték be ugyanis az egyszerűsített eljárásokat az egyesületek bejegyzésénél, ott sem tartják be a 15 plusz 15 napos határidőt, mert a bíróságok leterheltek, nem egyszer megosztottan foglalkoznak a témával a bírók, vagy csak egyszerűen kevesen vannak. Mindamellet eltérőek a bírói jogértelmezések, például az egyik bíró szerint nem mindegyik oldalt kell szignózni, egy másik szerint pedig igen. Nem egyértelmű az sem, hogy állásfoglalást kell-e kérni egy adott korszak társadalmi vagy tudományos nevének használatakor a Magyar Tudományos Akadémiától, vagy ha igen, pontosan mely esetekben is szükséges ez.

Rendkívül nehézkes a szervezeti változtatások átvezetése is. Míg például a Kaposvári, a Kecskeméti vagy a Győri Törvényszék általában egy-másfél hónap alatt válaszol egy változással kapcsolatos megkeresésre, addig az Egri Törvényszék két és fél hónap alatt, a székesfehérvári általában négy hónap alatt, a fővárosi pedig nemegyszer több mint fél év alatt sem képes mindezzel.

(17.30)

Eljutott hozzám számos civil szervezet panasza, amelyek adatmódosításait több mint másfél év alatt jegyezte be csak a bíróság úgy, hogy ők az előírt módosításokat minden esetben követték, csak a bírósági határozatok között teltek el hónapok. Ez ma egy civil szervezet feladata, problémája és nehézsége, és ebben a helyzetben önök úgy látják, hogy teljesen rendben van és korrekt az, hogy a civiltörvényt úgy nyitják meg, hogy a kormány számára létrehozandó alapítványokat viszont egy bíróságnak 20 napon belül be kelljen jegyeznie. Ezt ebben a formában természetesen nem tudjuk elfogadni.

De menjünk tovább, ha már itt járunk, és lehetőségünk van erről beszélni. Az éves pénzügyi zárások nyilvánosságra hozatalát mindenképpen üdvözlöztük. Ugyanakkor az is komoly, éves szinten több tízezer forintos többletköltséget jelent annak a szervezetnek is, amelynek éves bevétele nem haladja meg még a tízezer forintot sem.

Arra is megoldást kellene keresni, államtitkár úr, hogy ne az állam nyelje le azon adózók 1 plusz 1 százalékos személyi jövedelemadó-felajánlásait, akik 200 ezer forint feletti szja-befizetési kötelezettségüket késve teljesítik. Ebben az esetben ugyanis a jelenleg hatályban lévő és véleményem szerint súlyosan korlátozó törvények nem a késedelemben lévő adózót, hanem a kedvezményezett civil szervezetet büntetik. Csak tavaly több mint 30 ezer ember összesen majdnem 160 millió forintját nyúlta le így az állam, ez a pénz pedig számos civil szervezet kasszájából fájóan hiányzott. A Jobbik azt mondja, hogy amennyiben egy adózó teljesíti az elmaradt adófizetési kötelezettségét, akkor ezt követően az állam is utalja el az általa fölajánlott 1 plusz 1 százalékot a kedvez-

ményezett egyház, illetve civil szervezet számára, és ne nyúlja le azt.

És ha már 1 százalék, sajnos a mai napig nem tudjuk, hogy a kormány tervezi-e ennek az adófelajánlási rendszernek a megszüntetését. Tállai András államtitkár úr ugyanis egy ezzel kapcsolatos írásbeli kérdésemre csupán annyit válaszolt, hogy a Nemzetgazdasági Minisztérium nem tesz javaslatot a jelenlegi rendszer módosítására, ami azt is jelenti, hogy ettől még más minisztériumok javasolhatják az 1 plusz 1 százalékok eltörlését. Figyelembe véve a valóban független civil szektor egyre szűkülő forrás-szerzési lehetőségeit, egy ilyen döntés óriási érvágás lenne. Önök ugyanis az idei évre vonatkozóan csökkentették a Nemzeti Együttműködési Alap költségvetési támogatását, amely tavaly még 5,4, idén azonban csak 4,8 milliárd forint volt.

Csak a mihez tartás végett jelzem egyébként, hogy a sokat átkozott, és nyilván joggal átkozott Gyurcsány- és Bajnai-kormányok reálértéken számolva több mint dupláját költötték a civilek támogatására, mint a közösségeket és a polgári önszerveződések elvileg kiemelten támogató nemzeti és polgári kormányzat. Magam minden évben nyújtottam be egyébként módosító javaslatot a költségvetéshez, a Fidesz azonban soha nem támogatta a civileknek szánt összegek emelését.

A forrasszerzésre és a szabályos forrásfelhasználásra visszatérve, jobban oda kellene figyelni a civil szféra működésének, valamint a céges szektor és a civil szféra együttműködésének támogatására is. Elvben ezt segítenék a civil információs centrumok, de gyakorlatban a 20 CIC 20-féleképpen működik; CIC, igen, ez a rövidítése. Vannak példaértékűek, mint például Bács-Kiskun megye, ahol a helyi civilek rendszeresen kapnak hírleveleket a pályázatokról, a CIC munkatársai különböző képzéseket tartanak, meglátogatják a nem saját szervezésű szakmai rendezvényeket, és aktívan részt vesznek például a Nemzeti Együttműködési Alap választásaiban is.

De sajnos tudunk számos, pusztán formálisan létező, csak az ezzel járó támogatások megszerzésé-vel foglalkozó civil információs centrumról is, de ezeket a pozitív példákkal ellentétben egyelőre még nem nevesíteném. A vonatkozó jogszabály szerint e centrumok feladata a civil szervezetek működésének szakmai támogatása, fenntarthatóságuk erősítése, továbbá az államháztartás alrendszeréből nyújtott támogatások szabályszerű felhasználásának elősegítése. A 19 megyében és a fővárosban létrehozott centrumok éves működtetésére különböző civil szervezetek pályázhatnak, ami öröndetes irány lenne. Ugyanakkor az elvégzett munkával kapcsolatos visszacsatolás hiánya és a források szűkössége sokban hátráltatja ezek megfelelő működését. Tevékenységük így sajnos általában nem lép túl az illetékes megyeszékhelyeken, illetve egyes járásközpontokon.

Tisztelt Országgyűlés! Számos probléma terheli tehát a magyarországi civil szektor működését, amelyek orvoslása kapcsán fájóan hiányzik az egyértelmű kormányzati szándék. Önök láthatóan legalább rész-

ben tisztában vannak a jelenlegi realitásokkal, és Habsburg Ottó örökségének ápolása kapcsán nyilván nem kívánnak felszűlni, valamint a Habsburg-család előtt kínos helyzetbe kerülni azzal, hogy egy alapítvány bejegyeztetése vagy közhasznúvá minősítése túlzottan elhúzódjék. Ezért inkább nyitnak maguknak a rendszeren egy hátsó kaput, egy vészkijáratot. Ezzel pedig tulajdonképpen elismerik a magyarországi civil szektorra ránehezedő adminisztratív és bírósági rendszer sok esetben emberi és anyagi erőforráshiány miatti lomhaságát és túlbürokratizáltságát.

Őnök ezzel a törvényjavaslattal, amely konkrétan előírja a kormány által létrehozott alapítványokkal kapcsolatos rövidebb ügyintézését, alismerik azt, amit a Jobbik már évek óta mond, miszerint a jelenleg működő magyarországi civil keretrendszer élethetetlen, így az sürgős változásokért kiált. E törvény toldozgatása és csak a kormányzati érdekeknek megfelelő módosítása helyett azt javasolnám önöknek, hogy járják csak végig azt az utat, amin minden más civil szervezetnek végig kell mennie, akár csak a bejegyzéssel kapcsolatban. Tapasztalják csak meg, államtitkár úr, Vejkey képviselő úr, tapasztalják meg azt, hogy húsz törvényszékből három rögtön átengedné, a többség hiányt pótoltatna, míg, mondjuk, egy-kettő helyből elutasítaná az önök által létrehozni szándékozott Habsburg Ottó Alapítványt.

Jó lenne tehát, ha a kormány a saját bőrén is megtapasztalná, hogy milyen katasztrofálisan működik a rendszer, hogy az óriási és értelmetlen bürokrácia és a bíróságok lomhasága hogyan lehetetlenítenek el nemes szándékokat és kiváló kezdeményezéseket. Akkor talán végre hajlandóak lennének arra, amit jelen felszólalásomban alaposan igyekeztem megindokolni, sokszorosan is alátámasztottam, és kellő társadalmi egyeztetést követően végre betervezzenék a civiltörvény átfogó módosítását.

Tisztelt Országgyűlés! Az eddig elmondottak szerint a Jobbik tehát támogatni tudja a Habsburg Ottó Alapítvány létrehozását, azzal együtt, hogy szeretnénk bizonyosságot nyerni ezen szervezet működésének széles alapokra helyezéséről és meggyőződni arról, hogy nem egy újabb fideszes pártalapítványt gründolunk csupán. Ugyanakkor határozottan elutasítjuk, hogy a kormány rövid határidőkkel, kiemelve magát a magyarországi bürokrácia fojtogató karjaiból, ilyen formában hozhasson létre alapítványt. Ehelyett javasoljuk a civil szektor működését érintő jogszabályok közös és alapos áttekintését. E munkához szívesen ajánlom a Jobbik segítségét és szakértőink tapasztalatát.

Kormányra készülő politikai közösségként mi ugyanis olyan Magyarországot szeretnénk, ahol a kormány nem akadályozza, hanem minden lehetséges módon segíti és támogatja a civil szféra hatékony, közérdeket szolgáló, a társadalmi egyenlőtlenségeket megszüntető, nemzeti kultúrát felemelő működését. Ennek megvalósítása pedig még 2018-is sem túl halasztást.

Ha látjuk a kormányzat világos szándékát arra, hogy a megoldást keresi a civil szférát sújtó legé-

több problémákra, és nemcsak önös érdekei szerint nyúl hozzá a vonatkozó törvényhez, akkor majd visszatérhetünk erre a kérdésre, addig azonban a törvényjavaslat ezen részét nem tudjuk támogatni. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Most megadom a szót Ikotity Istvának, az LMP képviselőcsoportja vezérszónokának.

IKOTITY ISTVÁN, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Az LMP egyetért azzal a célkitűzéssel, hogy Habsburg Ottó hagyatékának gondozását egy alapítvány lássa el. Habsburg Ottó életművét, a magyarság ügyéért tett kiemelkedő erőfeszítéseit mindannyian nagyra becsüljük. Habsburg Ottó segített az Európai Uniót létrehozni, bővíteni. Keresztényszociális meggyőződése mentén tevékenykedett az Európai Parlament tagjaként, korelnökeként. Mindig voltak távlati céljai, mindig talált magának feladatot. 1979-ben az Európai Parlament újonnan választott tagjaként jelképesen üres széket állíttatott fel a vasfüggönyön túli, kelet-európai országok számára.

1989. július 22-én azt üzent a Páneurópai Piknik résztvevőinek: „Biztosítom honfitársaimat, hogy minden tőlem telhetőt megteszek az Európai Parlament és a Páneurópai Unió keretén belül, hogy egy szabad és demokratikus Magyarország minél előbb teljes jogú tagja legyen az Európai Közösségünknek.” Így is tett, támogatta Magyarország, Szlovénia és Horvátország uniós tagságát. Törökország csatlakozásáról viszont elutasítóan nyilatkozott.

Ismét egy idézet következik: „Elsősorban Horvátországot említeném meg. Ők tulajdonképpen honfitársaink. Olyanok, akiknek történelme összefügg a magyar történelemmel. Ha az ember ma Horvátországba látogat, a legtöbb templomban csak magyar szentek vannak. Szlovéniában csak osztrák szenteket találni. Voltak nehézségek a két ország kapcsolatában, de ez a jó házasságban is előfordul. A törökök más probléma. Ők önmagukban is nagyhatalom. Törökországnak más feladata van. Nem akarom azt, hogy Törökország, mint Írország vagy Portugália, belépjen az EU-ba.

(17.40)

Itt, Németországban a CDU álláspontja is az, hogy Törökországgal egy külön kapcsolatot kell létesíteni.”

Noha Habsburg Ottót édesanyja gyerekként azért taníttatta nyelvekre, hogy később, uralkodása során hasznát vegye, nagy nyelvtudását azonban politikusként kamatoztathatta. A francia és a német mellett a magyart nevezte még egyik anyanyelvének. Több nyelven írt könyveket történelmi, politikai, társadalompolitikai témában. Antikommunista és antifasiszta volt. Népes családja volt, hét gyermeket nevelt fel.

A rendszerváltás környékén Magyarországon nagy lelkesedéssel fogadták őt. Néhányan ugyan aggo-

dalmaskodtak, mert a királyság visszatértenek rémképét látták benne, de a valós okok a korábbi elhallgatás, a kommunizmus évei alatt a történelmi múlt-hoz, a császársághoz való ellenséges hozzáállás volt, és nem utolsósorban egy igazán európai, magyarul szépen beszélő ember intelligens szavai voltak.

Habsburg Ottó 60 magyarországi településnek a díszpolgára volt. Emlékét eddig is sokan őrizték. Jöjjön létre Habsburg Ottó Alapítvány is, amely kizárólag erre a feladatra koncentrálhat! De álljunk meg egy pillanatra! Miért a kormány hozza létre, módosítva ezzel az államháztartási törvényt, a civil szervezetek bírósági nyilvántartásáról szóló törvényt és egyéb jogszabályokat is? Csak nem arról van szó, hogy Habsburg Ottó valóban fontos és nemes ügyet kihasználva akarnak alapítvány-létrehozási jogot adni a kormánynak, amellyel később vissza is élhet?

Kezdjük ott, hogy miért nem hozhat létre a jelenlegi kormány alapítványt, és mindez miért jó. 2006 óta nem lehet ugyanis új közalapítványt létrehozni. Ez a speciális forma olyan alapítványt takar, amit az Országgyűlés, a kormány, valamint a helyi önkormányzat képviselő-testülete közfeladat ellátásának folyamatos biztosítása céljából hozhatott létre. Ez a szervezeti forma azonban egyértelmű zsákutcának bizonyult az állami, önkormányzati feladatok ellátásában.

A közalapítvány megszüntetése, egészen pontosan az újak létrehozásának a kizárása, a régiék megítézelése és a szabályok szigorítása azért volt indokolt, mert a közalapítvány intézménye a közpénzek elfolytatásának egyik fő csatornájává vált. A közalapítványok túlnyomó része ugyanis csak nevében volt alapítvány. Nem a részére elkülönített célvagyonból működött, hanem minden évben rendszeres költségvetési támogatást kapott - mint ahogy gondoljuk, most ezek után majd a Habsburg Ottó Alapítvány is -, és ezt nehezen áttekinthetően, korlátozott ellenőrzés mellett újraoszthatta. Valójában azért jöttek létre, hogy az alapítóval érdekazonosságban élvezzék az alapítványi formával járó előnyöket, például az alapítótól való vagyoni elkülönültséget. Ez azonban éppen helyesen elzárta az államot attól, hogy bármi befolyása legyen az adott célra elkülönített pénzre, ami rendszerszinten a demokratikus kontroll szempontjából teljesen elfogadhatatlan.

Gyönyörű példája volt a jogintézmény visszaélészerű alkalmazásának, hogy amikor a 2002-es kormányváltás előtt az akkori és a jelenlegi kormánypárt veszélyben érezte a Terror Házát, akkor a fenntartó hirtelen egy debreceni, megyei jogú város által alapított közalapítvány lett, ami rögtön duplán védte az államtól az intézményt. Ez a fajta pénzügyi függetlenség közpénz esetén vállalhatatlan. Így az LMP elvi síkon egyetért a 2006 óta érvényesülő közalapítványi tisztogatással.

Az elmúlt ciklusban sem az volt a baj, hogy a Fidesz hozzányúlt a megmaradt közalapítványokhoz, hanem hogy ezt rendre tisztán politikai káderek beültetésével tette. Annak érdekében, hogy a közalapítvány mint szervezettípus megszüntetése következté-

ben előálló lehetőséget, az alapítványok létrehozásának, illetve az azokhoz való csatlakozásnak a lehetőségét a jövőre nézve is kizárja a jog, a 2016-os módosítás kimondta, hogy mindazok a szervezetek, amelyek közalapítvány létrehozására a törvény hatálybalépése előtt jogosultak voltak, alapítványt a törvény hatálybalépését követően sem alapíthatnak és azokhoz nem csatlakozhatnak. Ezt lazítja most fel a törvényjavaslat a kormány számára. A közalapítványok államháztartásból történő támogatása helyett speciális fejezeti kezelésű előirányzat alakítható ki - indokolta a megszüntetést a jogalkotó annak idején. És valóban, ez azóta is a mindenkori kormány lehetősége, például arra, hogy az aktuális emlékezetpolitikai elképzeléseit megvalósítsa.

Mi indokolja most mégis az alapítványi forma szükségességét? És ez a történet nemcsak a Habsburg Ottó Alapítványról szól, hiszen ha Pandora szelencéje kinyílik, a kormánypártoké, a kormány-alapítványoké a jövő. Újra a közpénzelfolytatás csatornája lesz ez az alapítványtípus talán. 2006-ban, amikor a közalapítványoknak megálljt parancsolt a jog, a régiék működését, elsősorban gazdálkodását szigorú rendelkezések korlátozták be. Ezek az új kormányalapítványok esetén nem kötelezőek, hiszen azok csak a módosítás hatálybalépése előtt nyilván tartásba vett közalapítványokra vonatkoznak.

Összeszedtem, hogy mik is azok a korlátozások, amelyek alól ez az új típusú kormányalapítvány mentes lesz. Elsőként: a közalapítvány csak olyan gazdálkodó szervezetben vehet részt, amelyben legalább többségi befolyással rendelkezik, és amelyben felelőssége nem haladja meg a vagyoni hozzájárulása mértékét. Közalapítvány által létrehozott gazdálkodó szervezet további gazdálkodó szervezetet nem alapíthat, és gazdálkodó szervezetben részesedést nem szerezhet.

Aztán: a közalapítvány alapítványt nem hozhat létre, ahhoz nem csatlakozhat, azzal nem egyesíthető. A közalapítvány alapítvány alapító jogainak gyakorlására nem jelölhető ki. A közalapítvány pályázat kiírása nélkül évente a vagyona 5 százalékának mértékéig, de legfeljebb összesen egymillió forint közvetlen vagy közvetett támogatást nyújthat az alapító okiratban foglalt célokra. Meghívásos pályázat kiírására kizárólag akkor kerülhet sor, ha törvény vagy kormányrendelet lehetővé teszi és a pályázati kiírás tartalmazza a támogatási célt, a támogatás feltételeit és az elszámolás részletes rendjét.

Eddig hármat soroltam fel, és még kettőt fogok, de egy pillanatra megállok. Tehát ezek azok, amelyekről mentesek lesznek az ezután létrejövő kormányalapítványok.

Folytatom a sort a negyedikkel: a közalapítvány alapító okiratában megjelölt ügyvezető szerv a közalapítvány működéséről az alapítónak évente beszámolni és gazdálkodásának legfontosabb adatait nyilvánosságra hozni köteles. Ez alól is mentes lesz.

A közalapítvány alapító okiratának módosítását, illetve a módosítással egybeszerkesztett szövegét a Magyar Közlönyben, illetve az önkormányzat hivata-

los lapjában, ennek hiányában a helyben szokásos módon közzé kell tenni. Ez alól is mentes lesz.

Van még egy fontos megjegyzésünk, ez pedig, hogy semmi sem indokolja a törvényjavaslat által biztosított eljárási kedvezményeket. Az alapítványok nyilvántartásba vétele elég nehézkes, lassú, számtalan gyakorlati példát, problémát lehetne felsorolni. Az előző felszólaló meg is tette ezt, külön kitérve arra, hogy egyes megyékben ez milyen lassú, milyen hosszú időnként. A most létrehozott speciális forma esetén gyorsulna a rendszer. Rendszert van a gyorsulás, mi egyetértünk vele, nagyon sokat bajlódnak a civil szervezetek ezzel, de vajon miért csak ezeknek a kormányalapítványoknak az esetében gyorsul? Mi végre ez a kiemelt státusz? Miért nem adnak az összes alapítvány esetében egy ilyen könnyítést?

Sima alapítványoknál a kérelem benyújtásától számított 30 napon belül kell megvizsgálni a bíróságnak, hogy nincs-e helye az ügy áttételének, a kérelem hivatalból történő elutasításának vagy a hiánypótlásnak. A kormány által létrehozott alapítvány esetében a törvényjavaslat szerint elég lenne a benyújtástól számított 5 napon belül ezt megtenni. A bírósági nyilvántartásba vétel is jelentősen gyorsulna, a mostani 60 napról a kormány által létrehozott alapítványok esetében 20 napra. Hogyha önök beszélgetnek civil szervezetek vezetőivel, akkor nagyon gyakran elhangzik róluk az a panasz, hogy rettenetesen nehéz az alapítványoknak, ahogy más civil szervezeti formáknak, egyesületeknek is a bejegyzése, roppant méltánytalan ez a megkülönböztetés.

(17.50)

Az egyszerűsített nyilvántartásba vétel nem olyan régen gyakorlattá vált, és itt is tapasztalható az, hogy bizony nem mindig tartják ezeket a határidőket.

Tisztelt Ház! Nem vagyunk benne biztosak, hogy maga Habsburg Ottó ilyen körülmények között támogatná, hogy a kormány alapítványokat hozhasson létre. A törvénymódosítási csomag kapcsán nehéz helyzetben vagyunk, mert az elsődleges célt, miszerint Habsburg Ottó néven alapítvány jöjjön létre, támogatjuk. De ahogy a kormány ezt csinálja, és azzal, hogy megnyitja ezzel, előreküldve Habsburg Ottó nevét, és visszaélve feltételezésünk szerint ezzel, ahogy számos nagy ember nevével visszaéltek már az elmúlt hat évben, ezen a módon nem értünk egyet. Nem tartjuk jó ötletnek azt, hogy Pandóra szelencéjét megnyissák, és kormányalapítványokat hozzanak létre ezután, ezzel a politikai hatalmukat tovább mentve gazdasági hatalommá.

Azt gondoljuk, hogy ez a folyamat - amelyet 2006-ban megszüntettek, amely megállította 2006-ban ezeknek a közalapítványoknak a közpénz-elfolytatását - nem elfogadható. Azt gondoljuk, a Lehet Más a Politika frakciója azt gondolja, hogy ebben nem szeretnénk partnerek lenni.

Köszönöm a figyelmüket. *(Taps az LMP és a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Kérdezem képviselőtársaimat, kíván-e valaki hozzászólni még a vitához. *(Jelzésre:)* Igen, Szávay István képviselő úr jelentkezett, ön é a szó.

SZÁVAY ISTVÁN (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Úgy gondolom, túl azon, hogy roppant megtisztelő lenne, talán gyakorlati szempontból is hasznos lenne, ha államtitkár úr vagy Vejkey képviselő úr, aki ezt a javaslatot jegyzi, érdemben is válaszolna az itt elhangzottakra, ezekre a felvetésekre, és mondjuk, nemcsak egy államtitkári zárszót hallhatnánk. Szerintem jó és hasznos lenne, ha erről az ügyről egy kicsit tudnánk itt most tényleg vitatkozni a Házban.

Nagyon kíváncsi lennék Vejkey képviselő úr átláspontjára, bízva abban, hogy önnek ehhez a törvényjavaslatához annál azért talán egy kicsivel több köze is van, mint csak hogy ön elé rakták és aláírta volna. Amennyiben ez így van, akkor önnek bizonyára van véleménye azokról a problémákról és azokról a felvetésekről, amelyeket ellenzéki képviselőtársaimmal itt megtettük. Ha ez így van, akkor ön talán tud válaszolni arra a kérdésre, hogy mi indokolja a kormány részére ennek a rendkívüli kedvezménynek a megnyitását.

Talán akkor tudnak válaszolni arra a kérdésre, hogy egyébként tervezi-e a kormány, vagy akár Vejkey képviselő urat is biztatom erre vagy akár Vas Imre képviselő urat - a mai napon is meglehetősen széles körű polihisztor szakértelméről tett tanúbizonyságot, a különböző témák között itt Super Mario módjára ugrálva -, jó szívvel biztatom önöket arra, nem is biztatom, biztatni már megtettem a felszólalásomban, hanem kérdezem, várhatja-e a civil szféra azt, hogy ezekhez a kedvezményekhez legalább csak nyomokban hasonló módon önök megoldják azokat a kérdéseket és problémákat, amely bürokratikus akadályokat egyébként nyilvánvalóan jól érzékelnek önök is, hiszen ezért kezdeményezték egyelőre csak a kormány számára megfelelő módon ezen akadályok lebontását, illetve ezen problémák feloldását ebben a törvényjavaslatban. Ha erről a kérdésről tudnánk egy kicsit beszélni vagy ezzel kapcsolatban bizonyos garanciákat kapni, akkor ez a mi álláspontunkat is ennek a kérdésnek a megítélése kapcsán nyilvánvalóan tudná formálni.

Ugyanis most sajnos azt látjuk, és úgy látom, hogy kényszerű módon egyet kell hogy értsek a másik két ellenzéki felszólalóval, a másik két képviselőtársammal, hogy itt valójában egyelőre nincsen szó másról, mint hogy önök egy olyan személy, egy olyan ember neve mögé bújnak, és ezt képviselő úr a felszólalásában is hangsúlyozta és kérte erre való hivatkozással az ellenzék együttműködését, egy olyan ember neve mögé bújnak, akivel kapcsolatban úgy gondolják, hogy olyan különösebben nagy vitára majd itt a Házban nem fog sor kerülni, és ennek kapcsán szépen lebontanak egy újabb adminisztratív akadályt, ismét adnak egy újabb lehetőséget, egy újabb fegyvert a kormány kezébe, ezáltal a kultúrpolitika tekintetében.

MSZP-s képviselőtársam úgy fogalmazott, hogy majd esetleg valamilyen megosztó történelmi személyiségről szeretnének majd a jövőben közalapítványt elnevezni. Az, hogy ki a megosztó ebből a szempontból, egyáltalán nem biztos, hogy mi majd a Szocialista Párttal fogunk egy platformra helyezkedni, tehát én nem föltétlenül ettől félek, de kétségkívül igaz az, hogy úgy gondoljuk, hogy ez igenis egy helyes eszköz és egy helyes korlát volt, hogy a kormány eddig nem tehette meg, hogy kénye-kedve szerint ilyen formában is vagy ilyen módon is formálja az emlékezetpolitikát, hogy egyáltalán alapítványt, közalapítványt hozhasson létre, és ahhoz még ráadásul saját maga számára ilyen speciális szabályokat is tudjon biztosítani. Kapunk-e ezzel kapcsolatban megnyugtató választ, államtitkár úr, képviselő úr? Vagy pedig akkor tudomásul kell venni, hogy amit itt elmondtunk vagy feltételeztünk, az sajnos ebben a formában igaz, és önöknek a hátsó szándéka ennek a törvényjavaslatnak a benyújtásával valójában ez, és egyébként pedig egyáltalán nem célja a kormánynak, legalábbis az elkövetkezendőkben nem, hogy egy átfogó törvénymódosítást benyújtson a magyarországi civil szervezeteket sújtó adminisztratív és bürokratikus terhek egyszerűsítése érdekében, hanem csupán csak saját magára gondol akkor, amikor egyébként nem első alkalommal egy konkrét ügyben ezt a törvényjavaslatot megnyitja.

Várom megtisztelő válaszukat, beszéljünk erről a kérdéssel, ha kérhetem. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Most kétperces hozzászólásra Heringes Anita képviselő asszonynak adom meg a szót.

HERINGES ANITA (MSZP): Nagyon szépen köszönöm a szót. Államtitkár úr, kérem, álljon föl, és válaszoljon még a vitában a kérdéseinkre, mert ne a zárszóban mondja el majd véleményét, hanem mondja azt ki itt mindenki előtt, hogy nem azért hoznak önök létre és nyitják meg a lehetőséget egy közalapítvány létrehozására, hogy majd a közpénzjellegét itt is elveszítse, ahogy az MNB-alapítványoknál láttuk. Mondja ki azt, hogy nem azért többes számban alapítványokról beszélnek, mert a későbbiekben sokkal másabb dolgokra kívánják felhasználni ezt a módosítást! Ez itt a vita helye, itt vagyunk a Parlament üléstermében, kérem, ne a zárszóban, hanem most mondja el véleményét, mire készülnek ezzel a javaslattal. Köszönöm. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Kérdezem, kíván-e valaki még hozzászólni a vitához. *(Nincs jelzés.)* Így valószínűleg marad a vége, tehát a zárszóban lesznek majd megválaszolva ezek a kérdések.

Megadom a szót Vejkey Imre képviselő úrnak, az előterjesztőnek. *(Szávay István dr. Vejkey Imre felé: Gyáva vagy.)*

DR. VEJKEY IMRE (KDNP): Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő-

társaim! Mindenekelőtt köszönöm, hogy úgy a kormány, mint a kormányzó pártok mindkét törvényjavaslatot támogatják. Figyelemmel pedig arra, hogy az MSZP, a Jobbik és az LMP nem támogatja mind a két törvényjavaslatot, ezért zárszóban nyomatékosan kívánom előadni, hogy Habsburg Ottó életművét és emlékét az egész nemzet megbecsüléssel őrzi. Habsburg Ottó neve olyan minőséget képvisel *(Szávay István: Ezt elmondtuk.)* Európa és a világ szabadságot szerető politikai térképén is, amely megkérdőjelezhetetlen. Magyarország számára ezért kitűnő lehetőség, hogy Habsburg Ottó életművét a család döntése alapján ne Bécsben, hanem Budapesten kialakított alapítványi keretek között méltathassuk. *(Szávay István: Előre meg van neki írva.)*

Tisztelt Képviselőtársaim! A törvénymódosítás célja tehát nem más, mint az, hogy az Országgyűlés lehetőséget biztosítson a kormány részére arra, hogy külön törvényben kapott felhatalmazás alapján alapítványt hozzon létre, vagyis az Országgyűlés kiemelt esetekben felhatalmazást kaphatna a kormánytól alapítvány létrehozására.

Tisztelt Ellenzéki Képviselőtársaim! Tehát nem automatizmusról van szó, hanem kifejezetten csak arról, hogy az új törvény elfogadásával az Országgyűlés külön törvényben felhatalmazná a kormányt, hogy alapítványt hozzon létre, amely jelen esetben a Habsburg Ottó Alapítvány létrehozását hivatott rendezni *(Szávay István: A jelen esetben!)* a létrehozásához szükséges jogszabályi keretek meghatározásával.

Mindezek alapján kérem tisztelt képviselőtársaimat, hogy támogassák úgy a T/12176. számú törvényjavaslatot, mint a T/12177. számú törvényjavaslatot. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban. - Szávay István: Bravó! Vastaps!)*

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Most soron következik **a büntetések, az intézkedések, egyes kényszerintézkedések és a szabálysértési elzárás végrehajtásáról szóló 2013. évi CCXL. törvény és ehhez kapcsolódóan más törvények módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig.

(18.00)

A kormány-előterjesztés T/12179. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. Elsőként megadom a szót Völner Pál úrnak, az Igazságügyi Minisztérium államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének.

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Az önök előtt fekvő törvényjavaslatban foglalt módosítások új jogintézmények megteremtését és a meglévő

szabályozásnak a joggyakorlat által felvetett pontosítását célozzák a büntetés-végrehajtási jog területén.

Engedjék meg, hogy a következőkben a legfontosabb változásokat összefoglaljam! Mint az ismert, az Emberi Jogok Európai Bírósága a büntetés-végrehajtási intézetekben tapasztalható zsúfolt elhelyezési körülmények miatt többször is elmarasztalta hazánkat, és a 2015. március 10-én meghozott úgynevezett vezető ítéletében az egyezményt sértő fogvatartási körülmények megszüntetésére irányuló cselekvési terv elkészítésére hívta fel.

A bíróság továbbá szükségesnek tartotta az Emberi Jogok Európai Egyezménye 3. cikkében meghatározott kínzás, illetve embertelen vagy megalázó bánásmód tilalmának a megsértésével összefüggésben a jogsérelem bekövetkezésének megelőzését, illetve a sérelem bekövetkezése esetén megfelelő kompenzációt biztosító hatékony jogorvoslat bevezetését. A folyamatban lévő hasonló ügyek tekintetében a bíróság a vizsgálatot nem függesztette fel. Az ítélet végrehajtását az Európai Tanács miniszteri bizottsága a kormány által benyújtott cselekvési terv alapján ellenőrzi. A cselekvési terv 2015. december 9-én került megküldésre az Európa Tanácsnak. A törvényjavaslat elsődleges célja, hogy a magyar cselekvési tervben vállalt, börtönzsúfolttság felszámolására szolgáló férőhelybővítési programot kiegészítve a jogalkotás eszközeivel is segítse a probléma kezelését, és megteremtse a bíróság ítéletében meghatározott hatékony jogorvoslati rendszert.

Mindenképpen fontosnak tartom megemlíteni, hogy Magyarország nem az egyetlen Európában, amelynek szembe kell néznie a börtönzsúfolttságból eredő nehézségekkel, és az egyezményesértés következményeként a bíróság elmarasztaló, kártérítésre kötelező döntéseivel, így például Olaszországgal és Oroszországgal szemben szintén vezető ítéletet hoztak, de Bulgáriával, Görögországgal, Lengyelországgal és Romániával szemben is születtek elmarasztaló ítéletek.

Az Emberi Jogok Európai Bírósága határozatában kiemelte, hogy a szabadságvesztés időtartamának jelentős csökkentése megfelelő jóvátétel lehet. Egy ilyen típusú jóvátétel azonban nem szolgálná azokat a büntetőpolitikai célokat, amelyek mellett a kormányzat már 2010-ben határozottan elkötelezte magát, vagyis a közbiztonság megerősítését és a törvénytisztelő emberek védelmét. A reintegrációs őrizet viszont, amikor az elítélt kontrollált körülmények között tölti a szabadságvesztésből hátralévő időt a számára kijelölt lakásban, már olyan garanciális szabályokkal övezett jogintézmény, amelynek révén a zsúfolttság csökkenthető, de nem a közbiztonság rovására.

A törvényjavaslat ennek tükrében a reintegrációs őrizet alkalmazhatóságát kiterjeszti mind a személyi kört, mind annak időtartamát illetően. A módosítás értelmében már nemcsak az első alkalommal végrehajtandó szabadságvesztésre ítéletekre, hanem valamennyi gondatlanul elkövetett bűncselekmény miatt elítéltre, illetve a visszaesőnek nem minősülő

bűnismétlőkre is kiterjedne. Másrészt a reintegrációs őrizetben töltendő időt a bűnösség fokától függően és hosszabb tartammal határozza meg, szándékosság esetén a korábbi hat hónapi időtartamot tíz hónapra, míg a gondatlan elkövető esetén egy évre emeli fel.

A bíróság által megjelölt megelőző jogorvoslatként a büntetés-végrehajtásról szóló törvénybe egy új jogintézmény kerül, az egyezményesértő elhelyezési körülmények miatti panasz benyújtásának lehetősége a büntetés-végrehajtási intézet parancsnokához. A panasz alapján az intézet parancsnoka az elhelyezési körülmények javítása vagy ellensúlyozása érdekében a lehetőségekhez mérten megteszi a szükséges intézkedéseket. Indokolt esetben akár a fogvatartott átszállítását is kezdeményezheti, amiről az aktuális telítettségi mutatók alapján a Büntetés-végrehajtás Országos Parancsnoksága dönt.

(Az elnöki széklet dr. Hiller István, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

A börtönfejlesztések előrehaladtával már reálisan számolni lehet majd azzal, hogy lesz olyan kapacitással rendelkező büntetés-végrehajtási intézet, ahová a fogvatartott kapcsolattartási jogának sérelme nélkül átszállítható. Ha az átszállítás sértené a fogvatartott kapcsolattartási jogát, az erről hozott határozat bírósági felülvizsgálata kezdeményezhető.

Végül az egyezményesértő helyzet felszámolását célzó módosítások központi eleme a zsúfolt elhelyezési körülmények miatti jogsérelemmel arányban álló, hatékony kompenzációt biztosító hazai kártalanítási eljárás bevezetése. Az új kártalanítási eljárást szintén a büntetés-végrehajtásról szóló törvénybe építi be a javaslat, kiegészítve a büntetés-végrehajtási bírói eljárások körét. A büntetés-végrehajtási bíró független, pártatlan szervként bírálhatja el a kártalanítási igényt egyszerű eljárás keretében, és így rövid határidővel sor kerülhet a sérelem orvoslására. A kártalanítás minden olyan napra jár, amelyet a fogvatartott az alapvető jogokat sértő elhelyezési körülmények között töltött. Kártalanítás iránti igény az alapvető jogokat sértő elhelyezés megszűnésétől számított hat hónapos jogvesztő határidőn belül érvényesíthető.

A büntetés-végrehajtási intézet a kárigényhez kapcsolódóan a kifogásolt fogvatartási körülményekre vonatkozóan közöl adatokat, csatolja a fogvatartási nyilvántartás alapján készített kivonatokat, valamint azon egyéb iratokat, amelyek a jogalap megítéléséhez szükségesek. A büntetés-végrehajtási bíró speciális ismeretekkel és tapasztalattal rendelkezik az értékelhető fogvatartási körülmények számbavételekor. A büntetés-végrehajtási bíró iratok alapján is meghozhatja a döntést. Az eljárásban egyebekben illeszkedik a büntetés-végrehajtási bíró az eljárások általános szabályaihoz, ügyiratok alapján az eljárásra a bírósági titkár is jogosult.

Az eljárás során a pénzbeli kártalanítás mértékét a napi tétel törvényben meghatározott keretei között - amelynek alsó határa 1200 forint, felső határa pe-

dig 1600 forint - a büntetés-végrehajtási bíró határozza meg, a napi tétel általa megállapított konkrét összege és az alapvető jogokat sértő fogvatartási körülmények között töltött napok szorzataként. Ez a megoldás megfelelő teret ad a bírói mérlegelésnek, lehetőséget biztosítva arra, hogy a büntetés-végrehajtási bíró a zsúfoltsággal együtt a fennálló egyéb alapvető jogokat sértő elhelyezési körülményeket összességükben értékelhesse, és az okozott jogsérelem súlyával arányban álló kártalanítást állapíthasson meg.

A módosítás a kártalanítás kifizetése iránti intézkedési kötelezettséget az igazságügyért felelős miniszter feladatkörébe telepíti. A kifizetésre a határozat kézbesítésétől számított 60 nap áll rendelkezésre. A módosítás értelmében a kártalanítással szemben a következő követelések kielégítésének van helye: a gyermektartásdíj behajtása iránti végrehajtási eljárásban érvényesített követelés, azzal a bűncselekménnyel összefüggésben megítélt polgári jogi igény, illetve a polgári bíróság által jogerősen megítélt kártérítés vagy sérelemdíj, amely miatt kiszabott szabadságvesztés végrehajtása tekintetében a kártalanítást megállapították.

A törvényjavaslat továbbá a gyakorlati szakemberek és jogalkalmazás oldaláról felmerülő észrevételek alapján olyan pontosításokat végez el, amelyek segítik a jogalkalmazást, és amelyek révén egyszerűbbé és átláthatóbbá tehető a szabályozás, illetve az egyes jogintézmények működtetése. Ezek közül kiemelném a fogva tartott anyák és gyermekük büntetés-végrehajtási intézetben, illetve javítóintézetben való együttes elhelyezésének módosítását. A büntetés-végrehajtási kódex jelenlegi szabályozása csak a büntetés végrehajtása során megszületett gyermekek esetében teszi ezt lehetővé. A javaslat kiterjeszti az együttes elhelyezés lehetőségét, és az anya a szabadságvesztés vagy a javítóintézeti nevelés végrehajtásának megkezdésekor, illetve az előzetes letartóztatás elrendelésekor is kérelmezheti az egy évnél fiatalabb gyermekével való együttes elhelyezését. Az együttes elhelyezés egy speciális, kifejezetten erre a célra kialakított részlegben, a gyermek megfelelő gondozását biztosító környezetben valósul meg.

(18.10)

Az alapvető jogok biztosa egyéni panaszbejelentés alapján lefolytatott vizsgálatot követően az ezzel kapcsolatos szabályozás felülvizsgálatára munkacsoport felállítását kezdeményezte az igazságügy-miniszternél. A munkacsoport működése során megvizsgálta az uniós államok szabályozását, és a hazai helyzet elemzését követően javaslatot tett az együttes elhelyezés kiterjesztésére. Az együttes elhelyezés alanyi körének kiterjesztésével tehát a törvényjavaslat célja a gyermeknek és anya általi gondozáshoz való jogát érintő megkülönböztetés felszámolása.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A törvényjavaslat elfogadása esetén az Európa Tanács részére meg-

küldött cselekvési tervet kiegészítve szándékaink szerint hazánk eleget tud tenni a bíróság vezető ítéletében meghatározott követelményeknek, a preventív, illetve a kompenzációs jogorvoslat megteremtésével. Ezzel elérhetővé válhat, hogy a további kérelmeket a bíróság visszaadja nemzeti elbírálásra.

A bírósághoz benyújtott kérelmek száma folyamatosan növekszik. Ez év januárjában 3500 ügy volt, a legfrissebb adatok szerint 5000 ügy van a strasbourgi bíróság előtt. Annak érdekében, hogy a bíróság tömeges elmarasztalásait, valamint az euróban megállapított súlyos kártérítések és egyéb költségek megfizetését a magyar állam elkerülhesse, indokolt a hazai kompenzációs rendszer mielőbbi hatályba léptetése, ugyanis csak reális időn belüli megoldás esetén van meg az az esély, hogy a bíróság a kérelmek befogadását és vizsgálatát beszüntesse.

Mindezekre tekintettel kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy támogassa a T/12179. számú törvényjavaslatot. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Jó napot kívánok mindenkinek!

Most vezérszónoki felszólalásokkal folytatjuk munkánkat. Elsőként megadom a szót Salacz László képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának, tessék!

DR. SALACZ LÁSZLÓ, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A Fidesz Magyar Polgári Szövetség képviselőcsoportja támogatja a T/12179. számú törvényjavaslatot, amely a büntetések, az intézkedések, egyes kényszerintézkedések és a szabálysértési elzárás végrehajtásáról szóló 2013. évi CCXL. törvény és ehhez kapcsolódóan más törvények módosításáról szól.

A törvényjavaslat tartalmában három módosításcsomagot tartalmaz, melyekről részletesen szeretnék beszélni. Ezek a következők. Kiterjesztésre kerül a reintegrációs őrizet alkalmazási köre, preventív eszközként vezeti be a javaslat a zsúfolt elhelyezési körülmények miatti speciális jogcímen alapuló panasz lehetőségét a büntetés-végrehajtási intézet parancsnokához; újonnan bevezetésre kerül a jogsérelemmel arányban álló, hatékony kompenzációt biztosító kártalanítási eljárás.

Ahogy az a törvényjavaslat általános indoklásában is megtalálható, az Emberi Jogok Európai Bírósága felhívta hazánkat, hogy készítsen cselekvési tervet a büntetés-végrehajtási intézetek zsúfoltságának kezelésére és az Emberi Jogok Európai Egyezménye 3. cikkének megsértésével összefüggésben a preventív, illetve kompenzációs jogorvoslatok bevezetésére. A fejlesztések átütő erejéről és a szükséges források biztosításáról a kormány a 2016. február 24-ei ülésén döntött. A zsúfoltság kezelésében - az akciótervben is megjelenítetten - a büntetés-végrehajtási intézetek férőhelybővítése kiemelten fontos szerepet tölt be. Ezért összesen 6207 fő elhelyezésére alkalmas férőhely kerül kialakításra.

Jelen törvényjavaslat célja, hogy a 2015. december 9-én megküldött cselekvési tervet kiegészítve, az elfogadott jelentésben foglaltaknak megfelelően biztosítsa azon szükséges törvénymódosítások előkészítését, melyek révén hazánk eleget tud tenni a bíróság vezető ítéletében meghatározott követelményeknek, és ezzel elérhesse azt, hogy a további kérelmeket a bíróság visszaadja nemzeti elbírálásra. A bevezetendő új jogintézmények, úgymint a preventív jogorvoslat és a kompenzáció, a büntetés-végrehajtási törvénybe kerül beépítésre, a módosítás hatálybalépésének tervezett időpontja 2017. január 1-je lenne.

A törvényjavaslat a zsúfoltság csökkentése érdekében büntetőjogi beavatkozásoként a reintegrációs őrizet alkalmazhatósági körét terjeszti ki, mind a személyi kört, mind annak időtartamát illetően. A reintegrációs őrizet elrendeléséről a büntetés-végrehajtási bíró dönt. Az elítélt kontrollált körülmények között - távfelügyeleti eszközzel ellenőrzik a tartózkodási helyét - tölti a szabadságvesztésből hátra lévő időt az általa megjelölt és a büntetés-végrehajtási bíró által jóváhagyott ingatlanban, vagyis a büntetés-végrehajtási intézetben kívül, csökkentve ezzel a zsúfoltságot, de nem a közbiztonság rovására.

A módosítás értelmében ez a lehetőség már nemcsak az első alkalommal végrehajtandó szabadságvesztésre ítéltre, hanem valamennyi, gondatlanul elkövetett bűncselekmény miatti elítéltre, illetve a visszaesőnek nem minősülő bűnismétlőkre is kiterjedne. Másrészt a reintegrációs őrizetben töltendő időt a bűnösség fokától függően hosszabb tartamban határozza meg. Szándékos elkövetés esetén a korábbi 6 hónapi tartamot 10 hónapra, míg gondatlan elkövető esetén 1 évre emeli fel.

A bíróság által megjelölt megelőző jogorvoslatként a büntetés-végrehajtási törvénybe egy új jogintézmény kerül: az egyezményt sértő elhelyezési körülmények miatti panasz benyújtásának lehetősége. A panasz alapján az intézet parancsnoka az elhelyezési körülmények javítása vagy ellensúlyozása érdekében a lehetőségekhez mérten megteszi a szükséges intézkedéseket.

Az új jogintézménynek meg kell felelnie a bíróság által meghatározott hatékonysági követelményeknek, amelyek az alábbiak. A döntést rövid időn belül, objektív alapon meghozzák; a határozatot megfelelően indokolják; a döntést késedelem nélkül végrehajtják; a megítélt kártalanítási összeg nem észszerűtlen, vagyis nem indokolatlanul alacsony, ugyanakkor lehet kevesebb, mint amit a bíróság ítélné meg. Ennek szellemében a harmadik legjelentősebb módosítás az új kártalanítási eljárás, amelyet szintén a büntetés-végrehajtási törvénybe épít be a javaslat, kiegészítve a büntetés-végrehajtási bírói eljárások körét. A kártalanítás minden olyan napra jár, amelyet a fogvatartott az alapvető jogokat sértő elhelyezési körülmények között töltött.

Az eljárás során a pénzbeli kártalanítás mértékét a büntetés-végrehajtási bíró határozza meg a napi tétel általa megállapított konkrét összege és az alapvető jogokat sértő fogvatartási körülmények között

töltött napok szorzataként. A kártalanítás napi tételét a bíró a törvényben meghatározott keretek között állapítja meg. A napi tétel alsó határa 1200, a felső határa pedig 1600 forint.

A módosítások közül kiemelés érdemel még a fogva tartott anyák és gyermekük büntetés-végrehajtási intézetben, illetve javítóintézetben való együttes elhelyezése. A büntetés-végrehajtási törvény jelenlegi szabályozása csak a büntetés-végrehajtás során megszületett gyermek esetében teszi ezt lehetővé. Az együttes elhelyezés egy speciális, kifejezetten erre a célra kialakított részleg, a gyermek megfelelő gondozását biztosító környezetben valósul meg.

Tisztelt Képviselőtársaim! Összességében elmondható, hogy a zsúfoltság enyhítésére a jogszabály-módosítás és a férőhelybővítés hosszabb távú megoldást adhat. Kérem önöket, hogy az imént hallottakra figyelemmel a benyújtott törvényjavaslatot támogatni szíveskedjenek. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Horváth Imre képviselő úr következik, az MSZP képviselőcsoportjának vezérszónoka, tessék!

HORVÁTH IMRE, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! Üdvözlendő, hogy az Igazságügyi Minisztérium valamilyen megoldást próbál adni a fogvatartotti jogok sorozatos megsértésére, és igyekszik elkerülni az újabb, Magyarországot elítélő strasbourgi döntéseket.

Kár, hogy ez a gondolkodás elmaradt akkor, amikor a kormány három évvel ezelőtt új büntetés-végrehajtási törvényt dolgozott ki, hiszen a strasbourgi bíróság által többször jogellenesnek minősített körülmények nem új keletűek, a büntetés-végrehajtás intézményrendszerében évtizedek óta fennálló és egyre súlyosbodó problémákból erednek.

(18.20)

Az is kétségtelen, hogy 2013-ra a korábbi, 1979-es büntetés-végrehajtási kódex minden elemében meghaladottá vált és indokolt volt egy új törvény megalkotása. Azonban éppen a nyilvánvaló és jól ismert problémák miatt elvárható lett volna, hogy az 1979-es törvényerejű rendeletet felváltó új kódex megfelelően szembenézzen a magyar realitásokkal, előrelépést hozzon a fogvatartási körülmények és a fogvatartotti jogok érvényesítése terén.

Az MSZP már a büntetés-végrehajtási törvény vitájában felhívta rá a figyelmet, hogy az új kódex nem ezzel az igénnyel lett kidolgozva. Az akkori kritikáinkat az elmúlt három évben végrehajtott nagy terjedelmű módosítások és a most benyújtott törvényjavaslat is visszaigazolja. A kormány súlyos mulasztása továbbá, hogy az új bv-törvény kidolgozása és bevezetése adta lehetőségeket nem használta ki arra, hogy érdemi előrelépést hajtson végre ezen a területen. A most benyújtott törvényjavaslat ebből a

szempontból mindenképpen megkésettnek tekinthető. Ugyanakkor az alapvető jogok védelmét erősítő törvénymódosítások minden esetben üdvözlendők, mint ezt a törvényjavaslat esetében már az elején jeleztem.

Az Igazságügyi Minisztérium több új, jogérvényesítést szolgáló eljárás bevezetésére tesz javaslatot, amellyel elejét akarja venni annak, hogy a túlzásfoltosság miatt sérüljenek a fogvatartotti jogok. Ilyen új eljárás az alapvető jogokat sértő elhelyezési körülmények miatti panasz, illetve elutasítás esetén felülvizsgálat és az alapvető jogokat sértő elhelyezési körülmények miatti kártalanítás. Azonban jelen esetben a látszólag jogállami és jogvédő javaslatok valójában egy alapvetően elhibázott szemléletet tükröznek. Az egész szabályozás ugyanis azt sugallja, hogy a bv-intézetek parancsnoka és személyzete pusztán nemtörődömségből nem biztosítja a fogvatartottak megfelelő elhelyezését, ami egy jól megírt panasz helybenhagyásával orvosolható.

Valóban, az elhelyezésre vonatkozó jogszabályok ma is megfelelőek, azokat a bv-parancsnokok és beosztottaik pontosan ismerik. Minden tőlük telhetőt meg is tesznek azért, hogy ezeknek a meglévő mostoha körülmények között a lehető legjobban megfeleljenek. Ennek ellenére a törvényjavaslat egy csomó adminisztrációt zúdít a bv-intézetek vezetésére, miközben alig nyújt valami segítséget a problémák megoldására. Így azokat terhelik még inkább, akik a végeken eddig is szembesültek a nehézségekkel és küzdöttek ellenük.

Ennek egyik legnyilvánvalóbb példája a törvényjavaslat indoklásában is felbukkanó leválasztott illemhelyek kérdése. Érthető elvárás, hogy a zárkán belül az illemhely legyen leválasztva, máskülönben az elhelyezés nyilvánvalóan sérti az emberi méltóságot. Ennek megoldása az egyes bv-intézetek számára nagy feladat, de kormányzati szinten, költségvetési méretekben elhanyagolható átcsoportosítással néhány hónapon belül ez orvosolható. Ez csak kormányzati akarat kérdése. Ehelyett a kormány úgy tesz, mintha a bv-parancsnokok belátásán és jó szándékán múlna ennek a problémának a megoldása.

Vajon mit gondol az előterjesztő? A panaszt benyújtókat majd leválasztott illemhellyel rendelkező zárkába teszik, míg aki nem nyújt be panaszt, az marad az emberi méltóságot sértő körülmények között? A diszkriminációmentes elbánás megkövetelné: ha kibukik valamilyen jogsértő körülmény, azt a teljes fogvatartotti állomány esetében orvosolják, nem pedig egyes egyedi jogorvoslatok következtében egyedi privilégiumok biztosításával. Arról nem is szólva, hogy mit tesz a parancsnok, ha minden fogvatartott panaszt nyújt be, a megfelelő feltételek hiányában, miként biztosítja minden fogvatartott számára az elégséges elhelyezési körülményeket.

Hasonlóképpen ellentmondásos a jogsértő elhelyezés miatt biztosított kártalanítás kérdése is. Már a törvényjavaslatban szereplő fogalom meghatározás is furcsa. A kártalanítás ugyanis a jogszerűen okozott kár megtérítését jelenti. Azonban a fogvatartott elvi-

leg jogai megsértése miatt kap kompenzációt, ami tehát inkább kártérítésnek tekinthető. Az előterjesztőnek el kellene döntenie, hogy a zsúfolt, emberi méltóságot sértő elhelyezés ugyan jogszerű, de azért kompenzáció jár, vagy jogszerűtlen, amiért kártérítést kell fizetni. Ráadásul a javaslat mintha egyfajta általános kártalanítást akarna bevezetni. Ennek összege aligha méltányos, ha valakit valóban embertelen körülmények között tartanak fogva. Ha azonban a fogvatartottak nagy részének inkább kiutalják a kártalanítás összegét az elégséges szintet meg nem ütő, de a magyar börtönviszonyok között átlagosnak számító körülmények miatt, az néhány év fogva tartás után meglepő összegeket fialhat az elítélteknek. Mindez érthető módon kiválthatja a társadalom megütközését, miközben semmit nem javít a fogvatartottak elhelyezési körülményein.

A törvényjavaslatban szereplő megközelítéssel szemben az MSZP álláspontja az, hogy a kormánynak az emberi méltóságot valóban sértő körülmények teljes körű felszámolásával kellene megoldani a strasbourgi bírósági döntésekben kibukkanó problémákat minden bv-intézet esetében, nem pedig jogállaminak tűnő, de valóban abszurd élethelyzetekhez vezető eljárások kreálásával kellene orvosolni a helyzetet. A törvényjavaslat ténylegesen és rendszerszerűen nem oldja meg a problémákat, ezért ebben a formában álláspontunk szerint nem támogatható. Ugyanakkor jelzésértéke van, hogy a kormány végre beismeri és hajlandó lépéseket tenni a tömeges jogsértések kezelése érdekében.

Végezetül a törvényjavaslat 24. §-ában található furcsa rendelkezésre és az abból leszármazó következtetésekre szeretném felhívni képviselőtársaim figyelmét. A 24. § a kiutasítások végrehajtásával kapcsolatosan tartalmaz módosítást. A hatályos szabályok szerint, ha az elítélt ismeretlen helyen tartózkodik, akkor az eljárásokat fel kell függeszteni. Kiutasítás végrehajtása esetében azonban a kormány el akar térni ettől a szabálytól. Azaz a kiutasítás végrehajtásának előkészítését szolgáló eljárás az elítélt távollétében is lefolytatható lenne, ami elég furcsa, mert azt gondolhatnánk, hogy a kiutasított személyek a hatóságok látókörében vannak egészen a kiutasítás végrehajtásáig. Azonban az Igazságügyi Minisztérium beismeri, hogy ez nincs így.

A törvényjavaslat indoklásában a következőket olvashatjuk: „A gyakorlati tapasztalatok alapján számolni kell azzal, hogy azon elítéltek egy része, akiknek kiutasításáról a bíróság ítéletben határozott, a kijelölt tartózkodási helyükről ismeretlen helyre távoztak.” Ez egy beismerő vallomás, tisztelt képviselőtársaim. Ha kicsit áttanulmányozzuk az idegenrendészeti statisztikákat, kiderül, hogy az Igazságügyi Minisztérium az egyik legsúlyosabb problémára hívta fel a figyelmet. Ugyanis a magyar hatóságok a gyakorlatban képtelenek érvényt szerezni a kiutasításról szóló döntéseknek, Magyarország képtelen együttműködésre bírni a származási és tranzitországokat. Ennek szemléltetésére csak egy adatot szeretnék figyelmükbe ajánlani: 2015. szeptember

15-e és 2016. május 31-e között a bíróság összesen 2715 fő esetében kereste meg az idegenrendészeti hatóságot a határozat tiltott átlépése miatt kiszabott kiutasítás végrehajtása érdekében.

(18.30)

Azonban ugyanezen időszakban az idegenrendészeti hatóság mindössze 56 fő kitoloncolását hajtotta végre, azaz ha csak a bíróság által elrendelt kiutasításokat vesszük alapul, akkor is csak a kiutasítások 2 százaléka esetében hajtottak végre ténylegesen kitoloncolást. A maradék 98 százalék esetében a kiutasított személyeket nem tudják hova kitoloncolni, és hat hónap elteltével az idegenrendészeti őrizet is meg kell szüntetni. A kiutasított személyekről egy idő után semmilyen információjuk nincs a hatóságoknak. A kiutasított és a hatóságok látóköréből kikerült menedékkérők többsége még ma is Európában van, köztük tehát azok a menekültek is, akiket azért ítéltek el, mert átvágták a magyar határon, a magyar-szerb határon a határkerítést.

Mindebből megállapítható tehát, hogy a kormány által jogi határozatnak nevezett szabályozás teljesen hatástalan, ennek kudarca pedig e törvényjavaslat 24. §-ában is tetten érhető. Köszönöm. (*Taps az MSZP soraiban. - Sallai R. Benedek tapsol.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Staudt Gábor képviselő úr következik, a Jobbik képviselőcsoportjának vezérszónoka. Tessék!

DR. STAUDT GÁBOR, a Jobbik képviselőcsoportjának részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Az előttünk lévő javaslat több szempontból érdekes, vannak benne pozitív és negatív részek; jómagam egyébként egy-két elég erősen kritizálható részt fogok legfőképpen kiemelni, de természetesen meg fogom említeni azokat a passzusokat is, amelyek előremutatóak, noha hozzá kell tennem, hogy ezek részkérdéseket taglalnak.

Továbbmenve és áttérve a kritizálandó passzusokra, értem én, hogy a strasbourgi bíróság sokszor olyan döntéseket hozott, amelyek komoly konzekvenciával, fizetési konzekvenciával bírnak, és kötelezik a magyar kormányt, hogy ezeket fizesse ki; azt is értem, hogy sok esetben nem érezzük és a magyar lakosság sem érzi indokoltnak és megfelelő módon alátámasztottnak ezeket a döntéseket, itt gondolunk ugyebár - ki fogok rá térni - a különböző börtönviszonyok miatt kiszabott ítéletekre, szóval, a magyar lakosság sem érzi úgy, hogy ezek jogosak lennének, vagy ily mértékben lennének jogosak; és azt is láthatjuk, hogy ügyvédi irodák az elítélteknek szinte már a noszogatásával arra buzdítják őket, hogy tömegesen adják be ezeket az ügyeket, hiszen akármi történik, ezeket meg fogják ítélni, és nyilvánvalóan ebben az esetben nemcsak az elkövetők, illetve a bűntetésüket töltő fogvatartottak járnak jól, hanem természetesen a jogi képviselők, ügyvédek, egyéb közreműködők is, tehát erre ráépült egy iparág - ezzel nyilvánvalóan

kezdeni kell valamit. Értem én, hogy a magyar kormányban ez egy dilemmát vetett fel, hiszen mit lehet tenni, ha nem lépünk ki az egyezményből, akkor az Emberi Jogok Bírósága kötelez minket, ezt tudjuk, államtitkár úr, ezt nyilvánvalóan mi sem szeretnénk megkerülni, hogy nagyon nehéz, még hogyha a nagy kamarához fordul is a magyar állam, illetve a magyar kormány, ez sokszor megtörténik, próbálunk jogorvoslattal élni. Hozzáteszem, hogy ezek nyilvánvalóan olyan körülmények, amelyekben adott esetben a politikai nyomásgyakorlás sem indokolatlan, lehet, hogy ezt önök meg is teszik, nyilván nekem erre akkora rálátásom nincs, de mindenképpen egy olyan helyzetet eredményez, ami a társadalmi igazságérzet és a strasbourgi döntések között egy erőteljes éket bever.

Az is biztos, hogy ha túlszűfoltak a börtönök, akkor legfőképpen börtönépítéssel lehet megoldani ezt a feladatot. Tudom, hogy részben ebben is törtétek előrelépések, tehát nem mondom azt, hogy nem építenek új börtönöket - lehet, hogy nem eleget -, viszont úgy érzem, hogy ez a jogi megoldás, amit itt behoznak, és az indokolásban is leírják egyenesen, hogy a jogalkotás eszközeivel is támogatják a túlszűfolttság csökkentését, úgy gondolom, ez néhány ponton egy veszélyes irányt jelölhet ki, hiszen a jogalkotás eszközével alapvetően úgy lehet csökkenteni a zsúfoltságot, hogyha vagy kiengedünk akármilyen jogcímen fogvatartottakat, vagy megpróbáljuk a rendszeren belül áthelyezni őket, nyilván - ki fogok rá térni - a panasznak a lehetősége erre is módot ad. Egyébként hozzáteszem, hogy meglepődnék, hogyha ma nem történne az meg, hogy a különböző börtönök zsúfoltságát megpróbálják megfelelő módon szimbiózisba hozni, tehát szerintem az jelenleg is úgy van, hogy ha van egy zsúfoltabb börtön és egy kevésbé telített, akkor az átjárás nyilvánvalóan megteremthető, tehát önmagában ez a lehetőség benne rejlik a rendszerben. Viszont nem gondolom, hogy az, hogy önök bevezetik az - ahogy írják - jogsérelemmel arányban álló hatékony kompenzációt, az a feladatot és a problémát megoldaná.

Ahogy említettem, első körben a bv-parancsnokhoz be lehet majd nyújtani egy panaszt - ez még rendben is van így -, aki megpróbál tenni valamit. Hát, túl sokat nem tud, mert gondolom, ahol zsúfoltság van, ott zsúfoltság van, tehát ott nemcsak az egyik cellában vannak nagyon sokan, a többiben is a telítettség, gondolom, nem túl alacsony, de a lényeg az, hogy azzal, hogy megteremtene egy panaszt, azzal tulajdonképpen nincs is gond, ugyanúgy, ahogy a pártfogói felügyelői tevékenység körének a kibővítése is egy jó irány. Ezeket az eszközöket alkalmazni kell, főleg annak tükrében, hogy egyébként amikor mi szigort kértünk, akkor elmondtuk azt is - és ez sajnos az új bv-törvénynek a szövegében nem kellőképpen jelent meg, de elmondtuk azt is -, hogy mi azon vagyunk, hogy amennyire lehet, tegyünk különbséget azon fogvatartottak között, akik be akarnak illeszkedni, vissza akarnak illeszkedni a társadalomba, és azok között, akik nem, és ez a különbségté-

tel általában megtehető. Tehát segítsen az állam ott, ahol lehet, próbálja meg a visszailleszkedést minden eszközzel elősegíteni ott, ahol lehet, mert tudjuk, hogy ha valaki egyszer megbotlik, bekerül oda, akkor adott esetben ő újragondolhatja az életét, és visszailleszkehet a társadalomba, de sajnos fel kell készülni arra, hogy vannak nagyon sokan, akik ezt nem így gondolják, és a börtön egyfajta továbbképzés a számunkra, ahol, úgy gondolják, hogy kihúzhatnak néhány évet, és kiváló ismereteket is elsajátíthatnak, és semmiféle meggyőződésük nincs abba az irányba, hogy ők visszailleszkejenek a társadalomba - az ilyen elkövetők esetében nyilván a büntetés funkciót kell erősíteni. De ettől függetlenül fontos, hogy a pártfogó felügyelői rendszer nagyobb hangsúlyt kapjon, és minden, egyébként okkal nyújtott reintegrációs lehetőséget is meg kell adni, hangsúlyozom, azoknak, akik ezt megérdemlik.

Hogy azért még egy pozitívumot, egy apróságot elmondjak - mert mondtam, hogy ezekre is ki fogok térni -, az is jó, hogy az elítélt feltételes szabadságra bocsáthatóságát, hogyha az összbüntetésben foglalt valamely alapítélet ezt kizárná, akkor kizárják, tehát ez egy a jogalkalmazást, a joggyakorlatot egyértelművé tevő passzus a 20. §-ban.

De visszatérve a fő problémánkra, a kompenzációra, ami a zsúfoltság, főleg a börtönviszonyok zsúfoltsága esetén jár, a dilemmánk az, államtitkár úr, hogy ezáltal... - mert én érzem az irányt, hogy ha ezt bevezetjük, akkor talán egy kicsit szabadulhatunk Strasbourgnak a súlyos öleléséből, és talán az ügyek tömegesen nem fognak ott kikötni, én attól tartok egyébként, hogy ki fognak, hiszen ezek a jogszabályok, amiket most meghozunk, alapvetően belső jogszabályokként kötik a magyar hatóságokat. De hiába várjuk el azt, és meg is fogalmazza maga a törvényjavaslat, hogy ezek után egyéb kártalanítási igénynek az érvényesítésére, illetve sérelemdíjra nincs lehetőség, hogyha valaki megkapta ezt az új kártalanítási formát, amit önök most bevezetnek, aminek az a feltétele, hogy a panaszjogot kimerítse a fogvatartott, amely esetben van egy ilyen előzetes zsúró, tehát hogyha át tudják helyezni egy kevésbé zsúfolt helyre, akár börtönön belül, akár más börtönbe, akkor ez megtörténik, ha nem tudják, akkor meg jár neki ez a kártalanítás, és úgy, hogy ezáltal leírnak egy feltételrendszert, csak én, ahogy mondtam, nem látom annak a kifutását, hogy ezután, ha ugyanilyen indokkal vagy kibővíve, vagy olyan indokkal, amelyek nem szerepelnek, Strasbourghoz fordulnak ezek az emberek, akkor ugyanúgy, vagy akár ezt meghaladó mértékben sajnos meg fogják nekik ítélni az egyéb kártérítési, kártalanítási összegeket. Tehát tulajdonképpen a belső jogszabályok húztak egy korlátot, de ez csak a magyar államot fogja kötelezni, mert a magyar állam ezekben az esetekben, hogyha a bv-bíró megítéli, akkor fizetni fog napi 1200-1600 forint közötti összeget.

Úgy gondolom, hogy ezt kvázi automatizmusként vagy majdnem automatizmusként előírni elég érdekes feltevés. Nem hiszem, hogy ez Stras-

bourgot meg fogja győzni, hogy észszerű összeg - ezt is önök írják. Ettől függetlenül viszont nagyon sokan fognak élni ezzel a lehetőséggel, hogy a magyar állam kvázi megnyitja a zsebét. Ami a kormányzat szempontjából ennél fontosabb, hogy a közvélemény felől azért egy felháborodás is várható, hogy ilyen könnyen osztogatják a pénzt, ahelyett, hogy addig, ameddig a börtönépítések megtörténnek, és Strasbourg nem ítélt meg ilyen kártérítéseket, addig a belső jog alapján ne köteleznék magát az állam.

(18.40)

Ráadásul, ami engem kifejezetten felháborít, az az a passzus, ami kimondja azt, hogy a kártalanítással szemben milyen kielégítési igényekkel lehet élni. A gyermektartásdíj rendben van, ezzel nem is vitatkozom. Illetve még az is, hogy ha az adott bűncselekménnyel okozott kárt nem térítette meg, és erről van ítélet, akkor ezt is le lehet vonni belőle - ez is természetes -, viszont egyéb igényeket nem. Itt is egy nemzetközi példát hoznak arra, hogy a bíróság nagy kamarája szerint, tehát nemzetközi példa van rá, sem beszámítással, sem követelés kielégítésével nem lehet az elítélttől, ha meg is ítélnék neki a börtön túlszűfolttsága miatt egy összeget, abból levonni. Tehát sem az állam nem vonhat le a bünyügi költségekre, amit az elítéltnak meg kellene fizetnie, de mondjuk, nem volt vagyona, nem volt behajtható vagyona, és nem lehetett mit tenni, nos, ha ennek ellenére megítélnék neki egy összeget, mondjuk, a zsúfoltság miatt, abból az állam nemhogy azt nem vonhatja le, amivel neki tartozik az elítélt, hanem egyébként más megítélt polgári jogi igényeket sem lehet ebből behajtani, csak az adott bűncselekmény sértettje számára - ez egy szűk kivétel. Vagyis tulajdonképpen a börtönben ülő és ezáltal a zsúfoltság miatt az államtól kártérítést kapó elítélt jobb helyzetbe kerül, mint egy jogkövető állampolgár, hiszen a fizetéséből vagy egyéb juttatásaiból végrehajtás útján bármilyen igény letiltható, levonható, ebben az esetben viszont az elítéltektől ezt nem lehet megtenni.

Ez megint Strasbourg gyakorlatára hivatkozással, számomra teljes mértékben elfogadhatatlan, vérforraló. Nyilván erre egy ítélet van. Nem tudom, emiatt Strasbourg hogy tudta volna Magyarországot egy újabb eljárás alá vonni, hiszen ha a jogszabályok külön nem emelnék bele ezt a szűkítő passzust, szerintem ezek nehezen lennének kikezsdhetőek, de politikailag is fel kellene vállalni ezt a harcot, mert egy elítélt, fogva tartott bűnöző ne járjon már jobban, vagy ne járjon neki több jogosultság, mint a jogkövető állampolgároknak. Tehát ezt semmiképpen nem tudjuk elfogadni.

Ráadásul az új Be. kapcsán, már a társadalmi vitában is megfogalmaztuk ezt, és meg fogjuk a parlament előtt is, hogy azt szeretnénk, hogy a sértettek kártérítését oldjuk meg valamilyen formában. Hiába kapnak sok esetben - a sajtót is bejárt ügyeket is lehetne, a Cozma-ügyet, a Szögi-ügyet felemlíteni -, hiába kapnak vagy ítélnék meg nekik többmillió

kártérítést, az nem hajtható be az elitélten. Vagy ha behajtható lenne, és volt lefoglalt vagyona, akkor az állam a bűnügyi költségekre elviszi. És ezzel senki nem tud semmit csinálni, még a miniszter sem adhat arra engedélyt, nem engedélyezheti, hogy az állam bűnügyi igénye kapcsán a sértettek vagy az áldozat túlélő rokonai megelőzzék akár az államot is, és kielégítési joghoz jussanak, a megítélt kártérítést megkaphassák. Ennek fényében külön felháborító és bosszantó, hogy miközben az esetek többségében a sértetteknek nem jár semmi, addig Strasbourg - és most, ezzel az előterjesztéssel erre sajnos rábólintott a magyar kormány is - azon aggódik, hogy jaj, ha az elitélt kap egy kis kártérítést a börtönben, abból ne hogy már le lehessen vonni, és micsoda óriási jogtalanság, ha abból az állam vagy egyéb jogosultak levonják az igényüket.

És egy másik felvetés a reintegrációs őrizettel kapcsolatosan. Egyrésztől, ahogy mondtam, van ennek vagy lehet ennek haszna. De hogy ezt úgy bővítik ki, hogy már csak a visszaesőnek nem minősülő bűnismétlőkre terjedne ki, ezzel bővítik azt a kört, akik tulajdonképpen kiengedhetők a börtönből, illetve a 6 hónap helyett 10 hónapra, illetve gondatlanság esetén 1 évre bővítik, ez megint csak azzal a vetülettel fog járnai, hogy a jogkövető állampolgárok úgy fogják érezni, hogy a börtönből előbb kikerülnek a bűnözők. Valahogy úgy fogják érezni, mint mikor kap valaki egy felfüggesztett büntetést, vagy kitölti a büntetése egy részét és kiengedik, mint ha maga a büntetés ideje rövidült volna meg.

Úgyhogy ezek azok a súlyos aggályok, amelyek, úgy érzem, hogy nem oldják meg azt a problémát, ami valóban fennáll, viszont legalább a problémát újrainyítják vagy egyéb problémákat nyitnak meg. Úgyhogy ezeknek a kiküszöbölése nélkül sajnos ebben a formában nem fogjuk tudni támogatni a javaslatot. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Sallai R. Benedek képviselő úr, az LMP képviselőcsoportjának vezérszónoka következik. Parancsoljon!

SALLAI R. BENEDEK, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelettel elnézésüket kérem, hogy kevesen vagyunk a frakcióban, és jó lenne, ha minden területről megoszthatnánk néhány gondolatot önökkel, tehát bocsássanak meg, ha esetleg a jogi szaknyelv ismeretének hiányában nem lesz tökéletes a felszólalásom.

Átnéztük a szakértőinkkel a teljes tervezetet, és próbáltunk álláspontot kialakítani. Látunk benne jó elemeket, látunk benne rossz elemeket és látunk benne kockázatos elemeket, amikről érdemes beszélni. Az mindenesetre tény, hogy a büntetés-végrehajtással kapcsolatos mindennapi gyakorlat problémáira a módosítási igény konkrétan rámutat.

Alapvetően talán pozitívnak nevezhető az, hogy megteremtődik annak a jogszabályi lehetősége, hogy a büntetés-végrehajtási intézetek anya-gyermek részlegén azon gyermekek is elhelyezésre kerülhet-

nek, akik a büntetés-végrehajtás előtt születtek, természetesen csak akkor, ha a megfelelő gondoskodást biztosító családi környezetre más megoldás nem biztosított, tehát a gyermek érdekei is ezt diktálják. Ez korábban az ombudsman által is jelzett problémát orvosol. Ez a része akár támogatható is lenne.

Teljesen örvendetes, bár lehet, hogy csak véletlen, de gyakorlatilag egy múlt heti alkotmánybíróági határozatra reagál többek között ez a javaslat. Múlt héten vált egyértelműen szövegezetté és nyilvánvalóvá: „Az Alkotmánybíróság megsemmisített egy bűnügyi költséggel kapcsolatos rendelkezést” címen lehet megtalálni az Alkotmánybíróság honlapján ezt a hírt, hiszen a büntetőeljárás törvény jelenleg úgy rendelkezik, hogy a közzvádas ügyekben a vádlott felmentése vagy az eljárásnak az ügyész vádejte miatti megszüntetése esetén az államnak meg kell térítenie a vádlott költségét, továbbá a meghatalmazott védője díját és annak költségét.

A törvényjavaslat ennek mintájára most rendezi a megtérítési kötelezettséget a pótmagánvádas, illetve a magánvádas eljárásban is. Így ugyanazon rend szerint kell megtéríteni a fent jelzett költségeket és a díjat a közzvádas és a pótmagánvádas, illetve a magánvádas eljárásokban is. Az előbbi esetben az államot, utóbbi esetben értelemszerűen a pótmagánvádlót, illetve a magánvádlót terheli a megtérítési kötelezettség. Ez most gyakorlatilag egy aktuális téma, és nagyon-nagyon gyorsan idekerült a Ház elé. Akár véletlen, akár nem, ez örvendetes lehet.

És amit még nyilvánvalóan örvendetesnek tartathatunk ebben a rendszerben vagy a módosításban, hogy gyakorlatilag, mint azt az előttem szólók is elmondták, hogy a javaslat reflektál a strasbourgi követelményekre, hiszen ebben a magyar adófizetőknek, a magyar kormánynak a saját érdeke is megjelenik, hiszen a bíróság csak egy pilot döntés hat panaszosának összesen 73 900 euró jóvátételt ítelt meg az eddigi jogsértő bánásmód miatt. Tehát az, hogy a közérdek a módosítást részben alátámasztja, ez nyilvánvalóan tényszerűen kimondható, hiszen a mostani gyakorlat alapvetően a magyar adófizetőknek kerül így, ebben a formában pénzbe, és még mindig arról beszélek, ami esetleg pozitív irányt hozhat a módosításban.

Igazából a magyar börtönökben fogvatartott 18 ezer ember - ez megközelítőleg 140 százalékos zsúfoltsági ráta - jelentős része sikerrel fordulhatna bírósághoz, hiszen legtöbbjüket rendkívül zsúfolt zárkákban tartják fogva, sokszor úgy, hogy a vécé egy légtérben van a talpalatnyi lakótérséggel. A bíróság szerint az ilyen elhelyezési körülmények embertelenek, és sértik az emberi jogok európai egyezményét, tehát perek sokaságára lehetne számítani, hogyha nem lép a kormány és nem tesz intézkedéseket, és ezt az alapvető emberi jogokat sértő állapotot nem akarja megszüntetni.

Nem véletlen, hogy a bírósághoz benyújtott ilyen jellegű panaszok száma már meghaladja a 4500-at. Ez szintén alátámasztja a módosítás aktualitását.

(18.50)

Pusztán költségvetési szempontból is kézenfekvő volt a magyar államnak, hogy az Emberi Jogok Európai Bírósága helyett hazai fórum előtt legyenek orvosolhatók a zsúfolt körülmények miatti fogvatartási jogsérelmek. Az előterjesztés bevezeti ezért az elhelyezési körülmények elégtelensége miatti kártalanítási eljárást, ami jelenthet minden további nélkül külön segítséget a jövőre nézve. Ez különösen, már mint MSZP-s képviselőtársam is elmondta, az illemhely elkülönítésének a hiánya, a nem megfelelő szellőztetés, illetve a világítással, a fűtéssel és a rovarokkal kapcsolatban jelent meg. A javaslat szerint ezek együtt alapvető jogokat sértő elhelyezési körülmények megfogalmazásban vannak, és az ezek által előidézett sérelem miatti kártalanítás egy napi összegét 1200 forinttól 1600 forintig terjedően határozza meg a javaslat, teret engedve a bírói mérlegelésnek. Tehát gyakorlatilag a büntetés-végrehajtási bíró dönt arról, hogy előtte panaszt kell benyújtani a bv-intézet parancsnokának is. Az összeghatárok elvben a magyarországi átlagkeresetre tekintettel kerültek meghatározásra.

Amennyiben az Emberi Jogok Európai Bírósága hatékony jogorvoslatnak tekintené, úgy a hozzá e tárgykörben benyújtott kérelmeket nem vizsgálná a továbbiakban, hanem azok megítélését nemzeti hatáskörbe utalná vissza, ami részben a rendszer működőképességében, részben az adminisztrációs feladatokban jelenthet könnyítést, hiszen talán magyarországi jogorvoslati lehetőségekkel egy jobb rendszer építhető, és a közvetlen visszacsatolási rendszer gyorsabban tud a jogalkotónak rámutatni a problémákra. Ilyen rendszer működik Olaszországban is, ahol a kompenzációs jellegű jogorvoslati rendszerben napi 8 eurós összeg jár az elítélteknek, és az Emberi Jogok Európa Bírósága ezt már gyakorlatilag elfogadta, és a gyakorlatban él ez a jogintézmény.

Mindez azért is fontos, mivel a büntetés-végrehajtási intézetek férőhelybővítéséhez szükséges források biztosításáról szóló 1125/2016. (III.10.) kormányhatározatot tartalmazó előterjesztésben szereplő adatok szerint 5755 fő számára a jelen feltételek mellett nem is biztosítható a kellő mozgástér, vagyis a strasbourgi elvárásnak megfelelő 4 négyzetméter. A jogalkotó tehát gyorsan számításokba kezdett a jelek szerint, és minden bizonnyal a közforrások kímélésének érdekében arra jutott, hogy Magyarországon is elegendő lenne 3-5 eurót fizetni az embertelen körülmények között fogva tartottak számára, és ilyen szempontból a módosítás egy racionális szempont. Persze eleve érdekes szempontrendszer, hogy a bérekhez igazodik a kártalanítási koncepció, mivel az nem is a kiesett munkabért kívánja pótolni, illetve kompenzálni. Mindenesetre, ha az átlagos fenti kártalanítási összeget vesszük alapul, és a már említett, az alapvető emberi jogokat sértő elhelyezési körülmények között elhelyezett 5755 fővel számolunk, akkor is jóval kevesebb, mint ha az Em-

beri Jogok Európai Bírósága minden ügyben elmarasztalná az államot, és lényegesen hatékonyabb megoldást jelenthet.

Tehát itt elsősorban nyilván egy tisztán költségvetési kérdéstről van szó, és nem a nemzetközi jogi kötelezettségeinknek maradéktalan betartása a vezérlőcsillag, illetve nem is a humánusabb fogvatartási körülmények, hiszen a kormánytöbbség értelmetlenül szigorú büntetőpolitikája semmilyen szempontból nem humánus, és pont az ilyen jellegű büntetőpolitikai eljárási rendszer az, ami a mostani túlzúsúfoltságot és feladatelláthatatlanságot okozza, ami többek között megjelenik az ilyen jellegű módosító indítványokban is.

Itt beszélhetünk a büntetőpolitika kritikájáról, ami önmagában a fogvatartási körülmények elégtelenségét teremti, hiszen ez az egyik fő okozója, központban a szabadságelvonással. A Helsinki Bizottság javaslatából nagyon sok minden megszívlelendő lenne, gyakorlatilag ez az interneten is elérhető, közérdekű adat, és külön érdemes, ha az előterjesztő nemcsak jogi szempontokat, hanem gyakorlati szempontokat is megvalósít.

Ezt azért tartom indokoltnak megjegyezni, mert konzultálva olyan szakemberekkel, akik a büntetés-végrehajtásban dolgoznak, az első, ami felmerül az ilyen jogalkotás kapcsán - és ezt konkrétan államtitkár úrtól kérdezem is -, hogy hány büntetés-végrehajtási vezetővel lett leegyeztetve ez a jogszabály-módosító csomag, mert nem tudom, ilyen szempontból mennyire jogosak a kritikák, hogy nem nagyon gyakorlatias ez, és néhány esetben jó lenne, ha a mindennapi problémákra jobban reagálna.

Jelen pillanatban - nézzék el nekem, ha valamit nem pontosan fogalmazok - alapvetően rengeteg gondot okoz az, hogy az elzárásban nagyon-nagyon sok olyan, akár a rendőrség által kiszabható 2-4 napos szabadságvesztésnek van tere, amely teljesen indokolatlan lehet, és indokolatlan költségeket ró az adófizetőkre. Vannak olyan esetek, ahol ezekből a kétnapos rendőrségi elzárásokból már 170 napos elzárás van, és ezeknek az őrizeteseznek, vagy nem tudom, mi a szakszó, fogvatartottaknak az ellátási rendszere szintén a közteherre ró komoly költségeket. Jelen pillanatban, amit leülnek vagy amit végrehajtanak, az nagyjából 500 forinttól 1000 forintig terjed, többségében már 1000 forint, miközben a napi ellátásuk 8 ezer forintba kerül, és emellé jön az 1600 forintos kifizetés, tehát az ezer forintos kár valójában megsokszorozódik az adófizetők részére. Nyilvánvalóan ennek egy hatékonyabb megoldása vagy olyan megoldása, amit esetleg házi őrizetben lehetne eltölteni, az lényegesen praktikusabb lenne, mert a pénzbüntetés és a szabálysértési eljárásokban az ilyen jellegű fogva tartás nem biztos, hogy produktív, sőt nagyon sok esetben a társadalom számára esetleg káros.

Azok a gyakorlati eljárások, amelyek megjelennek, hogy gyakorlatilag ötszöri étkezést kell biztosítani, kétszer meleg főtt ételt, ez nagyon sok esetben nem a megvalósíthatóság szempontjából kérdéses,

hanem azért, mert olyan szolgáltatásokat vagy olyan ellátást biztosítunk fogvatartottaknak, amit otthon soha nem kapott meg, és ebből adódóan a költségeket növeli, miközben a megtermelhető javak, amiket a fogva tartása közben tud, nem érik el ennek a költségeit.

Hadd mondjak el egy példát, és bocsásson meg, nem szeretnék híreszteléssel pletykát terjeszteni, fogalmam nincs, hogy mennyire lett általános a büntetés-végrehajtási intézetekben a mobiltelefonos szolgáltatások vagy alkalmazások elterjedése, hogy a büntetésüket töltő fogvatartottaknak mobiltelefon-szolgáltatást kell biztosítani. A rossz nyelvek azt mondják, hogy az egyik miniszternek, aki belüggyel foglalkozik, a családtagjai érdekeltek abban, hogy ezek a mobilszolgáltatások megjelenjenek, de az biztos, hogy van olyan büntetés-végrehajtási intézet, ahol az első időszakban már több mint kétszáz ilyen telefon tűnt el. Ennek a gyakorlati számontartása, adminisztrációja teljes mértékben pluszterheket ró az egész rendszer működésére.

Azért kell még erről beszélni, mert jelen pillanatban a büntetés-végrehajtás túlterheltsége alapvetően igényli azt, hogy ha ilyen marad a Btk., és ezzel a nem javító szándékú, hanem szankcionáló szándékú büntetés-végrehajtási szemlélettel működik tovább a kormány, akkor indokolt is lesz annak a további nyolc börtönnek az építése, ami, ha jól tudjuk, talán már el is kezdődött, de legalábbis van rá kormányzati döntés. Ugyanakkor sehol nem látszódik a magyar oktatási rendszerben, hogy a büntetés-végrehajtásban dolgozó szakemberek képzése hogy áll. S a dolgozókat már most is azzal riogatják, hogy szerte az országban szét lesznek vezényelve, hogy kiképezzenek új embereket, mert nem lesz megfelelő háttér, hogy ott kik is dolgozzanak.

Ezek a gyakorlati problémák jó néhány esetben mindennap megjelennek. Megint azt mondhatom, hogy vannak a kezdeményezésben jók, a büntetés-végrehajtási szakemberek azt mondják, hogy a reintegrációs őrizet alapvetően jó lehet, tehát az, hogy az utolsó hat hónapban lábbillinccsel hazaengedik, ha jól értem, ugyanakkor meg nagyon sok esetben a sokkal enyhébb büntetésekből a havi kétszeri hazaengedés aránytalanul súlyosabb, mint a reintegrációs folyamat. Tehát ezek harmonizációja és mértékletessége indokolt lenne, hogy jobban figyelembe legyen véve.

A társadalmi kötődéssel kapcsolatos törekvések szintén dicséretesek, az jó irány lehet és segíthet, ugyanakkor a mindenáron történő fogva tartás mennyisége mindenképpen csökkentendő, mert a túlterheltséget nem fogja tudni a magyar társadalom tartósan bírni.

Ami valószínűleg büntetésjogi elméleti kérdés, és önök a szakmájukból adódóan ehhez jobban értenek, az az összbüntetésbe foglalás kérdése, ami korábban egy jól működő rendszerként hozzájárult ahhoz, hogy elláthatóbbak legyenek a büntetés-végrehajtási feladatok. Most egy komoly korlátozással gyakorlatilag egymást követik a büntetés-

végrehajtási tételek, ami azt jelenti, hogy ugyanaz a magánszemély egymás után kerülhet sorozatosan az ítéletek miatt úgy fogva tartásra, hogy már hosszú ideje benne van a rendszerben, tehát igazából nem kapja meg az esélyt arra, hogy bebizonyítsa, hogy a társadalomba való beilleszkedése megtörténhet.

2010 óta a bírának az ítélet kiszabásakor a büntetési tétel középmezőjéből kell kiindulni, ez alapján jelentősen szigorúbb, hosszabb szabadságelvonással járó ítéletek születnek, mint korábban, olyan esetekben is a törvény erejénél fogva, ahol a bírók mozgástere a büntethetés egyénítésében racionális lenne.

(19.00)

Ezeknek az újragondolása nyilvánvalóan a Btk.-t érinti és nem a büntetés-végrehajtást. De ezek, ugye, kéz a kézben járnak, ebből adódóan jó lenne, ha ezeket párhuzamban lehetne átgondolni. Nagy hibának tűnik a szabadságelvonással nem járó szankciók megléte, ha nem alkalmazzák azokat. Sőt, a szabálysértéseknél kiszabott elzárások száma is egyre jelentősebb, illetve 2013 óta létezik a kisebb bűncselekményekért is kiszabható büntetőjogi eljárás is.

Mindezek összefoglalása még jó néhány kérdést vet fel, viszont az időkorlátom miatt, ha megengedik, akkor ezt egy külön felszólalásban fogom elmondani. Addig is türelmüket kérem, és köszönöm, hogy meghallgattak. Köszönöm, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Független képviselő nem tartózkodik a teremben, kétperces felszólalásra nem jelentkezett senki, tehát most további képviselői felszólalások következnek. Ezek sorában elsőként Staudt képviselő úr. Staudt Gábor, Jobbik, tessék!

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Csak nagyon röviden, mert egy dolog elhangzott, és nem tudtam rá reagálni időszűke miatt. Ez az anya-gyermek elhelyezés, ami elsőre és természetesen nagy vonalakban támogatható. Viszont úgy gondolom, nem került kellőképpen átgondolásra, hiszen az rendben van, hogy a gyermek szempontja legyen az első és az anyát a gyermekkel helyezték el. Bár hozzáteszem, jó lett volna, ha az anya is a gyermek szempontjait nézi, mielőtt bűnözésre adja a fejét. Nyilvánvalóan azért annak is meg kellene jelennie. Nem tudom, preventív programokkal vagy mivel lehet ezt elérni, mert azért az nem egy természetes állapot, és a gyermeknek mindenképpen trauma, ha akár csecsemőként is, de börtönben vagy javítóintézetben kell élete első szakaszát eltöltenie. Arról nem is beszélve, hogy ha nem is emlékszik rá, akkor nyilvánvalóan ez tényként számára majd egyértelművé fog válni, amikor idősebb lesz. És nem biztos, hogy ez arra fog vezetni, hogy egészséges önértékelése legyen annak a gyermeknek. De ha már

így alakult, akkor természetesen támogatható az együttes elhelyezés.

Van az a pont, ami a fiatalok elkövetőkre vonatkozik, és arról szól, hogy a nyomozási bírók a fiatalok előzetes letartóztatását inkább javítóintézetben és ne bv-intézetben fogatosítsák, amikor fiatalokról van szó, aki egyévesnél fiatalabb gyermekkel rendelkezik. Remélem, nem ez a magyar gyakorlat, erre nyilván nincsen statisztika, de az fájó, ha sok kiskorú van, aki már bűnöző is meg még gyereke is van. De visszatérve a fő problémára, ha valaki nem a saját gyermeke sérelmére követte el a bűncselekményt, akkor kötelezően el kell helyezni közösen az anyát és a gyermeket. De felmerülhet az is, hogy mondjuk, nem azon gyerek sérelmére követte el, hanem egy másik saját gyermeke sérelmére elkövetett más, vagy esetleg más, idegen gyermek sérelmére. Arról nem is beszélve, hogy egyéb bűncselekmények is felmerülhetnek a körben, amely esetben egy bv-bírónak illene eldöntenie, hogy elrendeli-e, hogy a gyermek vele maradjon vagy sem.

Ha a gyermek szempontjait nézzük, higgyék el, nemcsak az az egy szempontrendszer létezik, hogy közvetlenül az érintett a saját gyermeke irányába elkövetett-e bűncselekményt, hanem még nagyon sok olyan szempontrendszer lehet, ami egy bv-bírót arra az eredményre vezet, arra a döntésre vezethet, hogy bizony nem indokolt, sőt a gyermeket veszélyezteti, ha úgy dönt, hogy együtt helyezi el. Úgyhogy én ezeket adott esetben átgondolnám államtitkár úr helyében, bár a célt értem, és sok esetben ez támogatható. De lesznek olyan esetek, amelyekben a bv-bíró olyan körülménnyel találja szembe magát, hogy annak ellenére nem tud máshogy dönteni, mert a törvény egyértelműen szabályozza, hogy kötelezően el kell rendelni, hogy egyébként ezt megtenné, ha a mérlegelés rá lenne bízva.

Ennyit szerettem volna elmondani. Nem térnék újra ki arra, amit elmondtam már itt a kártalanítási kérdéskörnél. Ebben a körben egyébként az ellenzéki képviselőtársaimmal is csak maximum részben értek egyet. Én, és ezt hangsúlyoznám még egyszer, nem gondolom, hogy ha ezt bevezetjük, a strasbourgi pereskedéseket kiszűrné és megszüntetné. Viszont attól tartok, hogy az állam számára állandó kötelezettséget jelent, úgyhogy egyébként annak a társadalmi haszna nem túl sok lesz. Ezt az összeget inkább költenék új börtönök, új férőhelyek építésére, talán jobban járnánk. Elnök úr, köszönöm. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Sallai R. Benedek képviselő úr, LMP.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm szépen, elnök úr. Elnézést, nem akarok visszaélni a türelmével, csak el szeretném még mondani azt, ami kimaradt. A szabálysértés, tehát nem bűncselekmény miatti fogvatartás gyarapodását okozta, hogy 2010 óta a szabálysértési értékekre elkövetett lopást jelenleg 50 ezer forint alatt is lehet már szabadságelvonással büntetni. A 2012-es új szabálysér-

tési törvény is megtartotta az elzárással büntethető szabálysértések kibővített körét, és lehetővé tette, hogy a visszaesőket is elzárással büntessék, még akkor is, ha alapesetben csak enyhébb szankciók kiszabása lehetséges.

A törvény továbbá lehetővé teszi, hogy az eljárás alá vont meghallgatása nélkül változtassák át a pénzbírságot vagy a közérdekű munkát elzárásra, amennyiben az érintett nem fizeti meg a bírságot, illetve nem végzi el a közérdekű munkát. Jelen pillanatban a gyakorlat az, ha jól értesültem, hogy Magyarországon most fogva tartanak olyan személyeket, aki például nem használta a biztonsági övét, törött kerékpárlámpával közlekedett, piros lámpánál gyalogolt át az úttesten, vagy éppen alkohol hatása alatt vagy alkoholos befolyásoltság alatt gyalogolt az utcán. Erre vannak példák a jelenlegi büntetvégrehajtási intézetben. Az a kérdés, ez mennyire bővíthető, ha a túlterheltség kezelésére gondolkodik meg a józan paraszti észre ezeknek a szabálysértési ügyeknek a büntethetőségével kapcsolatban, akkor talán lenne mit az idevonatkozó Btk.-val kapcsolatban is módosítani.

Indokolatlanul hosszú ideig maradtak előzetesben olyanok, akik nem jelentettek veszélyt az eljárásra. Nagyon sokszor a józan paraszti ésszel ismét szembemelve használják Magyarországon az előzetes letartóztatást, és az megelőgezett büntetési funkcionál gyakorlatilag, nem a szökésveszély, bizonyításmeghiúsítás ellenében. Gyakorlatilag az ügyész hasraütésszerű bemondására működik ez a jogintézmény. A bírák az ügyészi anyagnak sokszor szemtől szembe megalapozatlan érveléssel adnak helyt. Hiába szajkózzák a másik oldalról visszhangtalanul akár évekig, hogy nem állt fenn a szökés veszélye olyasvalakinél, aki például maga jelentkezett a rendőrségnek, amikor megtudta, hogy körözik.

Nemrég a strasbourgi elmarasztalás például Galambos Lajos volt NBH-vezető ügyében a magyar államnak 6500 euró kártérítésbe és 3 ezer eurós perköltségbe került. A hatóságok rendre szökésveszélyére hivatkoztak az egyébként teljesen büntetlen előéletű, csaknem 60 éves, rendezett családi és egyéb háttérrel rendelkező, a jogalkotással együttműködő Galambossal szemben. A nyugalmazott tábornok így 9 hónapot töltött előzetes letartóztatásban, majd egy évet házi őrizetben, végül 2013 márciusában lakhelyelhagyási tilalmat rendeltek el ellene. 2013 júniusában két év tíz hónapos börtönbüntetést szabtak ki rá kémkedés miatt, de azt az ítéletet nyáron a Fővárosi Ítéletábra megsemmisítette, és az eljárás megismétlését rendelték el.

Másik ilyen példa a Hagyó-ügy, ahol a magyar állam a nyilvánvaló korrupciós ügyben az agyonhosszabbított előzetes letartóztatás indokoltságát nem tudta megfelelően igazolni és alátámasztani az Emberi Jogok Európai Bírósága előtt, ami pontosan 18 500 eurójába fájt a magyar adófizetőknek és a magyar köznek, ugyanis ennyi kártérítést ítélt meg abban az egyébként viszonylag nyilvánvalónak tűnő ügyben, amit lehetett volna megfelelően kezelni.

Tehát összességében az Orbán-kormányok szigorú büntetőpolitikája egyoldalú és a kitűzött célok megvalósítására alkalmatlan konstrukció ebben a formában, hiszen nem tud a büntetés-végrehajtás eleget tenni annak az igénynek, amit büntetés-végrehajtásban sokszor csak PR-célokból és kommunikációs célokból bementenek és átvernek a parlamenten. Csak annyiban eredményes, hogy hatalmasra duzzadt a börtönépesség, ezen túlmenően azonban nem kínál tartós megoldásokat. Nem tud mit kezdeni a túlszűfolttság miatt kialakulóban lévő kritikus helyzettel, elsorvasztja a reszocializáció intézményeit, nem teremti meg a hatékony nevelés és utógondozás anyagi feltételeit. Nem lép fel hatékonyan a bűnözéssel szemben, hosszabb-rövidebb időre elraktározza a bűnelkövetőket, majd érdemi segítség nélkül visszaengedi őket a társadalomba, nagyon sokszor nem törekedve arra, hogy bármit javítson magatartásukon, és így a társadalomba visszaérkezve nem biztos, hogy érdemi előrelépéssel tudja a társadalmi beilleszkedést megvalósítani.

(19.10)

Nagyon sokszor inkább fokozza a korábbi negatív magatartásokat, mint hogy enyhítené a kriminalitás problémáját.

Mindezen okok miatt, elismerve azt, hogy vannak olyan irányok, amelyek összességében üdvözlendők és támogatandóak, néhány dologban viszont nem tűnik gyakorlatiasnak és mindenben végrehajthatónak, és úgy lenne jó újragondolni a büntetés-végrehajtás problémáját és gyakorlati gondjait, hogyha egy Btk.-módosítással kapcsolatos közös vitában lehetne átnézni azt, hogy mennyire harmonizál mindezeknek a büntetés-végrehajtási feladatoknak az ellátása a jelenlegi büntetési jogrendszerünkkel.

Ezen változtatások és ezen módosítások igénye teljesen nyilvánvaló a Lehet Más a Politika számára is, ugyanakkor az is nyilvánvaló, hogy ha célja lenne a Fidesz-kormányzatnak az, hogy lehetőség szerint a büntetés-végrehajtás segítse a büntetés-végrehajtásban érintetteknek a magatartási változását és pozitív irányba befolyásolja azt, akkor egy teljesen más büntetés-végrehajtási gyakorlatra lenne szükség. A más büntetés-végrehajtási gyakorlatnak ameddig nem áll rendelkezésre az infrastrukturális háttere, addig a további túlterhelést, a további emberi jogokat nyilvánvalóan sértő ellátási, eljárási magatartást teljesen indokolatlan fenntartani, és sokkal inkább indokolt lenne az, hogy valamilyen gyakorlati ellátással történjenek gyakorlati lépések abba az irányba, hogy a feladat ellátása szakszerűbb legyen.

Korábban volt arra a büntetés-végrehajtásban gyakorlat, hogy valamilyen részleges amnesztiát biztosítottak, nyilvánvalóan nem bűncselekményekkel kapcsolatban, hanem csak enyhe szabálysértésekkel kapcsolatban. Most jelen pillanatban ilyen 10-20 napos elzárások vonatkozásában ez nagyon nagyon sokakat érintene, tehát 1000-1100 főt érintene.

Gyakorlatilag, ha az ilyen jellegű módosításokon vagy ilyen jellegű gyakorlati lépéseken elgondolkodna a kormány, az gyakorlatilag akár most egy büntetés-végrehajtási intézet építését is kiválthatná, hiszen 1000-1100 fővel tudnánk mindenképpen érdemi eredményeket elérni.

Arra kérjük a kormányt, hogy a büntető törvénykönyv újragondolásával, a végrehajtások gyakorlatiasságával, a büntetés-végrehajtásban dolgozók véleményének a fokozottabb figyelembevételével olyan gyakorlatias megoldásokat is keressenek, amelyek nem pusztán anyagi hasznot hoznak a kormánynak és kevesebbe kerül a későbbi pereknek a rendszere, hanem részben valóban javítja a büntetés-végrehajtásban érintetteknek az ellátási körülményeit, ugyanakkor nem terheli túl az adófizetőket és a közvagyonot annak a vonatkozásában, amit a racionalitás egyébként megkívánna.

Ennek megfelelően most a tartózkodás felé hajlik a frakciónk, nyilvánvalóan a további egyeztetések és a részletes vita során majd még kialakítjuk a véleményünket. Köszönöm a szót, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Megkérdezem, kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Nincs jelentkező.)* Megállapítom, hogy nem. Minthogy további felszólalásra senki nem jelentkezett, az általános vitát lezárom.

Megkérdezem az előterjesztőt, államtitkár urat, kíván-e most reflektálni. *(Dr. Völner Pál jelzésére:)* Völner Pál államtitkár úr, parancsoljon!

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Először is szeretném megköszönni a jelen lévő képviselőknek, hogy szakszerűen és szakmailag nyilvánultak meg az előterjesztés kapcsán, noha nézetazonosság nyilvánvalóan nem volt teljesen összehozható. De néhány olyan felvetés elhangzott, amelyre szeretnék választ adni.

Először is, hogy a börtönzsűfoltásnak a kialakulása gyakorlatilag egyrészt az európai szemléletmód változásából is fakad és az emberi jogok bírósága gyakorlatának a fejlődéséből ered. Mint a bevezetőben is említettem, több európai országban is komoly intézkedéssorozatot váltottak ki ezek az ítéletek, ugyanis a strasbourgi bíróság nem egyedileg vizsgálja ezeket az ügyeket, hanem gyakorlatilag mintegy nyomást gyakorolva az államokra, önmagában a börtönzsűfoltásnak, tehát mondjuk, a négyzetméterhiánynak a megléte esetén gyakorlatilag tételesen állapítja meg a fizetendő kártérítések összegét. Ugyanakkor ez a szabályozás, ami önök előtt van, gyakorlatilag figyelembe vette a strasbourgi gyakorlatot, figyelembe vette például az olasz megoldást, amit Strasbourg elfogadott, ugyanakkor azokat a magyar viszonyokat is, amelyeket szintén Olaszország esetében is akceptált a strasbourgi bíróság, amikor elfogadta az ottani kártérítési összeg megállapítását.

Ami a jogalkotási eszközöket illeti, tehát a bevezetőben is elhangzott és önök által is ismert, hogy a

férőhelyek számának a növelése is folyamatban van, de nyilvánvaló, hogy ehhez idő kell. A feltorlódott ügyek kezelésére átmeneti szabályként mindenképpen például ennek a kártérítési vagy kártalanítási összeghatárnak a megállapítása szükségessé vált, valamint annak a bírói útnak a biztosítása, amelynek keretében elfogadják, hogy belső jogrenden belül kerülnek rendezésre ezek a kérdések.

A kompenzáció mértékét említettem, tehát a magyar viszonyokat figyelembe véve került kialakításra. Ami pedig a Sallai képviselőtársam által is üdvözölt reintegrációs őrizetnek a kiterjesztését illeti, az pedig egy maradandó elem, mert nyilvánvalóan a börtönbüntetésektől függetlenül a rendszemben remélhetőleg ez is tartósan enyhítheti a börtönöknek a zsúfoltságát.

Az anya-gyermekkel kapcsolatban volt a felvetés Staudt képviselőtársamtól. Tehát kérelemre tud indulni egy ilyen eljárás, és valamennyi körülményt, a gyámhatóság véleményét is figyelembe veszik a döntéshozatal során, tehát nem alanyi jogon születik meg a döntés. Elméletileg ezek a problémák ott figyelembe vehetők, és ennek alapján lehet akár olyan döntést is hozni, hogy mégsem az anyával együtt helyezik el a gyermeket.

A Sallai képviselő úr által említett szabálysértési és büntetőeljárással, előzetes letartóztatással kapcsolatos kérdéskörök: mint már bejelentésre került többször, tehát a büntetőeljárás törvény rövidesen benyújtásra kerül a Ház elé, valószínűleg az eljárási kérdések keretében lehet majd az előzetes letartóztatás kérdésköréről érdemben majd tárgyalni.

Ennyit szerettem volna az elhangzottakhoz hozzáfűzni. Köszönöm a szót, elnök úr. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy a módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Mai napirendi pontjaink tárgyalásának végére értünk.

Most a **napirend utáni felszólalások** következnek. Ezek sorában elsőként az LMP képviselője, Sallai R. Benedek képviselő úr jelentkezett napirend utáni felszólalásra: „Jövő nélküli ország II.” címmel. Próbálom mindezt úgy felkonferálni és az ülést vezetni, hogy képviselő úrnak módot adjak arra, hogy zakóját felvéve és mikrofonját felcsatolva, számunkra is érdekes gondolatait egy jövő nélküli országról, annak is második részét elmondja. Parancsoljon!

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr, és tisztelettel kérem elnézését, és köszönöm szépen a türelmét. Mai nap napirend előtt szerettem volna felvezetni azt, amiről a következő időszakban többet szeretnék beszélni, és ez nyilvánvalóan az a jövő, ami most Magyarország előtt áll a jelenlegi rendszerben.

Legelsőként is arról szerettem volna beszélni, és elnézést, hogy először a saját szakterületemet hozom ide, hogy a környezetbiztonság kérdése és az egész-

séges környezethez való, Alaptörvényben biztosított állampolgári alapjog biztosítása hogyan valósul meg ma Magyarországon.

Mindennapi gyakorlati feladatokat ellátva, mindennapi munkát végezve a bizottságban, bizony nap mint nap kerülünk olyan helyzetbe, hogy szembesülnünk kell azzal, hogy a magyar kormány alapvetően nem tesz eleget azon kötelezettségének, hogy biztosítsa ezt az alapvető jogot.

Említhetném a Liszt Ferenc Nemzetközi Repülőtér esetét, ahol gyakorlatilag évek óta panaszkodik a lakosság arra, hogy a zajterhelés olyan mértékű, ami az egészséges életet nem tudja biztosítani, a rákoshegyiek, a zuglóiak, az üllőiak, a vecsésiek ebben az érintettek, és a magyar hatóság nem tesz semmit.

A szombathelyi Falco faforgácslap-előállító cég esete nagyon-nagyon tipikus történet. A helyi lakosok szerint elviselhetetlen a zaj- és légszennyezés, az önkormányzat és a környezetvédelmi hatóságok mégis sok éve már csak egymás között tologatják a feladatokat és az aktákat, de gyakorlatilag az érintett cégeknek mindent lehet, és az egészségügyi következményeket már a tisztiorvosi jelentések is bizonyítják, mégsem történik érdemi lépés.

(19.20)

A Fidesz-kormány a korábban külföldi tulajdonúvá vált cégnek az előzőekben több milliárdos uniós és állami támogatást adott, és ez az uniós támogatás most úgy hasznosul, hogy hogyan tudja tönkretenni az ott élők életkörülményeit, és hogyan lehetetleníti el ott a gyermek- és családnevelés vagy a család jövője kialakításának a kérdését.

A csepeli Metrans kérdése tipikusan egy másik ilyen zászlóshajóügy, ami gyakorlatilag megjelenhet. Szijjártó Péter miniszter úr tavaly sikerként jelentette be, hogy személyes tárgyalásai nyomán a német Metrans cég logisztikai és raktározási terminált épít Csepelen. Ez gyakorlatilag azt jelenti, hogy a beruházóknak egy újabb, a katasztrófavédelmi hatósághoz időközben benyújtott kérelméből derült ki, hogy a tevékenységüket, konténerek különböző közlekedési eszközökre történő átrakását mindenféle veszélyes anyagot tartalmazó konténerekre is ki akarják terjeszteni. Ez csak egy mellékes szál lett a cég tevékenységében, ugyanakkor gyakorlatilag Csepel és a főváros lakosságát kényszerhelyzetbe hozták, és nem tudnak mit tenni, ott gyakorlatilag egy méregraktár, átmeneti méregraktár és egy méregrakodó jön létre.

Százhalombatta és Kaposvár esetében a Csányi Sándor OTP-elnökhöz kötődő Homatech Recycling Zrt. gumihulladék-feldolgozó üzemet akart létesíteni. Gyakorlatilag úgy kapta meg a zöld utat és a kiemelt kormányzati beruházást, hogy teljes mértékben mindenben, minden környezetvédelmi szempont ellentétes volt, és több helyről el lett már küldve ez a fejlesztés, hiszen senki nem akarta ezt a gumiégető üzemet. Ez a történet teljesen véletlenül pozitív esetben zajlott, de ez sem azért, mert a kormányzat

ellátta volna a feladatát, hanem azért, mert egy sikeres helyi népszavazási kezdeményezés lett, és a kutatások egyértelműen alátámasztották az olyan magas mértékű elutasítottságot, hogy gyakorlatilag a helyi önkormányzat visszakozott.

A jászberényi Jász-Plasztik Kft. esete is nagyon-nagyon érdekes, hasonló dilemmák fogalmazódtak meg ott a felső küszöbértékű veszélyes anyagokat forgalmazó üzemének engedélyezésével kapcsolatban, de ez nem jelentett problémát, ez nem kivétel, hiszen gyakorlatilag a nagyratörő, bár értelmetlen tervek tűzön-vízen való keresztülvitele nagyon-nagyon jellemzi ezt a tevékenységet, és ha jó kormányzati kapcsolatok vannak, mint ott az egyik kedvenc képviselőm, a Jászság büszke képviselője, Pócs képviselő úr ezt megteszi a Jász-Plasztiknak, így sokkal könnyebb ezeket az alapvetően veszélyeztető projekteket végigvinni.

Ha már a fővárosra térünk át, akkor a Városliget-projekt egy olyan súlyos ügy, ami gyakorlatilag az élıhetőségét veszélyezteti a fővárosnak. De itt van még mindig az Illatos út ügy, amely addig haladt, ameddig kapott valamilyen közfigyelmet, és a média központjában volt, azóta pedig gyakorlatilag érdemi lépés nem történt; de most az elmúlt hetekben már Kiskunhalas térségében derült nyilvánosságra, hogy veszélyes hulladékot tároló telephelye is hasonló. A megkésett kármentesítés életben, értékben, időben és pénzben is sokkal többbe kerül, de mégsem történik ez ügyben lépés.

Hosszan lehetne sorolni azokat az ügyeket, a Római-parttól Villánykövesdig, a balatonfenyvesi jachtkikötőtől Budakesziig, ahol a természeti értékek károsításával történnek meg a mindennapi fejlesztések (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*), és mindezt semmilyen kormányzati intézkedés nem gátolja, ezzel a magyar emberek jövőjét kockáztatva.

Erre kívántam felhívni felszólalásomban a figyelmet. Köszönöm türelmüket, és köszönöm a megszólalás lehetőségét.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Pintér Tamás képviselő úr, a Jobbik képviselője, napirend utáni felszólalásra jelentkezett: „Félmegoldások helyett azonnali tettekre van szükség” címmel. Parancsoljon!

PINTÉR TAMÁS (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Szerettem volna reagálni a mai fideszes felszólalásokra, sajnos nincsenek itt képviselőtársaim, de szeretném, remélem, eljut majd hozzájuk az is, amit ma itt elmondok. Szeretnék reagálni Cseresnyés Péter államtitkár úrnak a Dunaferr-rel kapcsolatos mai, illetve múlt héten is elhangzott ígéreteire, amelyek bár dicséretesek, de ez sajnos igen kevés.

Örömmel értesültünk arról, hogy a hétfői felszólalásom után, amikor elmondtam a Dunaferr-rel kapcsolatos problémákat, a kormány végre meghalotta rajtam keresztül a dunaújvárosiak segélykiáltá-

sát, és még ha ideiglenes megoldásokat is, de legalább egy fél lépést tettek a probléma kezelése érdekében.

A napirend előtti felszólalásoknál, a mainál kormánypárti képviselők kérték, hogy maradjak a realitások talaján. Jó, maradjunk is akkor ott, de vegyük át sorrendben, hogy mik is a realitások. Azok a realitások, hogy a fideszes képviselők ismét politikai tőkét kívánnak kovácsolni a dunaferr dolgozók sikeréből, még úgy is, hogy a kohó felújítását maguknak akarják kisajátítani.

Mik a realitások? Nincs és sajnos valószínűleg nem is lesz junior program a Vasműben azokkal az ígéretésekkel szemben, mint amit a fideszes képviselők elmondtak. De lássuk, mik a valódi realitások! Évek óta láthatjuk azt, hogy semmilyen politikai szándék nincsen a Dunaferr megmentésére. Ezt jól példázza az is, amikor legutóbb megkérdeztem Cseresnyés államtitkár urat a Dunaferr helyzetéről, egy szót sem ejtett arról, hogy hogyan kívánják támogatni a gyárat. S mit tesz Isten, a kérdésem után két nappal egyébként bejelentették Dunaújvárosban, hogy támogatják félmilliárd forinttal a Vasműt. Örülünk ennek a sikernek, de ez a siker leginkább a szakszervezetek kitartó munkájának, illetve bízom benne, hogy a mi nyomásgyakorlásunknak is köszönhető.

Vizont a kormánypárti képviselőkkel szemben, a mai felszólalásokkal szemben én ki szeretném emelni azoknak a szakembereknek az áldozatos munkáját, akiknek már évek óta, sokszor komoly lemondások árán is, de sikerült nyereségessé tenniük a Dunaferrt. Innen is gratulálok minden egyes vasműs dolgozónak, akik megállították az elbocsátási hullámot.

Már egyébként önkormányzati képviselőként is személyes feladatomban éreztem a Dunaferr megmentését és az ott dolgozók hatékony és teljes érdekvédelmét. 2013-ban éppen ennek a szellemében hívtuk életre azt a munkacsoportot, amely Volner János frakcióvezető úr vezetésével a lehető leghatékonyabb módszerekkel igyekezett erre a súlyos problémára megoldást találni.

A realitás az, hogy ha akkor azt a kidolgozott javaslatunkat itt a parlamentben nem szavazza le a Fidesz, akkor talán annak a 242 főnek, akiket azóta elbocsátottak, továbbra is meglenne a régi állása a Vasműben, sőt talán újabb munkahelyeket is lehetett volna azóta teremteni. Már akkor is világosan látszódott számomra az, hogy a kormányzat csupán ígéretésekkel akarja megoldani a felmerülő problémákat, tettekig soha nem jutottak el. Bár számtalanszor felhívtuk a figyelmet arra, hogy ha a gyár léte veszélybe kerül, akkor az egész térség gazdasági és munkaerőpiaci stabilitása megbillen, de nemhogy konkrét lépések nem történtek ebben az ügyben, még egy parlamenti felszólalásra se futotta egy kormánypárti képviselőtől sem.

Úgy látszik vizont, hogy a fáradozásaink, a Jobbik fáradozásai, ha minimálisan is, de célt értek. Hosszú évek után a kormányzat végre vette a fárado-

ságot és megtette az első kis lépést a magyar acélgyártás zászlóshajójáért. Innen is szeretnék akkor üzeni a kormánypárti képviselőknek, dicséretes ez a félmilliárd forintos támogatás, de édes kevés a megoldáshoz. Továbbra is sarkalatosnak tartjuk azt, hogy a kormány kössön stratégiai partnerségi megállapodást az ISD Dunaferr Zrt.-vel, és üljön tárgyalóasztalhoz mind a kormány, mind pedig a cégvezetés a dolgozókat tömörítő szakszervezetekkel, ezáltal is biztosítva Dunaújváros jelenleg bizonytalan jövőjét.

Kedves Képviselőtársaim! Szeretném felajánlani a kormánypárti képviselőknek a segítségünket, mert mi itt vagyunk, a Dunaferr és a dunaújvárosiak érdekét fogjuk szolgálni a jövőben is *(Az elnök a csengő*

megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.), és természetesen sok javaslatunk van, amelyeket az önök rendelkezésére is bocsátunk. Köszönöm szépen a szót. (Taps a Jobbik soraiban.)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! A napirend utáni felszólalások végére értünk. Megköszönöm munkájukat. Az Országgyűlés jövő héten, hétfőn 11 órakor folytatja az ülést.

Az **ülénapot bezárom**. Jó estét kívánok mindenkinek!

(Az ülésnap 19 óra 29 perckor ért véget.)

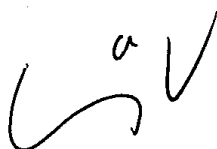
Földi László s.k.
jegyző

Gelencsér Attila s.k.
jegyző

Ikotity István s.k.
jegyző

Szávay István s. k.
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv
Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés főigazgatója
Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,
Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda
Budapest, V. Kossuth tér 1-3.
Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4
Telefon: 441-4222
Telefax: 441-4599
Nyomda: EUROTRONIK Zrt.
MINDEN JOG FENNTARTVA!
ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)
ISSN: 2064-8367 (Online)